

Forgotten Books

— www.forgottenbooks.com —

Copyright © 2016 FB &c Ltd.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ

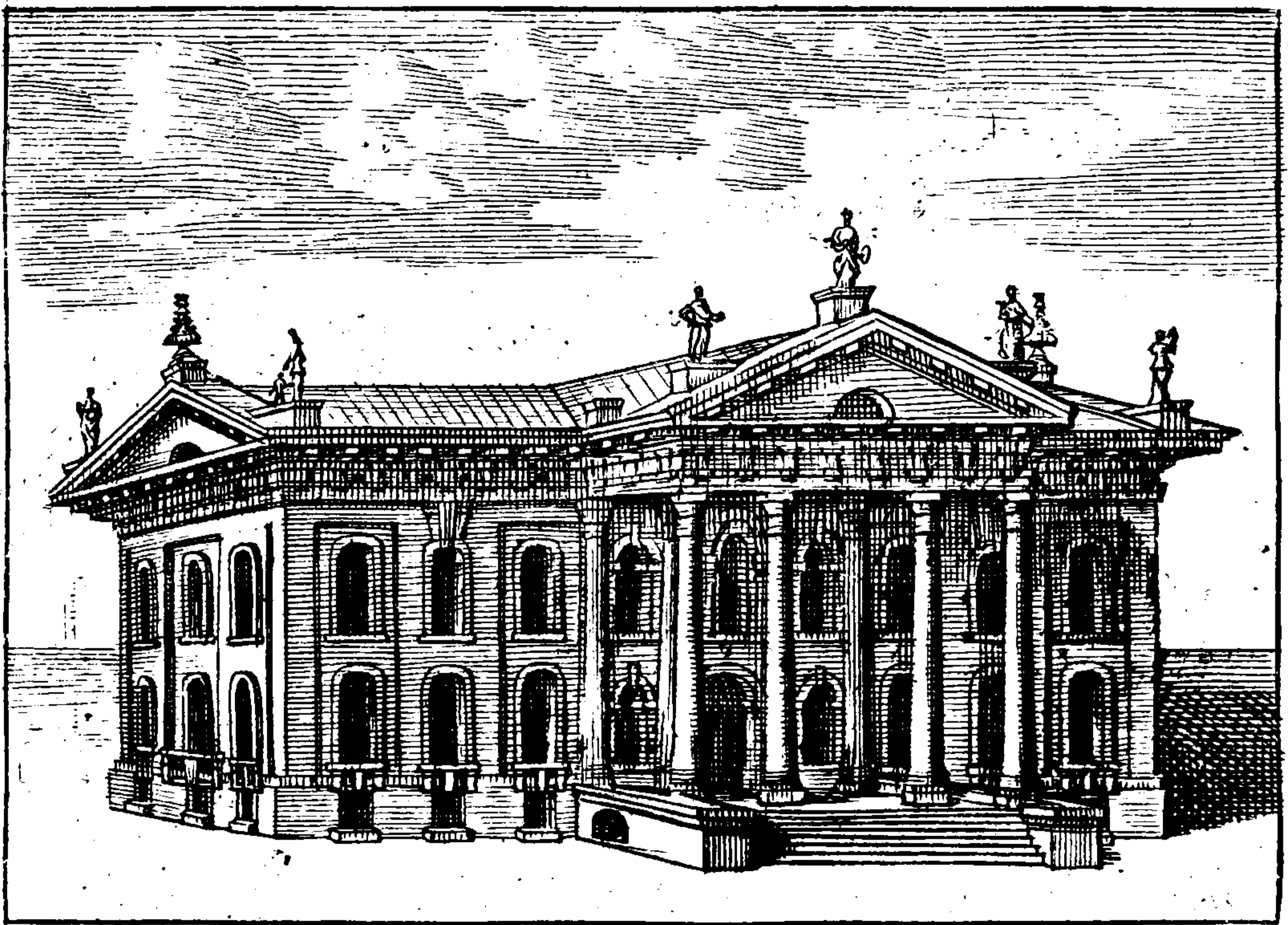
Εἰς ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ ἦ ΒΑΣΙΛΕΑ.

XENOPHONTIS

ORATIO

DE AGESILAO REGE.

Ἐπέθηκε τὴν ἀνυπόθετον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἀπασαν
Πολιτικὴν Αρετὴν. p. 206.

OXONI,

ET TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCLIV.

Imprimatur,

GEO. HUDDSFORD,

Vice-Can. Oxon.

Maii 17. 1754.

ADAMS 201.11

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ,

ΙΕΡΩΝ, Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ,

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ,

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ,

Κ Α Ι

ΠΟΡΟΙ, Η ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΔΩΝ.

GRÆCE & LATINE.

Recensuit BOLTON SIMPSON, A. M.
Coll. Reg. Oxon. Socius.

Ο Χ Ο Ν Ι Ι,

Ε ΤΥΡΟΓΡΑΦΗΟ CLARENDONIANO,
Impensis JACOBI FLETCHER, Oxon.
Et Londini, GEORGII HAWKINS, Bibliop.
MDCCLIV.

Ο ΠΡΩΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ

ΕΡΩΝ Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΝ ΟΝΙΣΜΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΑΟΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΠΟΡΟΣ Η ΕΡΩΝ ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ

ΕΡΩΝ Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ

Κέντρον Βοτάνης Στρώσεως, Α.Μ.
Coll. Reg. Οξωβρυχίας

Ο ΠΡΩΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ

ΕΡΩΝ Η ΤΥΡΑΝΝΙΚΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΑΝ ΟΝΙΣΜΟΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

EGREGIO . VIRO,
ANDREÆ STONE, ARMIGERO,
EDUCATIONI
CELSISSIMI PRINCIPIS WALLIÆ
VICE-PRÆPOSITO;
ET IN HONORABILI EORUM CONSESSU,
QUI ORDINANDIS COMMERCII NEGOTIIS
PRÆSIDENT,
COMMISSARIO:

Novam Hanc Selectiorum Xenophontis
Opusculorum Editionem,
Suâ Curâ Adornatam,
Eâ, quâ par est, Observantiâ
Dat Dicat Dedicat

BOLTON SIMPSON.

1917

THE UNITED STATES OF AMERICA

NOTICE

TO THE PUBLIC

AND

TO THE OFFICERS OF THE

NAVY

DEPARTMENT

OF THE

NAVY

AND

DEPARTMENT

OF THE

Le&tor*i* S.

S*Electiora quædam Xenophontis Opuscula, Græcè & Latinè edita, variisque Annotationibus, uti spero, elucidata, in manus tuas trado. In hac Editione quid præstitum sit, quibusve auxiliis munitus hanc adornavi, paucis accipe. — Versionem Leunclavianam, jam castigatam & emendatam, ferè secutus sum. Annotationes & varias Le&ctiones à Leunclavio, Stephano, Porto, & Cl. Hutchinso in Agefilao præcipuè, (addito semper Au&toris nomine) mutuatus sum. Ex egregio opere N. Cragii de Republicâ Lacedæmoniorum plurima insuper deprømpsi. Indicem denique Verborum & Phrasium ad calcem operis adjeci — Hæc sunt, de quibus, Le&tor Benevole, Te monendum esse velim.*

*Quod attinet ad laudes Au&toris nostri, iis certè immorari inutile foret & supervacaneum: quippè quòd omnes, tàm Veteres, quàm Recentiores, uno ore Xenophontis Virtutes prædicare dignati sunt. Non possum tamen non addere verba acutissimi Viri. — “ Magnæ quædam, inquit, ac graves in
primis*

primis causæ sunt quamobrem ab omni Hominum ætate ac genere Xenophontis monumenta studiosè legi debeant. — Et Historiam scripsit ; quâ nihil esse jucundius potest — Et optimarum Rerumpublicarum status depinxit ; quo nihil præclarior — Et doctrinam, quæ est de Moribus, ex sapientissimi viri Socratis scholis ac disputationibus illustravit ; quo nihil ad hominum vitam utilius — Et tuendæ Rei familiaris præcepta dedit ; quod certè ad universos pertinet. Idem non ex eorum est Philosophorum numero, qui alicubi in angulis & umbrâ, Culicis passus (ut ille quondam dixit) metiebantur : sed res amplissimas Ipse gessit, & apud præcipuos sui seculi Reges, Magistratus, Imperatores, summo in honore fuit. Quæ una profectò causa movere nos debebat, ut statueremus ejus lectionem, non privatis tantum Hominibus, sed Illis etiam, qui loco supra mortales cæteros excelso sunt, inque Reipublicæ gubernatione versantur, utilissimam esse.”

Denique, Lector Benevole, si quid rectè videar præstitisse, gaudebo ; sin minùs, hujus suscepti operis non pœnitebit, si modò errata mihi benignè condones.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΛΟΓΟΣ

Εἰς ΑΓΗΣΙΛΑΟΝ Ὁ ΒΑΣΙΛΕΑ.

ΚΕΦ. α'.

ΟΙΔΑ μὲν ὅτι ὁ Αἰγισιλίου ἀρετῆς τε καὶ δόξης ἔστι ῥάδιον ἀξίον ἑπαινον γράψαι, ὅμως δ' ἐγχειρητέον· ἔγωγ' ἂν καλῶς ἔχοι εἶ, ὅτι τελέως ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο, ἀλλὰ τῆτο ἔστι μείων ἂν τυγχάνοι ἐπαίνων.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΙΣ

ORATIO

DE AGESILAO REGE.

CAP. I.

NONVI quidem non esse facile laudem Agefilai virtute ac gloriâ dignam scribere; nihilo tamen minùs *erit mihi hoc conandum*: non enim rectè se res habuerit si, quòd vir perfectè bonus fuerit, idcirco nè minores quidem consequatur laudes.

1 Forfan τῆτο δὲ μείων Steph.

Περὶ μὲν οὖν εὐφημίας αὐτῶν τί ἂν τις μείζον καὶ κάλλιον εἰπεῖν ἔχοι, ἢ ὅτι ἐπὶ καὶ νῦν¹ τοῖς περὶ τούτους ὀνομαζομένοις ἀπομνήμονόβεται ὅπως ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, καὶ τέτοις ὅσα ἰδιώταις, ἀλλ' ἐκ βασιλέων βασιλεύουσιν; Ἀλλὰ μὲν ἔτι ταύτη γ' ἂν τις ἔχοι καταμέμψασθαι αὐτούς, ὡς βασιλεύουσι μὲν, πόλεως δὲ τῆς² ὀπιτυχέσης· ἀλλ' ὡς περὶ τὸ γένος αὐτῶν τὸ πατρὶδος ἐντιμώτατον, ἔτι καὶ ἡ πόλις ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνδοξοτάτη· ὥστε ὁ δειότερων περὶ τούτους, ἀλλ' ἡγεμόνων ἡγεμονόβουσι.

Τῆδε γὰρ καὶ κοινῇ ἀξιὸν ἐπαινεῖσθαι πῶς τε πατρί-

De ipsius certè quidem generis nobilitate quid majus & honestius dicere quisquam possit, quàm quod hoc etiam tempore commemoratur quotus inter celebres majores suos ab ipso Hercule fuerit, eosque non privatos, sed reges ortos ex regibus? At verò nè hâc quidem in parte eos quisquam increpare possit, quòd reges sanè fuerint, at urbis obscuræ: sed quemadmodum eorum genus *inter alia* patriæ ornatissimum est, sic & urbs *ipsa* in Græciâ maximè est illustris: adeò ut non inter secundos primas obtinuerint, sed inter principes principe loco fuerint.

Hanc porrò ob causam æquum etiam est unâ

1. Intell. *σὺν* vel *ἐν*.

2. Nonnull. *σπιτυχέσης*. *malè*.

δα καὶ τὸ φῶς αὐτῶ· ἢ τε γὰρ πόλις οὐδέποτε φθνήσασα ἔπειτιμῆσθαι αὐτοὺς, ἐπεχείρησε καταλύσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν· οἳ τε βασιλεῖς οὐδέποτε μείζονων ὠρέχθησαν, ἢ ἐφ' οἷσπερ ἐξ ἀρχῆς τὴν βασιλείου πρῆλασον. τοιγαροῦν ἄλλη μὲν οὐδεμία ἀρχὴ φανερά· ὅτι διαγεγεννημένη ἀδιασάφως, ἔτε δημοκρατία, οὔτε ὀλιγαρχία, ἔτε τυραννίς, οὔτε βασιλεία· αὕτη δὲ μόνη ἀγαθὴ συνεχὴς βασιλεία.

Ὡς γεμὴν καὶ πρὶν ἀρξαι ἀξίος τὴν βασιλείας ἐδόκει εἶναι Ἀγησίλαος, τὰδε τὰ σημεῖα. ἐπεὶ γὰρ Ἀγίς βασιλεὺς ὢν ἐτελεύτησεν, ἐρισάντων περὶ τὴν ἀρχὴν Λεωτυχίδα μὲν, ὡς

& patriam & genus ipsius laudare : quippe nunquam civitas invidiâ mota quòd *alios* honoribus anteirent, eorum imperium evertere adgressa est ; & reges nunquam majora concupivêre, quàm ferrent conditiones, quibus initio regnum acceperant. Itaque nullum sanè aliud imperium reperitur, quod sine distractione perduravit, neque democratia, neque oligarchia, neque tyrannis, neque regnum ; hoc verò solum permanet regnum perpetuum.

Agésilauum autem, antequam imperio potitus esset, dignum regno fuisse habitum, hæc sunt indicia. Nam cùm Agis rex vivendi finem fecisset, contendentibus de imperio Leotychidâ, ut

Α Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ Λ Ο Γ Ο Σ

Αγιδος υἱοῦ, Αγμοιλάου δέ, ὡς Αρχιδάμου, κεί-
 νασα· ἡ πόλις ἀνεπικλητότερον εἶ) Αγμοίλαον καὶ ὧ γενεῆ
 καὶ τῆ ἀρετῆ, τῷτον ἐσήσατο βασιλέα. καὶ τοι τὸ ἐν τῆ
 κρείττη πόλι ὑπὸ τῶ ἀρίτων κείθεντα ὧ καλλίστα γέ-
 ρως ἀξιοθῆναι, ποίων ἐτι τεκμηρίων προσδέεται τῆς
 γα; πρὶν ἀρξαι αὐτὸν, ἀρετῆς; Οσα γὰρ ἐν τῆ βα-
 σιλεία διεπράξατο, ἵ νῦν διηγήσομαι· ἀπὸ γὰρ τῶν ἔρ-
 γων καὶ τοῦ τρόπου αὐτοῦ καλλίστα νομίζω καταδή-
 λως ἔσεσθαι.

Αγμοίλαος τοίνυν, ἐτι μὲν νέος ὢν, ἐτύχε τῆ βασιλείας·
 ἀρτι δ' ὄντος αὐτοῦ ἐν τῆ ἀρχῆ, ἐξηγγέλθη βασιλεὺς ὁ Περ-

Agidis filio, Agefilao, ut Archidami, ubi civitas
ipsa Agefilaum magis irreprehensum tum genere
 tum virtute judicasset, hunc regem constituit.
 Atqui potentissimâ in urbe præmio pulcherrimò
 dignum à *viris* optimis judicatum fuisse, quali-
 bus ampliùs indiget argumentis utique ejus, *quæ*
in eo eluxit, antequam imperaret, virtutis? Quas
 verò res in regno *suo* perfecerit, jam commemo-
 rabo: nam rebus gestis etiam mores ipsius pul-
 cherrimè fore declaratos arbitror.

Agefilaus itaque regnum, adhuc juvenis, con-
 sequutus est. Cùmque recens imperio potitus es-
 set, nuntiatum fuit Persarum regem multas tum

1 MS. Harl. habet νῦν ἤδη.

σῶν ἀθροίζων καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πολὺ φράτδμα,
 ὡς ἔπει τούς Ελλίνας. Βυλλομόμων ἢ πεί τέτων Λα-
 κεδαιμονίων καὶ τῶν συμμάχων, Αἰσίλαο ἕπείη,
 εἰάν δῶσιν αὐτῷ ¹ τεμάκοντα μὲν Σπαρτιατῶν, ² διχιλίς
 ἢ Νεοδαμώδεις, εἰς ἕξαχιχιλίους δὲ τὸ σῶταγμα τῶν
 συμμάχων, ἀφάσειε εἰς τὴν Ασίαν, καὶ πειράσειε
 εἰρήνην ποίησαι, ἢ, ἀν πόλεμῆν βέληται ὁ βάρβαρο,
 ἀχολίαν αὐτῷ πῆξεν. ἕ φρατδμεν ἔπει τούς Ελλίνας.
 Εὐθὺς μὲ οὖν πολλοὶ πάνυ ἠγάθησαν αὐτὸ τῆτο ³ ὅ ἔπει-
 θυμῆσαι, ἐπειδή ὁ Πέρσης φρόσθεν ἔπει τὴν Ελλάδα δέβη,
 ἀντιδιαβῆσαι ἐπ' αὐτόν. τό, τε αἰρεῖσθαι ἔπιόντα μάλλον

navales tum pedestres copias, tanquam in Græcos *invasurum*, cogere. Quibus de rebus cūm Lacedæmonii ac focii deliberarent, pollicitus est Agefilaus se, si triginta Spartiatas ipsi darent, bis mille Neodamodes, fociorum agmen ad sex milia, trajecturum in Asiam, operamque daturum ut pacem faceret, vel, si bellum gerere mallet barbarus, *tanta* ei negotia exhibiturum, ut ei exercitum cōtra Græcos ducere non vacaret. Confestim multi certè quidem vehementer admirati sunt hoc ipsum quòd, cūm Persa antehac in Græciam trajecisset, adversus eum vicissim trajicere concupisceret; tum quòd invadendo potiùs quàm

1 Vulg. πενήκοντα.

2 Al. τριχιλίς.

3 In MSto Harl. deest τό.

ἢ ὑπομύοντα μάχεσθαι αὐτῶν· καὶ ὁ τοῦκείνου δαπανῶντα βύλεσθαι μάλλον, ἢ τὰ τῶν Ἑλλήνων, πολεμεῖν· κἀλλιστον δὲ πάντων εἰκείνετο, μὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ πρὸς τὴν Ἀσίαν, τὴν ἀγῶνα καθιστάμεν.

Ἐπεὶ γὰρ μὴν λαβὼν τὸ κράτος ἐξέπλευσε, πῶς ἂν τις σαφέστερον ὀπιδέξειεν ὡς ἐπρατήγησεν, ἢ εἰ αὐτὸν διηγήσαιτο, ἀπὸ ἐπραξεν; Ἐν τούτῳ τῇ Ἀσίᾳ ἠδὲ πρῶτον πρῶξις ἐγένετο· Τισσαφέρνης μὲν ὤμοσεν Ἀγησιλάῳ, εἰ ἀπέσαιτο, ἕως ἔλθοιεν εἰς τὴν Πέμφειε πρὸς βασιλέα ἀγγέλους, διαπράξεσθαι αὐτῶν ἀφεθῆναι αὐτόνομους τὰς ἐν

fuftinendo cum eo pugnare mallet; tum quòd ita bellum gerere vellet, ut ejus potiùs, quàm Græcorum, facultates abfumeret: omnium autem pulcherrimum esse judicabatur, quòd non de Græciâ, sed de Asiâ certamen institueret.

Posteaquam autem sumptis copiis *domo* enavigâisset, quonam quis modo clariùs demonstrare possit, quâ ratione munus imperatorium obivit, quàm si res ipsas, quas gessit, enarraverit? Hoc igitur in Asiâ primum fuit *ejus* facinus: Agefilao jusjurandum dederat Tissaphernes, si inducias pangeret, donec nuntii, quos ad regem miserat, redirent, effecturum se ipsi ut urbes Græcæ in

τῆ Ἀσία πόλεις Ἐλλιωίδας· Ἀγησίλαος δὲ ἀντόμοσε
 σπονδὰς ἄξειν ἀδύλως, ὀρισάμενος ἑὲ πρᾶξεως τρεῖς
 μῆνας. Ὁ μὲν δὲ Τισαφέρνης ἀὼμοσεν εὐθύς ἐφεύσαιτο·
 ἀντὶ γὰρ ἑὲ εἰρήνῃ πρᾶσσειν, στρατόμα πολὺ πρὸ βα-
 σιλέως, ἑὲ πρὸς ἑὲ πρᾶσσειν εἶχε, μετεπέμπετο· Ἀγησίλαος
 ἑὲ, καίπερ αἰαθόμενος ταῦτα, ὅμως ἐνέμεινε ἑὲ σπονδαῖς.
 Ἐμοὶ οὖν τοῦτο πρᾶτον καλὸν δοκεῖ διαπράξαα, ὅτι
 Τισαφέρνην μὲ ἐμφανίσας ὀπίορκον, ἀπίον πᾶσιν ἐποίη-
 σεν· ἑαυτὸν δὲ ἀνλεπιδείξας πρᾶτον μὲ ὀρκους ἐμπεδοῦ-
 τα, ἑπειτα σωθήκας μὲ ψευδόμνον, πᾶντας ἐποίησε

*Asiâ sitæ sui juris esse permitterentur: Agefilaus
 vicissim juraverat inducias se sine dolo servatu-
 rum, tribus mensibus ad rem conficiendam defi-
 nitis. Et Tissaphernes quidem fidem jurejuran-
 do firmatam mox fefellit: nam pro faciendâ pa-
 ce, magnum, præter eum quem priùs habuit,
 exercitum à rege arcessēbat: at Agefilaus, tamet-
 si hæc animadverteret, nihilominus in induciis
 perstitit. Quamobrem mihi primùm hoc præ-
 clarè perfecisse videtur, quòd cùm Tissaphernem
 perjurum palàm ostendisset, suspectam omnibus
 fidem ejus reddidit; seipsum contrà cùm primò
 jusjurandum constanter observare demonstrâffet,
 deinde fœdera minimè violare, effecit ut omnes*

καὶ Ἕλληνας καὶ βαρβάρους παρῶντας συντίθεσθαι ἑαυτῶν,
εἰ τι βέλτοι.

Ἐπεὶ ὅμως μέγα φρονήσας ὁ Τισαφέρνης ὅτι τῶ κατὰ
βάντι φραδύματι, προείπεν Ἀγσιλάῳ πόλεμον, εἰ μὴ
ἀπὸι ἔκ τ' Ἀσίας, οἱ μὲν ἄλλοι σύμμαχοι, καὶ Λακεδαι-
μονίων ὠπρόνες, μάλα ἀχθασταί φανεροὶ ἐγέναντο,
νομίζοντες μείονα τὴν παρῶσαν δύαμιν Ἀγσιλάῳ τῆς
βασιλέως ὤρασκουης εἶναι. Ἀγσίλαος δὲ μάλα φαι-
δρῶν ὡς προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι τῶ Τισαφέρνῃ τῆς πρέσ-
βεις ἐκέλευσεν, ὡς πολλὴν χάριν αὐτῶ ἐχοι, ὅτι ὅτιορκή-
σας αὐτὸς μὲν πολέμους τῆς θεῆς ἐκθήσατο, τοῖς δ' Ἕλ-
λησι συμμάχους ἐποίησεν. Ἐκ δὲ τούτου εὐθὺς τοῖς μὲν

tam Græci quàm Barbari fidentibus animis cum
eo, si quid vellet, paciscerentur.

Ubi verò Tissaphernes elatus animo ob exer-
citum qui *ad se* descenderat, bellum Agefilao de-
nuntiavit, ni Asiâ excederet, cæteri quidem so-
cii, & Lacedæmonii qui aderant, vehementer
contristati palam adparebant, quòd copias, Age-
filao quæ aderant, regis adparatu minores esse
putarent: At Agefilaus hilari admodum vultu
legatos Tissapherni renuntiare iussit, habere se
magnam ipsi gratiam, quòd perjurio usus ipse
quidem deos hostes sibi parâisset, Græcis verò bel-
li socios effecisset. Dein militibus mox edixit, ad

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καταπατήσαι τῇ ἵππῳ τῆς Ελλίνας, πρὶν εἰς τὰ δύσιππα ἀφικέσθαι· ὁ δὲ Αγησίλαος, ἀντὶ τοῦ ὄπι Κάρϊαν ἰέναι, εὐθὺς ἀντιτρέψας, ὄπι Φρυγίαν ἐπορεύετο καὶ τὰς τε ἐν τῇ πορείᾳ ἀπαντώσας δυνάμεις ἀναλαμβάνων ἦγε, καὶ τὰς πόλεις κατεστρέφετο, καὶ ἐμβαλὼν ἀφροσδοκήτως, πανπληθῆ χρήματα ἔλαβε.

Στρατηγικὸν οὖν καὶ τῆτο ἐδόκει ἀφ' ἀπατάσθαι, ὅτι, ἐπεὶ πόλεμος παρερρήθη, καὶ τὸ ἕξαπατᾶν ὅσιόν τε καὶ δίκαιον ἔξ ἐκείνου ἐγένετο, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισαφέρνιου τῇ ἀπάτῃ, φρονίμως δὲ καὶ τοὺς φίλους ἐνταῦθα ἔδοξε πλουτίσαι. Ἐπεὶ γὰρ, ἀφ' ὅ πολλὰ

posse se Græcos equitatu proculcare, priusquam ad *loca* equitibus incommoda pervenirent: Agesilaus autem, omisso in Cariam itinere, statimque in contrariam partem converso, in Phrygiam pergebat; & occurrentes in itinere copias adsumens *secum* ducebat, & urbes in potestatem suam redigebat, cùmque *illuc* præter expectationem irrupisset, permagnas opes cepit.

Atque hoc certè *viro* dignum artis imperatoriæ perito perfecisse videbatur, quòd, postquam bellum esset denuntiatum, & ex eo dolo uti fas & jus esset, Tissaphernem puerum dolo declaravit, & amicos prudenter hâc re locupletasse visus est. Nam cùm omnia, propterea quòd

χρήματα εἰληφθῶν, ἀνέπρωξα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς
 μὲν φίλοις προεῖπεν ὠνεῖσθαι, εἰπὼν ὅτι καταθήσοιτο ὅτι
 θάλασσαν ἐν τάχει ὁ φράτευμα κατάγων· τῆς ἢ λαφυ-
 ροπώλας ἐκέλευσε γραφομένης ὅποσιν πωρῖαινο, προεί-
 πει τὰ χρήματα· ὡς ἔδεν προελέσαντες οἱ φίλοι αὐτῷ,
 ἔδεν ὁ δημόσιον βλάβαντες, πάντες παμπληθῆ χρήματα
 ἔλαβον. Ἐπὶ ἢ ὁπότε ἀντόμολοι, ὡς εἰκός, πρὸς βασι-
 λέα ἰόντες χρήματα ἐφέλοισιν ὑψηλῶς, καὶ ταῦτα ἐπεμέ-
 λετο ὡς διὰ τῶν φίλων ἰαλίσκοιτο· ὅπως ἅμα μὲν χρημα-
 τίζοιεντο, ἅμα δὲ ἐνδοξότεροι γίγνοιτο. Διὰ μὲν δὴ ταῦτα
 εὐθὺς πολλὰς ἐρασιὰς τῆς αὐτῷ φιλίας ἐποίησατο.

magnæ opes captæ essent, vili pretio venderen-
 tur, amicos ut emerent præmonebat, aiens se ci-
 tò exercitu *secum* deducto ad mare descensurum :
 manubiarum verò venditoribus imperavit ut scri-
 berent quanti quid emerent, & res *illis* traderent :
 adeò ut ejus amici, cùm nihil priùs persolvissent,
 neque publicæ rei detrimentum intulissent, fa-
 cultates permagnas universi consequerentur. Præ-
 terea cùm transfugæ, ut assolet, ad regem pro-
 fecti viam ad opes *intervertendas* commonstrare
 vellent, curam adhibebat ut etiam *opes* eæ ab a-
 micis caperentur ; quò simul *illi* locupletarentur,
 simul illustriores fierent. Has certè quidem ob
 causas multos amicitiaæ suæ studiosos reddidit.

I Vulgò legitur αλίσκοιεν.

Γινώσκων δ' ὅτι ἡ μὲν πορθουμένη καὶ ἐρημουμένη χώρα οὐκ ἂν διύαιτο πολὺν χρόνον φάτδμα φέρειν, ἡ δ' οἰκισμένη μὲν, σπειρομένη δὲ, ¹ ἀένναον ἂν τ' ἴ τρεφῶν πρῶτοι, ἐπεμέλετο ἔ μόνον τοῦ βία χειρῶσθαι οὐτ' ἐναντίως, ἀλλὰ καὶ τῷ φραότητι προσάγεσθαι. Καὶ πολλάκις μὲν προσηγόρευε τοῖς στρατιώταις τοὺς ἀλισκομένους μὴ ὡς ἀδίκους τιμωρεῖσθαι, ἀλλ' ὡς ἀνθρώπους ὄντας φυλάσσειν· πολλάκις ἤ, ὅποτε ² μέλαστρατοπεδεύοιτο, εἰ ἀΐσσοιτο κατὰλελειμμένα παιδάκια μικρὰ ἐμπύρων, (ἃ πολλοὶ ἐπώλουσιν, ἀλλὰ τὸ νομίζειν μὴ δύνασθαι ἂν φέρειν αὐτὰ καὶ τρέφειν) ἐπεμέλετο καὶ τῷ-

Cùm autem intelligeret regionem quidem vastatam & desolatam non posse diu exercitum sustinere, eam verò quæ habitaretur, & fereretur, alimentum perenne suppeditare posse, curæ illi erat, ut non vi tantùm adversarios in potestatem suam redigeret, sed etiam lenitate ad se adliceret. Atque adeo militibus quidem sæpè præcipiebat, ut captivos non ut reos injuriarum plecterent, sed ut homines custodirent; sæpè etiam, quoties castra mütabat, si animadverteret parvos à mercatoribus puerulos esse relictos, (quos sanè multi vendebant, propterea quòd existimarent eos se ferre & nutrire non posse) horum quoque curam

1 Ald. ἀένναον.

2 Leuncl. & Steph. μετεστρατοπεδεύετο.

των, ὅπως συσκομίζοντό ποι· τοῖς δ' αὖ διὰ γῆρας κα-
ταλειπομένοις αἰχμαλώτοις, προσέταται ἔπιμελεῖσθαι
αὐτῶν, ὡς μήτε ὑπὸ κυῶν μήθ' ὑπὸ λύκων διαφθείρον-
το· ὥστε οὐ μόνον ⓐ πωθανόμηναι ταῦτα, ἀλλὰ καὶ
αὐτοὶ ⓐ ἀλισκόμηναι εὐμενεῖς αὐτῶ ἐγγυονίῳ. Οπίσας
ἢ πόλεις προσαγάγει, ἀφαιρῶν αὐτῶν ὅσα δούλοι δεσ-
πόταις ὑπηρετῶσι, προσέταται ὅσα ἐλεύθεροι ἄρχουσι
πέριθνηται· καὶ τῷ κτλ κράτος ἀναλώτων τειχέων· τῇ φι-
λανθρωπία ἑπὶ² χεῖρα ἐποιεῖτο.

Ἐπεὶ μάλιστα ἀνά τὰ πεδία οὐδὲ ἐν τῇ Φρυγίᾳ

agebat, ut aliquò deportarentur : si qui porrò cap-
tivi ob senectutem relinquerentur, *idoneis* præce-
pit ut eorum curam agerent, ut neque à canibus
neque à lupis discerperentur : adeò ut non tan-
tùm illi qui hæc audiebant, sed ipsi etiam capti-
vi benevolo in eum animo redderentur. Quaf-
cunque verò civitates *ad se* adtraheret, eis adime-
bat ministeria *omnia* quæcunque servi dominis
præstant, & *ea* injungebat in quibus *homines* libe-
ri magistratibus parent : & *mœnia quædam* vi in-
expugnabilia suam in potestatem humanitate re-
digebat.

Cùm verò campestribus in locis nè in Phrygiâ

1 *Leunclav.* πινὰ τῆ.

2 *MS. Harl.* ὑπόχειρα.

ἔδωκετο στρατεύεσθαι, ἀλλὰ τὴν Φαρναβάζου ἰππείαν,
 ἔδοξε αὐτῷ ἰππικὸν κατασκευάσειν εἶναι, ὥς μὴ δρα-
 πετεύοντα πολεμῆν δεοί αὐτόν. Τοὺς μὲ οὖν πλουσιω-
 τάτους ἵππικῶν πόλεων ἰπποτρέφειν κατέλεξε. Προ-
 εἶπε δὲ, ὅστις παρέχοιτο ἵππον καὶ ὄπλα καὶ ἄνδρα
 δόκιμον, ὥς ἕξεσσιτο αὐτῷ μὴ στρατεύεσθαι· καὶ ἐποίη-
 σεν οὕτως ἕκαστον προθύμως ματεύειν. Ἐταξε δὲ καὶ πό-
 λεις, ἐξ ὧν δεοί τῶν ἰππέων παρασκευάζειν, νομίζων ἐκ-
 τὴν ἰπποτρέφων πόλεων εὐθὺς καὶ φρονηματίας μάλιστα
 ἀν' ὅτι τῇ ἰππικῇ θμεῖσθαι. Καὶ τῆσ' οὖν ἀγαθῶς ἔδοξε

quidem militare posset, propter equitatum Phar-
 nabazi, visum est ei copias *quasdam* equestres
 comparandas esse, ut ne fugitivi more ei bellan-
 dum esset. Itaque ditissimos *quosque* iis in urbi-
 bus, qui equos alerent, delegit. Prædixit etiam
 futurum ut, quicumque suppeditaret equum &
 arma & spectatæ virtutis virum, immunis esset
 à militiâ: atque ita effecit ut *hæc* quisque liben-
 ter quæreret. Urbes item designavit, è quibus e-
 quites parandi essent, quòd existimaret ex illis
 urbibus, quæ equorum forent altrices, mox e-
 tiam in re equestri maximè animosos *quosdam* o-
 rituros. Hoc certè etiam admirabiliter fecisse vi-

1 MS. Harl. ἐκ πασῶν τῶν ἐκείν.

2 Leuncl. φρονηματίας. malè.

πρόξαι, ὅτι κατεσκεύαστο τὸ ἵππικὸν αὐτῷ, καὶ εὐθὺς ἔρρωμένον ἦν καὶ ἐνεργόν.

Ἐπειδὴ δὲ ἕαρ ὑπέφαινε, συήγαγε πᾶν τὸ στρατεύμα εἰς Ἐφεσον· ἀσκήσας δὲ καὶ αὐτὸ βυλόμηνος, ἀθλά τε προὔθηκε καὶ ταῖς ἵππικαῖς τάξεσιν, ἧτις κράτιστα ἀν ἵππεύοι, καὶ ταῖς ὀπλιτικαῖς, ἧτις ἀν ἄρματα μάστων ἔχοι· καὶ πελτασταῖς δὲ καὶ τοξόταις ἀθλα προὔθηκεν, οἵτινες κράτιστοι τὰ προσηκόντα ἔργα φαίνονται. Ἐκ τούτου δὲ παρὶν ὄραν τὰ μὲν γυμνάσια μετὰ τῶν ἀνδρῶν γυμναζομένων, τὸν δὲ ἵππόδρομον, ἵππέων ἵππαζομένων, τοὺς δὲ ἀκοντιστὰς καὶ τοὺς τοξό-

fus est, quòd equitatum sibi comparaverit, idem-que statim & viribus valeret & rebus gerendis esset strenuus.

Posteaquam ver adpetiisset, copias omnes ad Ephesum coëgit; quas cum etiam exercere vellet, præmia proposuit tum equestribus turmis, quæcunque peritissimè equitaverit, tum gravis armaturæ cohortibus, quæcunque corporibus forent optimè comparatis: peltastis quoque & sagittariis præmia proposuit, quicunque egregiè præstare viderentur *ea*, quæ ad *ipsorum* pertinerent officium. Secundùm hæc videre erat gymnasia plena viris sese exercentibus, hippodromum, equitibus equos agitantibus, jaculatores autem & sagitt-

τας ὅτι τείχων ἰόντας. Ἀξίαν δὲ καὶ ὄλιω πῶ πόλιν, ἐν ἧ ἰῶ, θεὰς ἐποίησεν· ἢ τε γὰρ ἀγροὶ μετὰ ἰῶ παντοδαπῶν καὶ ὀπλων καὶ ἵππων ὠνίων· οἳ τε χαλκοτύποι καὶ Ἐ τέκτονες, καὶ Ἐ σιδηρεῖς καὶ σκυτεῖς καὶ ἰ γραφεῖς, πάντες πολεμικὰ ὄπλα κατασκεύαζον· ὥστε τὴν πόλιν ὄντως ἀν ἡγήσω πολέμου ἐργαστήριον εἶ).

Ἐπερρώσθη δ' ἂν² τις κακῆνα ἰδὼν, Ἀγισίλαον μὲ πρῶτον, ἔπειτα ἢ καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας ἐτεφρωνομένους τε, ὅπου ἀπὸ τῆς γυμνασίων ἴοιεν, καὶ ἀναπίνοντας τοὺς τεφάνους τῇ Ἀρτέμιδι· ὅπου γὰρ ἄνδρες θεῶς μὲν σέβοιεν, πολεμικὰ δὲ ἀσκοῖεν, πειθαρχίαν δὲ με-

tarios ordinibus in versum porrectis incedentes. Sed & totam urbem, in quâ erat, spectatu dignam effecit: nam forum omnis generis armis & equis venalibus plenum erat; & fabri ærarii & fabri lignarii, & fabri ferrarii & futores & pictores, arma bellica parabant omnes: adeò ut urbem reverà belli officinam esse putâsses.

Porrò animo aliquis esse confirmato potuisset illa quoque intuitus, Agesilaum utiquè primùm, deinde milites etiam cæteros coronatos esse, cùm è gymnasiis exirent, & coronas Dianæ suspendere: nam ubi viri deos venerantur, & munera exercent bellica, & ad obedientiam præfectis præ-

1 Al. κναφεῖς vel γναφεῖς.

2 MS. Harl. habet ἂν κακῆνο &c. sine πς.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ο μέντοι Τισσαφέρνης ταῦτα μὲν ἐνόμισε λέγειν αὐ-
 τόν, πάλιν βυλόμηνον ἔξαπατῆσαι, εἰς Καρίαν δὲ νῦν δὴ
 ὄντι ἐμβαλεῖν. Τό, τε οἷον πεζόν, κατὰ περ ὃ πρόαθεν,
 εἰς Καρίου διεβίβασε, καὶ ὃ ἵππικόν εἰς τὸ Μαιάνδρου
 πεδίον κατέστησεν. Ο ἢ Αἰγισίλαος οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ',
 ὡσαυτὸν προεῖπεν, εὐθύς εἰς τὸν Σαρδιανὸν τόπον ἐχώρησε·
 καὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας δι' ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος,
 πολλὰ τὰ ὄπιθ' αἰετὰ τῆ στρατιᾶς πρῆιχε· τῆ ἢ τετάρ-
 τη ἡμέρᾳ ἦκον αἰετῶν πολεμίων ἵππεῖς.

Καὶ τῷ μὲν ἄρχοντι τῶν σκευοφόρων εἶπεν ὁ ἡγεμῶν,
 ἀφάδαντι τὸν Πακτωλὸν ἵπποταμὸν στρατοπεδεύεσθαι·

Verum Tissaphernes hæc eum *ideò* dicere puta-
 vit, quòd rursus *ipsum* decipere vellet, *eumque* adeò
 jam in Cariam impetum reverà facturum. Itaque
 peditatum, quemadmodum priùs *factum erat*, in
 Cariam traduxit, & equitatum in Mæandri pla-
 nitie constituit. At Agefilaus non mentitus est,
 sed, sicut prædixerat, Sardonum statim in trac-
 tum profectus est: cùmque triduum per loca in
 quibus nulli erant hostes progredetur, commea-
 tum multum exercitui suppeditabat: die quarto
 venerunt hostium equites.

Atque dux *eorum* impedimentorum præfecto
 præcepit, ut Pactolo amne trajecto castra meta-

1 A Leuncl. malè abest vox ποταμὸν. Hutch.

αὐτοὶ δὲ χαπιδόντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀκολούθους ἑ-
 σπαρμύλους καθ' ἄρπαγιν, πολλοὺς αὐτῶν ἀπέκτειναν.
 Αἰσθόμενος ἢ ὁ Ἀγισίλαος, βοηθεῖν ἐκέλευσε τοὺς
 ἰππέας. Οἱ δ' αὖ Πέρσαι, ὡς εἶδον τὴν βοήθειαν, ἠ-
 θροιάσθησαν καὶ ἀνὴρ πρὸς ἀνδρῶντα παμπληθεῖσι τῶν ἰππέων
 τάξεσιν. Ἐνθα δὴ ὁ Ἀγισίλαος, γινώσκων ὅτι τοῖς
 μὲν πολεμίοις οὐκ ἔτι πρὸς τὸ πεζόν, αὐτὰρ δὲ οὐδὲν ἀ-
 πείη τῶν πρὸς κευασμένων, καὶ εὐθὺς ἠγήσατο μάχην συν-
 ἄψα, εἰ δυνατόν. Σφραγασάμενος οὖν, τὴν μὲν φά-
 λαγγα εὐθὺς ἠγάγετο ἔναντι τοὺς ἀντιτεταγμένους ἰππέας,
 ἐκ δὲ τῶν ὀπλιτῶν ἐκέλευσε² τοὺς δέκα ἀφ' ἧς

retur : ipsi verò Græcorum adfectatores ad præ-
 dam rapiendam dispersos conspicati, ex eis mul-
 tos interfecerunt. *Id* cùm animadvertisset Agefi-
 laus, equites *suis* opem ferre jussit. Persæ contrà
 ubi auxilia viderunt, *in unum* confluxerunt *locum*.
 & universas equitum turmas *iis* instructas oppo-
 fuerunt. Ibi tum Agefilaus, cùm intelligeret pe-
 ditatum hostibus necdum adesse, sibi verò nihil
 eorum quæ *ad bellum* parata erant deesse, opportu-
 num pugnæ, si posset, conferendæ tempus duxit.
 Itaque cæsis victimis, rectà phalangem in equites
 adversùs instructos ducebat, jussitque eos ex gra-
 vis armaturæ militibus, qui ante *annos* decem pu-

1 Alii ἐπηρμένους.

2 Alii πᾶς ἀφ'.

Ἰαῖν ὁμόσε αὐτῶ, τοῖς ἣ πελτασταῖς εἶπε δρόμῳ ὑφηγεῖ-
σθαι. πρὸς ἠγήγειλε δὲ καὶ τοῖς ἵππευσιν¹ ἐμβάλλειν, ὡς αὐ-
τοῦ τε καὶ παντὸς ὄφρα στρατεύματος ἐπορεύετο.

Τοὺς μὲν δὴ ἵππεας ἐδέξαντο Ὡ ἀγαθοὶ ἦ Περ-
σῶν· ἐπειδὴ δὲ ἅμα² πάντα τὰ δεινὰ πρὸς αὐ-
τοὺς, ἐνέκλινον, καὶ Ὡ μὲν αὐτῶν εὐθύς ἐν τῷ ποτα-
μῷ ἔπεσον, Ὡ δὲ ἄλλοι ἔφευγον· Ὡ ἣ Ἐλλίωες ἐπό-
ρευοι αἰεθῶσι καὶ ὄφρα στρατόπεδον αὐτῶν. Καὶ Ὡ μὲν
πελτασταί, ὡσπερ εἰκός, ἐφ' ἀρπαγῆν ἐτρέποντο· ὁ δὲ
Ἀγησίλαος ὄφρα ἔχων κύκλῳ πάντα καὶ φίλια καὶ πολέ-

bertatem excefferant, secum unà currere, atque
peltaftis præcepit ut cursu præcederent: equiti-
bus etiam denuntiavit ut impetum facerent, se-
que adeò totúmque exercitum sequuturum *polli-*
citus.

Et equitum quidem *impetum* exceperunt ex
Persis *quotquot erant* fortes: at ubi simul omnia
terribilia in eos invadebant, *se* inclinârunt, eo-
rúmque nonnulli in flumen deciderunt, alii in fu-
gam se converterunt: *quos* insequuti Græci etiam
castra eorum capiunt. Ac peltaftæ quidem, uti
fit, ad prædam se convertebant: Agefilaus au-
tem undique omnia tenens tum amica tum hos-

¹ Steph. ἐμβάλλειν.

² Levensl. ἅμα δεινά.

μα, περιεγρατοπεδύσατο. Ως δ' ἤκουσε τὸς πολέ-
 μίους παράσασθαι ἀπὸ τὸ ἀϊπᾶσθαι ἀλλήλους τοῦ
 γεγενημένου, εὐθὺς ἤγεν ὅππὶ Σάρδεϊς· καὶ κεί ἅμα μὲν
 ἔκαιε καὶ ἐπόρθει τὰ περὶ τὸ ἄστυ, ἅμα δὲ καὶ κηρύγ-
 ματι ἐδήλου, τοὺς μὲν ἐλευθερίας δεομένους ὡς πρὸς
 σύμμαχον αὐτὸν παρῆναι· εἰ δέ τινες πρὸς Ἀσίαν ἑαυτῶν
 ποιούσται, ἵ πρὸς τὸ ἐλευθεροῦν τὰς διακλεινομένους ἐν
 ὄπλοις πρῆναι.

Ἐπεὶ μὲντοι ὁδοὺς ἀντεξήει, ἀδέως δὲ τὸ ἀπὸ
 τούτου ἐσελίθετο, οὗ μὲν πρῶθεν πρὸς κωεῖν Ἑλ-
 λῶας ἀναγκασομένους ὄρῶν τιμωμένους ὑφ' ὧν ὑβεί-

tilia, castris ea circumdedit. Cúmque perturbari
 hostes audiisset, propterea quòd alii alios de eo
 quod acciderat accusarent, confestim Sardes ex-
 ercitus duxit; atque ibi simul quæ circum ur-
 bem erant exurebat & vastabat, simul etiam e-
 dicto præconis voce promulgato declarabat, ad se
 eos, qui libertatem desiderarent, tanquam auxi-
 liatorem accedere debere: quòd si qui Asiam esse
 suam existiment, ad liberandum eam, qui cum
 illis decernerent armatos adesse dixit.

Cùm verò nemo adversus eum prodiret, absque
 metu fanè deinceps exercitus ducebat, cùm Græ-
 cos quidem, qui priùs venerari Persas cogeren-

1 MS. Harl. πρὸς τῶ ἐλευθεροῦστας.

ζοντο· τοὺς δ' ἀξιούσας καὶ τὰς τῶν θεῶν τιμὰς καρ-
ποῦσθαι, τούτοις ποιήσας μηδ' ἀντιβλέπειν τοῖς Ἕλλησι
διδύασθαι· καὶ ἢ μὲν τῶν φίλων χάριαν ἀδύωτον πᾶρε-
χων, ἢ δὲ τῶν πολεμίων οὕτω καρπέμενος, ὥστε ἐν δυοῖν
ἐτοῖν πλέον τῶν ἑκατὸν ταλάντων ἢ θεῶ ἐν Δελφοῖς δε-
κάτιω σποδύσαι.

Ο μόντοι Περσῶν βασιλεὺς, νομίσας Τισαφέρην αἰ-
λιον εἶ) ἢ κακῶς φέρεσθαι τὰ ἑαυτοῦ, Τιθραύτην καταπέμ-
ψας, ἀπέτεμεν αὐτῷ ἢ κεφαλὴν. Μετὰ ἣ τῶν τὰ μὲν τῶν
βαρβάρων ἔτι ἀθυμότερα ἐγένετο, τὰ ἣ Αἰγισλάα πολὺ
ἔρρωμενέστερα· σπὸ πάντων γὰρ τῶν ἐθνῶν ἐπρεσβεύοντο

*tur, ab iis ipsis honore adfici, à quibus contume-
liosè tractati fuerant, videret; cùm effecisset ut
iis, qui deorum etiam honoribus frui voluissent,
nè quidem intueri Græcos possent; cùmque a-
micorum quidem agrum à vastatione tutum præ-
staret, ex hostium verò agro fructus tantos perci-
peret, ut intrà biennium decimam deo apud Del-
phos centum talentis ampliorem consecraret.*

Verùm rex Persarum, arbitratus Tissaphernis
culpâ factum, quòd res suæ malè procederent,
misso Tithrauste, caput ei præcîdit. Secundùm
hoc res barbarorum magis etiam desperatæ fie-
bant, Agefilai multò firmiores: nam ab om-
nibus nationibus legati de amicitia ineundâ missi

φιλίας, πολλοὶ ἰ καὶ ἀφίστατο πρὸς αὐτὸν, ὀρεγόμενοι τῆς ἐλευθερίας· ὥστε οὐκέτι Ἑλλήνων μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρων πολλῶν ἡγεμῶν ἦν Ἀγισίλαος.

Ἀξιόν γε μὴν καὶ εἰτεῦσθαι ὑπερβαλλόντως ἀγαθὰ αὐτοῦ, ὅτις ἄρχων μὲν παντόπων ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλεων, ἄρχων ἰ καὶ νήσων, (ἐπεὶ καὶ ὁ ναυικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἢ πόλις) αὐξανόμυθος καὶ εὐκλεία καὶ δυνάμει, πῶν δ' αὐτῷ πολλοῖς ἰ καὶ ἀγαθεῖς χρεῖαι ὅ, πῆ ἐβόλετο, πρὸς δὲ τέτοις, ὁ μέγιστον, ἔπινοῶν καὶ ἐλπίζων καταλύσειν τὴν Ἑλλάδα φραλεύσατο πρότερον ἀρχὴν, ὅμως ὑπὸ ὄθενος

erant, multi etiam ad eum deficiebant, libertatis cupidi; adeò ut non jam Græcorum tantùm, sed multorum etiam barbarorum dux esset Agefilaus.

Æquum verò est hinc etiam eum eximiè admirari, qui cùm permultarum in continente civitatum imperium obtineret, infulis item imperaret, (nam ei copias quoque navales adtribuerat civitas) cùm & famæ celebritate & potentiâ crevisset, nactusque esset potestatem multis pro arbitrio commodis utendi, ac prætereà, quod maximum erat, animo meditaretur speraretque futurum ut imperium everteret illud, quod priùs Græciæ bellum intulerat, nihilominùs harum rerum

1 Καὶ in quodam libro perperam omittitur. Hutch.

τύτων ἐκρατήθη· ἀλλ', ἐπειδὴ ἦλθεν αὐτῷ ἀπὸ τῶν οἴκων
 ἱ τελευτῶν βοηθεῖν τῇ πατρίδι, ἐπέθετο τῇ πόλει, ὁδὸν
 διαφερόντως ἢ εἰ ἐν τῷ ἑφορείῳ ἔτυχεν ἐσηκῶς μόνον
 ἡδὲ τοὺς πέντε· μάλιστα ἐνδηλον ποίων ὡς οὔτε ἀνὴρ παρ
 ἡ γυνὴ δέξαιτο ἀντὶ πατρίδος, ἔτε τῶν ὑπεκλήτους ἀντὶ
 τῶν ἀρχαίων φίλων, ἔτε αἰσχρὰ καὶ ἀκίνδυνα κέρδη μάλλον,
 ἢ μὲν κινδύνων τὰ καλὰ καὶ δίκαια.

Οσον γεμὴν χρόνον ὅτι τῆς ἀρχῆς ἔμεινε, πῶς οὐκ ἀ-
 ξιεπαίνε βασιλέως καὶ τῶν ἔργων ἐπεδείξατο, ὅτις ἡδὲ
 λαβῶν πάσας πόλεις, ἐφ' ἃς ἄρχων ἐξέπλευσε, γασια-

nullâ victus est; sed ubi ab iis, qui domi magis-
 tratus obtinebant, *nuntius* ei venisset, ut patriæ
 opem ferret, parebat civitati, non aliter atque si
tunc fortè solus in Ephorum curiâ propter
 quinque *viros* constitisset; *ea re* apertissimè de-
 clarans se neque terram universam patriæ, neque
posterius adquisitos amicis veteribus, nec turpia
 lucra nulloque cum periculo conjuncta honestis
 ac justis, quæ periculum habeant, anteferre.

Quamdiu verò in imperio mansit, quî non e-
 tiam hoc regis laude digni facinus edidit, qui,
 cùm civitates omnes, ad quas cum imperio *domo*
 ἐναυγίγασκεν, intestinis seditionibus laborantes ac-

¹ I Τελευτῶν ὁ ἐπιπέλας. *Leuncl.*

² Alii ἐν τῷ φορεῖ.

³ MS. *Harl.* ἄρξων.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Κ Ε Φ. Β΄.

Διαβάς δὲ τὸν Ελλήσποντον, ἐπορεύετο διὰ τῶν αὐτῶν ἔθνων, ὧν περὶ ὁ Πέρσης τῷ Παναθηναϊκῷ τόλῳ καὶ ἦν ἐνταῦθα ὁδὸν ὁ Βάρβαρος ἐποίησατο, ταύτῳ μείον ἢ ἐν μίῳ κατήνυσεν ὁ Αἰγίλαος· ἔργον δὲ ὡς ὑπερήσειε τῆς πατρίδος ἐπεθυμῆτο.

Ἐπεὶ δὲ ἔξαμείψας Μακεδονίαν, εἰς Θεσσαλίαν ἀφίκετο, Λαρισῆαι μὲν, καὶ Κρανῶνιοι, καὶ Σκοτούσαιοι, καὶ Φαρσάλιοι σύμμαχοι ὄντες Βοιωτοῖς, καὶ πάντες δὲ Θεσσαλοὶ, πλὴν ὅσοι αὐτῶν φυγάδες τότε ὄν-

C A P. II.

CÆterùm Hellepontum cùm trajecisset, per easdem nationes iter faciebat, per quas Persarum rex ingenti cum exercitu: & quod iter in annum *totum* extraxerat barbarus, illud minori quàm mensis spatio confecit Agefilaus: non enim in animum inducebat ut patriæ feriùs adesset.

Posteaquam autem Macedoniâ peragrata, in Thessaliam pervenit, Larissæi, & Cranonii, & Scotusæi, & Pharsalii Bœotorum focii, omnésque ad-
eò Thessali, præterquam quotquot eorum exules

1 Hesych. ἐξαμείψει, ἐκτελείσει, πορεύσεται.

τες ἐτύγγανον, ἐκακέρησαν οὗτοι ἐφεπόμενοι. Ο δὲ
 ἴ τῶς μὲν ἦγεν ἐν πλαισίῳ ὃ στρατόμα, ὅτῃ ἡμίσεις
 μὲν ἔμπροσθεν, τοὺς ἡμίσεις δὲ ἐπ' οὐρανὸν ἔχων τῶν ἵπ-
 πέων· ἐπεὶ δ' ἐκόλυον τῆς πορείας αὐτὸν ᾧ Θεττα-
 λοὶ ² ἐπιτιθέμενοι τοῖς ὄπισθεν, ᾧ δὲ πέμπει ἐπ' οὐρανὸν
 καὶ ὃ σπὸ ὅτῃ προηγμένον στρατεύματος, ³ πλὴν τῶν πρὸ
 αὐτόν.

Ὡς ἡ προετάξαντο ἀλλήλοις, οἱ μὲν Θετταλοὶ νομί-
 σαντες ἔκ ἐν καλῶ εἰς πρὸς τῆς ὀπίσθεν ἵππομαχεῖν,
 ἔψαντες βάρην ἀπεχώρουν· οἱ δὲ μάλ' ἀφρόνως ἐφεί-

tunc fortè erant, insequentes eum infestabant. Ac
 ille quidem priùs copias agmine duxerat quadra-
 to, cùm partem equitum dimidiam à fronte, di-
 midiam à tergo haberet: verùm ubi Thessali ex-
 tremos adorti itinere eum prohibebant, partem
 eorum qui primo *erant* in agmine, exceptis iis qui
 circa ipsum *erant*, ad agmen ultimum mittit.

Cùmque acies altera adversùs alteram instructa
 confisteret, Thessali minùs commodè se prælio
 equestri cum gravis armaturæ militibus congres-
 suos arbitrati, converso agmine pedetentim abi-
 bant: at illi imprudenter admodum eos insegue-

1 Suid. τῶς· οἱ ῥήτορες ἐπὶ ὅτῃ πρότερον, ἢ πάλαι.

2 Leuncl. ἐπιτιθέμενοι. malé.

3 Alii καὶ ὅτῃ περὶ αὐτόν. MS. Harl. ἑαυτόν.

4 Vulgo πρέψαντες. intel. ἑαυτές.

ποντο. Γνοὺς δὲ ὁ Αἰγισίλαος ἅ ἐκάτεροι ἡμάρτανον, ᾗ ἀπέμπει τοὺς ἀμφ' αὐτὸν μάλα εὐρώτους ἵππεας, καὶ κελύει τοῖς τε ἄλλοις παραγγέλλειν, καὶ αὐτοὺς διώκειν κατὰ κράτος, καὶ μηκέτι δουῶσαι αὐτοῖς ἀναστροφῷ. Οἱ δὲ Θεσσαλοὶ ὡς εἶδον ᾗ δόξαν ἐλαύνοντας, ἅ μὲν αὐτῶν οὐδ' ἀνέφρασαν, ἅ δὲ, καὶ ἀνατρέφειν πειρώμενοι, πλαγίους ἔχοντες τοὺς ἵππους, ἠλίσκοντο. Πολύχαρμος μύθοι ὁ Φαρσάλιος ἵππαρχῶν ἀνέφρασε τε, καὶ μαχόμενος σὺ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀποθνήσκει. Ὡς δὲ τοῦτο ἐγένετο, φυγὴ γίνεται ἔξαισία· ὡς ἅ μὲν ἀπέθνησκον αὐτῶν, ἅ δὲ καὶ

bantur. Agefilaus autem cum animadvertisset quæ peccaverant utrique, equites qui circum ipsum erant admodum robustos mittit, eosque jubet tum aliis *id* denuntiare, tum ipsos totis viribus *hostes* persequi, nec iis amplius se convertendi potestatem dare. *Eos* ut Thessali præter opinionem equos agitare viderunt, ex iis alii quidem se non converterunt, alii verò, se dum convertere conabantur, cum equos transversos haberent, capiebantur. Polycharmus verò Pharfalius equitum præfectus sese convertit, & dum *una* cum iis qui circum ipsum *erant* pugnabat, interfectus est. Hoc autem ubi accidisset, fuga ingens facta fuit; adeò ut ex iis alii interirent, alii

ζῶντες ἠλίσκοντο· ἔφησαν δ' οὖν οὐ πρόθεον, πρὶν ὅτι
τῷ ὄρει τῷ Ανθρακίων ἐγένοντο.

Καὶ τότε μὲν δὴ ὁ Αἰγίλαος τρώπαιόν τε ἐθήσατο με-
ταξὺ Πραντὸς καὶ Ναρθακίου, καὶ αὐτὸς κατέμεινε, μάλα
ἠδόμενος τῷ ἔργῳ, ὅτι τὰς μέγιστον φρονουῦσας ἐφ' ἵππικῆς,
ἐνεκλήκει σὺν ᾧ αὐτὸς ἐμιχανήσατο ἵππικῶ· τῆ δ' ὑπε-
ραία ὑπερβάλλων τὰ Αἰχαιὰ καὶ Φθίας ὄρη, τὴν λοιπὴν ἤδη
πᾶσαν διὰ φιλίας ἐπορεύθη εἰς τὰ τῷ Βοιωτῶν ὄρια. Εν-
ταῦθα δὴ ἀνιτεταγμένους εὐρῶν Θεβαίους, Αθηναίους, Κοριν-
θίους, Ἀργεῖους, Αἰνιᾶνας, Εὐβοέας, καὶ Λοκροὺς ἀμφοτέρους,
ὅδεν ἐμέλλησεν, ἀλλ' ἔκ τ' ἔφανερ' ἀντιπαρέταπτε, Λακε-

vivi caperentur ; nec priùs certè subſtitère, quàm
ad montem Anthracensium perveniſſent.

Ac tunc quidem Ageſilaus tropæum ſtatuit in-
ter Prantem & Narthacium, atque manſit ibi,
valdè facinore delectatus, quòd eos, qui ſe maxi-
mè ob rem equeſtrem efferebant, eo cum equi-
tatu viciffet, quem ipſe inſtituerat : poſtridie A-
chaicis Pthiæ montibus ſuperatis, reliquum jam
totum *iter* per *regionem* amicam fecit ad Bæoto-
rum fines. Ibi cùm in acie adverſùs ſe inſtruc-
tâ conſiſtentes reperiffet Thebanos, Athenienſes,
Corinthios, Argivos, Ænianas, Eubæos, & Lo-
cros utroſque, nihil cunctatus eſt, at aciem con-
trà apertè inſtruebat, cùm moram Lacedæmo-

δαιμονίων μὲ ἔχων μόραν καὶ ἡμῶν, τὸ δ' αὐτόθι συμμάχων Φωκέας καὶ Ορχομενίους μόνους, ² τὸ, τ' ἄλλο εἶπευμα, ὅπερ ἠγάγετο αὐτός.

Καὶ οὐ τοῦτο λέξων ἔρχομαι, ὡς πολὺ μὲν ἐλάττους, πολὺ δὲ χείρονας ἔχων, ὅμως ³ συνέβαλει· (εἰ γὰρ ταῦτα λέγοιμι, Αἰγισίλαόν τ' ἂν μοι δοκῶ ἀφρονα ἀποφαίνειν, καὶ ἑμαυτὸν μαρτὸν, εἰ ἐπαινοῖμι τὸν περὶ τῶν μεγίστων εἰκῆ κινδυνεύοντα) ἀλλὰ μάλλον τὰ δ' αὐτοῦ ἀγαμῆ, ὅτι πλῆθος τε οὐδὲν μείον ἢ τὸ τῶν πολεμίων παφροκλύσατο, ὥπλισέ τε οὕτως, ὡς ἀπαν-

niorum & dimidiam alterius partem haberet, ex focis autem, qui iis in locis habitant, Phocenses & Orchomenios solos, cæterasque, quas ipse ducebat, copias.

Nec jam hoc dicturus sum, quod cum multo pauciores, multo deteriores haberet, nihilominus conflixerit; (nam si hæc dicam, Agesilaum mihi videar amentem declarare, ac meipsum stultum, si hominem laudem temerè rebus de maximis periclitantem) sed hoc in eo potius admiror, quod multitudinem hostium numero non minorem comparaverit, & sic armis instruxerit, ut om-

1 Intell. μέρος.

2 Vulg. τὸ δ' ἄλλο.

3 Al. συνέβαλεν.

τα μὲν χαλκόν, ἅπαντα δὲ ¹ φοίνικα φαίνεσθαι. Επεμε-
λήθη δὲ, ὅπως οἱ στρατιῶται τῶν πόνους ² δυνήσονται ὑ-
περφέρειν. ἐπέπλησε ἣ καὶ φρονήματος τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
ὡς ἱκανοὶ εἶεν πρὸς ἕσπιναι δέοι μάχεσθαι. ἐπὶ δὲ φιλονει-
κίαν ἐπέβαλε πρὸς ἀλλήλους τοῖς μετ' αὐτῶν, ὅπως ἕκα-
στοι αὐτῶν ἄριστοι φαίνοιντο. Ἐλπίδων γεμὴν πάντας ἐπέ-
πλησεν, ὡς πᾶσι πολλὰ καὶ γὰρ ἔσοιτο, εἰ ἄνδρες ἀλαστοὶ
γίγνοιτο. νομίζων ἐκ τῶν τοιούτων ἀνθρώπων προθυμότητα
τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι καὶ μέντοι ὅσα ἐψεύσατο.

Διηγέσομαι δὲ καὶ τὴν μάχην καὶ γὰρ ἐγένετο

nia merum æs, omnia mera purpura viderentur.
Id etiam operam dederat, ut milites labores per-
ferre possent: quin & animos eorum tantâ im-
pleverat elatione, ut ad pugnandum adversus
quoscunque opus foret idonei essent: prætereâ
contentionem mutuam inter suos excitaverat,
ut eorum singuli præstantissimos se palàm præ-
berent. Spe porrò impleverat omnes, omnibus
multa cessura bona, si viros se fortes præstarent:
quippe existimabat *exercitum* ex ejusmodi homi-
nibus *conflatum* promptissimè cum hostibus pug-
naturum: nec sanè hæc eum fefellit opinio.

Pugnam quoque narrabo; etenim *talis* fuit,

¹ Ald. & Flor. malè dant φοινικῆ.

² Al. δυνήσονται.

οἴαπερ οὐκ ἄλλη τ' ἐφ' ἡμῶν. Συνήεσαν μὲν γὰρ εἰς τὸ
κατὰ Κορώνεια πεδίον, ᾧ μὲν σὺν Ἀγησίλαῳ, ἀπὸ τῷ
Κηφισοῦ, ᾧ ἰσὺν τοῖς Θηβαίοις, ἀπὸ τοῦ Ἐλικῶνος.
Εὐρών δὲ τὰς τε φάλαγγας ἀλλήλων μάλα ἰσομάλους·
χεδὸν δὲ καὶ οἱ ἵππεῖς ἦσαν ἑκατέρων ἰσοπληθεῖς. Εἶχε
δὲ ὁ Ἀγησίλαος μὲν τὸ δεξιὸν τῷ μὲν ἑαυτοῦ, Ὀρχομενῖοι
δὲ ἔρατοι ἦσαν αὐτῷ τοῦ εὐώνυμου. Οἱ δ' αὖ Θηβαῖοι
αὐτοὶ μὲν δέξιοι ἦσαν, Ἀργεῖοι δ' αὐτοῖς τὸ εὐώνυμον εἶ-
χον. Συυιόντων δὲ, τέως μὲν σιγὴ πολλὴ ἦν ἀπ' ἀμ-
φοτέρων· ἠνίκα δὲ ἀπέειχον ἀλλήλων ὅσον γάδρον, ἀ-
λαλάξαντες ᾧ Θηβαῖοι δρόμῳ ὁμόσε ἐφέροντο. Ὡς

qualis alia nostro ævo nulla. Nam in campum
apud Coroneam convenerunt, Agefilaus quidem
cum suis à Cephisso, Thebani verò cum suis, ab
Helicone. Videbant autem phalanges utrinque
suas admodum *in prælio committendo* pares; pro-
pèrque etiam equites ex utrâque parte numero pa-
res erant. Agefilaus *cornu* dextrum sui tenebat
exercitûs, in lævo ejus postremi erant Orchome-
nii. Contrà Thebani ipsi in dextro erant *cornu*,
Argivi lævum eorum tenebant. Ac *iis* congrè-
dientibus, primùm quidem ab utrâque parte mag-
num erat silentium: cùm verò à se invicem sta-
dii circiter spatium abessent, Thebani clamore sub-
lato cursu ad manus conferendas ferebantur. At

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

φόροις εἰσί. Καὶ ὁ μὲν εὐθύς ἐξελίξας ἢ φάλαγγα ἤγειν ἐπ' αὐτούς· ᾧ δ' αὖ Θεβαῖοι ὡς εἶδον σὺν συμμάχοις πρὸς τῷ Ἐλικῶνι πεφευγότες, διαπεσεῖν βυλόμενοι πρὸς τῆς ἑαυτῶν, ἐχώρην ἐρρωμένως.

Εὐλαῦθα δὲ Ἀγισίλαον ἀνδρείον μὲν ἔξεστιν εἰπεῖν ἀναμφιλόως· ὃ μὲντοι εἴλετό γε τὰ ἀσφαλέστατα. Εξὸν γὰρ αὐτῷ ἰππῶντι τῆς διαπίπλουτος, ἐπομένῳ χειρῶσδε τοὺς ὄπισθεν, ὅκ ἐποίησε τῆτο, ἀλλ' ἀντιμέτωπος ἑσυνέραξε τοῖς Θεβαίοις· καὶ συμβάλλοντες τὰς ἀσπίδας ἐωθύντο, ἐμάχοντο, ἀπέκλεινον, ἀπέθνησκον. Καὶ κραυγὴ μὲν ἑδεμία πῆν, ὃ μὲν ἑδὲ σιγή· φωνὴ δὲ τις ἦν τοιαύτη, ὅτιαν ὀργή

mentis versari. Itaque in eos phalangem statim evolutam ducebat; Thebani contra cum socios suos ad Heliconam fugisse viderent, quod ad suos elabi vellent, fortibus animis eò tendebant.

Hic Agesilaum sane fortem adpellare sine controversiâ licet; verum tutissima certe non elegit. Nam cum, dimissis illis qui elabi conabantur, sequi posset & ultimos capere, non hoc fecit, sed adversâ fronte cum Thebanis conflixit: atque adeò collis clypeis impellebantur, pugnabant, interficiebant, interficiebantur. Ac nullus quidem excitatus erat clamor, neque tamen erat silentium; sed ejusmodi quidam sonus, qualem ira

1 *Ald. & Flor.* παρεῶντι.

2 *Hesych.* Συνράσσει, συμπίπτει.

τε καὶ μάχη πρὸ ἀγροῦ ἄν. Τέλει θ' ἔπειθ' Ἰθηβαίων
 ὧ μὲν διακίπλουσι πρὸς τὸν Ἑλικῶνα, πολλοὶ δ' ἀπο-
 χωρῶντες ἀπέθανον.

Επειδὴ δὲ ἡ μὲν νίκη σὺν Ἀγησιλάῳ ἐγένετο, τετρα-
 μένος δ' αὐτὸς προσώχθη πρὸς τὴν φάλαγγα, προσε-
 λάσαντες τινες τῶν ἰππέων, λέγουσιν αὐτῷ ὅτι τῶν πολεμίων
 ὀδδὴκοντα σὺν τοῖς ὅπλοις ὑπὸ ἰερῆς ναῶ εἰσὶ καὶ ἠρώτων,
 τί χρὴ ποιεῖν. Οὗτος δὲ, καθάπερ πολλὰ τραύματα ἔχων πάν-
 τοσε καὶ παντοίοις ὅπλοις, ὁμῶς ἔκ ἐπελάθετο τὸ θεῖον, ἀλλ'
 ἔειπεν τε ἀπιέναι ὅποι βύλοιτο ἐκέλευε, καὶ ἀδικεῖν ἔκ' εἰς.

præliumque posset efficere. Tandem, Thebano-
 rum alii ad Heliconem elabuntur, multi dum
 abscedunt occubuerunt.

Posteaquam autem victoria cessit Agefilao, &
 ipse vulneratus ad phalangem adlatus est, qui-
 dam ex equitibus cum eò adequitassent, ei dicunt
 ex hostibus octoginta armatos esse sub templo;
 quidque de his faciendum esset, interrogabant.
 Ille verò, quanquam multis adfectus erat ab om-
 ni corporis parte vulneribus iisque omnis generis
 armis inflictis, non tamen numinis obliviscebatur,
 sed imperabat uti copiam eis facerent abeun-
 di quò vellent, nec lædere eos sinebat quenquam;

1 Scil. *Minervæ*.

2 Alii ὅτι ἐν κ. malé.

καὶ προσπέμψαι ἐπέταξε τὰς ἀμφ' αὐτὸν ἵππεῖς ἕς τε ἐν τῷ ἀσφαλῆ ἐγένοντο.

Ἐπεὶ γε μὴν ἔληξεν ἡ μάχη, παρῆν δὴ θεάσασθαι, ἔνθα συνέπεσον ἀλλήλοις, τὴν μὲν γλῶσσίαι πεφυρμένην, νεκροὺς δὲ κειμένους φιλίους καὶ πολεμίους μὲν ἀλλήλων, ἀσπίδας δὲ ἀφαισθημένους, δόρατα σωτηρασμένα, ἐγχειρίδια γυμνά κουλέων, τὰ μὲν χαμαὶ, τὰ δ' ἐν ἰσώμασι, τὰ δ' ἔτι μετὰ χεῖρας. Τότε μὲν οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἤδη ὄψις) σκελετούσαντες τοὺς τῶν πολεμίων νεκροὺς εἰς φαλαγγίαν, ἐδειπνοποίησαντο καὶ ἐκοιμήθησαν. Ὁσπὶ δὲ Γύλον τὸν πολέμαρχον ἔδει-

equitibus etiam qui circum ipsum erant præcepit ut eos deducerent, donec ad locum tutum pervenissent.

Finito verò prælio videre erat illo in loco, ubi pugnam inter se confecerunt, terram sanguine perfusam, cadavera tam amica quàm hostilia inter se jacentia, clypeos disruptos, hastas confractas, pugiones vaginis nudos, partim humi, partim in corporibus, partim *ipsis* adhuc in manibus. Ac tum quidem (etenim diei jam vesper erat) tractis hostium cadaveribus intrà phalangem, cœnam sumpserunt & quieti se dederunt: *postridie* autem manè Gylum polemarchum exer-

1 Vulg. σώματι.

τάξαι τε ἐκέλευσε ὁ θεὸς ἄνεμα, καὶ τρέπαιον ἴστασθαι, καὶ
 στεφανῶσθαι πάντας τῶν¹ θεῶν, καὶ τὰς αὐλητάς πάντας
 αὐλεῖν. Καὶ οἱ μὲν ταῦτ' ἐποίουν· ὧ δὲ Θηβαῖοι ἔπεμ-
 ψαν κήρυκα, ὑποσπόνδους τὰς νεκρὰς αἰτῶντες θάψαι.
 Καὶ ἔτω δὴ αἷ τε σπονδαὶ γίνονται, καὶ ὁ Ἀγισίλαος οἴκα-
 δε ἀπεχώρη, ἐλόμενος ἀντὶ τοῦ μέγιστος² εἶναι ἐν τῇ Ἀσίᾳ,
 οἴκοι τὰ νόμιμα μὲν ἄρχειν, τὰ νόμιμα δὲ ἄρχεσθαι.

Εκ δὲ τούτων² κατανοήσας τὰς Ἀργεῖους τὰ μὲν οἴκοι
 καρπευμένους, Κόρινθον δὲ πρῶσειληφότας, ἠδομένους δὲ
 τῷ πολέμῳ, θραύει ἐπ' αὐτὰς· καὶ δηώσας πᾶσαν αὐτῶν

citum instruere jussit & tropæum statuere, om-
 nes etiam coronis dei in honorem se redimire, &
 tibicines cunctos tibiis canere. Atque hæc qui-
 dem illi fecerunt; at Thebani præcone missō pe-
 tebant ut per inducias cadavera sepelirent. Ita-
 que fiunt induciæ, ac domum Agesilaus discedit,
 cùm mallet domi potiùs ex institutis *patriæ* im-
 perare, ex *iisdem* institutis imperio subjici, quàm
 in Asiâ maximus esse.

Deinde verò cùm animadvertisset Argivos re-
 bus frui domesticis, Corinthumque *ipsorum di-
 tioni* adjecisse, & bello delectari, expeditionem
 adversus eos suscipit; cùmque omnem eorum

¹ Scil. *Apollini*.

² *Leucivau*. & alii κατανοήσαντες. malé.

ἢ χώραν, εὐθὺς ἐκέειθεν ὑπερβαλὼν κτλ τὰ φενα εἰς Κόρινθον, αἶρξ τὰ ἔπι ὃ Λέχαιον τείνοντα τείχη· κὶ ἀναπετάσας δὲ Πελοποννήσου τὰς πύλας, οὕτως οἴκαδε ἀπελθὼν εἰς τὰ Υακίνθια, ὅπρ ἐτάχθη ὑπὸ τῷ χροσποῖδ, τὸ παιᾶνα τῷ θεῷ σιωπετέλεξ.

Ἐκ τούτῃ δὲ αἰσθανόμενος τοὺς Κορινθίους πάντα μὲ τὰ κτλήν ἐν τῷ Πειραίῳ σωζομένους, μέγιστον δὲ ἠγασάμενος, ὅτι Βοιωτοὶ ταύτη ἐκ Κρέυσιος ὀρμώμενοι εὐπετῶς τοῖς Κορινθίοις ἵ παρεγγίνοντο, στρατεύξ ἔπι ὃ Πείραιον. Ἰδὼν ἣ ὑπὸ πολλῶν φυλαττόμενον, ὡς ἐνδιδομένης δὲ πόλεως, ἕξ ἀείτου μετεστρατοπεδεύειο² πρὸς ὃ ἄστ.

agrum vastâffet, mox indè superatis angustis ad Corinthum *progressus*, muros Lechæum usque pertinentes capit; & patefactis Peloponnesi portis, domum ità demum reversus ad Hyacinthia, quo constitutus erat loco à chori magistro, pæana deo unà *cum aliis* absolvebat.

Post hæc cùm intelligeret Corinthios omnia pecora in Piræo fervare, ac maximum *quiddam* duceret quòd hâc Bœoti è Creusi profecti facilè se cum Corinthiis conjungerent, Piræum versùs copias ducit. Cùm autem *Piræum* multis custodiri videret, quasi civitas ad deditiōnem spectaret, à prandio motis castris ad urbem pergebat.

1 Sic MSti. Al. ἐγγίνοντο.

2 Scil. ad Corinthum.

Αἰδομένῳ δὲ, ὑπὸ νύκτα βεβοηθηκότας ἐκ τοῦ Πειραιῶς εἰς τὴν πόλιν ¹ πασυδί, ὑποτρέψας ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, αἶρξ ὁ Πείραιον, ἔρημον εὐρὼν φυλακῆς· καὶ τότε ἄλλα τὰ ἐνόηλα λαμβάνει, καὶ τὰ ² τείχη, ἀνετελείχιστο· ταῦτα ἣ ποίησας, οἴκαδε ἀπεχώρησε.

Μετὰ δὲ ταῦτα προθύμων ὄντων τῶν Ἀχαιῶν εἰς τὴν συμμαχίαν, καὶ δεομένων συσχεῖσθαι αὐτοῖς εἰς Ἀκαρνανίαν, καὶ ὀπιθεμένων ἐν φενοῖς τῶν Ἀκαρνάνων, καταλαβόντων τοῖς ψιλῶς τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, μάχην συνάπτει· καὶ πολλὰς ἀποκλείνας αὐτῶν, τρόπαιον ἐθήσατο· καὶ ἔπειτα

Cùm autem animadvertisset sub noctem è Piræo *custodes* omnibus viribus in urbem opis ferendæ causâ se contulisse, primâ luce converso itinere, Piræum capit, quem à præsidio desertum offenderat; atque tum alia quæ in eo erant capit, tum castella quæ *isthic* instaurata fuerant: hæc autem cùm fecisset, domum discessit.

Post hæc cùm Achæi animis essent ad societatem inclinatis, & ut secum in Acarnaniam expeditionem susciperet orarent, Acarnanésque eos in *viarum* angustiis adgrederentur, occupatis per levis armaturæ milites superioribus locis, pugnam cum eis conferit: ac cùm ex iis multos interfecisset, tropæum statuit; neque priùs finem

¹ MS. Harl. habet πασυδία.

² Leuncl. ἀνατελείχιστο.

ρον ἔληξε, πρὶν μὲν Ἀχαιοῖς φίλους ἐποίησεν Ἀκαρνανάς, καὶ Αἰτωλάς, καὶ Ἀργείας, ἑαυτῷ δὲ καὶ συμμάχους. Ἐπειδὴ δὲ εἰρῆνης ἐπιθυμήσαντες ὁ πολέμοι ἐπρεσβεύοντο, Ἀγησίλαος ἀντείπε τῇ εἰρῆνῇ, ἕως οὗτὸν διὰ τὴν Λακεδαιμονίους φυγόντας Κορινθίων καὶ Θηβαίων ἠνάγκασε τὰς πόλεις οἴκαδε καταδέξασθαι. Ὑπερὸν δ' αὖ καὶ Φλιασίων τοὺς ἀπὸ Λακεδαιμονίου φυγόντας κατήγαγεν, αὐτὸς στρατεύσασμένος ἐπὶ Φλιοῦτα.

Εἰ δέ τις ἄλλη πῆ ταῦτα μέμφεται, ἀλλ' οὐ φιλειταιρεία γε τραχύντα φανερά ἐστὶ. Καὶ γὰρ ἐπεὶ τοὺς ἐν Θήβαις τῶν Λακεδαιμονίων κατέκτανον ὁ

fecit, quàm Achæis Acarnanas & Ætolos & Argivos amicos, sibi ipsi socios etiam reddidisset. Ubi verò hostes pacis cupidi legatos qui eam peterent miserunt, Agefilaus paci refragatus est, donec civitates coëgisset ut eos ex Corinthiis & Thebanis, qui ob Lacedæmonios exulabant, domum reducerent. Deinde ex Phliasiis etiam eos, qui ob Lacedæmonios exulabant, reduxit, cùm expeditionem adversùs Phliuntem ipse suscepisset.

Quòd si quis hæc aliâ quâdam ratione vituperat, certè tamen præ amicorum sociorumve studio gesta fuisse constat. Etenim cùm ex Lacedæmo-

1 Ald. & Flor. dant τὸς Λακεδαιμονίους.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Λεύκτροις συμφοραῖς γενημένῃς, κατακρίνουσι τὰς ἐν Τεγέᾳ φίλους καὶ ξένους αὐτῷ οἱ ἀντίπαλοι σὺν Μαντινέυσι, σιυεσηκότων ἤδη Βοιωτῶν τε πάντων καὶ Ἀρκάδων καὶ Ηλείων, στρατεύει σὺν μόρα, πολλῶν νομιζόντων οὐδ' ἀνέλθειν Λακεδαιμονίους πολλῷ χρόνου ἐκ τῆς αὐτῶν δηώσας ἢ τὴν χώραν τῶν κατακλιόντων τὰς φίλους, ὅπως αὐτοὶ οἴκαδε ἀπεχάρησεν. Ἀπὸ γαμῆν τέτρα ὅτι τὴν Λακεδαίμονα στρατευσαμένων Ἀρκάδων τε πάντων καὶ Ἀργείων, καὶ Ηλείων, καὶ Βοιωτῶν, καὶ σὺν αὐτοῖς Φωκέων, καὶ Λοκρῶν ἀμφοτέρων, καὶ Θεσσαλῶν, καὶ Αἰνιάνων, καὶ Ἀκαρνάνων, καὶ Εὐβοέων, πρὸς ἢ τοῖς ἀφρηκότων μὲν τῶν δέλων, πολλῶν ἢ

Leuctra calamitate ab iis acceptâ, amicos & hospites ipsius Tegeæ necare cœperunt adversarii cum Mantinensibus, Bœotis jam omnibus & Arcadibus & Eleis inter se confociatis, moram *unam* in expeditionem educit, existimantibus multis longo tempore Lacedæmonios ex ipsorum *agro* non egressuros: cùmque vastâsset regionem eorum qui amicos *ipsius* occiderant, ità demum rursus domum discessit. Deinde verò Arcadibus omnibus & Argivis, & Eleis, & Bœotis, & Phœnibus cum iis, & utrisque Locris, & Thessalis, & Ænianibus, & Acarnanibus & Euboeis, adversùs Lacedæmona cum exercitu progressis, cùm servi prætereà multæque civitates finitimæ

περιοικίδων πόλεων, καὶ αὐτῶν Σπαρτιαίων ἔμείνων ἀπο-
λωλότων ἐν τῇ ἐν Λεύκτροις μάχῃ ἢ λειπομύων, ὅμως
διεφύλαξε τὴν πόλιν, καὶ ταῦτα, ἀτείχιστον ἕσθαι· ὅτι μὴ
παντὶ πλείον ἂν εἶχον οἱ πολέμοι, ἔκ ἰξάγων ἐνταῦθα,
ὅπου ἢ οἱ πολῖται πλεόν ἔξαι ἔμελλον, εὐρώσως πᾶσι
τεταγμένος νομίζων, εἰς μὴ τὸ πλατὺ ἰξίων πάντοθεν
ἂν περιέχεσθαι, ἐν δὲ τοῖς φειοῖς καὶ ὑπερδεξίοις τόποις
ὑπομύων, ὧ παντὶ κρατεῖν ἂν.

Ἐπεὶ γὰρ ἀπεχώρησε τὸ στρατόμα, πῶς οὐκ
ἂν φαίη τις αὐτὸν χρῆσθαι εὐγνωμόνως ἑαυτῷ; Ὡς γὰρ
τοῦ στρατεύεσθαι αὐτὸν καὶ περὶ καὶ ἐφ' ἵππων ἀπ-

defecissent, ac Spartiatarum non pauciores in *com-*
misso apud Leuctra prælio fuissent interemti, quàm
supereffent, nihilominus urbem tutatus est, quan-
quam sine muris esset: cùm non eò quidem, ubi
hostes rebus omnibus superiores fuerint, *suos* edu-
ceret, sed ubi cives superiores futuri erant, forti-
ter instructos teneret; quippe quòd existimaret,
in spatiosum si *quem* locum egrederetur, undique
cingi *se* posse, sin angustis & superioribus in locis
permaneret, rebus omnibus superiorem *se* futu-
rum.

Cùm verò exercitus discessisset, quidni dixerit
aliquis eum ità *se* gefsisse, ut virum *se* bonum
præberet? Nam cùm senectus eum à militiâ tam

1 In nonnull, deest αὐτόν.

εἶργει ἤδη τὸ γῆρας, χρημάτων δὲ ἔωρα ἢ πόλιν δεο-
 μύην, εἰ μέλλοι σύμμαχόν τινα ἔξειν, ὅππῃ τὸ ποιεῖν
 ταῦτα ἑαυτὸν ἔταξε. Καὶ ὅσα μὲ ἐδυῦαίλο, οἴκοι μύων
 ἐμηχαναίλο· ἀ ἧ καιρὸς ἦν, ἔκ ὠκνει μελίενα· ἔδ' ἠοχί-
 νείλο, εἰ μέλλοι ἢ πόλιν ὠφελήσειν, πρεσβευτῆς ἐκπορευό-
 μενος ἀντὶ φραίηγῶ. Ομως ἧ χὲ ἐν τῇ πρεσβεία μεγάλα
 φραίηγῶ ἔργα διεωράξαίλο. Αὐτοφραδάτης γάρ τε πολι-
 ορκῶν ἔν Ασσῶ Αριοβαρζάνην σύμμαχον ὄντα, δείσας Α-
 γησίλαον, φεύγων ὤχετο· Κότες δ' αὖ Σησὸν πολιορκῶν,
 Αριοβαρζάνου ἔπι οὔσαν, λύσας χὲ οὔτος ἢ πολιορκίαν ἀ-

pedestri quàm equestri jam arceret, ac civitatem
 pecuniis indigere cerneret, si quem vellet socium
 habere, hárum ipse parandarum onus in se rece-
 pit. Et quæcunque quidem poterat, domi ma-
 nens moliebatur; quæque pro occasione *datá*
 erant *facienda*, adgredi non gravabatur: neque
 erubescibat, modò civitati profuturus esset, pro
 imperatore legatus exire. Veruntamen in lega-
 tione *ipsá* magni imperatoris exsequutus est mu-
 nera. Nam cùm Autophradates Ariobarza-
 nen, qui *ejus* erat socius, apud Assum obside-
 ret, Agefilaum veritus, fugâ *indè* abivit: Cotys
 item cùm Sestum obsideret, Ariobarzanis quod
 adhuc erat *oppidum*, & ipse solutâ obsidione dif-

† *Ald. & Flor. ἐν Νάσῳ.*

πιλλάγη· ὡς' ἔκ ἀλόγως καὶ ἀπὸ τῆς παροφίας τρόπαιον τῶν
πολεμίων εἰσήκει αὐτῶν. Μαύσωλός γε μὴν καὶ θάλασσαν
ἑκατὸν ναυσὶ πολιορκῶν ἀμφοτέρωθεν τὰ χωρία ταῦτα,
ἔκετι δέσας, ἀλλὰ παροφίς, ἀπέπλευσεν οἴκαδε.

Ἀξία ἰθαύματος διεπράξατο· οἷτε γὰρ εὖ παροφί-
θέναι νομίζοντες ἔσω' αὐτῶν, καὶ οἱ φεύγοντες αὐτὸν, χρή-
ματα ἀμφοτέρωθεν ἔδωσαν. Ταχέως γερμὴν καὶ Μαύσω-
λος διὰ τῆς παροφίς Ἀγησιλάου ξενίαν συμβαλόμενος καὶ
ἔστος χρήματα τῇ Λακεδαίμονι, ἀπέπεμψαν αὐτὸν οἴ-
καδε, παροφίαν δόντες μεγαλοπρεπῆ.

Ἐκ τῆς τούτης ἡδὴ μὲν ἐγεγόνει ἔτη ἀμφὶ τὰ ὀγδοήκον-

cessit; adeò ut non sine causâ tropæum ei ob
hostes superatos etiam ex legatione statutum fue-
rit. Porrò cùm Mausolus mari centum navibus
utrumque locum hunc obsideret, non item metu
adductus, sed suafu, domum cum classe discessit.

Res certè dignas admiratione gessit: nam &
illi qui ab eo se beneficio adfectos putabant, & qui
fugiebant eum, utrique pecunias ei dabant. Ce-
leriter autem & Mausolus cùm ob pristinum suum
cum Agefilao hospitium pecunias Lacedæmoni
utendas dedisset, eum dimisere domum, addito
comitatu magnifico.

Posteà verò annos jam fermè octoginta natus

τα· κατανενοικώς δὲ τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα ὄπιθου-
 μούντα τῷ Πέρσῃ πολεμεῖν, καὶ πολλοὺς μὲν πεζοὺς,
 πολλὰς δὲ ἰππέας, πολλὰ δὲ χρήματα ἔχοντα, ἀσμε-
 νῶς ἤκουσεν ὅτι μετεπέμπετο αὐτὸν, καὶ ταῦτα, ἡγε-
 μονίαν ὑποισχνούμενος. Ενόμιζε γὰρ τῇ αὐτῇ ὁρμῇ τῷ
 μὲν Αἰγυπτίῳ χάριν ἀποδώσειν ἀνθ' ὧν εὐεργετήκει τῷ
 Λακεδαίμονα, τὰς δ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνας πάλιν ἐλευ-
 θερώσειν, τῷ δὲ Πέρσῃ δίκῃ ὄπιθῆσιν καὶ τὸ πείθεσθαι,
 καὶ ὅτι νῦν σύμμαχος εἶναι φάσκων, ἐπέταττε Μεσσηνῆν
 ἀφιέναι. Ἐπεὶ μάλιστα ὁ μεταπεμφόμενος οὐκ ἀπε-
 δίδου τῷ ἡγεμονίαν αὐτῷ, ὁ μὲν Ἀγησίλαος, ὡς τὸ

erat: cūmque animadvertisset, regem Ægyptio-
 rum Persæ bellum inferre cupere, & multos pe-
 dites, multos equites, multas pecunias habere, li-
 benter *illum* se arcessere audivit, præfertim, quòd
 ducis *ei* munus polliceretur. Existimabat enim
 eâdem profectioe se gratiam Ægyptio pro col-
 latis in Lacedæmonem beneficiis relaturum, Græ-
 cosque in Asiâ *sitos* rursus liberaturum, ac Persæ
 pœnam irrogaturum tum ob *injurias* antea fac-
 tas, tum quòd eo tempore se socium esse profes-
 sus, Messenen *Lacedæmonios* dimittere jussisset.
 Posteaquam verò ille, qui *eum* arcessiverat, du-
 cis *ei* munus non adtribuebat, Agesilaus, ut qui

μέγιστον Ξηπαίηνδος, ἐφρόντιζε τί δεῖ ποιεῖν. Ἐκ τού-
 τω δὲ πρῶτον μὲν οἱ δίχα φραλευόμενοι τῶν Αἰγυπτίων ἀφί-
 ξανταὶ τῷ βασιλέως· ἔπειτα ἢ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀπέ-
 λιπον αὐτόν. Καὶ αὐτὸς μὲν δέσας, ἀπεχώρησε φυγῆ εἰς
 Σιδῶνα τῆς Φοινίκης· ὧ δ' Αἰγύπτιοι φασιάζοντες, διαστὺς
 βασιλέας αἰροῦνται.

Ἐνταῦθα δὴ Ἀγισίλαος γινούς, ὅτι εἰ μὲν ἰ μὴδέτερω
 συλλήψοιτο, μισθὸν οὐδέτερος λύσει τοῖς Ἑλλησιν, ἀγ-
 ρὸν δὲ οὐδέτερος πῆξαι, ὁπότερός τ' ἂν κρατήσῃ, οὗ-
 τος ἐχθρὸς ἔσται· εἰ δὲ τῷ ἑτέρῳ συλλήψοιτο, οὗτός γε
 εὔπαθὸν, ὡς τὸ εἰκὸς, φίλῳ ἔσοιτο· οὕτω δὲ κεί-

maximè fuerat deceptus, quid faciendum esset
 cogitabat. Hinc ex Ægyptiis primùm ii, qui se-
 orsum militabant, à rege deficiunt; deinde & a-
 lii omnes eum deseruerunt. Atque ipse quidem
 metu permotus, Sidonem Phœniciaë urbem fugâ
 se recepit: at Ægyptii, commotâ inter ipsos se-
 ditione, reges duos creant.

Ibi tum Agefilaus, qui futurum intelligeret ut,
 si neutri opitularetur, Græcis neuter stipendium
 solveret, neuter rerum venalium forum suppedi-
 taret, & utercunque superior evaderet, is hostis
 esset; sin alteri opitularetur, is, quòd beneficium
 acceperat, ceu par esset, amicus esset; facto de-

νας, ὁπότερος φιλέλλω μᾶλλον ἐδόκει εἶναι, φράλευσά-
 μιν μετὰ τούτου, τὸν μὲν μισέλλωα μάχῃ νικήσας
 χειροῦται, ὃ δ' ἕτερον συγκαθήσει· καὶ φίλον ποιή-
 σας τῇ Λακεδαίμονι, καὶ χρήματα πολλὰ πρῶστα-
 βῶν, οὕτως ἀποπλῆ οἴκαδε, καίπερ μέσου χειμῶνος ὄν-
 τος, πειθόμενος ὡς μὴ ἀργὸς ἡ πόλις εἰς τὸ ἐπιὸν θέρ-
 πρὸς τὰς πολεμίας γένοιτο.

mum iudicio uter Græcorum magis studiosus esse videretur, cum hoc in bellum profectus, Græcorum *illum* osorem prælio victum capit, alterum *in regno* constituit; *eum*que cùm Lacedæmoni amicum fecisset, multasque pecunias accepisset, domum tandem *indè* navigat, quanquam mediâ hyeme, *idcirco* festinans nè sequenti æstate civitas foret adversus hostes otiosa.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἐνόμιζον, ἢ πρὸς ἑαυτῶν φιλίαν. Καὶ τοῖς ἑαυτῶν μὲν ὠκνοῦσι εἰς ταυτὸν ἵέναι, Ἀγησιλάῳ δὲ αὐτοὺς ἐνεχέειζον. Ὅπως ἢ μή τις ἀπιστῆ, καὶ ὀνομάσαι βούλομαι τῆς ὀπιφανεστάτης αὐτῶν.

Σπιθριδάτης μὲν γὰρ ὁ Πέρσης, εἰδὼς ὅτι Φαρνάβαζος γῆμαι μὲν τὴν βασιλέως ἔπραττε θυγατέρα, πρὸς δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς γάμου λαβεῖν ἐβούλετο, ὑβρίν νομίσας τῆτο, Ἀγησιλάῳ ἑαυτὸν, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πρὸς δύναμιν ἐνεχέεισε. Κότυς δὲ, ὁ τῆς Παφλαγόνων ἄρχων, βασιλεῖ μὲν οὐχ ὑπήκουσε δεξιὰν πέμποντι, φοβούμενος, μὴ ληφθεὶς, ἢ χρήματα πολ-

rentur, quàm ipsorum *inter se* amicitiam. Et suis quidem cum *hominibus* in eundem locum convenire verebantur, at Agefilao in manus *ipsimet se* tradebant. Ut nè quis autem fidem *mibi* deneget, eorum illustrissimos nominatim etiam recensere volo.

Spithridates certè quidem Persa, cùm sciret Pharnabazum id agere ut filiam regis uxorem duceret, at ipsius *filiam* sine nuptiis sumere velle, ratus hoc contumeliosè *adversus se* patratum fore, Agefilao seipsum & uxorem & liberos & facultates in manus tradidit. Et Cotys, Paphlagonum princeps, regi quidem dextram mittenti non paruit, veritus nè, si comprehenderetur, vel pecuniis

λά σποτίσειεν, ἢ καὶ σποθάνοι· Ἀγησιλάου δὲ καὶ οὕ-
 τος ταῖς σπονδαῖς πισύσας, εἰς ὃ στρατόπεδόν τε ἦλθε,
 καὶ συμμαχίαν ποιησάμενος, εἰλέτο σὺν Ἀγησιλάῳ στρα-
 τεύεσθαι, χιλίοις μὲν ἵππέας, διχιλίους ἧ πελτοφόρους
 ἔχων.

Ἀφίκετο δὲ καὶ Φαρνάβαζος Ἀγησιλάῳ εἰς λόγους,
 καὶ διωμολόγησεν, εἰ μὴ αὐτὸς πάσις ἰ τῆς στρατιᾶς στρα-
 τηγὸς κατασταθείη, σποθήσεσθαι βασιλέως· ἰὼ μύθοι
 ἐγὼ γένωμαι στρατηγὸς, ἔφη, πολεμήσω σοι, ὦ Ἀγησίλαε,
 ἕως ἂν ἐγὼ δύωμαι κράτιστα. Καὶ ταῦτα λέγων ὅτι-
 σθε μηδὲν ἂν ὀφείλασπονδὸν παθεῖν. Οὕτω μέγα καὶ

magnis multaretur, vel etiam interficeretur: ve-
 rùm & hic Agefilai fœderibus cùm fidem ha-
 buisset, tum in castra *ejus* venit, tum in itâ focie-
 tate, cum Agefilao militare maluit, cùm quidem
 equites mille, bis mille qui gestarent peltas ha-
 beret.

Quin Pharnabazus etiam cum Agefilao in
 colloquium venit, & confessus est, se, ni totius
 exercitûs constituëretur dux, à rege defecturum:
 verùm ego si dux creer, inquit, fortissimè bel-
 lum adverbûs te, Agefilae, geram, quamdiu po-
 tero. Atque hæc cùm diceret, credebat nihil usu
 sibi contra fœdera venturum. Adeò magna &

ἰ Steph. & Leuncl. τῆς στρατηγίας.

καλὸν κτήμα τοῖς τε ἄλλοις ἅπασι, καὶ ἀνδρὶ δὴ στρα-
τηῶ, ὃ ὑσιόν τε καὶ πιστόν εἶνά τε καὶ ὄντα ἐγνώσθη. Καὶ
παρὲ μὲν εὐσεβείας ταῦτα.

Κ Ε Φ. Δ'.

ΠΕΡΙ γεμὴν δὲ εἰς χρήματα δικαιοσύνης ποῖα ἄν-
τις μείζω τεκμήρια ἔχει πάνδε; Ὑπὸ γὰρ Α-
γισιλᾶος φέρεται μὲν ὁδοὶς ἕδεν πώποίε ἐνεκάλ-
λεσεν, εὐὲν δὲ πεπονθένει πολλοὶ πολλὰ ὁμολόγησαν. Οὐ γὰρ
δὲ ἡδὺ τὰ αὐτῷ δίδοναι ἐπ' ὠφελεία ἀνθρώπων, πῶς ἂν
ὅσος ἐθέλοι τὰ ἀλλότρια ἀποστερεῖν, ἐφ' ᾧ κακόδοξος εἶη;

præclara possessio est cùm in aliis omnibus, tum
in duce certè, religiosum esse ac fidei servantem
talémque, talis cùm fit, cognitum esse. Atque
hæc quidem de *Agésilai* pietate.

C A P. IV.

JUstitiæ verò ad pecunias *quod attinet* qualia
quis argumenta hisce majora proferre possit?
Nimirum ab Agésilao nemo unquam ullâ se re
spoliatum esse questus est, at multi multa fate-
bantur ab eo se accepisse beneficia. Cuicunque
verò dulce est sua hominum ad utilitatem largi-
ri, quâ velit is alienâ auferre, quò malè audiat?

Εἰ γὰρ χρημάτων ὀπιθυμοίη, πολὺ ἀπραγμονέτερον τὰ αὐτῷ φυλάττειν, ἢ τὰ μὴ προσήκοντα λαμβάνειν. Ὅς ἢ δὴ καὶ χάριτας ἀποτερεῖν μὴ ἐθέλοι, ἂν ὅτι εἰσὶ δίκαια πρὸς τὸ μὴ ἀποδιδόντα, πῶς ἂν γὰρ καὶ νόμος κωλύει, ἐθέλοι ἂν ἀποτερεῖν; Ἀγισίλαος ἢ ἔ μόνον ὅ μὴ ἀποδιδόναι χάριτας ἀδίκον ἔκεινεν, ἀλλὰ καὶ ὅ μὴ πολὺ μείζους τὸ μείζω δωάμενον.

Τὰ γεμὴν τῆς πόλεως κλέπτειν πῶς ἂν τις αὐτὸν εἰκότως ἀπιάσαιτο, ὅς καὶ τὰς αὐτῷ χάριτας ὀφειλομένας τῇ πατρίδι καρπούσθαι παρεδίδου; Τὸ δ', ὅποτε βούλοιο εὖ ποιεῖν ἢ πόλιν ἢ φίλους χρήμασι,

Nam si pecuniarum cupidus fit, longè minoris est negotii sua servare, quàm quæ sua non sunt capere. Qui porrò nolit gratiis *quenquam* privare *pro iis*, in quibus pœnæ non sunt in eum qui non referat *constitutæ*, quî pro iis *ille*, in quibus etiam lex *ingratum* esse vetat, *eas* denegare velit? Agesilaus autem non tantùm injustum *esse* judicabat non referre gratias, sed *hoc* etiam, si is *nimirum* qui plus posset, non longè majores *quoque* gratias referret.

Jam verò peculatûs quî possit aliquis eum meritò accusare, qui beneficia sibi debita patriæ fruenda concesserit? Quòd autem, cùm pecuniis benè mereri vel de civitate vel de amicis volebat,

δύνασθαι παρ' ἑτέρων λαμβάνοντα ὠφελεῖν, ἢ τῆτο καὶ μέγα τεκμήριον ἐγκρατείας χρημάτων; Εἰ γὰρ ἐπώληται χάρειτας, ἢ μαθοῦ εὐεργέτη, ὅδεῖς ἂν οὐδὲν ὀφείλῃ αὐτῷ ἐνόμισεν· ἄλλ' οἱ προῖκα εὖ πεπονθότες, ἔτι αἰεὶ ἠδέως ὑπηρετοῦσι τῷ εὐεργέτη, καὶ δίοτι εὖ ἔπαυον, καὶ δίοτι προεπισβύθησαν ἄξιοι εἶναι πρὸς καταθήκῃ χάρειτῃ φυλάττειν. Οἷς δὲ ἤρεῖτο καὶ σὺ αὐτῷ θηναίῳ μειονεκτεῖν, ἢ σὺ αὐτῷ ἀδίκῳ πλέον ἔχειν, πῶς ἔτος ὅκ' ἂν πολὺ τὴν αἰσχροκέρδειαν ἀποφύγοι;
¹ Εκείνῃ τούτῳ κειθεῖς ὑπὸ τῆς πόλεως ² ἅπαντα

ab aliis eas accipiendo juvare poterat, annon & hoc magnum est argumentum animi pecuniis abstinentis? Nam si venderet beneficia, vel mercedis gratiâ beneficus esset, nemo se quidquam ei debere putâisset: at qui gratis beneficium acceperunt, libenter illi semper auctori beneficii obsequuntur, tum quòd beneficio sint adfecti, tum quòd digni crediti sint, qui beneficii depositum custodiant. Quicumque porrò minus habere malebat cum veris generosæ mentis indicis, quàm plus habere cum ipsâ injustitiæ notâ, quî non ille à turpis lucri cupiditate multùm abhorrebat? Atqui ille cùm à civitate judicatus fuerit *legiti-*

¹ Scil. Agesilaus.

² Scil. κτήματα.

ἔχειν τὰ Ἀγίδος, τὰ ἡμίσεα τοῖς ἀπὸ μητρὸς αὐτῆς ὁμο-
 γόνοις μετέδωκεν, ὅτι πεινομηδύους αὐτοὺς ἔωρα. Ὡς ἔ-
 ταῦτα ἀληθῆ, πᾶσα μάρτυς ἢ τῶν Λακεδαιμονίων πό-
 λεις. Διδόντος δ' αὐτῷ πάμπολλα δῶρα Τιθραύτου, εἰ
 ἀπέλθοι ἐκ τῆς χώρας, ἀπεκείνατο ὁ Ἀγησίλαος, ὡ-
 Τιθραύτα, νομίζεται πρὸ ἡμῶν, τῷ ἀρχόντι κάλλιον εἶ-
 ῆ στρατιάν, ἢ ἑαυτὸν πλετίζειν, καὶ ὡς ἀπὸ τῶν πολεμίων
 λάφυρα ἢ μάλλον ἢ δῶρα λαμβάνειν.

mus possessor omnium Agidis facultatum, par-
 tem earum dimidiam cum maternis ejus cognatis
 communicavit, quòd eos paupertate premi vide-
 ret. Hæc autem esse vera, testis univèrsa Lace-
 dæmoniorum est civitas. Cùm verò dona ei per-
 multa Tithraustes offerret, si regione excederet,
 respondit Agefilaus, Existimatur apud nos, Ti-
 thrausta, honestius imperatori esse exercitum,
 quàm seipsum ditare, & ab hostibus spolia potiùs
 quàm dona capere.

1 MS. Harl. μάλλον περιεῖλαι &c.

Κ Ε Φ. ε'.

ΑΛΛΑ μὴν καὶ ὅσαι γε ἡδοναὶ πολλῶν κρατοῦσιν ἀνθρώπων, ¹ ποίας οἶδέ τις Ἀγισίλαον ἠπληθύνει· ὅς μέθης μὲν ἀποχέουσι ὁμοίως ὡς εἶτο χρῆναι καὶ ² μανίας, σίτων δ' ὑπὲρ καιρὸν ὁμοίως ὡς καὶ ἀργίας. Διμοιείαν γὰρ λαμβάνων ἐν ταῖς θοίαις, ἔχ' ἕτος ἀμφοτέροις ἐχρήτο, ἀλλὰ ἀγαπέμπων, ἄδεδέρον αὐτῷ κατέλιπε· νομίζων βασιλεὺς τῆτο διπλασιασθῆναι, οὐχὶ πλησμονῆς ἐνεκα, ἀλλ' ὅπως ἔχει καὶ τῆτω πικρῶν, εἴ τινα βύλοιτο. Οὐ μὴν ὑπὶν γε δεσπότῃ, ἀλλ' ἀρχιδύῳ ὑπὸ

C A P. V.

CÆterùm à quânam earum voluptatum, quæ voluptates multos sanè vincunt homines, Agefilaum quis superatum vidit? qui ab ebrietate perinde abstinentium putabat atque ab infaniâ, à cibis immodicis perinde atque à defidiâ. Cùm autem portionem in conviviis duplicem acciperet, non ille utrâque utebatur, sed hinc indè mittens, neutram sibi relinquebat: quippe existimabat regi eam duplicari, non satietatis causâ, sed ut eâ etiam posset, si quem vellet, honorare. Nec somno quidem ut domino, sed eo qui ne-

¹ MS. Harl. ποίας.

² Vulgò λαιμαργίας & ἀμαρτίας pro ἀργίας.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

εἰ μὴ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ θαύματος ἕνεκα, ἄξιον μνησθῆναι ;
 Τὸ μὲν γὰρ, ὧν μὴ ἐπεθύμησεν, ἀπέχεσθαι, ἀνθρώπινον
 ἂν τις φαίη εἶναι· τὸ δὲ, Μεγαβάτου τοῦ Σπιθριδάτου
 παιδὸς ἐρασθέντα, (ὥσπερ ἂν ὄχι καλλίστου ἢ στροφοτάτη
 φύσις ἐρασθείη) ἔπειτα ἠνίκα (ἰσχυροῦ ὄντος τοῖς
 Πέρσαις φιλεῖν ὅς ἂν τιμῶσιν) ἐπεχείρησε καὶ ὁ Μεγα-
 βάτης φιλεῖν τὸν Αἰγίλαον, ἀφαιμάχεσθαι ἀνὰ κρά-
 τος τὸ μὴ φιληθῆναι, ἅρ' οὐ τοῦτό γε ἤδη τὸ σωφρονι-
 μα καὶ λίαν μανικόν ; Ἐπεὶ δὲ ὥσπερ ἀτιμασθῆναι νο-
 μίσας ὁ Μεγαβάτης τοῦ λοιποῦ ὀκέτι φιλεῖν ἐπει-

nonne si nullius aliûs, faltem admirationis causâ,
 æquum *sit* mentionem facere? Nam quòd ab
 iis, quæ non expeteret, sese abstinuerit, *id qui-*
dem ex humani generis naturâ *factum* esse dicere
 possit aliquis: quòd verò; Megabatis Spithridatæ
 filii amore captus, (quemadmodum pulcherri-
 mum vegetissima natura deamare posset) deinde
 cùm (siquidem Persis mos erat patrius *eos* oscu-
 lari, quos honore adficere vellent) adgrederetur
 etiam Megabates Agefilaum osculari, nè oscu-
 lum *ipsi* daretur *id* totis viribus pugnaverit, nonne
 hoc jam certè facinus *est* pudicum atque egregium
 valdé? Cùm verò Megabates, quasi qui despec-
 tum se putaret, non jam deinceps ampliùs *eum* of-

εἶπε, προσφέρῃ πρὸς λόγον τῶν ἑταίρων ὁ Αἰγισίλαος πείθειν τὸν Μεγαβάτην πάλιν τιμᾶν αὐτόν. Εὐρυκλίου δὲ τοῦ ἑταίρου, καὶ πεισθῆ ὁ Μεγαβάτης, εἰ φιλήσῃ, ἐνταῦθα ἀφισιωπήσας ὁ Αἰγισίλαος, εἶπεν ἕτως· ἔδ' εἰ μέλλοιμί γε αὐτίκα μάλα κάλλιψός τε καὶ ἰσχυρότατος καὶ τάχιτος ἀνθρώπων ἔσεσθαι· μάχεσθαι γὰρ μῦτοι πάλιν τὴν αὐτὴν μάχην, ὅμνυμι πάντας τοὺς θεοὺς μάλλον βούλεσθαι, ἢ πάντα μοι, ὅσα ὄρα, χρύσεια θῆναι.

Καὶ ὅτι μὲν δὴ ὑπολαμβάνουσιν οὐκ ἀλοῶ· ἐγὼ μὲν δὲ δοκῶ εἰδέναι, ὅτι πολὺ πλείονες τῶν πολεμίων,

culari adgrederetur, quendam ex sodalibus *ejus* adpellat Agefilaus de persuadendo Megabate, ut rursus honore se adficeret. Sodale autem quærente, si pareret Megabates, an *ipsum* osculaturus esset, hic cum Agefilaus *parumper* obticuerat, sic *tandem* loquutus est; non si confestim & formosissimus & robustissimus & celerrimus hominum sanè futurus sim: sed tamen pugnam rursus eandem pugnare me malle deos omnes juro, quàm mihi omnia, quæ cerno, aurea fieri.

Atque hæc quidem nonnullos suspecta habere non ignoro; & ego verò scire videor multò plures hostium quàm ejusmodi *adfectuum* vic-

ἢ τῶν τοιούτων, δύανται κρατεῖν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὀλίγων εἰδότεων, πολλοῖς ἔξεστιν ἀπιθεῖν· ἰτάδε πάντες ἔπισημάμεθα, ὅτι ἤκιστα μὲν (Α) ἔπιφανέστατοι τῶν ἀνθρώπων λανθάνουσιν ὅ, τι ἂν ποιῶσιν· Ἀγησίλαον δέ τι πρῶτον μὲν τοιοῦτον οὔτε ἰδὼν πώποτε θεοὶς ἀνήγγειλεν, ὅτε εἰκέζων πρὸς ἂν ἔδοξε λέγειν.

Καὶ γὰρ εἰς οἰκίαν μὲν οὐδεμίαν ἰδίαν ἐν Σποδηνμίᾳ κατήγετο, ἀεὶ ἢ ἐν ἱερῶ, ἔνθα δὴ ἀδύνατον τὰ τοιαῦτα πρῶτον, ἢ ἐν φανερῶ, μάρτυρας τοὺς πάντων ὀφθαλμοὺς τῆς σωφροσύνης ποιούμεν (Β). Εἰ δ' ἐγὼ ταῦτα ψεύδομαι, ἀντί τῆς Ἑλλάδος (Γ) ἐπιση-

tores posse evadere. Atqui cū pauci hæc cognoscant, multis licet fidem negare: id verò scimus omnes, *nimirum* minimè latere quidquid egerint homines illustrissimi; at Agesilaum aliquid ejusmodi designâsse nemo unquam vel conspiciatus narravit, vel, si conjecturâ nixus *suspicaretur*, probabilia dicere visus fuerit.

Etenim nullam in domum privatim, dum peregrè erat, divertebat, verùm semper vel in fano aliquo erat, ubi fieri certè non potest ut talia quis patret, vel in propatulo, adeò ut suæ pudicitiae testes faceret omnium oculos. Quòd si de his ego mentior, Græciâ *his* contraria sciente, nihil

1 Vulgò legitur à δέ.

μαύης, ἐκεῖνοι μὲν ὄδδ' ἐπαινῶ, ἐμαυτὸν δὲ ψέγω.

Κ Ε Φ. 5'.

ΑΝδρείας γεμὴν ἔκ ἀφανῆ τεκμήρια μοι δοκεῖ παραχέα, ὑφιστάμενος μὲν αἰεὶ πολεμεῖν πρὸς τὰς ἰσχυροτάτους τῶν ἐχθρῶν τῆ τε πόλις καὶ τῆ Ἑλλάδι, ἐν δὲ τοῖς πρὸς τούτους ἀγῶσι πρῶτον ἢ μὲν ἑαυτὸν τάπλων. Ἐνθα ἄγεμὴν ἠθέλησαν αὐτῷ οἱ πολέμοι μάχην συνάψαι, ὃ φόβῳ πρεφάμενος νίκης ἔλυθεν, ἀλλὰ μάχῃ ἀνιτύπῳ κρῆσας πτόπαιον ἐσήσατο, ἀθάνατα μὲν τὸ ἑαυτῷ

ipfi quidem laudis tribuo, meipsum verò vitu-
pero.

C A P. VI.

POrro fortitudinis argumenta non obscura mihi quidem exhibuisse videtur, cum semper ad gerendum adversus hostes tum civitatis suæ tum Græciæ potentissimos bellum se obtulerit, & in certaminibus cum iis primâ se in acie collocârit. Ubi verò hostes manum cum eo conferere voluerunt, non ita demum, cum ipsos timore percussos in fugam verterat, victoriam adeptus est, sed cum prælio pertinaci superior discesserat, tropæum statuit, immortalibus virtutis suæ mo-

1 Forfan ὀεί. Leuncl.

ἀρετῆς μνημεῖα καταλιπὼν, σαφῆ δὲ καὶ αὐτὸς σημεῖα ἀπενεγκάμενος τῷ θυμῷ μάχεσθαι· ὡς ὅτε ἀκούοντες, ἀλλ' ὀρῶντας ἔξειν αὐτῷ τὴν ψυχὴν δοκιμάζειν. Τρόπαια μὲν Ἀγησιλάου ἔχ' ὅσα ἐθήσατο, ἀλλ' ὅσα ἐπρατεύσατο, δίκαιον νομίζειν. Μείον μὲν γὰρ οὐδὲν ἐκράτει, ὅτι ὅτε ἠθέλον αὐτῷ (α) πολέμοι μάχεσθαι, ἀκινδυνότερον δὲ καὶ συμφωρότερον τῇ τε πόλει καὶ τοῖς συμμάχοις· καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι δὲ οὐδὲν ἠπτόν τῆς ἀκονιτῆς, ἢ τῆς διὰ μάχης νικῶντας, στεφανῶσι.

Τὴν γὰρ σοφίαν αὐτοῦ ποῖα τῶν ἐκείνου πράξεων ὅτε ἔπιδεικνύουσιν; ὅς τῃ μὲν πατριῇ οὕτως

numentis relictis, cū ipse signa manifesta auferret, quòd animosè pugnaret: adeò ut non audiendo, sed intuendo liceret animum ejus explorare. Tropæa verò Agefilai non *ea* solùm quæ statuit, sed quascunque suscepit expeditiones, putare æquum est. Neque enim *propterea* minùs victoriam reportabat, quòd cum eo hostes dimicare nollent, sed minori cum periculo majorique tum civitati *suae* tum fociis utilitate *adlatá*: imò etiam in certaminibus non minùs eos qui sine pulvere, quàm qui pugnando vincunt, coronare solent.

Cæterùm ejus sapientiam quænam ex illius actionibus non demonstrant? qui sic se erga pa-

1 Intell. μόνον.

ἐχρήτο, ὥστε μάλιστα πειθόμεθα ἑτέροις πειθόμεθ
 ὦν, ἀπροφασίτους τοὺς φίλους ἐκέκτητο· τοὺς δὲ γε
 φραπῶσαι, ἅμα πειθόμενος καὶ φιλεῖντας αὐτὸν παρῆχε.
 Καίτοι πῶς ἂν ἰσχυρότερα γένοιτο φάλαγξ, ἢ ἀλλ' ὅ μὲν
 πείθεσθαι εὐτακτος εἶσα, ἀλλ' ὅ δὲ τὸ φιλεῖν τὸν ἄρχοντα
 πῶς παρῆσα;

Τοὺς γὰρ πολεμίους εἶχε ψέγειν μὲν οὐ δυναμέ-
 νους, μισεῖν δὲ ἀναγκαζόμενος· τοὺς γὰρ συμμαχοὺς
 αἰεὶ πλέον ἔχειν αὐτῶν ἐμηχανᾶτο, ἕξαπατῶν μὲν ὅπου
 καιρὸς εἴη, φθάνων δὲ ὅπου τάχους δεοί, λήθων δὲ ὅπου

triam gerebat, ut cūm maximè alacri ad paren-
 dum aliis esset animo, amicos sibi qui nullâ, *quo*
minùs ei adessent, excufatione uterentur, compa-
 raverit: milites autem dicto simul audientes &
 sui amantes reddidit. Atqui quonam pacto pha-
 lanx esse firmior possit, quàm si propter obedien-
 tiam ordinem fervet, & propter amorem erga
 imperatorem fideliter *ei præstò* fit?

Porrò hostes habuit, *eum* qui vituperare non
 poterant, at qui odio habere cogebantur: sem-
 per enim *id* moliebatur, ut sociorum melior ef-
 fet quàm illorum conditio, quippe quos dolis fal-
 leret, ubi tempus *iis utendum esse moneret*, & an-
 teverteret ubi celeritate opus esset, cūm lateret

1 MS. Harl. ἐπαίροισι.

τοῦτο συμφέροι, πάντα δὲ τὰναντία πρὸς τοὺς πολεμίους, ἢ πρὸς τοὺς φίλους ὀπιτηδεύων. Καὶ γὰρ νυκτὶ μὲν ὅσαπερ ἡμέρα ἐχρῆτο, ἡμέρα δὲ ὅσαπερ νυκτὶ, πολλάκις ἀδύνατος γινόμεσθαι ὅπως τε εἶη, καὶ ὅπου ἴοι, καὶ ὅ, τι ποιήσοι· ὥστε καὶ τὰ ἰσχυρὰ ἀνώχυρα τοῖς ἐχθροῖς καθήσθαι, τὰ μὲν παριών, τὰ δὲ ἐπιβοσάνων, τὰ δὲ κλέπτων. Ὅποτε γερμῶ πορεύοιτο, εἰδὼς ὅτι ἕξει τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι, εἰ βούλοιντο, σωτεταγμένον μὲν οὕτως ἦγε τὸ στρατόμα, ὡς ἀνὸς ὀπικουρεῖν μάλινα ἐαυτῷ δυνάιτο, ἡσύχως δ' ὡσπερ ἀνὸς παρθένησθαι ἢ σωφρονεστάτη βοροβαίνοι νομίζων² ἐν τῷ τοιούτῳ τό,

etiam ubi hoc ex usu foret, atque adeò omnia in hostes contraria, ac in amicos institueret. Et enim nocte perinde ac die utebatur, die perinde ac nocte, cùm scèpè ubi esset, & quò iret, & quid faceret, non constaret: adeò ut etiam munita loca redderet immunita, partim prætereundo, partim superando, partim occupando furtim. Quoties autem iter faceret, quia sciret hostibus pugnandi potestatem esse, si vellent, ità instructum ducebat exercitum, ut sibi ipsi maximè opem ferre possent, placidèque perinde ut virgo pudicissima procederet: quippe qui existimabat in ejus-

1 Forfan τὰ ἰσχυρὰ. Hutchins.

2 Scil. συνιάγματι.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Κ Ε Φ. ζ'.

Ω. Σ γαμὴν φιλόπολις ἦν, καθ' ἓν μὲν ἕκαστον μακρὸν ἀν' εἰη γράφειν· οἶομαι γὰρ ἔδειν εἶ) τῶν πεπεραμμένων αὐτῶ, ὅ, τι οὐκ εἰς τῷτο συτίνει· ὡς δ' ἐν βραχὺ εἰπεῖν, ἅπαντες ὄπισθ' ἀμεγα ὅτι Αἰγισίλαος ὅπερ ᾤετο τὴν πατρίδα ἰ ὠφελήσειν, οὐ πόνων ὑφίετο, ἔ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων ἐφείδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας περὺφασίζετο· ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τῷτο ἔργον ἐνόμιζε, ὃ τῶς ἀρχομένων ὡς πλείστα ἀγαθὰ ποιεῖν.

C A P. VII.

CÆterùm quàm civitatis *suae* studiosus fuerit, singulatim scribere longum fuerit: nihil enim esse arbitror ex iis quæ ab eo gesta erant, quod eò non tendat: ut verò brevi dicam, scimus omnes Agesilaum, ubicunque se profuturum patriæ putaret, non labores subterfugisse, non à periculis recessisse, non pepercisse opibus, non corporis, non senectutis excusatione usum fuisse; quinimò regis hoc boni officium esse ducebat, ut quamplurimis beneficiis *sibi* subjectos adficiat.

1 MS. Harl. πατρίδα η &c.

Ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος καὶ
 τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτοῦ, ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πό-
 λει, φανερός ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων. Τίς γὰρ
 ἀνὴρ ἠθέλησεν ἀπειθεῖν, ὄρων τὴν βασιλέα πειθόμενον; τίς
 δ' ἀνὴρ ἠγούμενος μειονεκτεῖν, νεώτερόν τι ἐπεχείρησε ποι-
 εῖν; εἰδὼς τὴν βασιλέα νομίμως καὶ τὸ κρατεῖσθαι φέ-
 ροντα; ὅς κ' ὡς πρὸς τοὺς ἀγαθόρους ἐν τῇ πόλει, ὡς-
 περ πατὴρ ὡς παῖδας, προσεφέρετο. Ελοιδόρει-
 το μὲν γὰρ ἕπι τοῖς ἀμαρτήμασιν, ἐτίμα δ' εἴ τι κα-
 λὸν πράσσειεν, παρίστατο δ' εἴ τις συμφερά σμβαί-
 νοι· ἐχθρόν μὲν ὁδύνα ἠγούμενον πολίτῳ, ἐπαινεῖν

In maximis autem commodis quæ patriæ ad-
 tulit, hoc etiam ejus beneficium ego pono, quòd
 cùm in civitate plurimum posset, maximè tamen
 legibus se servire declararet. Nam quis tandem
 obedientiam recusare voluisset, cùm regem eis
 obtemperantem videret? quis, quòd deteriore se
 existimaret esse conditione, novi aliquid moliri
 tentâisset, cùm regem pati sciret, ut sibi etiam le-
 gitimè imperaretur? qui in illos etiam, qui ab eo
 in civitate diffidebant, quemadmodum pater er-
 ga liberos, se gerebat. Nam de delictis eos ob-
 jurgabat, honore adficiebat si quid præclari gef-
 sissent, ferebat auxilium si qua accidisset calami-
 tas; cùm civem nullum pro inimico haberet,

δὲ πάντα ἐθέλων, σώζεσθαι δὲ πάντα κέρδος νομίζων, ζημίῳ δὲ πηΐς, εἰ καὶ ὁ μικροῦ ἄξιός ἔπλοιοτο. Εἰ δ' ἐν τοῖς νόμοις ἡρεμοῦντες διαμύοιεν, δῆλος ἦν εὐδαίμονα μὲν αἰεὶ ἔσεσθαι τὴν πατρίδα λογζόμενος, ἰχυρὰν δὲ τότε, ὅταν οἱ Ἕλληνας σωφρονῶσιν.

Εἰ γεμὴν αὖ καλὸν Ἕλληνα ὄντα φιλέλληνα εἶ), τίνα τις εἶδεν ἄλλον στρατηγὸν ἢ πύλιν οὐκ ἐθέλοντα αἰρεῖν, ὅταν οἴηται πορθέσειν, ἢ συμφορὰν νομίζοντα τὸ νικᾶν ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας πολέμῳ; Εκείνος τοίνυν, ἀγγελίας μὲν ἐλθούσης αὐτῷ, ὡς ἐν τῇ ἐν Κορίνθῳ μάχῃ οὐκτὼ μὲν Λακεδαιμονίων, ἐγγὺς δὲ τῶν πολεμίων

omnes collaudare vellet, fervari omnes pro lucro duceret, & *contra* in damno poneret, si quis etiam parvi pretii homo periisset. Quòd si in legibus quieti permanerent, palàm erat eum patriam usque beatam fore censuisse, tum verò potentem, quandocunque Græci frugi essent.

Si porrò præclarum est Græcum hominem Græci nominis esse studiosum, quem quis alium vidit ducem, qui vel urbem capere nollet, cùm eam se vastaturum putaret, vel pro calamitate duceret, in bello adversùs Græcos *gesto* victoriâ potiri? Agefilæus quidem certè, cùm nuntius ei venisset, in pugná Corinthi *commissâ* de Lacedæmoniis quidem octo *duntaxat*, hostium verò pro-

μύριοι τεθναῖεν, ὅκ' ἐφραθεῖς φανερός ἐγένετο, ἄλλ' εἶ-
 πεν ἄρα Φεῦ ὦ Ἑλλάς, ὅποτε Ὁ νῦν τεθνηκότες ἱκα-
 νοὶ ἦσαν ζῶντες νικᾶν μαχόμενοι πάντας βαρβάρους.
 Κορινθίων γεμῖν τῶν φερόντων, λεγόντων ὅτι εἰδιδόι-
 το αὐτοῖς ἢ πόλεις, καὶ μηχανὰς ὀπιδεικνυῶτων, αἷς
 πάντες ἠλπιζον εἰλεῖν τὰ τείχη, ὅκ' ἠθελε προσ-
 βάλλειν, λέγων, ὅτι ὅκ' ἀνδραποδίξεισθαί δέοι Ἑλ-
 λωίδας πόλεις, ἀλλὰ σωφρονίζειν· εἰ δὲ τοὺς ἀ-
 μαρτάνοντας, ἔφη, ἡμῶν ἀφαινοῦμεν, ὄραν χρῆ
 μὴ οὐδ' ἰ' ἔχωμεν μεθ' ὄτου τῶν βαρβάρων κρατήσο-
 μεν.

pemodum decem millia interiisse, clarè signifi-
 cat nullam indè se lætitiã percepisse, verùm,
 Heu Græcia, aiebat utique, cùm qui nunc inte-
 rierunt, vivi barbaros omnes prælio vincere po-
 tuissent. Cùm autem exules Corinthii dicerent
 civitatem ipsis se dedere velle, ac machinas of-
 tenderent, quibus mœnia se capturos sperabant
 omnes, *eam* adoriri noluit, aiens civitates Græ-
 cas non esse in servitutem redigendas, sed ad sa-
 nam mentem reducendas: quòd si eos, inquit,
 qui ex nostrùm ipsorum numero *aliquid* delin-
 quant, è medijs sustulerimus, videndum est nè
 quo barbaros superemus non habeamus.

1 MS. Harl. ἔχομεν &c.

Εἰ δ' αὖ καλὸν καὶ Μισοπέρον¹ εἶ, ὅτε καὶ ὁ πάλαι ἐξε-
 φράτευσεν ὡς δ' ἄλωσόμενος ἢ Ἐλλάδα, καὶ ὁ νῦν συμ-
 μαχεῖ μὲν τούτοις, μὴ ὁποτέρων ἀν' οἴηται μείζω βλάψειν,
 δωρεῖται δ' ἐκείνοις ὅς ἀν' νομίζῃ λαβόντας πλεῖστα κακὰ
 τῆς Ἑλλάδας ποιήσων, εἰρήνῃ δὲ συμπράττει, ἵνα ἢς ἀν'
 ἡγήται μάλιστα ἀν' ἡμᾶς ἀλλήλοις πολεμήσων· (ὁρῶσι μὲν
 οὖν ἅπαντες ταῦτα) ἐπεμελήθη δὲ τις ἄλλος πρόποτε
 πλὴν Ἀγισίλα², ἢ ὅπως ἢ τι φύλον ἀποστήσεται τοῦ
 Πέρσων, ἢ ὅπως τὸ ἀποστᾶν μὴ ἀπόλη³, ἢ τὸ ὄξυπαν
 ὡς καὶ βασιλεὺς κακὰ ἔχων μὴ δυνήσεται τοῖς Ἑλλησι

Rurſus ſi præclarum eſt Perſam odio proſequi,
 propterea quòd is, qui olim ſummi imperii poti-
 tus eſt, exercitum eduxerat eo conſilio ut Græciam
 in ſervitutem redigeret, & qui nunc rerum poti-
 tur, auxilium fert iis, quibuſcum conjunctus ma-
 jora ſe damna ei illaturum exiſtimet, munera dat
 illis, quos putet iis acceptis plurima Græcis de-
 trimenta illaturos, paci conficiendæ operam ad-
 commodat, ex quâ noſmet inter nos maximè
 bellum geſturos cenſeat; (hæc quidem certè vi-
 dent omnes) quis alius unquam, præterquam
 Ageſilaus, curam adhibuit vel ut natio aliqua à
 Perſâ deficeret, vel ut quæ defeciffet non periret,
 vel omnino ut rex malis preſſus Græcis negotium

1 Vulgò ὡς δ' ἄλωσόμενος, καὶ ὁ &c.

2 Scil. Artaxerxes.

3 MS. Harl. φύλον π &c.

πράγματα παρέχει· ὅς καὶ πολεμούσης τῆς πατρί-
δος πρὸς Ἕλληνας, ὅμως ἔκοινοῦ ἀγαθοῦ τῇ Ἑλλάδι
ἐκ ἠμέλησεν, ἀλλ' ἐξέπλόσεν ὅ, τι δύναίτο κακὸν ποιή-
σων τὸν βάρβαρον.

Κ Ε Φ. η'.

ΑΛΛΑ μὴν ἀξίον γε αὐτοῦ καὶ τὸ εὐχαιεῖ μὴ σιω-
πᾶσθαι· ᾧ γε ὑπαρχέσης μὲν τιμῆς, ἰπα-
ρεύσης δὲ δυνάμεως, πρὸς δὲ τούτοις βασι-
λείας, καὶ ταύτης ἐκ ἑπιβυλομεθύης, ἀλλ' ἀγαπωμέ-
νης, τὸ μὲν μέγαλαυχον οὐκ ἂν εἶδέ τις, τὸ δὲ φιλόσοφ-

faceffere non posset? qui patriâ etiam *suâ* bellum
adversûs Græcos gerente, nihilominûs commu-
nem Græciæ utilitatem non neglexit, sed *domo*
enavigavit barbarum pro viribus suis malè mul-
taturus.

C A P. VIII.

ΑT verò est operæ certè pretium suavitatem
etiam ejus *ingenii* non silentio præterire;
in quo, cùm honore sanè potiretur & potentiâ,
regno prætereà, eóque non infidiis petito, sed *ab*
omnibus adprobato, jaçantiā indicia nemo videre
potuit, at ingenium ad suos diligendos propen-

1 In *Ald.* & *Flor.* legitur ὑπαρχέσης.

ρον, καὶ θεραπυτικὸν τῷ φίλῳ, καὶ μὴ ζητῶν κατενόησεν ἄν. Καὶ μὴ μετέειχε μὲν ἡδίστα παιδικῶν λόγων, σιωπεσπύδαζε δὲ πάν ὅ, τι δέοι φίλοις· ἀφ' ἧς δὲ τὸ, εὐέλπις, καὶ εὐθυμῶ, καὶ αἰεὶ ἰλαρὸς εἶναι, πολλοὺς ἐποίει μὴ τοῦ διαπράξασθαι τι μόνον ἐνέχεα πησιάζειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἡδῶν διημερῶν. Ηκιστα δ' ὦν οἷος μεγαληγορεῖν, ὅμως τ' ἐπαινούντων αὐτοὺς ἔβαρέως ἤκουεν, ἡγύμενος βλάπτειν ἑδὲν αὐτοὺς, ὑποχνεῖσθαι δὲ ἄνδρας ἀγαθοὺς ἔσεσθαι.

Ἀλλὰ μὴ καὶ τῆ μεγαλογνωμοσύνη γε ὡς εὐκρί-

sum, & amicos colendi studium, *quibus* etiam aliud agens animadvertere potuisset. Quinetiam cum *suis* libentissimè sermones habebat puerilem simplicitatem præ se ferentes, & operam cum amicis in rebus quibuscunque opus esset diligenter navabat: & quia bonâ spe plenus, alacri animo & hilaris semper erat, efficiebat ut multi *ad eum* familiariter accederent, non tantùm ut aliquid impetrarent, sed uti jucundiùs diem traderent. Cùm autem minimè is esset qui *se* jaçtaret, nihilominùs haud gravatim audiebat *eos* qui seipso laudarent, quòd eos nihil injurii facere putaret, & polliceri strenuos *se* viros futuros.

Cæterùm nec *id* omittendum, quàm opportu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λέως ξένων. Αγαθὴ ἡ καὶ κείνο ὅτι ἔχ' ὀπίτερος πλείω
τε χρήματα ἔχει, καὶ πλείονων ἄρχει, τούτῳ ἠγήσατο
μείζον φρονητέον εἶναι, ἀλλ' ὀπίτερος αὐτὸς τε ἀμείνων εἶναι,
καὶ ἀμεινόνων ἠγῶντο.

Επαινῶ δὲ καὶ κείνο τῆς φρονοῦσας αὐτῷ, ὅτι νομίζων
ἀγαθὸν τῇ Ελλάδι ἀφίστασθαι τοῦ βασιλέως ὡς πλεί-
ους σατράπας, οὐκ ἐκρατήθη οὐδ' ἔπ' ὀδῶν οὐδ'
ἔπ' ὀδῶν τῆς βασιλέως ῥώμης, ἢ ἐθελήσας ξενωθῆναι αὐτῷ.
Ἄλλ' ἐφυλάξατο μὴ ἀπιστῆσαι γενέσθαι τοῖς ἀφίστασθαι
βουλομένοις. Εκείνο γεμῶν αὐτοῦ τίς οὐκ ἂν ἀγασ-
θείη; ὁ μὲν γὰρ Πέρσης, νομίζων, ἰὼν χρήματα πλεί-

natus fit. Illud quoque admiror, quòd non uter
plures haberet pecunias ac pluribus imperaret, ei
majores spiritus gerendos esse arbitraretur, sed ei,
qui tum ipse melior esset tum melioribus præ-
esset.

Prætereà & illud providentiæ ipsius *exemplum*
laudo, quòd, cùm Græciæ utile duceret, quam-
plurimos à rege satrapas deficere, non vel mune-
ribus vel potentiâ regis fuerit victus, ut ei hos-
pitio jungi vellet; sed caverit nè is fieret cujus il-
lis, qui à rege deficere vellent, suspecta esset fi-
des. Quis illud porrò in ipso non miretur? Perfa-
utique, proptereà quòd arbitraretur, si plurimas

† Forſan ἐθελήσαντος — ut referatur ad βασιλέως. H.

φα ἔχη, πάνθ' ὑφ' ἑαυτοῦ ποιήσεσθαι, ἀλλὰ τὸτο πᾶν μὲν
 ὃ ἐν ἀνθρώποις χρυσίον, πᾶν δὲ τὸ ἀργύριον, πάντα δὲ
 τὰ πολυτελέστατα, ἐπειράτο πρὸς ἑαυτὸν ἀθροίζειν·¹ ὃ
 δὲ οὕτως ἀντεσκέυάσατο τὸν οἶκον, ὥστε τούτων μηδενὸς
 χρυσδεῖσθαι.

Εἰ δέ τις ταῦτα ἀπιθεῖ, ἰδέτω μὲν οἷα οἰκία ἦρκει
 αὐτῷ, θεάσθω δὲ τὰς θύρας αὐτῆ· εἰπάσειε γὰρ ἂν τις
 ἐπι ταύταις ἐκείνας εἶ), ἄσπερ Ἀριστόδημος² ὁ Ἡρακλέους,
 ὅτε³ κατῆλθε, λαβὼν ἐπετήσατο πειράσθω ἢ θεάσασ-
 θαι τὴν ἐνδὸν καλασκευὴν· ἐνοήσατόν γ', ὡς ἐφοίναζεν ἐν

haberet pecunias, omnia se suam in potestatem
 redacturum, idcirco quidquid *esset* inter homines
 auri, quidquid argenti, quidquid maximi pretii
 rerum, id totum ad se cogere conabatur; at ille
 contra domum suam sic instruebat, ut horum
 nullo egeret.

Quòd si quis hæc fide minus digna putet, *is*
velim adspiciat qualis ei domus suffecerit, fores
 etiam ejus intueatur: nam suspicari quis possit
 has adhuc illas *ipsas* esse, quas Aristodemus ab
 Hercule *oriundus*, cùm *Spartam* rediit, sumptas
 statuerit: conetur *idem* domesticam suppellectilem
 spectare; atque *ipse* secum cogitet quo pacto in

¹ Scil. Agesilaus.

² Intell. ἀπόγονος vel ἕκγονος. H.

³ Supple, εἰς Πελοπόννησον. H.

ταῖς θυσίαις· ἀκουσάτω δὲ ὡς ὄπι' πολιτικοῦ κανάθρου κατήγ' εἰς Ἀμύκλας. Τοιγαροῦν οὕτως ἐφαρμόσας τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις, οὐδὲν ἠναγκάζετο χρημάτων ἕνεκα ἀδίκον πράττειν. Καίτοι καλὸν μὲν δοκεῖ εἶναι, τείχη ἀνάλωτα κτᾶσθαι ἕπο' πολεμίων· πολὺ μέντοι ἔγωγε κάλλιον κείνω, τὸ τὴν αὐτῆς ψυχὴν ἀνάλωτον κατασκυβάσαι καὶ ἕπο' χρημάτων, καὶ ἕπο' ἡδονῶν, καὶ ἕπο' φόβου.

sacrificiis epularetur; audiat eum ad Amyclas in canathro civico descendisse. Cùm igitur sumptus ad reditus ità adcommodaret, injusti nihil pecuniarum causâ facere cogebatur. Atque præclarum *quiddam* esse videtur, muros habere hostibus inexpugnabiles: verùm ego certè multò præclarius esse judico, *ità* suum animum parare, *ut* & pecuniis, & voluptatibus, & formidini sit inexpugnabilis.

Κ Ε Φ. θ'.

ΑΛΛΑ μὴν ἐρῶ γε ὡς καὶ τὸν τρόπον ἑωρεή-
 σατο τῆ τῷ Πέρσῃ ἀλαζονείᾳ. Πρῶτον γὰρ,
 ὁ μὲν τῷ ἀπαμύτως ὀργᾶσθαι ἐσεμνύετο. Αἰγι-
 σίλαος δὲ τῷ αἰεὶ ἐμφανῆς εἶναι ἠγάλλετο, νομίζων αἰ-
 χροῦν μὲν τὸ ἀφανίζεσθαι ὀρέπειν, ἰ τῷ δὲ εἰς κείλ-
 λος βίῳ τὸ φῶς μᾶλλον κόσμον παφέχειν. ἔπειτα
 δὲ, ὁ μὲν τῷ δυσπρόσοδος εἶναι ἐσεμνύετο, ὁ δὲ τῷ
 πᾶσιν εὐπρόσοδος εἶναι ἔχαιρε. Καὶ ὁ μὲν ἠβρυέ-

C A P. IX.

AT verò exponam quo pacto mores etiam
 Persæ facti repugnantes instituit. Pri-
 mùm enim, ille gloriofius se efferebat, quòd ra-
 rò conspiceretur; at *in eo* Agefilaus exultabat,
 quòd semper *hominum* in conspectu versaretur,
 quippe existimabat factis turpibus convenire, ut
 in occulto lateant, at vitæ ad honestatem *institu-*
tæ lucem *ipsam* potiùs ornamentum conciliare:
 deinde, gravitatem ille captabat *ex eo* quòd diffi-
 cilis ad eum esset aditus, gaudebat hic quòd fa-
 cilis ad se omnibus esset aditus. Atque ille splen-

α Intell. διοικηθέντι. Η.

το τῷ βραδέως διαπραΐττειν, ὁ δὲ τότε μάλιτα ἔχαιρει, ὅπῳ τὰ τάχιτα τυχόντας, ὧν δέοιντο, ἀποπέμποι.

Ἀλλὰ μὴ καὶ τὴν εὐπάθειαν ὅσα ῥάονα καὶ εὐπορωτέραν ἈγισίλαⓄ ἐπετήδυσεν, ἄξιον κατανοῆσαι· τῷ μὲν γὰρ Πέρσῃ πᾶσαν γῆν διεύρχοντα ματεύοντες, τί ἂν ἠδέως πίοι· μυεῖοι δὲ τεχνῶνται τί ἂν ἠδέως φάγοι ὅπως γεμῶν καταδάρθοι, οὐδ' ἂν εἴποι τις ὅσα πραγμάτωνούλα· ἈγισίλαⓄ ἦ, διὰ τὸ φιλόπονⓄ εἶναι, πᾶν μὲν τὸ παρὸν ἠδέως ἔπινε, πᾶν δὲ τὸ σιωτυχὸν ἠδέως ἠθιεν· εἰς δὲ τὸ

dorem indè sibi colligebat, quòd *negotia* tardè conficèret, hic tum maximè lætabatur, cùm *homines* ea, quæ cupiebant, celerrimè consequutos dimitteret.

Atqui operæ pretium est considerare, quantò faciliorem ac magis parabilem voluptatem Agefilaus confectaretur: sunt enim Persæ qui terram universam circumeunt, quid jucundè bibat quæritantes; innumeri *alii* artificiosè parant quod cum voluptate edat: ut porrò dormiat, nè quidem dicere quis possit quàm multa moliantur: at Agefilaus, quòd patiens laboris esset, quidquid aderat cum voluptate bibebat, quidquid oblatum fortè fuisset, cum voluptate comedebat; ut autem sua-

ἀσμεύως κοιμηθῆναι, πᾶς τόπος ἱκανὸς ἰὼ αὐτῷ.
 Καὶ ταῦτα οὐ μόνον πρᾶξιων ἔχαιρεν, ἀλλὰ καὶ εὐθυ-
 μούμηνον ἠγάλλετο, ὅτι αὐτὸς μὲν ἐν μέσαις ταῖς εὐ-
 φροσύαις ἀνατρέφοιτο· τὸν δὲ βάρβαρον ἑώρα, εἰ μέλ-
 λοι ἀλύπως βιάσεσθαι, σινελκυστέον αὐτῷ ἄπο πρᾶ-
 των ἢ γῆς τὰ τέρφοντα. ¹ Εὐφραϊνον ἦ καὶ τὰδε, ὅτι
 αὐτὸς μὲν ἠδὲ τῆ τῶν θεῶν ² κατασκευῇ δυνάμηνον ἀ-
 λύπως χρῆσθαι· τὸν δὲ ἑώρα φεύγοντα μὲν θάλπη,
 φεύγοντα δὲ φύχη· δι' ἀσθενεῖαν ψυχῆς, ὅτι ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν, ἀλλὰ θηρίων τῶν ἀσθενεστάτων βίον μιμούμε-
 νον.

viter somno frueretur, quivis ei locus erat idoneus.
 Atque hæc non modò dum faceret gaudebat, sed
 lætitiâ etiam exultabat quoties cogitaret se qui-
 dem mediis in voluptatibus versari; *illum* verò
 barbarum videret, si absque tristitiâ vivere vellet,
 necesse habere ut ab *extremis* terræ finibus eà con-
 traheret, de quibus voluptatem capturus esset.
 Quin hæc etiam *eum* delectabant, quòd se qui-
 dem sciret absque animi ægritudine posse deùm
 dispositione uti; *illum* verò videret æstus fugere,
 fugere frigora; *ac* propter imbecillitatem animi,
 non fortium virorum, sed debilissimarum bestia-
 rum vitam imitari.

¹ MS. *Harl.* εὐφραϊνε δὲ αὐτόν.

² Intell. τῶν ἡμερῶν, i. e. *anni temporum.* H.

Εκείνο γεμὴν πῶς ἔ καλὸν καὶ μεγαλόγνωμον, τὸ αὐ-
 τὸν μὲν ἀνδρὸς ἔργοις καὶ κτήμασι κοσμεῖν ὅ ἑαυτῷ οἰ-
 κον, κυῖας τε πολλὰς θηρευτάς καὶ ἵππους πολέμησι-
 εῖους τρέφοντα· Κυῖσκαν δὲ ἀδελφὴν ἴσταν πείσαι ἄρ-
 ματοτροφεῖν, καὶ ὀπιθεῖσαι, νικῶσις αὐτῆς, ὅτι ὁ θρέμ-
 μα τοῦτο οὐκ ἀνδραγαθίας, ἀλλὰ πλούτου ὀπιθειγ-
 μά ὄσι; Τόδε γεμὴν πῶς ἔ σαφῶς πρὸς τὸ γενναῖον
 ἔγνω, ὅτι ἄρματι μὲν νικῶσις τοὺς ἰδιώτας, ὅδε ὄνο-
 ματότερῳ ἂν γένοιτο· εἰ δὲ φίλιω μὲν πάντων μάλι-
 σα τὴν πόλιν ἔχοι, πλείστοις δὲ φίλοις καὶ αἰείτοις ἀνά
 πᾶσαν τιῶ γινῶ κέκτηται, νικῶη δὲ τιῶ μὲν πατερίδα

Illud quidem certè quî non præclarum ac
 magni animi *indicium erat*, quòd ipse factis viro
 dignis & rebus partis domum suam ornaret, cùm
 multos canes venaticos & equos ad bellicos usus
 aptos aleret; & Cyniscæ forori ut equos currui
 jungendos aleret persuaserit, eâque vincente, de-
 monstrârit his alendis non fortitudinis sed divi-
 tiarum *editum* esse specimen? Hoc verò quî non
ille manifestè ex generosâ animi indole statuit, se
nempe, homines si privatos currui vicerit, nequa-
 quam clariorem fore; at si civitatem haberet a-
 micissimam, amicos plurimos optimosque per
 universum terrarum orbem comparâset, patriam

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τεία μὲν προτεύων, ἔνθα ποιεῖν καιρὸς, ἀλκῆ δὲ, ὕψος ἀνδρείας ἀγῶν, γνώμη δὲ, ὅπου βυλῆς ἔργον, ἕτος ἔμοιγε δοκεῖ δικαίως ἀνὴρ ἀγαθὸς παντελῶς ἀν νομίζεσθαι. Εἰ δὲ καλὸν εὖρημα ἀνθρώποις γάθμη καὶ κρινὸν πρὸς τὸ ἀγαθὰ ἐργάζεσθαι, καλὸν ἄν μοι ἰδοκεῖ ἢ Ἀγισιλᾶος ἀρετὴ παράδειγμα θνέσθαι τοῖς ἀνδραγαθίαν ἀσκεῖν βυλομένοις. Τίς γὰρ ἀνὴρ ἢ θεοσεβῆ μιμύμενος, ἀνόσιος θνοίτο ἢ δίκαιον, ἀδικος ἢ σώφρονα, ὑβριστὴς ἢ ἐγκρατῆ, ἀκρατῆς; καὶ γὰρ δὴ ἔχ ἕτως ὅτι τῶ ἀλλων βασιλεύειν, ὡς ὅτι τῶ ἑαυτῶ ἀρχεῖν ἐμεγαλύνετο ἔδ' ὅτι τῶ πρὸς τῶς

rantiâ præstat *aliis*, ubi laborem perferendi tempus est, & robore, ubi fortitudinis est certamen, & prudentiâ, ubi consilium res poscit, is mihi quidem videtur meritò vir omnino bonus existimandus. Quòd si amuffis & norma *sint* inventum hominibus commodum ad efficienda præclara *opera*, mihi egregium exemplum Agesilai virtus existitisse videtur iis, qui fortitudinem exercere volunt. Nam quis impius fiat, qui religiosum imitatur; vel qui justum, injustus; vel qui modestum, petulans; vel qui temperantem, intemperans? Etenim *Agesilaus* non tam *in eo* quòd aliorum rex esset, quàm quòd imperare sibi ipsi posset, gloriabatur; neque *in eo* quòd adver-

1 Vulgò δοκεῖ εἶναι.

πολεμίους, ἀλλ' ὅτι τῷ πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν ἡγεῖσθαι τοῖς πολίταις.

Ἀλλὰ γὰρ μὴ, ὅτι τελευτήσας ἐπαινῆται, τὸτ' ἔνεκα θρήνον τις τῷ τ' λόγον νομισάτω, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐκώμιον. Πρῶτον μὲν γὰρ ἅπερ ζῶν ἠκούε, ταῦτα καὶ νῦν λέγει τῷ αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ἴ, τί καὶ πλέον θρήνον ἄπειν, ἢ βίος τε εὐκλεὴς καὶ θάνατος ὠραῖος; ἐγκωμίων ἴ, τί ἀξιώτερον, ἢ νικᾷ τε αἰ κἀλλισται, καὶ ἔρτα τὰ πλείου ἀξια; Δικαίως δ' ἂν ἐκείνός γε μακαρίζοιτο, ὅς εὐθὺς μὲν ἐκ παιδὸς ἐραθεὶς τῷ εὐκλεὴς θνήσκει, ἔτυχε τούτου μάλιστα τῶν κατ' ἑαυτὸν· φιλοτιμώτατος ἴ πεφυ-

sus hostes, sed quòd ad omnem virtutem civibus suis dux esset.

Enimverò quòd à morte laudatur, non idcirco quisquam orationem hanc *esse* lamentationem putet, sed multò magis laudationem. Nam primùm quæ vivus audiebat, ea nunc etiam de ipso commemorantur: deinde, quid à lamentatione longiùs abest, quàm gloriosa vita & mors tempesteriva? quid laudationibus item convenientiùs, quàm victoriæ pulcherrimæ maximique pretii facinora? Ac jure quidem ille beatus prædicetur, qui statim à puero celebris evadendi cupiditate incensus, id præcipuè *quod concupivit præter omnes ætatis suæ viros* consequutus est; & cùm honoris natu-

κῶς, ἀήτητος διετέλεσεν, ἐπεὶ βασιλεὺς ἐγένετο· ἀφικόμενος δὲ ἔπι τὸ μήκιστον ἀνθρώπων αἰῶνος, ἀναμάρτητος ἐτελεύτησε καὶ πρὸ τούτων ὧν ἠγείτο, καὶ πρὸς ἐκείνων οἷς ἐπολέμη.

Κ Ε Φ. ια΄.

Βούλομαι ἢ καὶ ἐν κεφαλαίοις ἐπανελθεῖν πάλιν ἀρετὴν αὐτοῦ, ὡς ἂν ὁ ἔπαινος εὐμνημονετέρωσ ἔχοι. Αἰγισίλαος μὲν ἱερὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς πολεμίοις ἐσέβετο, ἠγούμενος οὖν θεὸς ἔχει ἠπτόν ἐν τῇ πολεμίᾳ χρῆναι, ἢ ἐν τῇ φιλίᾳ συμμάχους ποιῆσαι· ἐκείλας ἢ θεῶν

râ esset cupidissimus, perpetuò invictus exstitit, ex quo rex factus fuit; cùmque longissimum vitæ humanæ *terminum* adtigisset, inculpatus obiit tum ab iis quibus præerat, tum ab iis adversus quos bellum gerebat.

C A P. XI.

Libet autem virtutem ejus summatim repetere, quò faciliùs hæc laudatio memoriæ inhæreat. Agefilaus delubra etiam hostium in agro *sita* venerabatur, quippe qui existimaret deorum auxilia non minùs in hostili quàm pacato *solo* quærenda esse: eos autem, qui ad deos

1 Intell. τέρμασ.

ὁδὲ ἐχθρὸς ἐβιάζετο, νομίζων ἄλογον εἶ) τοὺς μὲν
 εἰς ἱερῶν κλέπτοντας, ἱεροδούλους καλεῖν· τοὺς δὲ βω-
 μῆς ἱκέτας ἀποσπῶν(αι, εὐσεβεῖς ἠγείαθαι. Εκείν(θ
 γεμῖν ὑμῶν οὐποτ' ἔληγεν, ὡς τοὺς θεοὺς οἴοιτο οὐ-
 δὲν ἤτιον ὁσίοις ἔργοις ἢ ἀγνοῖς ἱεροῖς ἠδέασθαι. Ἀλλὰ
 μὲν καὶ ὅποτε εὐτυχοίη, οὐκ ἀνθρώπων ὑπερφρονεῖ,
 ἀλλὰ θεοῖς χάριν ἠδὲ καὶ θαρρῶν πλείονα ἔθυσεν, ἢ
 ὀκνῶν ἠύχετο· εἰθιστο δὲ φοβούμενος μὲν, ἱλαρὸς φαίνεσθαι,
 εὐτυχῶν δὲ, παρᾶτος εἶ).

Τῶν γὰρ μὲν φίλων ἔ τὸς δυνατωτάτους, ἀλλὰ τὸς

suppliciter accederent, non, si hostes essent, vio-
labat, quòd absurdum esse duceret eos, qui è fa-
nis aliquid furto subtrahant, sacrilegos adpellare ;
eos autem, qui supplices ab aris avellant, pro re-
ligiosis habere. Porrò nunquam ille prædicare
definebat se deos arbitrari non minùs factis piis
quàm sacrificiis puris delectari. Quinetiam for-
tunâ quoties utebatur prosperâ, non homines
contemnebat, sed diis habebat gratias ; & cùm
bono esset animo plures maçtabat hostias quàm,
cùm suis metueret rebus, voverat : adfuetus etiam
erat, cùm in metu esset, hilaritatem præ se ferre,
cùm prosperâ uteretur fortunâ, mitis esse.

Ex amicis porrò non potentissimos sed promp-

πρῶτον μάλιστα ἠπάροξετο· ἐμίσθη δὲ ὅτι εἴ
 τις κακῶς πάσχων ἠμύετο, ἀλλ' εἴ τις εὐεργετού-
 μιν ἀχάεισθαι φαίνοιτο· ἔχαιρε δὲ τοὺς μὲν αἰ-
 σχροκερδεῖς πένητας ὄρων, τοὺς δὲ δικαίους πλοσίους
 ποιῶν· βουλόμην τὴν δικαιοσύνην τῆς ἀδικίας κερ-
 δαλεωτέραν καθίσταται. Ἡσκει δὲ ἕξομιλεῖν μὲν παν-
 τοδαποῖς, χρῆσθαι ἢ τοῖς ἀγαθοῖς. Ὅποτε δὲ ψυχόν-
 των ἢ ἐπαινουύτων πινὰς ἀκούοι, οὐχ ἠπὼν ὄνειρον καλα-
 μανθάνειν τῶν λεγόντων τρέψας, ἢ πρὸς αὐτὸν λέγοιεν. Καὶ
 τὸς μὲν ὑπὸ φίλων ἕξαπαλωμένους ὅτι ἔφευγε, τὸς ἢ
 ὑπὸ πολεμίων, πάνταν καλεμέμφετο. Καὶ ὁ μὲν ἀπι-

tissimos maximè amplectebatur: odio prosequen-
 batur, non eum, qui læsus se ulciscatur, sed
 eum, qui beneficiis adfectus ingratum se decla-
 rabat: gaudebat quoties turpis quidem lucri avi-
 dos videbat pauperes, justos verò quoties locuple-
 tavit; utpote qui justitiam injustitiâ lucrosiorem
 efficere volebat. Cum omnis generis hominibus
 versari, bonis uti solebat. Cùmque eos qui vitu-
 perabant aliquos vel laudabant audiret, non mi-
 nùs eorum se mores pernoscere, quàm eorum,
 de quibus verba facerent, existimabat. Atque
 eos quidem, qui per amicos deciperentur, non
 vituperabat, qui verò per hostes, eos omnino re-
 prehendebat. Ac diffidentes quidem fallere, sa-

φουῶτας Ἰξαπατᾶν, σοφὸν ἔκρινε, τὸ ἢ πιπεύοντας, ἀ-
γόσιον.

Επαινούμενος δὲ ἔχαιρεν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθε-
λόντων τὰ μὴ ἀρεστὰ, καὶ τῶν παρρησιαζομένων ὁδῶνα
ἠχθραίνε· τὸς δὲ ἰ κρυψινόος ὡσπερ ἐνέδρας ἐφυλάττετο.
Τοὺς γεμίω ἀβόλους μάλλον, ἢ οὖν κλέπτας ἐμίση,
μείζω ζημίαν ἠγούμενος· φίλων ἢ χρημάτων τερίσκεα.
Καὶ τὰς μὲν τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτίας ὡραῖως ἔφερε, τὰς
δὲ τῶν ἀρχόντων μεγάλας ἤγε· κείνων, τοὺς μὲν ὀλί-
γα, τοὺς δὲ πολλὰ κακῶς ἀφαιθένα. Τῇ δὲ βασι-

pientis esse judicabat, at fidem habentes, im-
pium.

Si ab iis laudaretur, qui vellent etiam vitupe-
rare quæ minùs *ipsis* placerent, gaudebat; & eo-
rum, qui liberè, *quod sentiebant*, dicebant, ne-
minem odio habebat: at ab iis, qui mentem
suam astutè celant, tanquam ab infidiis sibi cave-
bat. Cæterùm calumniatores majori prosequenda-
tur odio, quàm fures; quippe qui majus esse de-
trimentum duceret, amicis quàm rebus *suis* spo-
liari. Atque privatorum quidem *hominum* peccata
miti ferebat animo, principum verò magna cèn-
sebat; quòd illos paucorum, multorum hos ma-
lorum esse auctores judicaret. Regno non defi-

ἰ Κρυψίνος, ὀδλιος, πανῆρτος. Hesych.

λεία προσήκειν εὐόμισεν οὐ ραδιουργίαν, ἀλλὰ καλοκα-
γαθίαν.

Καὶ τῷ μὲν σώματος εἰκόνα γήσασθαι ἀπέχετο, πολ-
λῶν αὐτῷ τῆτο δωρεῖσθαι θελόντων· τῆς δὲ ψυχῆς ἔδέ-
ποτε ἐπαύετο μνημεῖα διάπονδόμενος· ἠγόμενος ὁ μὲν, ἀν-
δριαντοποιῶν, τὸ δὲ, αὐτῷ ἔργον εἶ). καὶ τὸ μὲν, πλου-
σίων, τὸ δὲ, πῶν ἀγαθῶν. Χρήμασι γεμῶν οὐ μόνον δι-
κείως, ἀλλὰ καὶ ἐλευθερίως ἐχρήτο· τῷ μὲν δικαίῳ ἀρ-
κεῖν ἠγόμενος τὸ εἶναι τὰ ἀλλότρια, τῷ ἢ ἐλευθερίῳ καὶ
τῶν ἑαυτοῦ προσηλεπτεῖον εἶ). Αἰεὶ ἢ δεισιδαίμων
ἦν, νομίζων τοὺς μὲν καλῶς ζῶντας, ἔπειτα εὐδαίμονας·

diam, sed absolutam probitatem convenire pu-
tabat.

Et à statuendâ quidem corporis imagine absti-
nebat, multis id *honoris* ei largiri volentibus : ani-
mi verò monumenta nunquam elaborare define-
bat ; quippe qui arbitrabatur illud statuariorum,
hoc sui ipsius opus esse ; atque illud, divitum,
hoc, bonorum. Facultatibus non justè tantùm,
sed etiam liberaliter utebatur ; utpote qui *homini*
justo fati esse ducebat, ab alienis abstinere, libe-
ralem etiam de suis utilitatem *aliis* adferre de-
bere. Semper autem deorum metu tenebatur,
cùm honestè quidem viventes, necdum felices ;

1 Supple ἐκ τῶν &c.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

κε, καλῶν ἔργων μᾶλλον ἢ τῶν καλῶν σωμάτων ὀπιθυμῶν. Ἐν γερμῇ τῆ εὐπραξίαισιν σωφρονεῖν ὀπιθιάμενος, ἐν τοῖς δεινοῖς εὐφροσύνης ἐδύνατο εἶναι. Καὶ τὸ εὐχαιεῖσθαι οὐ σκώμασιν, ἀλλὰ τρόπῳ ἐπετήδευε· καὶ ὁ μεγαλόφρονος ἔσθ' οὐκ ἐν ἕβρῃ, ἀλλὰ ἐν γνώμῃ ἐχρήστο. Τῶν γὰρ ἑσθ' αὐχῶν καταφρονῶν, τῆ μετερίων παπεινότερος ἦν· καὶ γὰρ ἐκαλλωπίζετο τῇ μὲν ἀμφὶ τὸ σῶμα φαιλότητι, τῷ δ' ἀμφὶ τὸ σθένος κόσμῳ, τῷ δ' αὐτὸς ὡς ἐλαχίστων δέισθαι, τῷ δ' ἐ τοὺς φίλους ὡς πλεῖστα ὠφελεῖν. Πρὸς δ' ἐ τούτοις, βαρύτατος μὲν ἀνταγωνιστῆς ἦν, κερφότατος δ' ἐ, κρατήσας· ἐχθροῖς μὲν δυσεξαπάτη-

bat, magis actiones pulchras quàm corpora pulchra desiderans. In rebus utique secundis modestè se gerere callens, in adversis spei plenus esse poterat. Atque urbanitatem non dicteriis, sed moribus studiosè colebat: & animi magnitudine non cum injuriâ *petulanter illatâ*, sed cum prudentiâ utebatur. Jactatores certè cùm contemneret, modestis erat submissior: etenim de vili corporis cultu, de pulchro exercitûs *sui* ordine, de eo etiam quòd ipse quàm paucissimis egeret, & amicis quamplurimum prodesset, gloriabatur. Ad hæc, gravissimus quidem erat *dum certaret* adversarius, ubi verò victoriâ potitus esset, lenissimus: ab inimicis difficulter circumve-

τος, φίλοις δὲ ἑὺπαρεπιδότατ[Ⓞ]. αἰεὶ δὲ πειθεὶς τὰ
 τῶν ἰλῶν ἀσφαλῶς, αἰεὶ ἀμαρτυροῦν τὰ τῶν πολε-
 μίων ἔργον εἶχεν. Εκείνον [Ⓜ] μὲν συγγενεῖς φιλοκλι-
 δεμόνα ἐκάλουσιν. [Ⓜ] δὲ χρέμδοι, ἀπερφάσιτον. [Ⓜ]
 δ' ἑσουργήσαντες τι, μνήμονα. οἱ δ' ἀδικούμενοι, ἑπί-
 κουρον. [Ⓜ] γεμῶ συγκακιδυβύοντες, μετὰ θεοῦσ σω-
 τήρα.

Δοκεῖ δ' ἔμοιγε καὶ τὸδε μόν[Ⓞ] ἀνθρώπων ἑπιδῆ-
 ξαι, ὅτι ἡ μὲν τοῦ σώματ[Ⓞ] ἰσχὺς γηράσκει, ἡ δὲ τῆσ
 ψυχῆσ ῥώμη τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀγήρατὸσ ἔστιν. Εκ-
 εῖν[Ⓞ] γουῦ ῥῶκ ἀπέειπε μεγάλῃ καὶ χαλῶ ἐφίεμε-

niri poterat, ab amicis facillimè in falsam per-
 suasionem adducebatur: semper autem amico-
 rum res in tuto collocans, ut hostium semper ex-
 tingueret id agebat. Illum cognati propinquo-
 rum studiosum nominabant, qui eo utebantur,
amicum sine tergiversatione; qui aliquid officii
 præstitissent, memorem; injuriâ læsi, adiutorem;
 qui verò periculum unâ *cum eo* adibant, post deos
 servatorem.

Et mihi fanè videtur etiam solus ex homini-
 bus demonstrâsse, corporis quidem vires senesce-
 re, sed animi robur in viris fortibus senectutis esse
 expers. Ille certè magnam præclarâmq̃ famam

1 Steph. & Leuncl. εὐπαρεπιδότατ[Ⓞ].

νος δόξαν ἕως τὸ σῶμα φέρειν ἠδύνατο τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ῥώμην. Τοιγαροῦν ποίας οὐ νεότητος κρείττον τὸ ἐκείνης γῆρας ἐφάνη; τίς μὲν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς, ἀκμάζων, οὕτω φοβερός ἦν, ὡς Αἰγισίλαος, τὸ μήκιστον τῆς αἰῶνος ἔχων; τίνας δ' ἐκποδῶν ἠνομένων μᾶλλον ἠόθησαν οἱ πόλεμοι, ἢ Αἰγισιλάου, καίπερ γηραιὸς τελευτήσων; τίς δὲ συμμάχοις θάρσος παρέσχεν, ὅσον Αἰγισίλαος, καίπερ ἤδη πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου ὢν; τίνα ἢ νέων ὧ φίλοι πλέον ἐπόθησαν, ἢ Αἰγισίλαον γηραιὸν ἀποθανόντα;

Οὕτω ἢ τελέως ὁ ἀνὴρ τῆ πατρίδι ὠφέλιμος ὢν διε-

adpetere non destitit, quamdiu corpus animi ipsius robur ferre poterat. Quâ igitur juventute non illius senectâ præstantior adparuit? Quis enim, ætate florens, hostibus tam fuit terribilis, quàm Agefilaus, cùm *jam* ultimum vitæ terminum adtingeret? Quonam è medio sublato magis gavisi sunt hostes, quàm Agefilao, tametsi senex vitam finivisset? Quis tantum fiduciæ sociis præbuit, quantum Agefilaus, licèt ad vitæ jam terminum pervenisset? Quem amici juvenem magis desiderârunt, quàm Agefilaum, qui senex mortem obierat?

Is autem adeò perfectè semper patriæ fuit uti-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ξ Ε Ν Ο Φ Ω Ν Τ Ο Σ

Ι Ε Ρ Ω Ν,

Η Τ Υ Ρ Α Ν Ν Ι Κ Ο Σ.

Κ Ε Φ. α'.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ ὁ ποιητὴς ἀφίκετό ποτε πρὸς
Ιέρωνα τὸν τύραννον· σχολῆς δὲ γενομένης ἀμύ-
φοιν, εἶπεν ὁ Σιμωνίδης· ἄρ' ἂν μοι ἐθελήσαις,
ὦ Ιέρων, διηγήσαοθαί, ἃ εἰκὸς εἰδέναι σε βέλτιον ἐμοῦ;
καὶ ποῖα ταῦτ' ὄσιν, ἔφη ὁ Ιέρων, ὅποια δὴ ἐγὼ βέλ-

Χ Ε Ν Ο Ρ Η Ο Ν Τ Ι Σ

Η Ι Ε Ρ Ο,

Σ Ι Β Ε Δ Ε Ρ Ε Γ Ν Ο.

Κ Α Ρ. Ι.

VENIEBAT aliquando ad regem Hieronem
poeta Simonides: quumque otium obti-
gisset utrique, Simonides hoc modo loquutus est:
Vellesne mihi exponere, mi Hiero, quæ consen-
taneum est rectiùs te scire, quàm me? Et cujus-
modi sunt illa, inquit Hiero, quæ rectiùs ego sci-

πτον ἀν εἰδείην σου οὕτως ὄντος σοφοῦ ἀνδρός; Οἶδά σε, ἔφη, ἐγὼ καὶ ἰδιώτην γελειημένον, καὶ νῦν τύραννον ὄντα. Εἰκὸς οὖν, ἀμφοτέρων πεπειραμένον, καὶ εἰδέναί σε μάλλον ἐμοῦ, πῶς διαφέρει ὁ τυραννικός τε καὶ ὁ ἰδιωτικός βίος εἰς εὐφροσύνας τε καὶ λύπας ἀνθρώποις. Τί οὖν, ἔφη ὁ Ιέρων, ἔχει καὶ σὺ, ἐπεὶ νῦν γὰρ ἐπὶ ἰδιώτης εἶ, ὑπομνήσειάς με τὰ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ; οὕτω γὰρ ἂν σοι οἶμαι μάλιστα ἐγὼ δύνασθαι δηλοῦν τὰ διαφέροντα ἐν ἑκατέρῳ.

Οὕτω δὴ ὁ Σιμωνίδης εἶπε· τοὺς μὲν δὴ ἰδιώτας ἔγωγε, ὦ Ιέρων; δοκῶ μοι καταμεμαθηκέναι διὰ μὲν licet noverim, quàm tu, qui vir es tam sapiens? Equidem, ait, scio te privatâ fortunâ usum fuisse, ac nunc esse regem. Quapropter consentaneum est te, qui utraque sis expertus, rectiùs me scire, quo pacto vita tum regia, tum privata, quod voluptates ac molestias humanas attinet, differant. Quid igitur? ait Hiero, non tu quoque, quum hoc tempore sis adhuc homo privatus, revocare mihi possis in memoriam ea, quæ sunt in vitâ privatâ? Nam ita equidem maximè futurum arbitror, ut quæ in utrâque discrimina sunt, indicare possim.

Quamobrem in hunc modum Simonides dicere cœpit: animadvertisse mihi videor, Hiero, pri-

τῶν ὀφθαλμῶν ὀράμασιν ἠδόμενους τε καὶ ἀχθόμενους· ἀφ' ἧς
 δὲ τῶν ὠτῶν ἀκρόμασι· διὰ δὲ τῶν ῥινῶν, ὀσμαῖς· διὰ
 δὲ τῶν στόματος σίτοις τε καὶ ποτοῖς· τὰ δὲ ἀφροδίσια, δι'
 ὧν δὴ πάντες ὀπιζόμεθα. Τὰ δὲ ψύχη καὶ θάλπη καὶ
 σκληρὰ καὶ μαλακὰ, καὶ κοῦφα καὶ βαρέα, ὅλω τῷ σώ-
 ματί μοι δοκοῦμεν, ἔφη, κρίνοντες, ἠδέεσθαι τε καὶ λυπεῖ-
 σθαι ἐπ' αὐτοῖς. Αἰαθοῖς δὲ καὶ κακοῖς ἔτι μὲν ὅτε δι' αὐ-
 τῆς τῆς ψυχῆς μοι δοκοῦμεν ἠδέεσθαι, ὅτε δ' αὖ λυπεῖ-
 σθαι· ἔτι δὲ ὅτε κοινῇ καὶ ἀφ' ἧς τε τῆς ψυχῆς καὶ ἀφ'
 τοῦ σώματος. Τῷ δὲ ὑπνω ὅτι μὲν ἠδόμεθα, δοκῶ
 μοι αἰσθάνεσθαι ὅπως δὲ, καὶ ᾧ τι καὶ ὅποτε, ταῦτα

vatos homines iis rebus, quæ sub adsp̄ctum ca-
 dunt, vel cum voluptate, vel cum molestiâ per o-
 culos adfici: per aures iis, quæ auribus *percipi-*
untur: per nares, odoribus: per os, cibo & po-
 tu: rebus venereis per ea, quæ omnibus nota
 sunt. Frigora verò, & calores, & dura & mol-
 lia, & levia & gravia, toto corpore dijudicare mi-
 hi videmur, atque ita *deinde* vel delectationem,
 vel molestiam ex eis percipere. Bonis autem, ac
 malis nonnunquam per animum vel delectari,
 vel de iisdem adfici molestiâ videmur: nonnun-
 quam communiter per animum & corpus. Som-
 no delectari nos, ipse me sensus docere videtur:
 quo autem pacto, & quo somno, & quando, ea

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

οὕτως ἔχει, ὦ Σιμωνίδη, ταῦτα· ἀλλ' εὖ ἴαθι, ὅτι πολ-
 λὸν μείω εὐφραίνονται ὁ τυράννοι τῶν μετρίως διαζόν-
 των ἰδιωτῶν, πολὺ δὲ πλείω καὶ μείζω λυπουῦνται. Ἀ-
 πιστα λέγεις, ἔφη ὁ Σιμωνίδης. Εἰ γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔ-
 χῃ, πῶς ἂν πολλοὶ μὲν ἐπεθύμουν τυραννεῖν, καὶ ταῦτα
 τῶν δοκουύτων ἰκανωτάτων ἀνδρῶν εἶη; πῶς δὲ πάντες
 ἐζήλουν ἂν τοὺς τυράννους; Οτι ναὶ μὰ τὸ Δί', ἔφη ὁ
 Ιέρων, ἀπειροὶ ὄντες ἀμφοτέρων τῶν ἔργων σκοποῦνται ὡς
 αὐτῶ. Εγὼ ἤ πειράσομαι σε διδάσκειν, ὅτι ἀληθῆ λέ-
 γω, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ὄψεως. Ἐνέειπεν γὰρ καὶ σὲ δοκῶ
 μεμνηῆσθαι ἀρξάμενον λέγειν.

ita se res habet, ait, mi Simonides, sed scire de-
 bés, reges multò minus delectationis capere, quàm
 privatos homines, qui quidem vitam mediocrem
 agunt, ac multo plures majoresque molestias fen-
 tire. Dicis tu quidem incredibilia, inquit Simo-
 nides. Nam si hæc esset harum rerum ratio, cur
 multi regnandi essent cupidi, & quidem ii, qui
 homines videntur esse rerum maximè periti? Quî
 fieret, ut universi reges admirarentur? Quia pro-
 fectò vitam, inquit Hiero, utramque non exper-
 ti, de regiâ considerationem instituunt. Ego ve-
 rò enitar te docere, me verum dicere, factò à vi-
 su initio. Nam meminisse videor, inde te quo-
 que exorsum esse.

Πρῶτον μὲν γὰρ ἐν τοῖς ἀγαθῆς ὄψεως θεάμασι
 λογιζόμενοι, εὐρίσκω μειονεκτουῦτας τοὺς τυράννους.
 Ἀλλὰ μὲν γε ἐν ἄλλῃ χώρᾳ ὄσιν ἀξιοθέατα. Ἐπὶ ἣ τῶ-
 ν ἕκαστα ὧ μὲ ἰδιῶται ἔρχονται, καὶ εἰς πόλεις ἀς ἀν-
 βύλωνίαι, θεαμάτων ἕνεκα, καὶ εἰς τὰς κοινὰς πανηγύ-
 ρεις, ἔνθα ¹ ἀ ἀξιοθέατα δοκεῖ εἶναι ἀνθρώποις, ² συνα-
 γείρειαι. Οἱ δὲ τυράννοι οὐ μάλα ἀμφὶ θεωρίας ἔχου-
 σιν. Οὔτε γὰρ εἶναι αὐτοῖς ἀσφαλές, ὅπου μὴ κρείττο-
 νες τῶ παρόντων μέλλουσιν ἔσεσθαι, οὔτε τὰ οἴκοι κέκτην²
 ἔχυρὰ, ὥστε ἄλλοις παρακαλαθεμένους ἀποδημεῖν. Φοβε-

Primùm enim, quum mecum ipse ratiocinan-
 do verfor in iis quæ oculis cernuntur, deteriorem
 esse regum conditionem reperio. Sunt aliis atque
 aliis in regionibus alia spectatu digna, ad quæ sin-
 gula privati homines accedunt, tam in urbes,
 quas volunt, spectaculorum causâ; quàm ad
 conventus publicos, in quibus colliguntur, quæ
 digna esse spectatu mortalibus videntur. Reges
 verò spectaculis non admodùm occupantur. Nam
 neque tutum est ipsis eò pergere, ubi non supe-
 riores illis futuri sunt, qui istic adfunt: neque res
 ipsorum domi tam tuto sunt loco, ut iis aliorum
 fidei creditis, peregrè proficisci possint. Nam me-

¹ Al. τὰ ἀξιοθέατα.

² Forfan συναγείρεσθαι.

ἐν γὰρ, μὴ ἅμα τὲ φέρηθῶσι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἀδύνατοι γένωνται πικρῶσαθαι οὐδ' ἀδικήσαντας. Εἴποις οὖν ἀν' ἴσως σὺ· ἀλλ' ἄρα ἔρχεται αὐτοῖς τὰ τοιαῦτα καὶ οἴκοι μέγιστοι. Ναὶ μὰ Δία, ὦ Σιμωνίδης, ὀλίγα τε τῶν πολλῶν· καὶ ταῦτα τοιαῦτα ὄντα οὕτω τίμια πωλεῖται τοῖς τυραννοῖς, ὥστε οἱ ὀφειδαικνύμενοι καὶ ὁ, πῶν, ἀξίῳσι πολλαπλάσια λαβόντες ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπέναυωσθαι τῶν τυραννῶν, ἢ ὅσοι ἐν παντὶ τῷ βίῳ παρὰ πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κτῶνται.

Καὶ ὁ Σιμωνίδης εἶπεν· ἀλλ' εἰ τοῖς θεάμασι μειονεκτεῖτε, διὰ γε τοι τῆς ἀκοῆς πλεονεκτεῖτε. Ἐπεὶ τοῦ

tuendum est, ne simul & imperio spolientur; & ulciscendi eos, à quibus sunt læsi, facultatem amittant. Fortassè tu dixeris: at enim spectacula nihilominus eis veniunt, etiam si dōmi maneant. Sanè quàm pauca, mi Simonides, de multis: atque etiam quum hujusmodi sint, tanti venduntur regibus; ut qui aliquid exhibent, quidquid tandem id fuerit, multò majoribus præmiis brevi tempore acceptis à rege discedere velint, quàm per omnem vitam à cæteris hominibus universis comparent.

Et Simonides: quòd si maximè quod adtinet spectacula, deterior est vestra conditio; saltem plus voluptatis auribus percipitis. Nam quod u-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

πάνυ συγχωρῶ, σὺ ἐπαίνους ᾧ τῶν ἐλευθερωτάτων
 ἡδίστες εἶ). ἄλλ' ὄρα, ὡς ἐκείνός γε οὐκ ἂν ἐπι πείσαις
 ἀνθρώπων ᾄδεναι, ὡς ἔδ' ὦν πρεφόμεθα. ᾧ ἀνθρώποι
 πολὺ πλείω ὑμεῖς ἐν αὐτοῖς εὐφραίνεσθε. Καὶ οἶδά γ',
 ἔφη, ᾧ Σιμωνίδῃ, ὅτι τέτρω κείνουσιν ᾧ πλείτοι, ἢ δὲ
 ἡμᾶς καὶ πίνειν καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι δοκοῦσι καὶ
 αὐτοὶ ἢ δὲ ἂν δειπνήσαι τὸ ἡμῖν ᾧ βασιλεύοντι δειπνον,
 ἢ τὸ ἑαυτοῖς. Τὸ γὰρ τὰ εἰωθότα ἑσθιέμενον, τῶ
 το παρῆχθαι τὰς ἡδονάς. Διὸ καὶ πάντες ἀνθρώποι ἢ
 δὲως προσδέχονται τὰς ἐορτάς, πλείω ᾧ τύραννοι.
 Εκπλεω γὰρ αὐτοῖς αἰὲ παρῆχασμένα, ᾧ δεμίαν

concedo, mi Hiero; laudes, quæ ab hominibus
 maximè liberis proficiscantur, jucundissimas esse.
 Sed vides nunquam te persuasurum ulli homi-
 num, non multò plus ex iis vos delectationis ca-
 pere, per quæ homines alimur. Novi, ait Hiero,
 mi Simonides, de hoc statuere maximam homi-
 num partem, suavius nos & bibere, & vesci, quàm
 privatos: quòd & ipsis videatur esse jucundius
 eam cœnam sumere, quæ nobis adponitur, quàm
 quæ ipsis. Etenim quod usitata excedit, id vo-
 luptates suppeditat. Quæ quidem est causa, quam-
 obrem universi homines magnâ cum voluptate dies
 festos opperiantur, extra solos reges. Nam illo-
 rum mensæ semper instructæ magnâ rerum copiâ,

ἐν τῷ ἑορταῖς ἔχουσι αἱ τράπεζαι αὐτῶν ὀπίδου. Ὡστε ταύτη πρῶτον τῆ εὐφροσύῃ τῆ ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶ ἰδιωτῶν.

Ἐπειτα δ', ἔφη, ὁ κείνο εὐ οἶδ', ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅτι ὅσα ἂν πλείω τις πρᾶξῃται τὰ περὶ τῶ ἰκανῶν, τοσούτω θάσσον κόρος ἐμπίπτει τῆ ἐδωδῆς. Ὡστε καὶ τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς μειονεκτεῖ πρᾶξιθέμενον πολλά τῶν μετεῖως ἀραιωμένων. Ἀλλὰ ναὶ μὰ Δί', ἔφη ὁ Σιμωνίδης, ὅσον ἂν χρόνον ἡ ψυχὴ προσήλαι, τῶτο πολὺ μᾶλλον ἡδοντα οἱ τῶ πολυέλεγεραῖς παρασκευαῖς πρᾶξιθέμενοι τῶν τὰ εὐτελέστερα παρατιθέμενων. Οὐκοῦν,

incrementum festis diebus nullum habent. Quò fit, ut primùm spei voluptate à privatis hominibus superentur.

Deindè scio te quoque expertum esse, fieri, ut quantò plura quis adposuerit, quæ modum excedant illorum, quæ fatis fuissent, tantò citius satietas cibi nos capiat. Itaque ipso etiam tempore minus voluptatis percipit is, qui adponit multa, quàm quisquam eorum, qui modicè victitant. At profectò, inquit Simonides, quàm diù admittit cibum animus, tàm diù majorem voluptatem capiunt, qui sumtuoso adparatu nutriuntur, quàm qui viliora quædam adponunt. An non igitur,

1 Ἐδωδῆς μειονεκτεῖς. Steph.

ἔφη ὁ Ιέρων, ὦ Σιμωνίδης, τὸν ἐκάσω ἠδόμενον μάλιστα, τοῦτον οἶμι καὶ ἐρωτικώτατα ἔχειν τῷ ἔργου τύτῃ; πάνυ μὲν οἶμι, ἔφη. Ἡ οἶμι ὄρα'ς τι τοὺς τυράννους ἠδῶν ὅτι τὴν ἑαυτῶν ᾠδασκίαν ἰόντας ἢ τοὺς ἰδιώτας ὅτι πῶ ἑαυτῶν; οὐ μὰ τὸ Δί', ἔφη, ἔ μὲν οἶμι, ἀλλὰ καὶ ἀλυκέστερον, ὡς πολλοῖς ἀνδράσι δοξείε.

Τί γάρ; ἔφη ὁ Ιέρων, τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα κατανεόηκας ἀπὸ ᾠδασκίαι τοῖς τυράννοις, ὄξεια, καὶ δειμέα, καὶ σφυφά, καὶ τὰ τούτων ἀδελφά; Πάνυ μὲν οἶμι, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, καὶ πάνυ γέ μοι δοκοῦντα ᾠδῆ φύσιν εἶναι ταῦτα ἀνθρώποις. Ἀλλό τι οἶμι οἶμι, ἔφη ὁ Ιέρων, ταῦτα τὰ ἐδέσματα εἶναι,

mi Simonides, ait Hiero, putas eum, qui re aliquâ delectatur, vehementissimo ac maximo ejus rei amore teneri? Omnino, inquit. An ergo vides majori reges cum voluptate ad cibum ipsis adparatum accedere, quàm privatos homines ad suum? Nequaquam certè, ait: immò etiam injucundius, ut plerisque videri possit.

Quid? ait Hiero, num multa illa magnâque arte elaborata confiderasti, quæ regibus adponuntur, acria, mordacia, acerba, & quæ his germana sunt? Maximè, ait Simonides, & quidem mihi planè videntur esse præter hominum naturam. Ergone putas, inquit Hiero, hæc edulia quiddam esse

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὁ Σιμωνίδης, αἱ τῶν ἀφροδισίων μόνον ὑμῖν ἀπολαύσεις τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν. Ἐν γὰρ τούτῳ ἔξεστιν ὑμῖν; ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἴδητε, τούτῳ σκυβεῖναι. Νῦν δὴ, ἔφη ὁ Ιέρων, εἰρηκας ἐν ᾧ (σάφ' ἴασι) μειονεκτοῦμεν τῷ ἰδιωτῶν. Πρῶτον μὲν γὰρ γάμῳ ὁ μὲν ἐκ μειζόνων δήπου καὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει κάλλιστον δοκεῖ εἶναι, καὶ παρέχειν πινὰ τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν μεθ' ἡδονῆς· δεύτερον δὲ, ὁ ἐκ τῶν ὁμοίων. Ὁ δὲ ἐκ τῶν φαυλοτέρων, πάνυ ἀτιμὸς τε καὶ ἀχρηστὸς νομίζεται.

Τῷ τοίνυν τυραννῶ, ἂν ² μὴ ξένην γήμη, ἀνάγκη ἐκ

monides, tantum rei veneræ fruitiones in vobis regnandi cupiditates excitare. Nam hæc in parte licet vobis, ut quodcunque pulcherrimum videritis, cum eo consuefcatis. Dixisti tu modò quidam, ait Hiero, in quo scire debes, nos à privatis hominibus superari. Primùm enim conjugium, quod cum majoribus contrahitur, nimirum & propter opes & potentiam longè pulcherrimum esse videtur; & ei, qui ducit uxorem, cum voluptate quandam dignitatem suppeditare. Altero loco est id, quod inter æquales contrahitur. Quòd autem ex vilioribus constat, planè ignominiosum & inutile putatur.

Rex ergò, si exteram non duxerit, ex inferio-

1 Al. παρέχει τῷ γήμαντι.

2 Al. ἂν μὴ μὲν &c.

μειόνων γαμῆν. Ωστε τὸ ἀγαπιτὸν ἔ πάνυ αὐτῶν ὡδρα-
 γνέται. Πολὺ δὴ καὶ αἱ θεραπεῖαι αἱ ἄπὸ τῶν μέγιστον
 φρονῶσῶν γυναικῶν εὐφραίνουσι μάλιτα· αἱ ἣ ἔσθ' αὖ τῶν
 δούλων, παρῴσαι μὲν οὐδέν τι ἀγαπῶνται, ἐὰν δέ τι ἐλ-
 λείπωσι, δεινὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμποιοῦσιν. Ἐν ἣ τοῖς
 παιδικαῖς ἀφροδισίοις ἔπι αὖ πολὺ μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς τεκ-
 νοποιῶσι μειονεκτεῖ τῶν εὐφροσῶν ὁ τύραννος. Ὅτι γὰρ
 τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια πολὺ διαφερόντως εὐφραί-
 νει, πάντες δὴ που ὀπιζόμεθα. Ὁ δὲ ἔρως πολὺ αὖ
 ἐθέλει ἡκιστα τῷ τυράννῳ ἐγγίγνεσθαι. Οὐ γὰρ ἔτοι-
 μων ἢ δὲ ἔρως ἐφίεμνος, ἀλλὰ ἔλπιζομένων. Ωσαυτ

ribus uxorem ducat necesse est. Quò fit, ut non
 admodùm id consequatur, quo contentus fit. At
 verò coli à feminis, quæ maximos spiritus ge-
 rant, maximè voluptati est: ab iis autem, quæ
 servæ nostræ sunt, si colamur, non admodùm fa-
 tisfit animo; si autem, graves ea res iras ac
 molestias in nobis excitat. Jam aliis in amoribus
 etiam multò minus voluptatum rex percipit, quàm
 in iis, quibus soboles procreatur. Scimus enim
 omnes congressus venereos, cum amore conjunc-
 tos, eximiam voluptatem adferre. Verùm amor
 in nullorum animis minùs excitatur, quàm regis.
 Non enim amanti jucundum est illa expetere, quæ
 in promptu sunt, sed quæ sperantur. Itaque

οἷον ἄν τις ἀπειρος ὦν δίψους, τοῦ πιεῖν ὅτι ἂν ἄπο-
λαύοι, ὅτι καὶ ὁ ἀπειρὸς ὦν ἔρωτος, ἀπειρὸς ὅτι τῶν
ἡδίστων ἀφροδισίων.

Ο μὲν οὖν Ιέρων οὕτως εἶπεν· ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπι-
γλάσας· πῶς λέγεις; ἔφη, ὦ Ιέρων. Τυράννω ἔφης
παιδικῶν ἔρωτας ἐμφύεσθαι; πῶς μὲν σὺ, ἔφη, ἔρας
Δαϊλόχου τοῦ καλλίστου ἑπικλαυμῆου; Οτι μὰ τὸν
Δί', ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ἔστ' ἐτοίμου πρὸ αὐτοῦ δοκῶντος
εἶ) τυχεῖν, τὸ μάλιστα ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ ἔστι ἡκιστα τυ-
ράννω προσήκοντος κατεργάσασθαι. Εγὼ γὰρ δὴ ἐρῶ μὲν
Δαϊλόχον, ὡς περ ἴσως ἀναγκάζει ἡ φύσις ἀνθρώπου δεῖσθαι

perindè atque is, qui sitim expertus non est, po-
tu non fruitur : sic etiam is, qui amorem non est
expertus, longè suavissimæ veneris est expertus.

Hujusmodi erant, quæ ab Hierone dicerentur,
ad quæ risu Simonides sublato; Quid ais, in-
quit, Hiero? Negas tu regum in animis excitari
amores pueriles? Quî fit; quòd tu Dailochum,
quem formosissimum vocant, amas? Quia, mi
Simonides, ait, profectò non id potissimùm con-
cupisco, quod ab ipso impetraturus facilè vi-
deor : sed quod efficere, regis est à conditione a-
lienum. Etenim Dailochum equidem amo prop-
ter ea, quæ fortassè cogit hominis natura petere

1 Leuncl. ἐν ἄπρῳ ἀπειρος.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λησῆ πρὲχθί πινὰς ὄμως ἡδονὰς τό, τε κέρδος, καὶ τὸ
ἀνιᾶν· τὸν ἐχθρόν· ὅ ἢ, οὐ ἂν ἐρᾶ τις, τούτῳ ἡδέσθαι
ἀνιωμδύῳ, καὶ φιλοῦντα μισεῖσθαι, καὶ ἀπλεσθαι ἀχ-
θομδύου, πῶς οὐχὶ τοῦτο ἡδῆ δυσχερές τὸ πάθημα καὶ
οἰκτερός;

Καὶ γὰρ δὴ τῷ μὲν ἰδιώτῃ εὐθὺς τεκμηρίον ὄσιν,
ὅταν ὁ ἐρώμδνός τι ὑποουργῆ, ὅτι ὡς φιλῶν χερίζεται,
ἀλλὰ τὸ εἰδέναί ὅτι ὁδεμῆας ἀνάγκης οὐσης ὑποηρε-
τῆ. Τῷ δὲ τυραννῶ οὐποτ' ὄσιν πικρεῦσαι, ὡς φιλεῖ-
ται. Ἐπισάμεθα γὰρ ἰ αὖ τοὺς ἀλλὰ φόβον ὑποη-
ρετουῦτας, ὡς ἡ μάλις ἂν δυνάωνται ἕξεικάζουσιν αὐ-

quasdam lucrum ipsum suppeditat, & quod mo-
lestiâ hostem adficiat: quùm voluptatẽ ex eo,
quod aliquis amet, molestiam sentiente perci-
pere, atque amantẽ esse in odio, gravitẽrque
ferentẽ adtingere, quo pacto non molestum de-
plorandumque malum sit?

Nam homini privato mox argumento est, quùm
qui amatur, obsequentem se præbet, fieri hoc
tanquam ab amante gratificandi studio; scit e-
nim illum id nullâ necessitate cogente præstare.
Verùm tyrannus nunquam diligi se, credere po-
test. Novimus enim illos, qui metûs causâ ob-
sequuntur, quàm possunt maximẽ se ita gerere,

τὸς τῶν φιλοῦντων ὑπουργίαις. Καὶ τοίνυν αἱ ὄπι-
 θησάτι ἕξ ἑδρών πλέονες τοῖς τυράννοις εἰσὶν, ἢ ἀπὸ τῆς
 μάστιγα φιλεῖν αὐτὰς παραποιουμένων.

Κ Ε Φ. Β'.

ΠΡΟΣ ταῦτα εἶπεν ὁ Σιμωνίδης· ἀλλὰ ταῦτα
 μὴ πάνυ ἔμοιγε μικρὰ δοκεῖ εἶναι, ἀ σὺ λέγεις.
 Πολλὰς γὰρ, ἔφη, ἔγωγε ὄρω τῶν δοκούντων ἀν-
 δρῶν εἶναι ἐκόντας μειονεκτῶντας καὶ σίτων, καὶ ποτῶν, καὶ
 ὄψων, καὶ ἀφροδισίων γε ἀπεχομένων. Ἀλλ' ἐν ἐκείνοις γε
 πολὺ διαφέρει τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι μεγάλα μὴ ἐπινοεῖε, ταχὺ

ut amantium obsequia repræsentent. Itaque ty-
 rannis infidiæ ab aliis nullæ tam sunt frequentes,
 quàm ab iis, qui maximè se amare simulant.

C A P. II.

AD ea Simonides : videntur, inquit, hæc quæ
 tu profers, admodum exigua esse. Nam
 multos equidem video viros hominum opinione
 egregios, qui suâ sponte sunt aliis inferiores, quod
 cibos attinet, quod potum, quod obsonia ; atque
 etiam venereis à voluptatibus abstinent. Verum
 in illis multum inter privatos homines ac vos in-
 terest, quod & magnas res animo concipitis, &

ἢ κατεργάζεσθε. Πλείστα ἢ τὰ περισταῖ ἔχει, κέκλιθαθε δὲ διαφέροντας μὲ ἀρετῇ ἵππους, διαφέροντα δὲ καλλῆ ὄπλα, ὑπερέχοντα ἢ κόσμον γυναιξί, μεγαλοπρεπεστάτας δ' οἰκίας, καὶ ταύτας κλεισκευασμένας τοῖς πλείστοις ἀξίοις· ἐπι ἢ πλήθει καὶ ἐπιστήμασι θηρόποντας ἀρίστους κέκλιθαθε· ἱκανώτατοι ἢ ἐστὲ κακῶσαι μὲ ἐχθροῖς, ὀνήσαι ἢ φίλοις.

Πρὸς ταῦτα δὲ ὁ Ἱέρων εἶπεν· ἀλλὰ τὸ μὲν πλῆθος τῶν ἀνθρώπων, ὦ Σιμωνίδη, ἕξαπατᾷσθαι ὑπὸ τῆ τυραννίδος, οὐδέν τι θαυμάζω. Μάλα γὰρ ὁ ὄχλος μοι δοκεῖ δοξάζειν ὄρων καὶ εὐδαίμονας τινὰς εἶναι, καὶ ἀθλίους. Ἡ ἢ τυραννὶς τὰ μὲν δοκῶντα πολλῶν ἀξία κτή-

celeriter conficitis. Habetis & abundantem rerum copiam, equos insigni virtute, arma pulchritudine eximia, mundum pro uxoribus egregium, ædes magnificentissimas, easque maximi pretii rebus instructas. Sunt item vobis famuli plurimi, & artium cognitione præstantissimi. Potestas vobis est maxima tum lædendi hostes, tum commodandi amicis.

Ad quæ Hiero : sed enim vulgò mortalium, mi Simonides, à regno perstringi oculos, equidem non miror. Nam vulgus hominum valdè mihi videtur ex iis, quæ sub ejus oculos cadunt, opinionem de quorundam felicitate & infelicitate concipere. At regnum eas res, quæ maximi esse

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

γὰρ, εἰ μὲν εἰρήνῃ δοκεῖ μέγα ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις εἶ-
 ναι, ταύτης ἐλάχιστον τοῖς τυράννοις μέτεστι· εἰ δὲ πό-
 λεμος μέγα κακόν, τούτου πλείον μέρος ᾧ τυράννοι
 μετέχουσιν.

Εὐθὺς γὰρ τοῖς μὲν ἰδιώταις, ἀν μὴ ἡ πόλις αὐτῶν
 κοινὸν πόλεμον πολεμῆ, ἔξεστι ὅποι ἀν βούλωνται πο-
 ρεύεσθαι, μηδὲν φοβουμένους μή τις αὐτοὺς ἀποκλείνη· οἱ
 δὲ τυράννοι πάντες πανταχῆ ὡς ἀπὸ πολεμίας πο-
 ρεύονται. Αὐτοὶ τε γούῳ ὀπλισμένοι οἴονται ἀνάγκῃ εἶ-
 ναι διάγειν, καὶ ἄλλους ὀπλοφόρους αἰεὶ συμπεριάγεσθαι.
 Ἐπειτα δὲ ᾧ μὲν ἰδιώταις, εἰ καὶ στρατεύονται πρὸς
 πόλεμον, ἀλλ' οὐκ ἐπειδὴν γε ἔλθωσιν οἴκαδε, ἀσφά-

enim, si pax magnum hominibus esse bonum vi-
 detur, quàm minimùm ejus participes sunt re-
 ges: si bellum ingens est malum, maxima ejus
 pars ad reges pertinet.

Primùm hominibus privatis, si non ipsorum
 civitas bellum publicum suscipiat, quocunque lu-
 bet, abire licet; nihil metuentibus, nè quis eis
 vitam adimat: reges verò universi ubique tan-
 quam per hostium fines proficiscuntur. Itaque
 necessariùm putant, ut & ipsi armati sint, & ar-
 matos semper secum circumducant. Deindè pri-
 vati homines, licèt hostilem in agrum militatum
 abeant, nihilominùs ubi domum redierunt, esse

λειδῶ σφίσιν ἡγουῦνται εἶναι. Οἱ δὲ τύραννοι ἐπειδὴν εἰς τὴν ἑαυτῶν πόλιν ἀφίκονται, τότε ἐν πλείστοις πολεμίοις ἴσασιν ὄντες. Ἐὰν δὲ δὴ καὶ ἄλλοι ἐραϊδύωσιν εἰς τὴν πόλιν κρείττονες, ἐὰν ἔξω τοῦ τείχους τύχωσιν ὄντες $\textcircled{\omega}$ ἥσωνες, ἐν κινδύῳ δοκοῦσιν εἶναι. ἀλλ' ἐπειδὴν γε εἰσω τοῦ ἐρύματ $\textcircled{\theta}$ ἔλθωσιν, ἐν ἀσφαλείᾳ πάντες νομίζουσι καθεστάναι. Ο δὲ τύρανν $\textcircled{\theta}$ οὐδ' ἐπειδὴν εἰσω τῆς οἰκίας παρέλθῃ, ἐν ἀκινδύῳ εἶναι, ἀλλ' ἐνταῦθα δὴ καὶ μάλιστα φυλακτέον οἴεται εἶναι.

Ἐπειτα τοῖς μὲν ἰδιώταις καὶ ἀφ' ἀπονεδῶν καὶ δι' εἰρμύης γήγνείαι πολέμῳ ἀνάπαυσις· τοῖς ἢ τυράννοις οὐ-

tutos sese arbitrantur. At tyranni posteaquam ad civitatem suam pervenerint, inter hostes se plurimos esse sciunt. Quòd si qui potentiores adversus urbem aliquam expeditionem suscipiant, ac minùs potentes fortè extra mœnia fuerint; esse quidem illi videntur in periculo: verùm posteaquam intra munitionem sese receperint, omnes in tuto se esse credunt. Tyrannus autem nè tum quidem, cùm domum ingressus fuerit, expers est periculi; omninóque istic maximè sibi cavendum arbitratur.

Prætereà privati homines, per fœdera & pacem, belli molestiâ liberantur: regibus verò ne-

τε εἰρήνη ποτὲ πρὸς τοὺς τυραννοειδέες γίγνεται, ἔ-
 τε σπονδαῖς ἂν πόλις πιστεύσῃς ὁ τύραννος θάρρησειε. Καὶ
 πόλεμοι μὲν δὴ εἰσιν, οὓς τε αἱ πόλεις πολεμοῦσι, καὶ
 οὓς ^α τύραννοι πρὸς τοὺς βεβιασμένους. Τούτων δὴ
 τῶν πολέμων ὅσα μὲν ἔχει χαλεπὰ ἡ σωὼν ταῖς πό-
 λεσι, ταῦτα καὶ ὁ τύραννος ἔχει. Καὶ γὰρ ἐν ὅπλοις
 δεῖ ^{εἶ} ἀμφοτέρους, καὶ φυλάττεσθαι, καὶ κινδυνεύειν,
 καὶ ἂν τι πάθῃσι κακὸν ἠπληθύνῃς, λυπουῦνται ὅτι τῆ-
 ς τοῖς ἐκάτεροι.

Μέχρι μὲν δὴ τούτου ἴσοι ² οἱ πόλεμοι. Α ἢ ἔχει-
 σιν ἡδέα ^α σωόντες ταῖς πόλεσι πρὸς τὰς πόλεις,

que pax ab iis, qui premuntur eorum imperio,
 conceditur; neque quisquam tyrannus confiden-
 tē fœderibus habere fidem aufit. Sunt item bel-
 la, quæ à civitatibus, & alia, quæ à regibus ad-
 versus illos, quos vi oppresserunt, geruntur. At
 ex his bellis quæcunque gravia molestaque rede-
 unt ad eum, qui civitatum partes sequitur, ea
 cadunt etiam in tyrannum. Nam utroque ne-
 cessè est in armis esse, cavere sibi, adire pericula,
 & si quid calamitatis victis accidat, utrique do-
 lent.

Atque hætenus paria sunt *utriusque* bella. Quæ
 verò illis jucunda accidunt, qui civitatum stant à

1 Steph. σωὼν ταῖς πόλεσι.

2 Al. οἱ πολέμιοι.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ο ἥ τυράννος, ὅταν ὑποπτεύσῃ, καὶ αἰσθανόμενος τὰ ὄντι ἀντιπραπιόμενος πᾶς ἀποκτείνει, οἶδεν ὅτι ἔκ' αὖ-
 ξει ὅλην τὴν πόλιν, ὅτις αἰσθάνεται ὅτι μείνων ἀρξεί, φαι-
 δρός τε οὐ δύναται εἶ), ἔδὲ μεγαλύνεται ὅτι τὰ ἔργα.
 Ἀλλὰ καὶ μείω καθ' ὅσον ἀν δύνη) ὁ γελευμένος, καὶ ἀπο-
 λογεῖται ἅμα πράτων, ὡς ἔκ' ἀδικῶν πεποίηκεν. Οὕ-
 πως ἔδ' αὐτὰ δοκεῖ κατὰ τὰ ποιούμενα εἶ). Καὶ ὅταν
 ἀποθάνωσιν οὐς ἐφοβήθη, οὐδέν τι μᾶλλον τούτου θαρρῆι,
 ἀλλὰ φυλάττειται ἔτι μᾶλλον, ἢ τὸ πρῶτον. Καὶ πό-
 λεμον μὲν δὴ τοῖσ' ἔχων ἀφαιτελεῖ ὁ τυράννος, ὃν ἐγὼ
 δηλώ.

Tyrannus autem, cum vel propter suspicio-
 nes suas, vel quòd reverà quosdam adversus se
 moliri quid deprehenderit, nonnullos interficit;
 totam se urbem non amplificaturum novit, &
 scit etiam paucioribus se imperaturum, neque
 potest esse hilaris, neque se magnificè ob facinus
 ipsum effert. Immò quantum potest, extenuat
 rem gestam, & inter agendum purgat sese, quasi
 non per injuriam id fecerit. Usque adeò nè ipsi
 quidem honesta, quæ facit, esse videntur. Quòd
 si etiam moriantur ii, quos metuit, nihilo magis
 fidenti est animo; sed plus etiam sibi, quàm
 priùs, cavet. Atque hoc modo tyrannus bello
 perpetuo vexatur, ut indicavi.

Κ Ε Φ. γ'.

Φιλίας δ' αὖ καταθέασα ἥς κοινωνῶσιν οἱ τύραννοι. Πρῶτον μὲν, εἰ μέγα ἀγαθὸν ἀνθρώποις ἡ φιλία, τῷτο ἔπισκεψώμεθα.

Ὅς γὰρ ἀν φιληται δήπου ὑπὸ τινων, ἠδέως μὲν τῷτον οἱ φιλοῦντες πρόνοιαν ὀρώσιν, ἠδέως δ' εὖ ποιῶσι, ποιοῦσι ἢ ἀν πρ ἀπίη, ἠδιστα ἢ πάλιν προσίοντα δέχοντ', συνήδοντ' δ' ἔπι τοῖς αὐτῶ ἀγαθοῖς, σωεπικερῶσι δὲ, εἴαν τι σφαλλόμενον ὀρώσιν. Οὐ μὲν δὴ λέληθεν ἔδὲ τὰς πόλεις, ὅτι ἡ φιλία μέγιστον ἀγαθὸν καὶ ἠδιστον ἀνθρώποις ἔστι. Μό-

C A P. III.

JAM mihi velim etiam amicitias, quarum tyranni participes sunt, inspicias. Primum, an magnum amicitia bonum sit hominibus, consideremus.

Nam si quis ab aliquibus diligatur, eum adesse sibi lubentèr vident ii, qui diligunt; lubentèr eidem benefaciunt, absentem desiderant, redeuntem jucundissimè excipiunt, voluptatem ex rebus ipsius prosperis communem percipiunt, opem unà ferunt, si quid adversi accidere vident. Nec ignorant urbes, amicitiam maximum suavissimumque bonum hominibus esse. Ita-

νης γὰρ τῆς μοιχῆς νομίζουσι πολλά τῶν πόλεων ἰνηποι-
νὰ ἀποκλείνειν, δηλονότι διὰ ταῦτα, ὅτι λυμαντήρας αὐ-
τῆς νομίζουσι τῶν γυναικῶν φιλίας πρὸς τῆς ἀνδρας εἶ-
ναι. Ἐπεὶ ὅταν γε ἀφροδισιαθῆ κατὰ συμφρογὴν τινα
γυνή, οὐδὲν ἠπλον τῆς ἐνεκεν τιμῶσιν αὐτὰς ἄνδρες,
εἴαν περ ἡ φιλία δοκῆ αὐτοῖς ἀκέρως διαμύειν.

Τοσοῦτον δὲ τι ἀγαθὸν κείνῳ ἔγωγε τὸ φιλεῖσθαι εἶ-
ναι, ὅτε νομίζω τῶν ὄντι αὐτόματα ἀγαθὰ τῶν φιλεμέ-
νω γίνεσθαι καὶ πρὸς θεῶν καὶ παρὰ ἀνθρώπων. Καὶ
τούτου τοίνυν τῶν κτήματων τοιούτου ὄντος μειονεκ-
τοῦσιν ἄν τύραννοι πάντων μάλιστα. Εἰ δὲ βούλει, ὅ

que plerisque in urbibus ea lex valet, ut solos ad-
ulteros occidere liceat impunè; nimirum prop-
tereà, quòd eos uxorum erga maritos amicitia
corruptores esse existiment. Nam cum mulieres
casu quodam congressu venereo sunt usæ, nihilo-
minùs id quod adtinet, apud maritos in honore
sunt, si quidem amicitia inter ipsos inviolata con-
stare putetur.

Tantum autem bonum esse judico amari, ut
existimem ei, qui diligitur, tum à diis, tum ab
hominibus ultrò bona quædam contingere. At-
que in hâc tali possessione deterior imprimis est
regum, quàm aliorum conditio. Quòd si, mi

1 Al. ἰνηποινεῖ, καὶ ἰνηποινῆ.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

· Οίτινες οὖν ἔτι φύσει πεφυκότων μάλιστα φιλεῖσθαι καὶ νόμῳ συνηναγκασμένων οὕτω μισοῦνται, πῶς ἔτι ἄλλου γέ τι οἶεσθαι χρῆναι αὐτοὺς φιλεῖσθαι;

Κ Ε Φ. δ'.

ΑΛΛΑ μὴν καὶ πίστεως ὅστις ἐλάχιστον μετέχει, πῶς ἐπὶ μεγάλῃ ἀγαθῷ μειονεκτεῖ; ποία μὲν γὰρ ξυνουσία ἡδέϊα ἄνευ πίστεως ἢ πρὸς ἀλλήλους; ποία δ' ἂν ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ τερπνὴ ἄνευ πίστεως ὁμιλία; ποῖος δὲ θεράπων ἡδύς ἀπιστούμενος;

Qui ergò apud illos, quos ut maximè diligamus, à naturâ comparatum est, simul legibus etiam ad hoc nos compellentibus, tanto sunt in odio: quo pacto existimandum est, eos ab alio quopiam diligì?

C A P. IV.

PRætereà cui quàm minimum fidei habetur, quî non magno in bono cæteris inferiòr est? Nam quæ tandem familiaritas absque fide mutuâ jucunda fuerit? quæ inter virum ac feminam absque fide consuetudo delectationem habere potest? quis minister gratus fuerit, si fides ei non habeatur?

Καὶ τέττα τοίνυν, τοῦ πιτῶς πρὸς τινὰς ἔχειν, ἐλά-
 χιστον μέτεσι τυράννω· ὅποτε γε οὔτε σιτίοις κραπίοις,
 ἔτε πότοις πιτεύων ἀγάγη, ἀλλὰ καὶ τέτων πρὶν ἀπάρ-
 χεσσ τοῖς θεοῖς, σὺν διακόνους πρῶτον κελύουσιν ἀπυ-
 γεύεσσ, ἀγὰ τὸ ἀπιτεῖν μὴ καὶ ἐν τέτοις κακὸν τι φά-
 γωσιν ἢ πίωσιν. Ἀλλὰ μὴν καὶ αἱ παρίδες τοῖς μὲ ἀλλοῖς
 ἀνθρώποις πλείου ἀξια. Πολῖται γὰ δορυφοροῦσι μὲν
 ἀλλήλοισ ἀνὸν μαθοῦ ἔπει σὺν δούλοισ, δορυφοροῦσι δ'
 ἔπει τοὺς κακούργου, ὑπὲρ τῶ μηδένα τῶ πολιτῶν βιαίω
 θανάτω ἀποθνήσκειν. Οὔτω δὲ πόρρω ἑσθεληλύθασι
 φυλακῆς, ὡσε πεποίλυται πολλοὶ νόμον τῶ μαιφόνω

Itaque hoc etiam, nimirum ut fidem quis a-
 liis habeat, parum admodum ad tyrannum perti-
 net: quando sic vivit, ut neque præstantissimis
 cibis, neque potui fidem habere possit; sed pri-
 mum famulos degustare hos jubet antequam diis
 primitiæ offerantur, idque propter diffidentiam,
 ne fortè vel in his mali aliquid aut comedat, aut
 hibat. Quinetiam patria sua cuique reliquorum
 hominum maximo est in pretio. Nam cives mu-
 tuo se quasi satellitio quodam sine stipendio ad-
 versus servos tuentur, itemque adversus facinoro-
 sos, ut ne quis civium morte violentâ è medio
 tollatur. Atque hâc in custodiâ mutuâ cives eò
 sunt progressi, ut à multis lata lex sit; quâ fan-

μηδὲ τὸ σωόντα καθαροῦεν. Ὡστε ἀλλὰ τὰς πατρίδας ἀσφαλῶς ἕκαστος βιοτεύει τῶν πολιτῶν.

Τοῖς δὲ τυράννοις καὶ τοῦτο ἔμπαλιν ἀντέγραπται. Ἀντὶ γὰρ ὅτι τιμωρεῖν αἱ πόλεις αὐτοῖς μεγάλως τιμῶσι τὸν ἀποκτείναντα τύραννον· καὶ ἀντὶ γὰρ τοῦ εἶργειν ἐκ τῶν ἱερῶν, ὡς περ τοὺς τῶν ἰδιωτῶν φονέας, ἀντὶ τούτου καὶ εἰκόνας ἐν τοῖς ἱεροῖς ἱστᾶσιν αἱ πόλεις τῶν τοιοῦτῶ ποιησάντων.

Εἰ γὰρ σὺ οἶεις, ὡς πλείω ἔχων τῶν ἰδιωτῶν κτήματα ὁ τύραννος, ἀλλὰ τοῦτο καὶ πλείω ἀπ' αὐτῶν εὐφραίνεται, ὅθεν τοῦτο οὕτως ἔχει, ὡς Σιμωνίδης, ἀλλ' ὡς-

citur, ut ne is quidem purus habeatur, qui cum homicidâ versetur. Quò fit, ut beneficio patriæ suæ quisque civium tutò vivat.

At in tyrannis contraria ratio est. Tantum enim abest, ut horum mortem civitates ulciscantur; ut etiam magnis honoribus eum adficient, qui tyrannum interfecerit: tantum item abest, ut à sacris eos arceant, quemadmodum solent interfectores privatorum hominum; ut etiam imagines tale quid designantium in templis statuunt.

Quòd si tu tyrannum existimas, propterea, quòd fortunas, quàm privati homines, ampliores habeat, etiam majorem ex eis voluptatem percipere; ne id quidem ita se habet, mi Simonides, sed

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

γάσασθαι τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιθυμημάτων. Ἀλλὰ μέντοι καὶ πένητας ὄφει ἔχει οὕτως ὀλίγους τῶν ἰδιωτῶν, ὡς πολλοὺς τῶν τυράννων. Οὐ γὰρ τῷ ἀριθμῷ οὔτε τὰ πολλὰ κείνεται, οὔτε τὰ ἱκανά, ἀλλὰ πρὸς τὰς χρήσεις· ὥστε τὰ μὲν ὑπερβάλλοντα τὰ ἱκανά, πολλά· ὅτι, τὰ δὲ τῶν ἱκανῶν ἐλλείποντα, ὀλίγα. Τῷ οὖν τυράννῳ τὰ πολλαπλάσια ἢ ὅσον ἱκανά· ὅτι εἰς τὰ ἀναγκαῖα δαπάνηματα, ἢ τῷ ἰδιώτῃ. Τοῖς μὲν γὰρ ἰδιώταις ἔξεσι τὰς δαπάνας σιωτέμναι εἰς τὰ καθ' ἡμέραν, ὅπῃ βούλοισι τοῖς δὲ τυράννοις ὅτι ἐνδέχεται. Αἱ γὰρ μέγισται αὐτοῖς δαπάναι καὶ ἀναγκασιόταται εἰς τὰς τῆς ψυχῆς

runtur, quàm quæ privati homines concupiscunt. Quinetiam non tam paucos, inter homines privatos, pauperes videbis, quàm multos, inter tyrannos. Quippè numero nec ea, quæ multa sunt, nec quæ sufficiunt, æstimantur, sed ex usu. Quò fit, ut quæ superant ultra id, quod satis est, multa sint; quæ verò sunt infra id, quod sufficit, pauca. Tyranno igitur multis partibus plura minus ad necessarios sumptus sufficiunt, quàm hominì privato. Nam privatis licet præcidere sumptus quotidianos, ex animi arbitratu: quod in tyranno locum non habet. Etenim maximos sumptus, eosque summè necessarios in excubias vitæ

φυλακῆς εἰσι· τὸ δὲ ἰ τούτων σωτέμνεν ὄλεθρος δο-
κεί ^{ἴδ} εἰ).

Ἐπειτα δὲ ὅσοι μὲν δυνάμει ἔχουσιν ἄπο τῆς δικαίας,
ὅσων δέον), πῶς τούτους οἰκτεῖται τις ὡς πένητας; ὅσοι δ'
ἀναγκάζονται δι' ἐνδεῖαν κακόν τι καὶ αἰσχρὸν μηχανώ-
μενοι ζῆν, πῶς οὐ τούτους ἀθλίους ἀντις, καὶ πένητας
δικαίως νομίζουσι; Οἱ τύραννοι τοίνυν ἀναγκάζουσι πλεί-
στα συλᾶν ἀδίκως καὶ ἱερά, καὶ ἀνθρώπους ἀγὰ ὅ εἰς
τὰς ἀναγκασίας δαπάνας αἰεὶ προσδεῖσθαι χρημάτων.
Ὡσαυτὸν γὰρ πολέμου ὄντος, αἰεὶ ἀναγκάζουσι φράτευμα
τρέφειν, ἢ ἀπολωλένα.

faciunt; de quibus si quid decidatur, id cum ip-
forum exitio conjunctum esse videtur.

Deindè quicumque habere justâ ratione pos-
sunt, quantum requirunt, cur eos quis miseretur
ut inopes? at qui ob egestatem malum ac turpe
quid excogitare, de quo vivant, coguntur; cur
non illos & miseros, & pauperes esse, meritò
quis existimet? At enim tyranni plurimis rebus
per injuriam, tum fana, tum homines spoliare
coguntur; propterea quòd ipsis ad sumptus ne-
cessarios semper pecuniis opus fit. Etenim perin-
dè ac si bellum geratur, vel copias semper alant,
vel intereant, necesse est.

Κ Ε Φ. ε΄.

ΧΑλεπόν δ' ἐρώ σοι καὶ ἄλλο πάθημα, ὃ Σιμωνίδῃ, τῶν τυράννων. Γινώσκουσι μὲν γὰρ ὅθεν ἦτιον τῶν ἰδιωτῶν τοὺς κοσμίους γε καὶ σοφοὺς καὶ δικαίους, τούτους δ' ἀντὶ τοῦ ἀγαθῆς φοβουῦνται τοὺς μὲν ἀνδρείους, μή τι τολμήσωσι τῆς ἐλευθερίας ἕνεκεν· ὅτ' δ' ἐ σοφοὺς, μή τι μηχανήσωνται τοὺς δὲ δικαίους, μὴ ὀπιθυμήσῃ τὸ πλῆθος ἕως αὐτῶν παρατεῖσθαι. Οὔτω δ' ἐστὶ τοιούτους ἀγαθὸν φόβον ἕπεξάφρωνται, τίνες ἄλλοι αὐτοῖς καὶ ἀλείπονται χρεῖσθαι, ἀλλ' ἢ ὁ ἀδικοῖ τε, καὶ ἀκρατεῖς, ἔχουσι

C A P. V.

EXponam verò tibi, mi Simonides, etiam aliam quandam regum fanè gravem calamitatem. Etenim non minus norunt, quàm privati homines, quinam egregii viri sint, & sapientes, & justi; sed cùm eos suspicere deberent, metunt; fortes quidem, ne quid libertatis causâ audeant; sapientes, ne quid artificiosè moliantur; justos, ne plebs eos sibi præesse cupiat. Cùm verò hujusmodi homines è medio propter metum sustulerint, quinam alii sunt ipsis reliqui, quorum scilicet uti *operâ* possunt, quàm injusti, in-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πλους χείρουσι οὐ πολίταις ὡδασκευάζοντες, ἀλλὰ τοὺς ξένους δυνατωτέρους τῶν πολιτῶν ποιουῦτες ἕδοντα μάλλον, καὶ τούτοις χρῶνται δορυφόροις. Ἀλλὰ μήν οὐδ' ἂν εὐετηριῶν γενομένων ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν γίγνηται, οὐδὲ τότε ¹ συγχαίρει ὁ τύραννος. Ενδεετέροις γὰρ οὔσι ταπεινοτέροις αὐτοῖς ² οἶοντα χρῆσθαι.

efficere, nec armis instruere gaudent; sed magis ipsis volupe est, exterorum potentiam supra cives amplificare, atque his satellitum loco utuntur. Quinetiam cūm proventus annonæ benignior omnium bonorum ubertatem adfert, nè tum quidem tyrannus communem cum cæteris voluptatem percipit. Existimat enim, suos in rerum inopiâ humilioribus animis futuros.

1 *Λευκί.* συγχαρῆ ὁ τ.

2 *Al.* οἶεται.

Κ Ε Φ. ε'.

Βούλωμαι δέ σοι, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, καὶ κείνας τὰς εὐφροσύνας δηλώσαι, ὅσαις ἐγὼ χρώμενος ὅτ' ἦν ἰδιώτης· νῦν, ἐπειδὴ τύραννος ἐγρόμεν, αἰσθάνομαι φερόμενος αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ ξυῖν μὲ ἡλικιώταις ἡδόμεν ἡδόμενοις ἐμοὶ· συῖν ἢ ἐμαυτῶ, ὅποτε ἡσυχίας ἐπιθυμήσαιμι. Διῖγον δ' ἐν συμποσίοις πολλάκις μὲν μέχει ἔ' ἐπιλαθέσθαι πάντων, εἴτι χαλεπὸν ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ ἦν, πολλάκις δὲ μέχει ἔ' ὠδαῖς τε, καὶ θαλίαις, καὶ χοροῖς ἢ ψυχὴν συγκαταμιγνύουσαι, πολλάκις ἢ μέχει κοινῆς ἐπιθυμίας ἐμῆς τε καὶ τῶν πρῶντων.

C A P. VI.

VOLO autem tibi, mi Simonides, etiam illas voluptates exponere, quibuscunque, dum privatus adhuc essem, utebar: spoliatus eis, uti *quidem* animadverto, posteaquam regnum adeptus sum. Versabar cum æqualibus, quorum ego consuetudine delectabar, sicut & illi meâ: versabar & mecum solo, si quando quietem expeterem. Aderam sæpenumerò conviviiis eò usque, dum omnium obliviscerer, quæ hominum in vitâ molesta eveniunt; sæpenumerò dum cantilenis, hilaritatibus, choreis animum commiscerem; sæpenumerò quamdiù tum mihi, tum iis, qui aderant, collubitum fuisset.

Νῦν δὲ ἀπετέρημα μὲν τῶν ἡδομῶν ἐμοί, ἀλλὰ τὸ δούλους ἀντὶ φίλων ἔχειν τοὺς ἑταίρους· ἀπετέρημα δ' αὖ τοῦ ἡδέως ἐκείνοις ὀμιλεῖν, ἀλλὰ τὸ μηδεμίαν ἐνόρῃν εὐνοίαν ἐμοὶ παρ' αὐτῶν. Μέθλι δὲ καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρα φυλάττομαι. Τὸ δὲ φοβεῖσθαι μὲ ὄχλον, φοβεῖσθαι δ' ἐρημίαν, φοβεῖσθαι δὲ ἀφυλαξίαν, φοβεῖσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς φυλάσσοντας, καὶ μήτ' ἀνόπλους ἐθέλειν ἔχειν παρ' αὐτὸν· μήθ' ὀπλισμένους ἡδέως θεᾶσθαι, πῶς οὐκ ἀργαλέον ὅτι παρ᾽ ἡμᾶς; Ἐπι δὲ ξένοις μᾶλλον μὲν ἢ πολίταις πισύειν, βαρβάρους τε μᾶλλον ἢ Ἕλλησιν, ὀπιθυμεῖν δὲ οὐ

Nunc verò spoliatus iis sum, quæ mihi jucunda erant; idque propterea, quòd amicorum loco, fervorum sodalitia utar: sum item spoliatus dulci eorum consuetudine, propterea quòd nullam in eis amplius erga me benevolentiam perspiciam. Ebrietatem & somnum non aliter, atque infidias, vito. Jam quòd hominum turbam metuo, quòd è contrario solitudinem; quòd custodum absentiam, quòd ipsos etiam custodes; quòd neque inermes eos circum me habere volo, neque armatos lubenter adspicio; quo pacto non res est ærumnosa? Prætereà plus exteris habere fidei, quàm civibus; barbaris, quàm Græcis; cu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

αντίας μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντοθεν μολεμίγς ὄραν νομίζουσιν ὦ τύραννοι.

Ταῦτ' αὖ δ' ἀκούσας ὁ Σιμωνίδης, ὑπολαβὼν εἶπεν ὑπέρευ μοι δοκεῖς ἔνια λέγειν. Ο γὰρ πόλεμος φοβερόν μέν· ἀλλ' ὅμως ὦ Ιέρων, ἡμεῖς τε ὅταν ὦμεν ἐν στραίᾳ, φύλακας προκαθιστάμενοι, θαρραλέως δείπνου τε καὶ ὑπνῶ τυχάνομεν. Καὶ ὁ Ιέρων ἔφη· ναὶ μὰ Δία, ὦ Σιμωνίδη· αὐτῶν μὲν γὰρ προφυλάττεσιν οἱ νόμοι, ὥστε οὐδὲ ἑαυτῶν φοβῶντο, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν. Οἱ δὲ τύραννοι μολῶν φύλακας ἔχουσιν, ὥσπερ θεριζαίς. Καὶ δεῖ μὲ δήπου τῆς φύλακας μηδὲν ἔγω ποιῆν δύνασθαι, ὡς πισυὲς εἶμι· πιστὸν δὲ

enim solum ex adverso, sed omni ex parte hostes videre se putant tyranni.

Quæ cùm Simonides audivisset: Videris, inquit, mihi quædam optimè dicere. Bellum enim terribile quidem illud est, sed tamen nos cùm militamus, Hiero, excubiis ante castra collocatis, securè tum cœnamus, tum dormimus. Et Hiero inquit; Ita est profectò, Simonides: Nimirùm leges ante illos ipsos excubant, quo fit, ut & suo, & vestro nomine in metu sint. At tyranni custodes habent stipendio conductos, perindè ac messorum. Et requiritur sanè potissimùm ab illis custodibus fides; verùm fidelem unum custodem

ένα πολὺ χαλεπώτερον εὐρεῖν, ἢ πάνυ πολλοὺς ἐργάτας ὁποίου βέλῃ ἔργου· ἄλλως τε καὶ ὁπόταν χρημάτων μὲν ἔνεκα πρῶτον (α) φυλάσσοντες, ἕξῃ δ' αὐτοῖς ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολὺ πλείω λαβεῖν ἀποκτεῖναι τὸν τύραννον, ἢ ὅσα πολὺν χρόνον φυλάττοντες ὡς δὲ τὸ τυράννη λαμβάνουσι.

Ο δ' ἐζήλωσας ἡμᾶς, ὡς τὰς μὲν φίλους μάλιστα εὖ ποιεῖν δυνάμεθα, τοὺς δ' ἐχθροὺς πάντων μάλιστα χειρῶμεθα, ἔδὲ ταῦθ' ἕτως ἔχει. Φίλους μὲν γὰρ πῶς ἂν νομίσαίς ποτὲ εὖ ποιεῖν, ὅταν εὖ εἰδῆς, ὅτι ὁ τὰ πλείιστα λαμβάνων ὡς δὲ σοῦ, ἢ δὲ ἂν ὡς τάχιστα ἕξ ὀφθαλ-

multo difficilius inveneris, quàm multos admodum operarios, quodvis tandem opus exerçant: præfertim si custodes, quos diximus, pecuniæ causâ adsint, atque liceat eis, interfecto tyranno, multo majorem pecuniæ vim exiguo tempore consequi, quàm, diù pro tyranno excubantes, ab eo accipiant.

Jam quòd felices nos prædicasti, ut qui amicos maximè beneficiis adficere possimus, & hostes facillimè nostram in potestatem redigere; nè id quidem ita comparatum est. Nam quo pacto existimare possis unquam de amicis benè te promeriturum, si planè noris eum, qui accipit abs te plurima, lubentissimè tunc ex conspectu abire

μῶν σου γένοιτο; ὅ, τι γὰρ ἀντίς λάβῃ ὡς αὐτοῦ τυ-
 ράννου, ὅδεῖς ὅδεν αὐτῷ νομίζει, ὅρῃν ἀν' ἕξω τῆς τέ-
 τας ὀπιπρατείας γένηται. Ἐχθροὺς δ' αὖ πῶς ἀν φαίης
 μάλιστα τοῖς τυράννοις ὑξείναι χειροῦσθαι, ὅταν εὖ εἰδῶ-
 σιν, ὅτι ἐχθροὶ αὐτῶν εἰσι πάντες ὧ τυραννέμενοι; τέ-
 τας ἢ μήτε κατακλείνειν ἀπανίας, μήτε δεσμεύειν οἷόν τε.
 Ἡ πίνων γ' ἐπὶ ἀρξῆι; ἀλλ' εἰδότα, ὅτι ἐχθροὶ εἰσι, τέ-
 τας ἀμα μὲν φυλάττεσθαι τε δεῖν, καὶ χρῆσθαι δ' αὐτοῖς
 ἀναγκάζεσθαι.

Εὖ δ' ἴσθι καὶ τοῦτο, ὧ Σιμωνίδη, ὅτι καὶ οὐς πᾶν
 πολιτῶν δεδίασι, χαλεπῶς μὲν αὐτοὺς ζῶντας ὀρῶ-

quamprimùm cupere? Quidquid enim abs tyran-
 no quis accipit, ejus nihil esse suum arbitratur,
 priusquàm ex illius potestate evaserit. Et quo
 pacto dicere possis, tyrannis facultatem imprimis
 non deesse, redigendi hostes in potestatem suam,
 cùm certo sciant, omnes illos se hostes habere,
 qui eorum imperio subiecti sunt? At illos om-
 nes, neque occidere, neque vinculis constringere
 possunt. Nam in quos tandem imperium esset?
 Nimirùm necesse est, eum non ignorantem, se
 illos hostes habere, simul & cavere sibi ab eis, &
 operâ tamen ipsorum uti.

Hoc quoque scire debes, mi Simonides, à ty-
 rannis etiam illos cives, quos metuant, magnâ

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Κ Ε Φ. Ζ'.

ΕΠΕΙ ἢ ταῦτα αὐτῷ ἤκουσεν ὁ Σιμωνίδης, εἶπεν·
 Εοικεν, ἔφη, ὦ Ιέρων, μέγα τι εἶ) ἡ τιμὴ, ἧς ὀρε-
 γόμενοι οἱ ἄνθρωποι πάντα μὲ πόνον ὑποδύοντα,
 πάντα ἢ κίνδυνον ὑπομένουσι. Καὶ ὑμεῖς, ὡς εἰκε, το-
 σαῦτα πράγματα ἐχούσης, ὅπσοι λέξεις, τὶ τυρανίδος,
 ὅμως προπετῶς φέρεσθε εἰς αὐτήν, ὅπως τιμᾶσθε, καὶ
 ὑπηρετῶσι μὲ ὑμῖν πάντες πάντα τὰ προσήκοντα ἀπρο-
 φασίως, περιβλέψουσι ἢ πάντες, ὑπανιστῶν) δ' ἀπὸ τῶ ἡσί-
 κων, ὀδῶν τε παραχωρῶσι, γεραίρους ἢ καὶ λόχοις καὶ ἔργοις

C A P. VII.

HÆC ubi ex eo audisset Simonides : Vide-
 tur, inquit, Hiero, præclara quædam esse
 res honor, quem qui adpetunt, laborem omnem
 subeunt, omne periculum sustinent. Vos quo-
 que, ceu videtur, utut tantum molestiarum ty-
 rannis habeat, quantum commemoras ; nihilomi-
 nùs præcipiti ad eam impetu ferimini, ut nimi-
 rùm honorem adipiscamini, atque ut vobis om-
 nes in omnibus, quæ mandatis, ullâ sine recusa-
 tione inferviant, universi vos respiciant, de fellis
 adfurgant, de viâ cedant ; omnes denique fami-
 liares vestri semper vobis tum verbis tum factis

πάντες ὧ πρῶτες αἰεὶ ὑμᾶς. Τοιαῦτα γὰρ δὴ ποιῶσι τοῖς τυράννοις ὧ ἀρχόμενοι, καὶ ἄλλον ὄντινα αἰεὶ τιμῶντες τυγχάνουσι.

Καὶ γὰρ μοι δοκεῖ, ὦ Ιέρων, τάτω μεταφέρειν ἀνὴρ τῶν ἄλλων ζώων, τῷ τιμῆς ὀρέγεσθαι. Ἐπεὶ σιτίοις τε, καὶ ποτοῖς, καὶ ὑπνοῖς, καὶ ἀφροδισίοις πάντα ὁμοίως ἠδέσθαι ἔοικε τὰ ζῶα. Ἡ δὲ φιλοτιμία οὐτ' ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις ἐμφύει, οὐτ' ἐν ἅπασιν ἀνθρώποις. Οἷς δ' ἀν' ἐμφυῆ τιμῆς τε καὶ ἐπαίνου ἔρως, οὗτοι εἰσιν ἠδὴ ὧ πλεῖστον μὲν τῶν βοσκημάτων μεταφέροντες, ἄνδρες

honorem deferant. Nam hujusmodi quidem certe quædam subditi regibus exhibent, atque alium etiam quemcunque honore semper adficere non desinunt.

Etenim videtur, Hiero, cæteris ab animantibus homo in hoc mihi differre, quòd honoris sit appetens. Nam de cibis, potu, somno, re venereâ, consentaneum est, pari quodam modo animalia cuncta voluptatem percipere. Verùm honoris cupiditas neque animantibus rationis experitibus à naturâ inest, neque cuivis homini. Quibus autem honoris & laudis innata est cupiditas, illi verò sunt, qui plurimum à pecudum naturâ

ἢ, καὶ οὐδέτι ἄνθρωποι μόνον νομιζόμενοι. Ὡστε ἐμοὶ μὲν εἰκότως δοκεῖτε ταῦτα πάντα ὑπομῆναι, ἀ φέρετε ἐν τυραννίδι, ἐπεὶπερ τιμᾶσθε ἀγαφρόντως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Καὶ γὰρ οὐδεμία ἀνθρωπίνη ἡδονὴ τοῦ θεοῦ ἐγγυτέρω δοκεῖ εἶναι, ἢ ἡ πρὸς τὰς τιμὰς εὐφροσύνη.

Πρὸς ταῦτα δὴ εἶπεν ὁ Ιέρων· Ἄλλ', ὦ Σιμωνίδη, καὶ αἱ τιμαὶ τῶν τυράννων ὅμοια ἐμοὶ δοκῶσιν εἶναι, οἷά περ ἐγὼ σοι τὰ ἀφροδίσια ὄντα αὐτῶν ἀπέδειξα. Οὔτε γὰρ αἱ μὴ εἰς ἀντιφιλιούτων ὑπουργίαι χάριες ἡμῶν ἐδόκου εἶναι, ὅτε τὰ ἀφροδίσια τὰ βίαια, ἡδέα ἐφά-

differunt, ac viri planè, non homines duntaxat existimantur. Quo fit, ut equidem arbitrer; meritò vos omnia in regno, quæ fertis, ferre; quando supra mortales cæteros vobis honos defertur. Nulla enim voluptas humana videtur ad divinam accedere propiùs, quàm ea, quæ ex honoribus percipitur, delectatio.

Ad hæc Hiero: Verùm, mi Simonides, ait; etiam tyrannorum honores illis mihi confimiles venereis congressibus esse videntur, qualibus eos uti demonstrabam. Nam neque obsequia profecta ab iis, qui non redamarent, pro gratificationibus habenda nobis videbantur; neque congressus venerei vi extorti, voluptatis ullam habere spe-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λαύειν αὐτῷ ἀγαθὰ νομίσαντες, ἔπειτα τῷτον ἀνὰ φόβου
 τε ἔχουσιν ἐπαινοῦντες, θεῶντά τ' αὐτὸν ὡς οἰκεῖον ἕκαστος
 ἀγαθόν, ἐκόντες τε ᾠδᾶσιν τούτῳ ὁδῶν, καὶ θάκων
 ὑπαινισσόμενοι, φιλοῦντές τε καὶ μὴ φοβούμενοι, καὶ σε-
 φαιῶσι κοινῆς ἀρετῆς καὶ εὐεργεσίας ἕνεκα, καὶ δωρεῖσθαι
 ἐθέλωσι, ὧ αὐτοὶ ἔτι ἔμοιγε δοκῶσιν τιμᾶν τε τῷτον
 ἀληθῶς, οἳ ἂν τοιαῦτα ὑποργήσωσι, καὶ ὁ τῶτον ἀξιό-
 μενος, τιμᾶσθαι τῷ ὄντι. Καὶ ἔγωγε τ' μὲ ἔτι τιμώμε-
 νον μακαρίζω. Αἰσθάνομαι γὰρ αὐτὸν ὄχι ὑπερβυλλιά-
 μενον, ἀλλὰ φρονιζόμενον, μή τι πάθη, καὶ ἀφόβως καὶ
 ἀνεπιφθόνως καὶ ἀκινδύνως καὶ εὐδαιμόνως τ' βίον ἀγα-

neus, ejusque se bonis fruituros arbitrantur; tum
 verò si eum & prædicando in ore habeant; &
 tanquam bonum proprium finguli spectent, ac
 lubentibus animis ei de viâ cedant, de fellis ad-
 surgant, cum benevolentia, non metu, virtutis ac
 beneficiorum in rempublicam causâ coronis or-
 nent, munera largiantur; videntur mihi & illi,
 quotquot hæc obsequia præstant, reverà ipsum
 honore prosequi; pariterque is, quem his dig-
 nantur, reverà honore adfici. Quinetiam illum,
 cui talis honos defertur, felicem prædico. Nam
 animadverto, infidias ei nullas fieri, sed aliis esse
 curæ, nè quid ipsi accidat; adeoque hunc me-
 tûs, invidiæ, periculi expertem, ævum beatum

γόντα. Ο ἤ τυραννος, ὡς ἔπο πάντων ἀνθρώπων κα-
τακεκλειμένος δι' ἀδικίαν ἀποθνήσκειν, ἔτως, ὦ Σιμωνί-
δη, εὖ ἴασι, καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν διάζῃ.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα πάντα δῆκουσεν ὁ Σιμωνίδης· καὶ
πῶς, ἔφη, ὦ Ἱέρων, εἰ οὕτω πονηρὸν ἔστι τὸ τυραννεῖν,
καὶ τοῦτο σὺ ἔγνωκας, ὅκ ἀπαλλάτῃ οὕτω μεγά-
λου κακοῦ; οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος μὲν δὴ ὄδεις πώ-
ποτε ἐκὼν εἶ) τυραννίδος ἀφεῖτο, ὅσπερ ἂν ἀπαξ ἰκτῆ-
σαιτο.

Οπι, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, ταύτη ἀθλιώτατον ἔστιν ἡ τυ-
ραννίς. Οὐδέ γ' ἀπαλλαγῆναι δυνατὸν αὐτῆς ἔστι. Πῶς

agere. Tyrannus autem, fat scito, mi Simonides, neque noctu, neque interdiu vivit aliter, atque si propter injustitiam damnatus ad mortem ab hominibus universis esset.

Posteaquam hæc omnia Simonides audivisset: quî verò fit, inquit, Hiero, quòd cùm tam ærumnosa res sit regno potiri, idque tu animadverteris, tanto malo temet non liberares? Nimirùm nec tu, nec quisquam alius unquam sponte suâ regnum reliquit, posteaquam semel id nactus esset.

Quia enim ait, mi Simonides, hâc ipsâ in parte miserrimum quiddam est tyrannis. Nec enim eâ quis liberari potest, Nam quî tandem tyran-

γὰρ ἂν τις ποτὲ ἴξαικέσειε τύραννον ἢ χρήματα ἐκ-
 τίνων, ὅσους ἀφείλετο; ἢ δεσμούς ἀντιπαραγράρι, ὅσους
 δὴ ἐδέσμουσεν; ἢ ὅσους κατέκτανε, πῶς ἂν ἰκανὰς ψυ-
 χὰς ἀντιπαραγράριτο σποθαιμεθύας; Αλλ' εἰπὲρ τῷ ἄλ-
 λῳ, ᾧ Σιμωνίδῃ, λυσιτελεῖ ἀπάγξασθαι, ἴαθι, ἔφη, ὅτι
 τυράννω ἔγωγε εὐρίσκω μάλιστα τούτο λυσιτελοῦ ποιῆ-
 σαι. Μόνω γὰρ αὐτῷ οὔτε ἔχειν, οὔτε καταθέσθαι τὰ
 κακὰ λυσιτελεῖ.

nus quispiam tantum opum habeat, quantum fa-
 tis fit ad persolvendum iis, quibus abstulit sua?
 quī compensare possit iis vincula, quos vinculis
 constrinxit? quī tot animas occisas iis restituat,
 quos sustulit? Nimirum si ulli alii, mi Simoni-
 des, laqueo vitam ut finiat, expedit; equidem
 reperio maximè tyranni è re esse, ut id faciat.
 Nam illi soli neque retinere, neque deponere
 quæ mala sunt, expedit.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ὅμοια ποιῶσιν ὅ, τε ἰδιώτης καὶ ὁ τύραννος, ἐννόει πότε-
ρος μείζω ἀπὸ τῶν ἴσων κτᾶται χάριν. Ἀρξομαι δέ σοι
ἀπὸ τῶν μικροτάτων ἡθροδειμάτων.

Ἰδὼν γὰρ πρῶτον πρῶσιπάτω πινὰ φιλικῶς ὅ, τε ἀρ-
χῶν καὶ ὁ ἰδιώτης, ἐν τῷ τῷ ἢ ποτέρου πρῶσισην μάλ-
λον εὐφραίνειν ἢ ἀκούσαντα νομίζεις; ἴθι δὴ, ἐπαινεσάν-
των ἀμφοτέρων ἢ αὐτὸν, ἢ ποτέρου δοκεῖς ἔπαινον ἕξιανεῖ-
ν ἢ μᾶλλον εἰς εὐφροσύνην; θύσας δὲ τιμησάτω ἐκά-
τερος, ἢ πῶς ὁποτέρου τιμὴν μείζονος ἀνὴρ χάριτος δοκεῖς
τυγχάνειν; Κάμνοια θεραπευσάτω ὁμοίως, ἔκδεν τῷ-
το σαφές, ὅτι αἱ ἀπὸ τῶν δυνατώτατων θεραπείαι καὶ χα-

paria faciant, homo privatus & rex, cogites ve-
lim, uter paribus beneficiis plus sit initurus gra-
tia. Ordinar autem minimis ab exemplis.

Primùm aliquem visum amantèr tum prin-
ceps, tum privatus aliquis, salutet; utrius com-
pellationem magis illi, qui audiat, gratam fore
arbitraris? Age verò, si ambo aliquem laudent,
utrius prædicationem existimas eò magis pertin-
gere, ut voluptati sit? Factâ re sacrâ, honore
aliquem uterque adficiat; ab utro. putas exhibi-
tum honorem, majorem mereri gratiam? Ad-
versâ valetudine laborantis uterque similiter cu-
ram habeat, annon clarissimè adparebit, profec-
tam ab iis, qui plurimum possunt, curam & offi-

εάν ἐμποιοῦσι μέγιστην; δότωσαν δὴ τὰ ἴσα, ἔ καὶ ἐν τούτῳ σαφές, ὅτι αἱ εἰς τῶν δυνατωτάτων ἡμίσεια χάρεις πλέον, ἢ ὅλον ὃ πᾶσι τῷ ἰδιώτῃ δώρημα, δύναται;

Ἀλλ' ἔμοιγε δοκεῖ καὶ ἐκ θεῶν τιμὴ τις καὶ χάρις συμπάρεσθαι ἀνδρὶ ἄρχοντι. Μὴ γὰρ ὅτι καλλίονα ποιεῖ ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ τὸν αὐτὸν τῆτον θεώμεθα τε μᾶλλον, ὅταν ἄρχῃ, ἢ ὅταν ἰδιωτεύῃ. ἀγαλλόμενοι τε ἀγαλλόμεθα τοῖς προτετιμημένοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ἐκ τοῦ ἴσου ἡμῶν οὔσι. Καὶ μὴ παιδικά γε (ἐν οἷς δὴ καὶ σὺ μάλιστα κατεμέμφω τὴν τυραννί-

cia maximam quoque lætitiā adferre? Donentur æqualia, annon heic etiam perspicuum erit, profecta ab iis, qui plurimum possunt, dimidia beneficia plus posse, quàm totam hominis privati largitionem?

Equidem puto etiam divinitus fieri, ut hominem, qui cum imperio sit, honor ac gratia quædam comitetur. Non tantum enim hominem pulchriorem efficit imperium, sed eundem contemplamur magis, ubi jam nactus est imperium, quàm cum privatus esset: atque etiam magis avemus cum illis colloqui, qui eximio supra cæteros in honore sunt, quàm cum aliis, qui nobis sunt pares. Amores itidem (quâ in parte tu maxi-

δα) ἦκιστα μὲν γῆρας ἄρχοντες δυσχεραίνει· ἦκιστα δ' ἂν αἶχος ¹ πρὸς ὃν ἂν τυγχάνοι ὀμιλῶν, τοῦτο ὑπολογίζεται. Αὐτὸ γὰρ τὸ τετιμῆσθαι μάλιστα σιωπευτικοσμεῖ, ὥστε τὰ μὲν δυσχερῆ ἀφανίζειν, τὰ δὲ καλὰ λαμπρότερα ἀναφαίνειν.

Οπότε γε μὴν ἐκ τῶν ἴσων ἑσπουρημάτων μειζόνων χαρίτων ὑμεῖς τυγχάνετε, πῶς οὐκ, ἐπειδὴν γε ὑμεῖς πολλαπλάσια μὲν διαπράττοντες ἀφελῆν ² δύνησθε, πολλαπλάσια δὲ δωρεῖα ἔχητε, ὑμᾶς καὶ πολὺ μᾶλλον φιλεῖα ἢ ἰδιωτῶν προσήκει;

Καὶ ὁ Ιέρων εὐθύς ὑπολαβὼν· ὅτι νῆ Δία, ἔφη, ὦ

mè tyrannidem vituperabas) minimè fenectutem ejus, qui cum imperio est, molestè ferunt; neque ullâ ratione id turpe ducitur, cum quocunque tandem ille converfetur. Nam ornamento est eis maximo, quòd apud illum in honore sunt; itaque fit, ut quæ in eo sunt molesta, evanescant; quæ verò pulchra, splendidiùs elucescant.

Enimverò cùm ex paribus officiis majores vos ineatis gratias, & multò plura, quàm nos, præstando, juvare pòssitis alios, atque etiam multò plura largiri; cur non magis vos amari consentaneum fuerit, quàm privatos homines?

Et excepto ipsius sermone Hiero: quia, mi

¹ Al. πρὸς ὃ ἂν τυγχάνη.

² Steph. διωήσεσθε.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Κ Ε Φ. θ'.

ΠΡΟΣ ταῦτα δὴ πάλιν εἶπεν ὁ Σιμωνίδης· ἀλλ' ὅπως μὲν ἔ πάντων τῶν ἐπιμελητέον, ὦ Ιέρων, ἔ λέγω. Ἐπιμέλεια μέντοι μοι δοκῶσιν αἰ μὲν πάνυ πρὸς ἔχθραν αἰεῖν, αἰ δὲ πάνυ ἀφ' χαρίτων εἶ. Τὸ μὲν γὰρ διδάσκειν ἄβρι βέλτιστα, καὶ τὸ κάλλιστα ταῦτα ἔξεργάζομενον ἐπαινέειν καὶ τιμᾶν, αὐτὴ μὲν ἐπιμέλεια ἀφ' χαρίτων γίγνεται· ὃ δὲ τὸν ἐνδεῶς τι ποιοῦντα λοιδορεῖν τε, καὶ ἀναγκάζειν, καὶ ζημιῶν, καὶ κολάζειν, ταῦτα δὴ ἀνάγκη δι' ἀπεχθείας μᾶλλον γίγνεται.

C A P. IX.

AD hæc rursus Simonides : ego verò, mi Hero, non nego harum omnium rerum curam suscipiendam esse. Sed tamen videntur mihi curationes aliæ in odium adducere, aliæ magnâ cum gratiâ conjunctæ esse. Nam docere, quæ optima sunt, & pulcherrimè illa præstantem prædicare atque in honore habere, ea curatio cum gratiâ quâdam fit : at eum, qui non rectè aliquid agit, convitiis incessere, cogere, multare, punire ; hæc verò cum odio quodam fieri necesse est.

I Al. ἐργαζόμενον &c.

Εγὼ οὖν φημὶ, ἀνδρὶ ἀρχόντι ὃ μὴ ἀνάγκης δέομενον ἄλλοις παρακτέον εἶ) κολάζειν, τὸ δὲ τὰ ἄθλα σπο-
 διδόναι, δι' αὐτοῦ ποιητέον. Ὡς δὲ ταῦτα καλῶς ἔχει,
 μαρτυρεῖ τὰ γινόμενα. Καὶ γὰρ ὅταν χορὸς ἡμῶν βου-
 λώμεθα ἀγωνίζεσθαι, ἄθλα μὴ ὁ ἀρχὼν προτίθησιν, ἀθροί-
 ζειν ἢ αὐτὸς παρατάξῃ χρηστοῖς, καὶ ἄλλοις, διδάσκειν
 καὶ ἀνάγκην παραθέσθαι τοῖς ἐνδεῶς τι ποιῆσιν. Οὐκ ἔν
 εὐθὺς ἐν τέτοις ὃ μὲν ἔπιχαιε ἀλλὰ ὃ ἀρχόντος ἐγένετο,
 τὰ δ' ἀντίτυπα δι' ἄλλων.

Τί οὖν κωλύει καὶ τὰλλα τὰ πολιτικὰ οὕτω περ-
 αίνεσθαι; διήρηται μὲν γὰρ ἅπασαι αἱ πόλεις αἱ μὲν κτῆ

Quamobrem aio equidem, id quod necessitas
 requirit, debere illum, qui cum imperio est, a-
 liis puniendum mandare; præmia verò per seip-
 sum largiri. Quod fanè rectè fieri, rerum eventa
 testantur. Nam cum choros decertare volumus,
 præmia quidem præfectus ipse proponit, congre-
 gandi autem ipsos munus choragis datur, item-
 que aliis, docendi & cogendi eos, qui non sat
 rectè aliquid præstent. Ita statim heic quod cum
 gratiâ conjunctum est, per præfectum ipsum cu-
 ratur; quæ verò dura sunt, per alios.

Quid igitur impedimento fit, quo minùs e-
 tiam res civiles cæteræ consimili ratione peragan-
 tur? Divisæ sunt enim urbes universæ partim

φυλάς, αἱ δὲ κατὰ μοίρας, αἱ δὲ κατὰ λόχους· καὶ ἄρχοντες ἐφ' ἑκάστω μέρει ἐφεθήκασιν. Οὐκοῦν εἶπε καὶ τούτοις, ὡσπερ τοῖς χοροῖς, ἄλλα προτιθείη καὶ εὐσπλίας, καὶ εὐταξίας, καὶ ἵππικῆς, καὶ ἀλκῆς τῆς ἐν πολέμῳ, καὶ δικαιοσύνης τῆς ἐν συμβολαίοις· εἰκὸς καὶ ταῦτα πάντα διὰ φιλονεικίαν εὐτόνως ἀσκειῖσθαι.

Καὶ γὰρ μὰ Δία ὀρμῶντο ἀνθρώπων ὅποιοι δέοι, τιμῆς ὀρεγόμενοι, καὶ χρήματα θάσσον εἰσφέρειν, ὅποτε τούτου κειρὸς εἴη, καὶ (τὸ πάντων γε χρησιμώτατον, ἥκιστα δὲ εἰθισμένον διὰ φιλονεικίας πρῶτα) ἡ γεωργία αὐτῆ

in tribus, partim in classes, partim in centurias, ac singulis partibus præfecti quidam sunt. Quamobrem si quis his quoque, tanquam choris, præmia proponeret ob insignem armaturam, ob ordinis observationem, ob rem equestrem, ob fortitudinem militarem, ob justitiam in commerciis: consentaneum esset, futurum ut etiam hæc omnia per contentionem acriter exercerentur.

Ac profectò ad id, quo opus esset, celerius impellerentur, si quidem honoris cupiditate ducerentur; itemque citiùs pecuniam conferrent, quando sic usus postularet; & (quod quidem fructuosissimum est, quanquam per contentionem agi minime consueverit) ipsa agricultura magnum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Ὡς δὲ σκευάζοντι εἰπεῖν, εἰ καὶ κατὰ πάντων ἐμφανὲς εἴη, ὅτι ὁ ἀγαθὸν τι εἰσηγούμενος οὐκ ἀτίμητος ἔσται, πολλὰς ἀνὰ καὶ τοῦτο ἐξορμήσειεν ἔργον ποιῆσθαι ἵνα σκοπεῖται τι ἀγαθόν. Καὶ ὅταν γε πολλοῖς περὶ τῶν ἀφελίμων μέλη, ἀνάγκη εὐείσκεισθαι τε μάλλον καὶ ἔπιτελεῖται. Εἰ δὲ φοβῆ, ὡς Ἰέρων, μὴ ἐν πολλοῖς ἀθλῶν προτεθειμένων, πολλὰ δαπάναι γίνωνται, ἐνόησον ὅτι οὐκ ἔστιν ἐμπορεύματα λυσιτελέστερα, ἢ ὅσα ἄνθρωποι ἀθλῶν ὠνεῖν. Ὅρας ἐν ἵππικοῖς, καὶ γυμνικοῖς, καὶ χορηγικοῖς ἀγῶσιν ὡς μικρὰ ἀθλα μεγάλας δαπάνας, καὶ πολλοὺς πόνους, καὶ πολλὰς ἐπιμελείας ἐξάγει ἄνθρώπων;

Denique, summatim ut dicam, si in omnibus perspicuum esset, non cariturum honore, si quis boni alicujus auctor exstiterit; multos hoc etiam impelleret, ut studiosè boni aliquid investigarent. Jam si commoda *reipublicæ* multis curæ sint, necesse est magis aliquid inveniri & præstari. Quòd si metuis, Hiero, nè propositis ad multa præmiis, magni sumptus fiant; cogitato, nullas esse merces utiliores, quàm quæ præmiis redimuntur. Vides in equestribus, & gymnics, & scenicis certaminibus, quàm exiguis præmiis ingentes sumptus, multique labores, & multa etiam hominum studia eliciantur?

1 Steph. τῶ σκοπεῖν.

2 Forfan ἐπιμελεῖται. Steph.

Κ Ε Φ. Ι.

ΚΑΙ ὁ Ἱέρων εἶπεν· Ἄλλα ταῦτα μὲ, ὦ Σιμωνίδη, καλῶς μοι δοκεῖς λέγειν. Περὶ ἣ τῶ μαθοφόρων ἔχεις τι εἰπεῖν, ὡς μὴ μισεῖσθαι δι' αὐτῆς; ἢ λέγεις, ὡς φιλίαν κτησάμενος ἄρχων, ἔδεν ἔτι δεήσει δρυφόρων; Ναὶ μὰ Δία, εἶπεν ὁ Σιμωνίδης, δεήσει μὲ ὄν. Οἶδα γὰρ, ὅτι ὡσπερ ἐν ἵπποις, ἔτω καὶ ἐν ἀνθρώποις πρὶν ἐλθῆναι, ὅσῳ ἀν' ἐκπλεωτὰ δέοντα ἔχῃ, τοσούτω ὑβριστοτέροις εἶναι. Τῆς μὲ ὄν τοιούτης μάλλον ἀν' σωφρονίζοι ὁ ἀπὸ τῶ δρυφόρων φόβος· τοῖς ἣ καλοῖς καὶ λαθοῖς ἀπ'

C A P. X.

ET Hiero: rectè tu quidem, inquit, illa mihi dicere videris, Simonides. Ceterùm de stipendiario milite num proferre quid potes, ut videlicet propter ipsos minùs in odio simus? an ais principem, amicitia hominum conciliatâ, satellitum operâ nihil ampliùs egere? Immò, inquit Simonides, egebit certé. Nam scio, perindè ut equis, ita & hominibus quibusdam accidere, ut quantò magis ipsis necessaria suppetant, tantò sint petulantiores. Hos igitur magis modestos reddet ortus à satellitibus metus: bonis autem egre-

ἔδενός ἄν μοι δοκέῃς τοσαῦτα ὠφελήματα παραχεῖν, ὅσα ὑπὸ τῶν μαθοφόρων.

Τρέφεις μὲν γὰρ δήπυα καὶ σὺ αὐτὰς σαυτῷ φύλακας, ἤδη δὲ πολλοὶ καὶ δεσπόται βία ὑπὸ τῶν δούλων ἀπέθανον. Εἰ δὲ ἐν ἑν ᾧ τῶν τούτων εἴη τῶν ποροτετραγμύων τοῖς μαθοφόροις, ὡς πάντων ὄντας δορυφόρους τῶν πολιτῶν βοηθεῖν πᾶσιν, ἂν τι τοῖσιν αἰσθάνωνται γίγνονταί τε (ὡς πάντες ἔπι-γάμθα) κακῶς ἐν πόλεσιν· εἰ οὖν καὶ τούτους φυλάττειν εἴη τετραγμένοι, καὶ τούτων ἂν εἰδέειν ὑπὸ αὐτῶν ὠφελόμενοι.

Πρὸς δὲ τούτοις, καὶ τοῖς ἐν τῇ χώρα ἐργάταις καὶ κτήνεσιν ὅσοι ἂν εἰκότως καὶ θάρσος καὶ ἀσφάλεια δύναίντο μάλι-

giisque viris nullâ re tantum mihi posse prodesse videris, quantum his ipsis stipendiariis militibus.

Nam tui corporis custodes alii, & multi jamdudum domini vi suis à servis sunt interempti. Quòd si primum hoc militi mercenario imperetur, ut succurrant omnibus, tanquam si essent satellites omnium civium, si quid animadvertent; cùmque soleant (ut omnibus notum) existere facinorosi homines in civitatibus; hos quoque si observare jubeantur; scient cives, hanc se utilitatem ex eis percipere.

Deindè ruri opus facientibus, ac jumentis quoque consentaneum est hos & fiduciam, & securitatem præstare posse; idque perindè privatim

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ἐπιεικῶς γὰρ σωτεταγμένοι καὶ σώζειν τὰ τῶν φίλων μά-
 λις, καὶ σφάλλειν τὰ τῶν πολεμίων δυνάμει ἄν. Οἷον
 γεμῶ γινώσκοντες Ἐπιεικῶς πολῖται, ὅτι οὗτοι κακὸν μὲν οὐδὲν
 ποιοῦσι τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα, οὐδὲν δὲ κακουργεῖν βου-
 λομένους κωλύουσι, βοηθοῦσι δὲ τοῖς ἀδικουμένοις, προ-
 νοσοῦσι δὲ καὶ περιεικνύουσι τῶν πολιτῶν, πῶς οὐκ ἀ-
 νάλκῃ καὶ δαπανᾶν εἰς τούτους ἴδιστα; Τρέφουσι γὰρ καὶ
 ἰδίᾳ ὅτι μείοσι τῶν φύλακας.

maximè cupidus esse? Nam qui merendis sti-
 pendiiis conscripti sunt milites, maximè tum a-
 micorum fortunas tueri, tum hostium pessundare
 possunt. Jam si cives intelligant, hos nihil in-
 justè agentibus haud nocere; sed illos impedire,
 qui alios lædere volunt; injuriam passis succur-
 rere, pro civibus & sollicitos esse, & pericula ob-
 ire; quæ non eos necesse est lubentissimè sump-
 tum in hos conferre? Alunt certè privatim cus-
 todes rerum etiam minoris momenti.

Κ Ε Φ. ια'.

ΧΡΗ ἤ, ὦ Ιέρων, οὐδ' ἄπο τῶν ἰδίων κτημάτων
 ὀκνεῖν δαπανᾶν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Καὶ γὰρ
 ἔμοιγε δοκεῖ τὰ εἰς τὴν πόλιν ἀναλόμνα μάλ-
 λον εἰς τὸ δέον τελείωσθαι, ἢ τὰ εἰς τὸ ἴδιον ἀνδρὶ τυραν-
 νῶ. Καθ' ἓν ἡ ἕκαστον σκοπῶμεν.

Οἰκίαν πότερον ὑπερβαλλέσει δαπάνη κεκαλωπισ-
 μένην μᾶλλον ἢ γῆ κόσμον ἀν σοὶ πρῆχειν, ἢ πᾶσα ἡ πό-
 λιν τείχεσί τε, καὶ ναοῖς, καὶ παρατάσι, καὶ ἀγοραῖς, καὶ λι-
 μέσι καλῶσκευασμένην; Οπλοῖς ἡ πότερον τοῖς ἐκπαγ-
 λοτάτοις αὐτὸς κατακεκοσμημένος δεινότερον ἂν φαί-

C A P. XI.

NEcesse est etiam, mi Hiero, ut boni pub-
 lici causâ de tuis quoque facultatibus
 sumptus facere non recuses. Nam equidem ar-
 bitror, ea, quæ civitati impendantur, utilius ex-
 pendî, quàm quæ rex privatim infumit. Consi-
 deremus sanè rem singillatim.

Utrùm existimas domum immenso sumptu e-
 legantissimè exstructam ornamento tibi majori
 esse, quàm si urbem universam mœnibus, tem-
 plis, columnis, foris, portibus instruas? Num
 si armis ipse planè formidabilibus ornatus sis, ma-
 jori hostibus terrori fueris; quàm si civitas uni-

νοιο τοῖς πολεμίοις, ἢ τῆς πόλεως ὅλης εὐόπλῃ σοι εἶ-
 σης; Ηροσόδοις δὲ ποτέρως ἀνδοκῆς πλείονας γίνε-
 ῶσαι, εἴ τὰ ἴσα ἴδια μόνον ἐνεργά ἔχοις, ἢ εἴ τὰ πάντων
 τῶν πολιτῶν μεμηχανημένος εἴης ἐνεργά εἶ;

Τὸ δὲ πάντων κάλλιστον καὶ μεγαλοπρεπέστατον νομι-
 ζόμενον ἐστὶ ἐπιήδδυμα, ἄρματοσφοίαν ποτέρως ἀνδο-
 κῆς ² μάλιτα κοσμεῖν, εἴ αὐτὸς πλείστα τῶν Ἑλλήνων ἄρ-
 ματα τρέφοις τε, καὶ πέμποις εἰς τὰς πανηγύρεις, ἢ εἴ ἐκ
 τῆς πόλεως πλείστοι μὴ ἵπποσφοί εἶεν, πλείστοι δ' ἀγωνί-
 ζοιντο; νικᾶν ἢ ³ ποτέρα δοκεῖς κάλλιον εἶναι ἄρματος ἀρετῆς.

verfa benè tibi fit armis instructa? Utrùm te
 proventus plures putas habiturum, si tantùm quæ
 privatim ad te spectant, ad fructum comparata ti-
 bi sint; an si viam ac rationem excogitaveris, quâ
 cives universi quæstum industriâ suâ faciant?

Jam quod omnium præclarissimum & magni-
 ficentissimum studium esse ducitur, utrùm te pu-
 tas majori cum decore currus instructurum, si u-
 nus inter omnes Græcos maximam curruum co-
 piam instituas, & ad celebres illos Græciæ con-
 ventus mittas; an verò si maxima civium pars
 equos alat, & plurimi decertent? Utrùm putas
 esse pulchrius, currus præstantiâ vincere; an

1 Steph. σα ἴδια.

2 Al. μάλλον.

3 Al. ποτέρα δοκεῖς κάλλιον εἶναι;

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

δὲ τὴν σὴν νίκην οὐκ ἂν εἷς εἴη ὁ ἀνακηρύττων, ἀλλὰ πάν-
τες ἄνθρωποι ὑμνοῖεν ἂν τὴν σὴν ἀρετὴν. Περὶ βλεπτός
δὲ ὢν, οὐχὶ ὑπὸ ἰδιωτῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ πολλῶν
πόλεων ἀγαπῶο ἂν, καὶ θαυμαστὸς οὐκ ἰδίᾳ μόνον, ἀλλὰ
καὶ δημοσίᾳ ᾧ ἅπασιν ἂν εἴη.

Καὶ ἔξειν καὶ ἂν σοι ἕνεκεν ἀσφαλείας, εἶπε βέλσιο,
θεωρήσοντι πορεύεσθαι, ἔξειν δ' ἂν αὐτοῦ μύθοντι τοῦτο
πράττειν. Αἰεὶ γὰρ ἂν ᾧ ἅπασιν σοὶ πανήγυρις εἴη τῶν βυ-
λοιδύων ὀπιδεικνύμα, εἴτις τι σοφὸν, ἢ καλόν, ἢ ἀγα-
θὸν ἔχοι, τῷ ἢ καὶ ἐπιθυμούντων ὑπηρετεῖν.

Πᾶς ἢ ὁ μὲν πρῶτον σύμμαχος ἂν εἴη σοι, ὁ ἢ ἀπὸν

victoriam tuam non unus præconio suo publica-
ret, sed virtutem tuam prædicarent homines u-
niverfi. Suspicereris itidem, ac diligereris, non
solum à privatis hominibus, sed à multis etiam
urbibus; nec privatim esses in admiratione, sed
publicè apud omnes.

Liceret tibi, si velles, quod securitatem adti-
net, spectatum aliquò proficisci; & hæc manenti
liceret hoc ipsum facere. Semper enim esset apud
te cætus frequens eorum, qui edere specimina vel-
lent, si quid haberent vel sapientiæ, vel pulchræ,
vel egregiæ rei; atque illorum etiam, qui tibi
cuperent operam inserviando navare.

Quisquis adesset tibi, socius esse tibi vellet; &

ἐπιθυμοίη ἀν' ἰδεῖν σε. Ωστε ὁ μόνον φιλοῖο ἀν', ἀλλὰ καὶ ἔρω ὑπὸ ἀνθρώπων· καὶ τὰς καλοὺς ὁ πειραῖν, ἀλλὰ πειρώμενον ὑπὸ αὐτῶν ἀνέχεσθαι ἀν' σε δεοί. Φόβον δὲ οὐκ ἀν' ἔχοις, ἀλλ' ἄλλοις πρέχοις, μήτι πάθῃς. Εκόντας δὲ τὰς πειρομένους ἔχοις ἀν', καὶ ἐθελουσίως σε περινοῶντας θεῶο ἀν'. Εἰ δὲ τις κίνδυνος εἴη, ὁ συμμαχῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ προμαχῶν, καὶ προθύμων ὀρώῃς ἀν'. Πολλῶν μὲν δωρεῶν ἀξιόμενος, ἐκ ἀπορῶν ἦ, ὅτω τῶν εὐμενεῖ μετὰ δώσεις. Πάντας μὲν συγχαίροντας ἔχων ὅτι τοῖς σοῖς ἀγαθοῖς, πάντας ἦ πρὸ τῶν σῶν ἰδίων ὡσπερ τῶν ἰδίων μαχομένους.

qui abesset, videre te cuperet. Adeoque non tantum ab hominibus diligereris, sed etiam amareris. Formam præstantes non ipse tentares, sed tentari te ab eis patereris. Non esset, quod tibi metueres; sed potius alii, ne quid accideret tibi, metuerent. Parerent tibi subditi, eosque videres sua sponte de te sollicitos esse. Si quid esset periculi, non auxiliarios tantum, sed etiam propugnatores, eosque alacres cerneres. Multis muneribus dignus judicareris, neque copia deesset, bene tibi volenti vicissim illa impertiendi. Omnes ob commodam tua tecum gauderent, omnes pro bonis privatim tuis, tanquam propriis, dimicarent.

Θησαυρούς γέ μιν ἔχοις πάντας τοὺς ὡς τῶν τοῖς φίλοις πλούτους. Ἀλλὰ θάρρῶν, ὦ Ιέρων, πλούτιζε μὲν σὺ φίλους· σαυτὸν γὰρ πλουτιεῖς. Αὖξει δὲ ἡ πόλις· σαυτῷ γὰρ δυνάμιν θείαφεις. Κτῶ ἢ αὐτῇ συμμάχους.

Νόμιζε δὲ τὴν μὲ πατρίδα οἶκον· τῆς δὲ πολίτας, ἑταίρους· τῆς δὲ φίλους, τέκνα σεαυτοῦ· σὺ ἢ παῖδας, ἢ ὅ, τι ὡς ἡ σὴν ψυχὴν. Καὶ τῆς πάντας πειρῶ νικᾶν εὖ ποιῶν. Ἐὰν γὰρ τῆς φίλους κρατῆς εὖ ποιῶν, ἔ μή σοι δύνων ἂν ἀντέχειν οἱ πολέμοι. Καὶ ταῦτα πάντα ποιῆς,

Omnes quæ apud amicós essent opes, thesauri tui forent. Tu verò, mi Hiero, amicos collocupletare nè dubitès, cùm temetipsum hoc modo ditaturus sis. Rempublicam augeto, tibimet ipsi potentiam adjuncturus. Comparato reipublicæ belli focios.

Patriam existimato, domum tuam esse: cives, focios: amicos, liberos tuos: liberos, nihil aliud, quàm tuum ipsius animum. Atque hos omnes beneficiis superare contendito. Nam si amicos benefaciendo viceris, resistere tibi hostes minimè poterunt. Denique si hæc omnia præstiteris, sci-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Κ Ε Φ. α'.

ΑΛΛ' ἐγὼ ἐννόησας ποτὲ, ὡς ἡ Σπάρτη, τῶν ὀλιγανθρωποτάτων πόλεων ἕσσα, δυνατωτάτη τε καὶ ὀνομαστοτάτη ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐφάνη ἐθαύμασα, ὅτῳ ποτὲ τρόπῳ τῆς ἐγένετο. Ἐπεὶ μέντοι καλενόησα τὰ ἑπιτηδεύματα τῶν Σπαρτιατῶν, ὁδὸν ἐθαύμαζον. Λυκούργον μάλιστα τὸν φέροντα αὐτοῖς οὖτος νόμους, οἷς πειθόμενοι ἠυδαίμονησαν, τῆτον καὶ θαυμάζω,

ΧΕΝΟΡΗΟΝΤΙΣ

LACEDÆMONIORUM RESPUBLICA.

C A P. I.

COGITANTI mihi aliquando Spartam, cū una ex urbibus minimè populosis sit, nihilominus & potentissimam, & clarissimam in Græciâ existisse; mirum videbatur, quonam modo id fieri potuerit. Sed posteaquam Spartanorum instituta perspexi, non ampliùs mirabar. Lycurgum sanè, qui leges eis tulit, quibus parendo felices evasere, non solùm admiror;

καὶ εἰς τὰ ἔργατά μάλισσά σοφὸν ἠΐουμαι. Εκείνος γὰρ ἔμιμησάμενος τὰς ἄλλας πόλεις, ἀλλὰ καὶ ἐναντία γνῶσι ταῖς πλείσταις, προέχουσαν εὐδαιμονίαν τὴν πατρίδα ἐπέδειξεν.

Αὐτίκα γὰρ περὶ τεκνοποιίας (ἵνα ἔξ ἀρχῆς ἀρξώμαι) ὧ μὲν ἄλλοι τὰς μελλούσας τίκτειν, καὶ καλῶς δοκούσας κόρας παιδεύουσιν, καὶ σίτω ἢ ἀνυτὸν μετριωτάτω τρέφουσι, καὶ ὄψω ἢ δυνατὸν μικροτάτω· οἶνον γὰρ μὴν ἢ πάμπαν ἀπεχόμενοι, ἢ ὑδαρῶν χρώμενοι διάλυσιν. Ὡσαύτως ὧ πολλοὶ τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων ἐδραῖοί εἰσιν, ἔτω καὶ τὰς κόρας οἱ ἄλλοι Ἕλληνας ἠρεμιζούσας ἐριθρῆεν ἀξιῶσι. Τὰς

sed etiam summè sapientem fuisse arbitror. Nam is haudquaquam alias civitates imitatus, immò etiam contrária plurimís statuens, ut patria sua felicitate cæteris præstaret, effecit.

Quippè statim (ut ab ipso principio rem ordiar) quod sobolis procreationem attinet, alii puellas, quæ parituræ sunt, & rectè videntur educari, modico quàm maximè fieri potest pane, ac prout licet obsonio pertenui alunt: & quidem eas ita regunt, ut à vino vel profùs abstineant, vel diluto utantur. Ut autem plerique opifices sedentarii sunt, sic Græci cæteri puellas sine òmni motu lanificium exercere volunt. At quo-

μὲν οὕτω τρεφομένης πῶς χρὴ προσδοκῆσαι μεγαλεῖον ἀντιφρονήσασθαι;

Ο δὲ Λυκούργος ἐσθῆτας μὲν καὶ δούλας πρᾶξεν ἱκανὰς ἡγήσατο εἶναι· ταῖς δ' ἐλευθέραις μέγιστον νομίσεις τὴν τεκνοποιίαν· πρῶτον μὲν σωμασκεῖν ἔταξεν ὁδὸν ἡπλιον ὅθι ἦλυε ἔρρενος φύλα. Ἐπεὶ δὲ δρόμος καὶ ἰσχύος, ὡσπερ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, οὕτω καὶ ταῖς θηλείαις ἀγῶνας πρὸς ἀλλήλας ἐποίησε, νομίζων ἕξ ἀμφοτέρων ἰσχυρῶν καὶ τὰ ἔκγονα ἑρρωμενέτερα γίνεσθαι.

Ἐπεὶ γὰρ μὴν γυνὴ πρὸς ἀνδρα ἔλθοι, ὄρων τὰς ἄλλας τὸ πρῶτον ἔχρονος ἀμέτρως τὴν γυναιξὶ συνόντας, καὶ τὰς

modò potest expectari, ut quæ sic educantur, insignè quid pariant?

Lycurgus autem existimabat, vel ipsas ancillas ad vestem parandam sufficere: ingenuarum munus in primis esse ratus, procreare liberos: itaque primùm non minùs fœmineum sexum habere corporis exercitia jussit, quàm masculum. Deindè sicut viris inter se certamina cursûs & roboris instituit, sic etiam fœminis; quòd statueret, ex utroque parente robusto, etiam sobolem robustiorem nasci.

Jam ubi ad virum accedit mulier, quòd alios immodicè videret initio cum uxoribus consuescere; hâc etiam in parte quiddam diversum sta-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ τὰτα ἐνόμισε. Τῷ γὰρ πρεσβύτῃ ἐποίησεν, ὅποιος ἀνδρὸς
σῶμά τε καὶ ψυχὴν ἀγαθείη, τοῦτον ἐπαγομένῳ τεκνο-
ποίησατο. Εἰ δέ τις αὖ γυναικὶ μὴ συνοικεῖν μὴ βού-
λοιο, τέκνων δὲ ἀξιολόγων ὀπιθυμοίη, καὶ τὰτα νόμιμον
ἐποίησεν, ἢν τινα ἀν εὐτεκνον καὶ θηναίαν ὀρώη, πείσαντα
τὸ ἔχοντα, ἕκ ταύτης τεκνοποιεῖσθαι.

Καὶ πολλὰ μὴ τοιαῦτα συνεχόρη. Αἴτε γὰρ γυναῖ-
κες διπλοῦς οἴκοις βούλοντ' κατέχειν, οἴτε ἄνδρες ἀδελ-
φοὺς τοῖς παισὶ προσλαμβάνειν, οἱ τῶ μὲν γένους καὶ τῆ
δυνάμεως κοινωνοῦσι, τῶ δὲ χρημάτων ἕκ ἀντιποιοῦνται.
Περὶ μὲν δὴ τεκνοποιίας ἔγω πάναντία γὰρ τοῖς ἄλλοις,

quiddam statuit. Jussit enim, ut hic senex, eo
viro, quem ob corporis & animi dotes suspiceret,
ad uxorem adducto, sobolem susciperet. Quòd
si quis foeminae conjugium averfaretur, ac nihil-
ominus præstantium liberorum cupidus esset;
etiam huic lege permisit, ut quamcunque foecun-
dam & indolis generosæ conspexisset, persuaso
ejus marito, prolem ex eâ procrearet.

Atque hujusmodi multa concessit. Etenim fo-
minæ binas domos occupant, & mariti earum li-
beris suis fratres adjungunt, qui in generis qui-
dem, ac virium societatem veniunt, à facultati-
bus tamen excluduntur. Hoc modo cùm de
procreatione sobolis statueret aliud quàm cæteri,

εἶπε ἀγαθέροντα¹ καὶ κατὰ μέγεθος καὶ κατὰ ἰσχυρὸν ἀνδρας
τῆ Σπάρτῃ ἀπετέλεισεν, ὁ βυλόμενος ὄπισθοκοπεῖται.

Κ Ε Φ. β'.

ΕΓΩ μύθοι ἐπεὶ καὶ περὶ θυέσεως ἔξηγησα, βέλο-
μαι καὶ τῆ παιδείαν ἐκατέρων σαφηνίσαι. Τῶν μὲν
τοίνυν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ φάσκοντες κέλματα τῆς
ἡεῖς παιδεύειν, ἐπειδὴν τάχιστα αὐτοῖς οἱ παῖδες τὰ λε-
γόμενα ξυγιῶσιν, εὐθὺς μὲν ἐπ' αὐτοῖς παιδαγωγὸς θερά-
ποντας ἐφιστῶσι, εὐθὺς ἢ πέμπουσιν εἰς διδασκάλων, μα-
θησομένους καὶ γράμματᾶ, καὶ μουσικὴν, καὶ τὰ ἐν παλαίστρᾳ.

num Spartæ viros tam proceritate quàm robore
præstantes produxerit, consideret, qui volet.

C A P. II.

ΕQuidem quia de procreatione dixi, etiam
utriusque sexûs institutionem exponam.
Ex Græcis ergò cæteris ii, qui rectissimè libe-
ros suos instituere se aiunt, ubi primùm pue-
ri ea, quæ dicuntur, intelligunt; mox servos eis
pædagogos præficiunt, mox eos ad magistro-
rum ludos mittunt; ut & litteras, & musi-
cam, & quæ ad palæstram pertinent, discant.

1 Al. κατὰ μέγεθος καὶ ἰσχύον.

Πρὸς δὲ τούτοις, τῶν παίδων πόδας μὲν ὑποδήμασιν ἀπαλιύουσιν, σώματα δὲ ἱματίων μελαβολαῖς διαδρύπλουσι· σίτου γε μὴν αὐτοῖς γαστέρα μέτρον νομίζουσι.

Ὁ δὲ Λυκούργος ἀντὶ μὲν τοῦ ἰδίου¹ ἑκάστοις παιδαγωγούς δούλους ἐφιστᾶναι, ἄνδρα ἐπέστησε κρατεῖν αὐτῶν, ἕξ ὧν περ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ καθίστανται². ὅς δὲ καὶ Παιδονόμος καλεῖται· τοῦτον δὲ κύνειον ἐποίησε καὶ² ἀθροίζειν τὰς παῖδας, καὶ ἐπισκοποῦντα εἴ τις ῥαδιουργίῃ, ἰοχυρῶς κολάζειν. Ἐδωκεν αὐτῷ καὶ τῶν ἡβώντων ματιροφόρους,

Prætereà puerorum pedes calceis teneriores reddunt, & corpora vestium mutationibus ad molliem consuefaciunt: cibi modum ventre metiuntur.

Lycurgus autem, pro eo quòd illi seorsum singulis servos pædagogos præficiunt, virum eis præesse voluit, ex illorum numero, qui magistratus summos obeunt: huic, à puerorum gubernatione, Pædonomi est inditum nomen; cui quidem potestatem plenam colligendi pueros concessit, & eosdem puniendi gravitèr, inspectanti, an quis nequitèr agat. Eidem ex ephebis quosdam, qui flagella gestarent, adjunxit; ut cùm res posceret,

1 Al. ἕκαστον.

2 Al. καθίζειν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ἵ Σίτον γε μὴν ἔταξε τοσῶτον ἔχοντα συμβουλεύειν τὸν ἄρρενα, ὡς ὑπὸ πλοσημονῆς μὲν μήποτε βαρυέσθαι, ἔῃ ἢ ἐνδεεστέρας ἀφάειν μὴ ἀπείρως ἔχειν. Νομίζων τοὺς οὕτω παιδοσοφούς μᾶλλον μὲν ἂν δύνασθαι, εἰ δέήσειεν, ἢ ἀσιτήσαντα, ἐπιπονῆσαι, μᾶλλον δ' ἂν, εἰ ὡδραγελθείη, ἀπὸ ἔῃ αὐτοῦ σίτου πλείω χρόνον ὄπιταθῆναι, ἢ ἴσον δ' ἂν ὄψα δέισθαι, εὐχερέστερον ἢ πρὸς πᾶν ἔχειν βρῶμα.

Καὶ ὑβρινοτέρως δ' ἂν διάγειν, καὶ εἰς μῆκος ἂν αὐξάνεσθαι ἢ ῥαδιὰ τὰ σώματα ποιῆσαι τσοφῆν, μᾶλλον συλλαμβάνειν ἢ ἴσησθαι, ἢ ἢ διαπλαίνεσθαι τῷ σίτῳ. Ὡς ἢ

Cibi tantum masculo sumendum censuit, ut præ repletionem non gravetur, & penuriam tolerandi non ignarus sit. Existimabat enim, illos, qui sic instituerentur, magis, ubi usus ita posceret, labores sine cibo toleraturos; magisque futurum, ut si esset imperatum, ab eodem cibo longius ad tempus abstinendo durarent, minus obsonii requirerent, quamvis escam denique facilius admitterent.

Prætereà putabat, alimentum, quod corpora gracilia potius efficeret, quàm cibo dilataret, ad salubrius vivendum, & ad incrementum proceritatis, adjumenti plus adferre. Ut autem à

1 Σίτον γε μὴν τοσ. ἔχειν συνεθέλευεν. Wel. 2 Al. ἀσκήσαντας.

μη ὑπὸ λιμοῦ ἄγαν αὐτῶν πιέζοιτο, ἀπραγμόνως μὲν αὐτοῖς οὐκ ἔδωκε λαμβάνειν ὧν ἂν δέωνται, κλέπειν δ' ἐφῆκεν ἔστιν ἂν τῶν λιμῶν ἐπικουροῦντας. Καὶ ὡς μὲν ὅτε Σπόρων ὅ, τι δοίη, ἐφῆκεν αὐτοῖς γε μηχανάσθαι τὴν τροφήν, ἔδεναι οἷμαι τῆτο ἀγνοεῖν.

Δῆλον δὲ, ὅτι τὸν μέλλοντα κλωπεύειν, καὶ νυκτὸς ἀγρυπνεῖν δεῖ, καὶ μὴ ἡμέραν ἀπατᾶν καὶ ἐνεδρῶειν, καὶ κατασκόπους δὲ ἐτοιμάζειν τὸν μέλλοντά τι λήψεσθαι. Ταῦτα οἷμαι δὴ πάντα δηλονότι μηχανικωτέρους τῶν ὀπτιηδείων βυλόμενος τῶν παιδῶν ποιεῖν, καὶ πολεμικωτέρους, οὕτως ἐπαίδουσεν.

fame non nimiùm premerentur, non concessit eis, ut sine negotio consequerentur, quibus ipsis opus esset; sed permisit, ut ea furto subtraherent, quibus levare fames posset. Non tamen eum idcirco ipsis concessisse, ut artificiosâ industriâ sibi victum pararent, quia non haberet, quod aliud illis daret; neminem ignorare arbitror.

Nimirùm patet, eum, qui aliquid furto sit ablaturus, necesse habere, ut noctu vigilet, interdium fallat, infidias locet, atque etiam exploratores paret, si quidem aliquid accipere velit. Quamobrem pueros ad hæc omnia condocerabat, quòd eos ad paranda necessaria sollertiores, adeoque bellicosiores facere vellet.

Εἶποι δ' ἂν οὖν τις· Τί δῆτα, εἴπερ τὸ κλέπειν ἀγαθὸν εἰόμιζε, πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλλε τῷ ἀλισκομένῳ; Ὅτι, φημὶ ἐγὼ, καὶ τὰλλα ὅσα ἄνθρωποι διδάσκουσι, κολάζουσι τὸν μὴ καλῶς ὑπαρτουῦντα. Καὶ κείνοι οὖν τοὺς ἀλισκομένους, ὡς κακῶς κλέπτοίτας, τιμωροῦνται. Καὶ ὡς πλείους δὲ ἀρπάσαι ἵτινος παρ' Ὀρθίας καλὸν θεῖς, μασιγοῦν τούτοις ἄλλοις ἐπέταξε. Τοῦτο δὲ δηλώσαι καὶ ἐν τούτῳ βουλόμεθα, ὅτι ὅστις ὀλίγον χρένον ἀλγήσαντα πολλὸν χρένον εὐδοκίμουτα εὐφραίνεισθαι. Δηλοῦν δὲ ἐν τούτῳ, ὅτι

Fortassè quis dixerit: Cur igitur, si quidem furari bonum quid esse arbitrabatur, multis eum verberibus castigabat, qui deprehendebatur? Nimirum ideò, meâ quidem sententiâ, quòd aliis etiam in rebus, quas homines docent, non rectè aliquid exsequentem plectant. Quamobrem illi quoque in deprehensos, ut parùm peritos fures, animadvertunt. Cùmque ingeniosum esse statuisset, si qui plurimum tritici raperent; eos tamen ab aliis ad aram Orthiæ flagris cædi iussit. Quo quidem significare voluit, quòd is, qui exiguo tempore dolores perfert, diuturnâ voluptate cum gloriâ frui possit. Prætereà significatur hoc ipso

1 Πυρὸς καλὸν θεῖς, παρ' Ὀρθίας μασιγοῦν. Leuncl.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

της τὸ τορώτατον τῶν ἀρρένων ἀρχεῖν. Ὡστε οὐδέποτε οὐκ εἶ
 ⓐ παῖδες ἔρημοι ἀρχοντός εἰσι.

Λεκτέον δέ μοι δοκεῖ εἶ) καὶ περὶ τῶν παιδικῶν ἐρώ-
 των· ἐπεὶ γάρ τι καὶ τῆτο περὶ παιδείαν. Οἱ μὲν τοί-
 νυν ἄλλοι Ἕλληνες ἢ (ὥσπερ Βοιωτοὶ) ἀνὴρ καὶ παῖς συ-
 ζυγόντες ὁμιλοῦσιν, ἢ (ὥσπερ Ἡλείοι) ἀφ' ἀλλήλων τῆ
 ἄρα χρῶνται. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ παντάπασιν ἔσθ' ἀγαλέγεσθαι
 οὐδ' ἐργασίας εἰργασθαι ἀπὸ τῶν παίδων.

Ο δὲ Λυκούργος ἐναντία καὶ τούτοις πᾶσι γνοῦς, εἰ
 μὲν τις αὐτὸς ὢν οἷον δεῖ, ἀγαθεὶς ψυχὴν παιδὸς, πειρώ-
 το ἀμεμπτον φίλον ἀποτέλεσασθαι καὶ συνέιναι, ἐπὶ ἡνείκε, καὶ

in classe quâlibet acerrimus, maribus imperaret.
 Quo fit, ut istic pueri nunquam rectore careant.

Etiam de puerorum amoribus dicendum mihi
 videtur; quòd hoc quoque ad institutionem per-
 tineat. Aliis in more Græcis est, ut vel conjunc-
 ti vir ac puer degant, quod fit apud Bœotos; vel
 formæ venustate muneribus potiantur, quod E-
 leis in usu est. Nonnulli sunt, qui profûs ama-
 tores cum pueris etiam colloqui vetant.

Lycurgus autem his omnibus contraria statu-
 ens, si quis vir esset ejusmodi, qualem esse dece-
 ret, indolemque pueri admiratus, amicum sibi
 sincerum efficere cuperet, & cum eo versari; hoc ipsum laudabat, eamque putabat institutio-

καλλίστην παιδείαν ταύτῃ ἐνόμιζεν. Εἰ δέ τις παι-
 δὸς σώματος ὀρεγόμενος φαιείη, αἴχριστον τοῦτο θεὸς ἐ-
 ποίησεν ἐν Λακεδαίμονι μηδὲν ἥττον ἐραστὰς παιδικῶν ἀ-
 πέχεσθαι, ἢ γονεῖς παίδων, ἢ καὶ ἀδελφοὶ ἀδελφῶν εἰς
 ἀφροδίσια ἀπέχοντες. Τὸ μὲν τοι, ταῦτα ἀπιγείωσθαι ὑπό-
 πινων, οὐ θαυμάζω. Ἐν πολλαῖς γὰρ τῶν πόλεων ἄ-
 νόμοι ὅτε ἐναντιοῦνται ταῖς πρὸς τοὺς παῖδας ἑπι-
 θυμίαις.

nem esse optimam. Sin aliquem pueri corpore
 duntaxat capi adpareret, id verò turpissimum esse
 statuit: adeoque perfecit ut apud Lacedæmonios
 nihilo utique minus amatores à puerorum ama-
 torum congressu abstinerent, quàm vel parentes
 à filiis, vel à fratribus fratres venereis in rebus
 abstinent. Quæ sanè fidem apud quosdam non
 mereri, nihil miror. Nam leges in plerisque ci-
 vitatibus libidines ejusmodi non coërcent.

Κ Ε Φ. γ'.

Η μὲν δὴ παιδεία εἴρηται, ἥτε Λακωνική, καὶ ἢ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Ἐξ ὁποτέρων δ' αὐτῶν καὶ εὐπειθέτεροι, καὶ αἰδημονέτεροι, καὶ ὧν δεῖ ἐγκρατέτεροι ἄνδρες ἀποτελοῦνται, ὁ βυλόμυθος καὶ ταῦτα ὀπισκοπεῖσθαι.

Ὅταν γε μὴν ἐκ παίδων εἰς τὸ μεираκιῶσθαι ἐκβαίνωσι, τήνικαῦτα οἱ μὲ ἄλλοι παύσει μὲ ἀπὸ παιδαγωγῶν, παύσει ἢ καὶ ἀπὸ διδασκάλων, ἄρχοι δὲ ἕδενες ἔτι αὐτῶν, ἀλλ' αὐτόνομος ἀφιάσων· ὁ ἢ Λυκῦργος καὶ τέλειων τὰναντία

C A P. III.

ATQUE hæc tenens de institutione tam Læconicâ quàm cæterorum Græcorum dictum est. Utra verò promptiores ad parendum, & verecundiores, & continentiores in iis, ubi necesse est, viros efficiat; id etiam consideret, qui volet.

Enimverò posteaquam è pueritiâ transeunt ad adolescentiam, tum Græci quidem cæteri pædagogis magistrisque liberos suos committere desinunt, neque quisquam ampliùs eis imperat, sed juris sui fiunt: Lycurgus autem his quoque contraria stã-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λόμειος αὐτοῖς, καὶ εἰ ταῖς ὁδοῖς ἐπέταξεν εἴτος μὲ τῷ
 ἱματίῳ τὸ χεῖρε ἔχειν, σιγῇ δὲ πορεύεσθαι, ὡς βλέπειν
 δὲ μηδαμοῖ, ἀλλ' αὐτὰ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν ὄραν. Ἐνθα
 δὴ καὶ δῆλον γένηται, ὅτι ὁ ἄρρεν φύλον καὶ εἰς ὁ σωφρο-
 νεῖν ἰσχυρότερόν ἐστι τῷ τῆ θηλείας φύσεως.

Ἐκείνων γ' οὖν ἤτιον μὲ ἀν φωνὴν ἀκούσαις, ἢ τῶν λι-
 θίνων, ἤτιον δ' ἀν ὄμματα μετατρέψαις, ἢ τῶν χαλκῶν,
 αἰδημονεσέρος δ' ἀν αὐτοὺς ἠγήσαιο καὶ αὐτῶν τῷ εἰ τοῖς
 θαλάμοις πρῆθέντων. Καὶ ἐπειδὴν εἰς ὁ² φιλίτιόν γε ἀ-
 φίκωνται, ἀγαπητόν αὐτῶν καὶ ὁ ἐρωτηθὲν ἀκούσαι. Καὶ
 τῷ μὲν αὖ παιδικῶν ἕτως ἐπεμελήθη.

rem inferere cuperet, instituit, ut in viâ manum
 utramque intra vestem continerent, incederent ta-
 citi, nusquam circumspicerent, ea tantum intue-
 rentur, quæ ante pedes essent. Undè patuit, sexum
 mârem etiam fœmineo se modestiùs posse ge-
 rere.

Sanè vocem illorum minùs audias, quàm si
 lapidei; minùs oculos flexeris, quàm si essent a-
 henei; denique verecundiores esse duxeris, quàm
 sint eæ, quæ in thalamis degunt, virgines. Quòd
 si etiam ad philitium veniant, satis habendum
 hoc ex eis audiri, de quo interrogati sunt. At-
 que hanc *Lycurgus* ætati puerili curam adhibuit.

1 Al. εἰ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

2 Al. φιλόπον.

Κ Ε Φ. Δ'.

ΠΕΡΙ γε μὴν τῶν ἡβώντων πολὺ μάλιτα ἐσπού-
 δασε, νομίζων, τούτους, εἰ γένοιτο οἴους δεῖ,
 πλείστον ῥέπειν ὅτι τὸ ἀγαθὸν τῆ πόλει. Ο-
 ρῶν οὖν, οἷς ἂν μάλιτα φιλονεικία ἐγένηται, τούτων καὶ
 χοροὺς ἀξιοκρατάτους γυγνομέους, καὶ γυμνικοὺς ἀ-
 γῶνας ἀξιοκρατάτους εἰσὶ νομίζειν, εἰ καὶ τοὺς ἡβῶνας
 συμβάλλοι εἰς εἶναι πρὸς ἀρετῆς, οὕτως ἂν καὶ τέτῳ ὅτι
 πλείστον ἀφικνεῖσθαι ἀνδραγαθίας. Ὡς οὖν τέτους αὖ
 σιωπῶν, ἔξηγήσομαι.

C A P. IV.

CÆterùm multò maximam diligentiam pu-
 beribus impendit, quòd eos duceret, si ta-
 les evaderent, quales esse conveniret, plurimum
 momenti civitatis commodis allaturos. Itaque
 cùm videret, quibuscunque maximè studium con-
 tentionis innatum esset, horum & choros auditũ,
 & certamina gymnica spectatu esse dignissima;
 arbitrabatur, si puberes in contentionem virtutis
 inter se committeret, etiam illos hoc modo eva-
 furos esse fortissimos. Exponam autem quo mo-
 do inter se hos commiserit.

Αιρῶνται τοίνυν αὐτῶν ᾧ Εφοροὶ ἐκ τῶν ἀκμαζόντων τρεῖς ἄνδρας. Οὗτοι δὲ Ἰππαγρέται καλοῦνται. Τούτων δὲ ἕκαστος ἄνδρας ἑκατὸν καταλέγει, διασαφηνίζων ὅτου ἕνεκα τῆς μὲν ᾠρητιμῆς, τοὺς δὲ ἀποδοκιμάζει. Οἱ οὖν μὴ τυγχάνοντες τῶν καλῶν, πολεμοῦσι τοῖς τε ἀποστείλασιν αὐτοὺς, καὶ τοῖς αἰρεθεῖσιν ἀνθ' αὐτῶν, καὶ ᾠραφυλάτῃσιν ἀλλήλους, εἴαν τι ᾠρατὰ κατὰ νομιζόμενα ῥαδιουργῶσι.

Καὶ αὕτη δὴ γίνεταί ἡ θεοφιλεστάτη τε, καὶ πολιτικωτάτη ἔρις, ἐν ἣ ἄποδέδεικται μὲν, ἃ δεῖ ποιεῖν ᾧ ἀγαθόν, χωρὶς δ' ἑκάτεροι ἀσχεῦσιν, ὅπως αἰεὶ κρείττους

Eligunt Ephori ex eorum numero, qui ætate sunt vegetâ, tres viros, quos Hippagretas vocant. Eorum quisque centum sibi viros deligit, ac simul declarat quamobrem alios præferat, alios rejiciat. Itaque illi, qui honorem hunc non consequuntur, inimici fiunt tam iis, à quibus rejecti sunt, quàm his in electione sibi prælatis; seque observant mutuò, num aliquid adversus ea, quæ honesta ducuntur, nequiter committant.

Atque hæc est Diis acceptissima, & imprimis utilis reipublicæ contentio; quâ demonstratur, quid viro forti faciendum sit; & utrique semet in eo seorsùm exercent, ut semper sint præstan-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἄν ἤδη καὶ αἱ μέγιστα ἀρχαὶ καθίστανται, ὧ μὲν ἄλλοι Ἑλλήνες ἀφελόντες αὐτῶν τὸ ἰσχύθη ἐπι' ὀπιμελεῖσθαι, στρατεύεσθαι ὅμως αὐτοῖς ὀπιτάηουσιν. Ὁ δὲ Λυκούργος τοῖς τήλικούτοις νόμιμον ἐποίησε κέλλιστον εἶναι ὅ θηράν, εἰ μή τι δημόσιον κωλύει, ὅπως δύναϊνο καὶ οὔτοι μηδὲν ἤθλον τῶν ἡβόντων στρατιωτικούς πόνους ἔποφείρειν.

quorum numero magistratus summi creantur, eos Græci cæteri, detractâ virium exercendarum curâ, in militiam nihilominùs proficisci jubent. Lycurgus autem introduxit, ut illâ in ætate quàm honestissimum habeatur, venationi operam dare, nisi quod publicum munus impediat; ut etiam hi non minùs quàm puberes, perferre labores militares possint.

Κ Ε Φ. ε'.

Α Μὲν οὖν ἐκάστη ἡλικία ἐνομοθέτησεν ὁ Λυκούργος ἑπιτηδεύματα, σχεδὸν εἴρηται. Οἴαν δὲ καὶ πᾶσι δίκαιαν κατεσκεύασε, νῦν πειράσσομαι διηγέσθαι.

Λυκούργος τοίνυν ᾠδαλαβὸν τοὺς Σπαρτιάτας, ὡσπερ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας, οἴκοι σκηνοῦντας γνοὺς ἐν τούτοις πλείστους ῥαδιουργεῖσθαι, εἰς φανερὸν ἐξήγαγε τὰ συσκιώια, ἕτως ἠγούμενος ἡκιστ' ἀν' ᾠδαλαβίνας τὰ εὐροσαπόμενα. Καὶ οἴτον τε ἔταξεν αὐτοῖς, ὡς μήτε ὑπερπληθεῖσθαι, μήτε εἰδεῖς γίνεσθαι. Πολλὰ ἤ

C A P. V.

A C propè jam explicatum est, quæ cuilibet ætati studia Lycurgus præscripserit. Qualem verò victûs rationem universis instituerit, jam exponere conabor.

Cùm igitur Lycurgus Spartanos accepisset, pro Græcorum reliquorum consuetudine domi suæ victitantes: cùmque animadvertisset, in his plurimos nequitèr se gerere, convictus illos in publicum eduxit, quòd eâ ratione futurum existimaret, ut minimè imperata transgredierentur. Cibum etiam eis ita instituit, ut neque nimiùm replerentur, neque penuriâ laborarent. Multa verò

καὶ τὸ θάλογα γίνεται ἀπὸ τῶν ἀγρονομῶν. Οἱ δὲ πλείοσι ἔστιν ὅτε καὶ ἀγροὶ ἀνίπαρβάλλουσιν. Ὡστε ὅτε ἔρημός ποτε ἢ τρέπεζα βρωτῶν γίνεσθαι, ἔστ' ἀν' διασκηνῶσιν, οὔτε πολυδάπανος.

Καὶ μὲν τοῦ πότου ἀποπαύσας τὰς οὐκ ἀναγκαίας πόσεις, αἱ σφάλλουσι μὲν σώματα, σφάλλουσι δὲ γνώμας, εἶπεν ὅποτε διψῶν ἕκαστος πίνειν ἔτι νομίζων ἀβλαβέστατον τε, καὶ ἡδίον ποτόν. γίνεσθαι. Οὕτω γὰρ μὲν ἰσχυρῶν, πῶς ἂν τις ἢ ἐπὶ λιχνείας, ἢ οἰνοφλυγίας ἢ αὐτὸν, ἢ οἶκον διαφθείρειν;

etiam præter expectationem fiunt de illis, quæ venando capiuntur. Et locupletes nonnunquam prædam venatu captam in cōmune conferunt. Quo fit, ut mensa nunquam careat iis rebus, quibus vescantur, quàm quidem diù convictus ille durat; nec tamen sumptuosa fit.

Sublatis etiam potationibus non necessariis, quæ tum corpora, tum animos labefactant, potestatem eis bibendi reliquit, ubi quisque sitiret: nam hæc ratione putabat potum minimè noxium, & longè suavissimum effici. Quamobrem quæ fieri potest, ut aliquis ex iis, qui simul hoc modo victitant, vel gulâ, vel temulentiâ se, remve suam familiarrem perdât?

1. Forſan συσκηθέντων.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

ὅσα ἡμέραι χρήσιμα. Οὐδέ γάρ ὑπὸ φαιῶν τὸν ἐπι᾽ ἐμ-
φρῶν ἐξέστι πορεύεσθαι.

Καταμαθὼν γὰρ μὲν ὁ Λυκούργος καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν σιπῶν
οἱ μὲν διαπονόμενοι, εὐχρόοι τε, καὶ εὐσαρκοί, καὶ εὐρωστοί εἴ-
σιν, οἱ δ' ἀπονοί, πεφουσημένοι τε, καὶ αἰχροί, καὶ ἀσθενεῖς
ἀναφαίνοιν), εἶδεν τότε ἡμέλησεν ἄλλ' ἐνόων, ὅτι καὶ ὅταν
αὐτὸς τις τῆ ἐαυτοῦ γνώμῃ φιλόπονη, ἵ ἀρκούν ὁ σῶμα ἔ-
χων ἀναφαίνεται, ἐπέταξε τὸν αἰεὶ πρεσβύτατον ἐν τῷ
γυμνασίῳ ἐκείνῳ ὀπιμελεῖσθαι, ὡς μήποτε αὐτοὶ ἐλάτ-
τους τῶν² σιπῶν γίνεσθαι. Καὶ ἐμοὶ μὲν εἶδ' ἐν τού-

dum, ac die. Non enim cum face licet ei, qui
necdum militiæ vacationem impetravit, incedere.

Cùm autem animadvertisset Lycurgus, eos, qui
à cibo se laboribus exercent, & boni coloris, &
succulentos & robustos esse; qui verò à laboribus
abstinerent, tumentes, ac deformes, imbecillof-
que conspici; nè id quidem neglexit: sed con-
siderans, eum, qui sponte suâ labores susciperet,
exhibere corpus ad quævis idoneum ac sufficiens;
præcepit, ut semper is, qui quolibet esset in gym-
nasio natus maximus, curam adhiberet, nè un-
quam ipsi deteriores evaderent inter eos, qui con-
victu eodem uterentur. Quâ in re mihi quidem

1 Al. ἀρκύντως.

2 Leuncl. legit συσιπῶν pro σιπῶν.

τω σφαλιῦσθαι δοκεῖ. Οὐκ ἂν οὖν ῥαδίως γέ τις εὖροι
 Σπάρτιατῶν οὔτε ὑγιεινότερους οὔτε τοῖς σώμασι χρη-
 σιμωτέρους. Ομοίως γὰρ ἄπο τε τῶν σκελῶν, καὶ ἄ-
 πο χερῶν, καὶ ἄπο τραχήλου γυμνάζονται.

Κ Ε Φ. ε'.

ΕΝαίτια γε μὴν ἔγω καὶ τὰδε τοῖς πλείστοις. Ἐν
 μὲν γὰρ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῶν ἑαυτῶ ἕκαστος
 καὶ παίδων καὶ οἰκετῶν, καὶ χρημῶν ἄρχουσιν. ὁ
 δὲ Λυκῦργος, κατασκευάσας βουλόμηνος, ὡς ἂν μηδὲν
 βλάβησιν, ἀπολαύοιεν τι οἱ πολῖται ἀλλήλων ἀβασθῶν, ἐ-

non aberrasse videtur. Nec enim facile quis ho-
 mines inveniat, qui Spartanis aut bonâ valetudi-
 ne, aut corporis viribus præstent. Nam pariter
 & cruribus, & manibus, & cervicibus exercen-
 tur.

C A P. VI.

PRætereà secùs hâc etiam in parte judicabat,
 quàm alii plurimi. Nam cæteris in urbibus
 quisque suis liberis, servis, facultatibus præest:
 Lycurgus autem, qui efficere vellet, ut cives nul-
 lo sibi invicem damno dato, etiam commodis
 quibusdam operâ mutuâ fruerentur; instituit,

ποίησε παίδων ἕκαστον ὁμοίως τῶν ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἀλλο-
 τείων ἀρχειν. Οταν δέ τις εἰδῆ, ὅτι οὔτοι πατέρες εἰ-
 σὶ τῶν παίδων, ὧν αὐτὸς ἀρχῆ, ἀνάγκη οὕτως ἀρχειν,
 ὡσπερ ἂν καὶ ὅς ἑαυτοῦ ἀρχεῖς βούλοιτο. Ἦν δέ τις
 παῖς ποτὲ πληγὰς λαβὼν ὑπὸ ἄλλου, κατείπη πρὸς
 τὸν πατέρα, αἰσχρὸν ὅτι μὴ οὐκ ἄλλας πληγὰς ἐμβάλ-
 λειν τῷ υἱῷ. Οὕτω πεφεύουσιν ἀλλήλους μηδὲν αἰσχρὸν
 θεωρεῖσθαι τοῖς παισίν.

Ἐποίησε ἣ καὶ οἰκέταις, ἵ ἐπίσ δεηθείη, χρῆσθαι καὶ τοῖς
 ἀλλοτρίοις καὶ κυνῶν ἣ θηρευτικῶν συνῆψε κοινωνίαν. Ὡστε

ut quisque tam suis quàm alienis liberis impera-
 ret. Quòd si quis sciat, eos pueros, in quos im-
 perium ipse sibi sumit, hos vel illos habere pa-
 tres; necesse est sic eis imperet, quemadmodum
 & suo vellet imperari. Si quis autem puer ver-
 beribus aliquando cæsus ab alio, patri suo id e-
 nuntiet; turpe est, non eidem alias insuper pla-
 gas addere. Usque adeò fidem sibi invicem ha-
 bent, nequaquam futurum ut turpia pueris præ-
 cipiant.

Sanxit etiam, ut famulis, si eorum operâ
 quis egeat, alienis uti liceat: institutâ venati-
 corum quoque canum communione. Itaque si

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ οἱ τὰ μικρὰ ἔχοντες μετέχουσι πάντων ἃ ἐν τῇ χώρᾳ
ὄπoταν πινὸς δεηθῶσιν.

Κ Ε Φ. Ζ΄.

ΕΝαντία γε μὴν καὶ τὰδε τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι κα-
τέστησεν ὁ Λυκούργος ἐν τῇ Σπάρτῃ νόμιμα.
Ἐν μὲν γὰρ δήπου ταῖς ἄλλαις πόλεσι πάντες
χρηματίζονται ὅσον δύνασθαι. Οὐ μὲν γὰρ γεωργεῖ, ὁ δὲ
ναυκληρεῖ ὁ δ' ἐμπορεύεται, ἅ δ' ἐκ τῶν τεχνῶν τρέ-
φονται. Ἐν ᾗ τῇ Σπάρτῃ ὁ Λυκούργος τοῖς μὲν ἐλευθέροις
ἃ μὲν ἀμφὶ χρηματισμὸν ἀπέειπε μηδενὸς ἀπλεῶσθαι ὅσα

qui pauca possident, participes omnium fiunt,
quæ regio illa fert, ubi quid suum ad usum re-
quirunt.

C A P. VII.

ETiam hoc ratione quâdam diversâ reliquo-
rum à Græcorum consuetudine Lycurgus
Lacedæmone sanxit. Nam aliis in urbibus om-
nes, quocunque modo possunt, rem faciunt. Hic
agrum colit, ille naviculariæ deditus est; hic
mercaturâ, ille opificio exercendo se alit. Spartæ
verò Lycurgus ingenuis interdixit quominus ea,
quibus rem facere possint, attingant: jussitque,

δ' ἐλευθερίαν ταῖς πόλεσι προσκειυάζει, ταῦτα ἕταξε
μόνα ἔργα αὐτῶν νομίζειν.

Καὶ γὰρ δὴ τί πλοῦτος ἐκδ' γε σπουδατέῳ, ἔνθα
ἴσα μὲν φέρειν εἰς τὰ ὄπιθ' ἴδια, ὁμοίως δὲ διαιτᾶσθαι
τάξας, ἐποίησε μὴ ἡδυπαθείας ἕνεκα χρημάτων ὀρέεσθαι;
ἀλλὰ μὴν εἰδὲ ἱματίων γε ἕνεκα χρηματιτέον. Οὐ γὰρ
ἐαθῆντο πολυτελεία, ἀλλὰ σώματος εὐεξία κοσμιῶν-
ται. Οὐδὲ μὴν τοῦ γε εἰς τοὺς συσκήνους ἕνεκα ἔχειν
δαπανᾶν, χρήματα ἀθροιστέον. Ἐπεὶ τὸ τῷ σώματι
προνουῶντα ὠφελεῖν τοὺς σωόντας εὐδοξότερον ἐποίησεν, ἢ

ut illa tantum ad se pertinere ducerent, quæcun-
que ad libertatem civitatibus parandam faciant.

Nam cur istic opes aliquis adfectaret, ubi
cum ipse instituisset, ut omnes ex æquo rebus
ad vitam necessariis potirentur, eademque ra-
tione victus uterentur, hoc ipsum effectum e-
rat, ut opes voluptatis causâ non expeterentur?
Nè vestium quidem causâ pecuniæ studendum.
Non enim magni pretii veste, sed corporis
egregiâ constitutione ornantur. Non item prop-
tereâ, ut contubernaliâ causâ facere sump-
tum possint, pecuniæ ipsis cogendæ sunt. San-
xit enim, ut gloriosius habeatur, corporis la-
bore prodesse sodalibus, quàm faciendis sump-

τὸ δαπανῶντας· ὀπιθεῖξας τὸ μὲν ψυχῆς, τὸ δὲ πλεί-
 ον ἔργον.

Τό γε μὴν ἔξ ἀδίκων χρηματίζεσθαι καὶ ἐν τοῖς
 ποιούτοις διεκώλυσε. Πρῶτον μὲν γὰρ νόμισμα τοῖσδε
 κατεστῆσατο, ὃ δέχα μνῶν μόνον ἂν εἰς οἰκίαν εἰσελθόν,
 οὔποτε δεσπότας οὔτε οἰκέτας λάθοι. Καὶ γὰρ χώρας
 μεγάλης, καὶ ἀμάξης ἀγωγῆς δέοιτ' ἂν. Χρυσίον γε
 μὴν, καὶ ἀργύριον ἐρευνᾶται, καὶ ἂν τί πῦρ φανῆ, ὃ ἔχων
 ζημιούται. Τί οὖν ἂν ἐκεῖ χρηματισμὸς σπουδάζοιτο,
 ἔνθα ἢ κτησίς πλείους λύπας, ἢ ἢ χρῆσις εὐφροσύνας
 πρέχῃ;

tibus: quorum alterum ab animo, alterum ab
 opulentiâ proficisci demonstrabat.

Etiâ per nefas rem facere, his ipsis rebus ve-
 tuit. Nam primùm ejusmodi monetam instituit,
 cujus si tantùm decem minæ in domum infer-
 rentur, nec dominos nec fervos latere possent.
 Etenim & amplo id collocari spatium, & plaustro
 necesse est vehi. Aurum autem argentumque
 perquiri solet, ac sicubi conspectum fuerit, pos-
 sessor multatur. Cur igitur istic quærendis opi-
 bus opera detur, ubi comparatio plus molestiæ,
 quàm usus voluptatis exhibeat?

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λιούνηαι, καὶ τὰ, ὅταν καλῶναι, τρέχοντες, ἀλλὰ μὴ
 βαδίζοντες ὑπακούειν· νομίζοντες, ἢν αὐτοὶ κατάρχουσι
 τῷ σφόδρα πείθεσθαι, ἔφεσθαι καὶ τὰς ἄλλας· ὅπερ καὶ
 γέγονηαι. Εἰκὸς δὲ καὶ τὴν τῆς Ἐφορείας δύναμιν οὕτως
 αὐτὰς τέτοις συγκατασκευάσαι, ἐπεὶπερ ἔγνωξεν ὅτι πεί-
 θεσθαι μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἐν πόλει, καὶ ἐν στρατιᾷ,
 καὶ ἐν οἴκῳ. Οσοῦ γὰρ μείζω δύναμιν ἔχῃ ἢ ἀρχὴ, τοσού-
 τω μᾶλλον ἀνὴν ἠγήσατο αὐτὴν καὶ καταπλήξεν τὰς πο-
 λίτας, τὰ ὑπακούειν.

Ἐφοροὶ οὖν ἰκανοὶ μὲν εἰσι ζημιουῶν ὅν ἀν βούλωναι,
 κύριοι δ' ἐκπεράττειν πῶσα χρῆμα, κύριοι δὲ καὶ ἄρχον-

miles sint, & arcessiti non gradatim incedendo,
 sed currendo, dictis audiant: existimant enim, si
 ad summam obedientiam præstandam duces ipsi
 fuerint, etiam alios ipsorum exemplum sequutu-
 ros: quod quidem ita accidit. Et consentaneum
 verò est, hos ipsos Ephorum potestatem unà
 eum *Lycurgo* instituisse; quòd animadverterent,
 obedientiam summam & in urbe, & apud exer-
 citum, & in familiâ bonum esse. Nam quanto
 major magistratûs potestas esset, tanto plus ter-
 roris civibus adlaturam arbitrabatur ad hoc, ut
 dicto essent audientes.

Igitur Ephoris potestas est mulctandi, quem
 velint, & subito mulctam exigendi, atque etiam

τας μετὰ ξὺ καὶ ἀπαυῶσαι, καὶ εἰρξάγα, καὶ πρὸς τὴν ψυ-
χῆς εἰς ἀγῶνα καλῶσαι. Τοσαύτην ἣ ἔχοντες δύναμιν,
οὐχ (ὥσπερ αἱ ἄλλαι πόλεις) ἕως οὗ αἰρεθέντας αἰεὶ
ἀρχεῖν ὁ ἔτος ὅπως ἀν βέλων), ἀλλ' ὥσπερ οἱ τύραννοι,
καὶ οἱ ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσι βίβραται, ἢν τινὰ ἀμαθῶ-
νων) πρῶτομῶντά τι, εὐθὺς παραχρῆμα κολάζουσι.

Πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων ὄντων μηχανημάτων καλῶν τῶν
Λυκούργω εἰς τὸ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ἐθέλειν τῆς πο-
λίτας, ἐν τοῖς καλλίστοις καὶ τοῦτο μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι
οὐ πρότερον ἀπέδωκε τῶν πλήθους τοὺς νόμους, πρὶν ἐλ-
θῶν σὺν τοῖς Κρατίστοις εἰς Δελφοὺς ἐπήρετο τὸν Θεόν,

magistratus, dum adhuc cum imperio sunt, loco
movendi, vel carceribus constringendi, vel in ju-
dicium de vitâ vocandi. Tanta cum eorum po-
testas fit, non (quemadmodum aliis fit in urbi-
bus) magistratus creatos ex animi arbitratu toto
anno uti permittunt imperio suo; sed regum in-
star, eorumve præfidum, qui certaminibus gym-
nicis moderantur, si quem in leges aliquid com-
mittere animadvertunt, eum mox puniunt.

Cumque multa præclarè Lycurgus excogita-
verit, ut cives legibus obtemperare vellent; in
primis hoc pulchrum equidem statuo, quòd mul-
titudini leges non priùs tradiderit, quàm cum
optimatibus Delphos profectus, Apollinem con-

εἰ λῶον καὶ ἄμεινον εἶη τῆ Σπάρτῃ πειθομένη οἷς αὐτὸς ἔθηκε νόμοις. Ἐπεὶ ᾗ ἀνείλε τῷ παντὶ ἄμεινον εἶ), τότε ἀπέδωκεν, οὐ μόνον ἄνομον ἀλλὰ καὶ ἀνόσιον θεῖς ὁ πυσχορήτοις νόμοις μὴ πείθεσθαι.

Κ Ε Φ. θ'.

ΑΞιον δὲ τοῦ Λυκούργου καὶ τόδε ἀγαθῆσαι, τὸ κατεργάσασθαι ἐν τῇ πόλει, αἰρετώτερον εἶναι τὸν καλὸν θάνατον ἀντὶ τοῦ αἰσχροῦ βίου. Καὶ γὰρ δὴ ὄπισκοπῶν τις ἀν εὖροι μείους ἀποθνήσκοντας τούτων, τῶν ἐκ ἔφφοβεροῦ ἀποχωρεῖν αἰρε-

fuluisset, an Spartæ status melior feliciorque futurus esset, si legibus, quas tulisset ipse, pareret. Is verò cùm oraculo respondisset, omninò id ex usu fore; tum demùm eas tradidit, non modò contra leges, sed etiam pietatem, facturos statuens, si legibus oraculo Pythio comprobatis non obtemperassent.

C A P. IX.

HO C etiam in Lycurgo admiratione dignum est, quòd in civitate suâ perfecit, ut vitæ turpi mors honesta præferretur. Nam si quis rem consideret, inveniet pauciores ex his perire, quàm ex illis, qui è periculo subducere se ma-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἐὰν βέλη). Ἐν δὲ τῇ Λακεδαίμονι πᾶς μὲν ἄν τις αἰ-
σχυνθεῖν τὸν κακὸν σύγκλιον παραλαβεῖν, πῶς δ' ἂν ἐν
παλαίσμασι συγυμνασθῆν.

Πολλάκις ἤ ὁ τοιοῦτος καὶ διαιρημένων τῶν ἀνισφαι-
ειούνας, ἀχόριστος φειγνέ). καὶ ἐν χροῖσι δ' εἰς τὰς
ἐπονειδίους χώρας ἀπελαύνεται. Καὶ μὴν ἐν ὁδοῖσι πα-
ραχωρητέον αὐτῷ, καὶ ἐν θάκοις, καὶ ἐν τοῖς νεωτέροις ὑ-
παναστάτεον· καὶ τὰς μὲν προσηκείσας κόρας οἴκοι θρεπ-
τέον, καὶ ταύταις τῆς ἀνανδρείας ἀπὸ τῆς ὑφρακτέον· γυναι-
κὸς ἢ κενὴν ἐστὶν οὐ φειοπύον, καὶ ἅμα τὸν ζήμιον ἀ-
πολιετέον· λιπαρὸν ἢ ὄ πλανητέον, ὅδ' ἐμμητέον τῶν ἀνε-

fi velit. At Lacedæmone quivis pudendum dux-
erit, hominem ignavum vel in idem contuber-
nium, vel ad eadem exercitia in luctis admittere.

Sæpenumerò etiam vir hujusmodi, cùm divi-
duntur, qui pilâ ex adverso ludant, neutram ad
partem admiffus, pro supervacaneo relinquitur:
itidemque in choris ad ignominiosa loca rejici-
tur. In viâ quoque aliis ut cedat necesse habet,
& in confessibus, & inter juniores ut adsurgat;
prætereà, ut puellas ad se pertinentes alat domi,
quæ & ipsæ culpam alienæ ignaviæ sustineant:
ut caveat, nè domo prodeat uxor; eoque nomi-
ne mulctam persolvat: ut unctus nitidusque non
obambulet, honestæ famæ homines non imite-

κλήτους, ἢ πληγὰς ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων ληπτόον. Ἐγὼ
 μὲ δὲ, τοιαύτης τοῖς κακοῖς ἀτιμίας ὄπκιμδύης, ὄδεν
 θαυμάζω τὸ φοροαιεῖας ἐκεῖ θάνατον ἀντὶ τῶ οὕτως ἀτί-
 μω τε καὶ ἐπονιδίτου βίω.

Κ Ε Φ. Ι.

Κ Αλῶς δέ μοι δοκεῖ ὁ Λυκούργος νομοθετῆσαι καὶ ἡ
 μέχρι γήρωσ ἀσκοῖτ' ἀν ἀρετή. Ἐπὶ γὰρ τῷ
 τέρματι τῶ βίω καὶ κείσιν τῶ γερωντίας προθεῖς,
 ἐποίησε μηδὲ ἐν τῷ γήρα ἀμελεῖας τὴν καλοκαγαθίαν.
 Ἀξιάγασον δ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὄπικουρῆσαι τῷ τῶ ἀγα-
 θῶν γήρα. Θεῖς γὰρ τῶ γερωντίας κρείστος τῶ πεί τῶ ψι-

tur, nisi à melioribus verberari velit. Hujusmodi
 cùm ignavos infamia premat, nihil miror, istic
 mortem adeò probrosæ infamique vitæ anteferri.

C A P. X.

V Idetur etiam mihi Lycurgus egregiè sanxis-
 se, quâ ratione virtus ad senectutem usque
 possit exerceri. Nam quia judicium de senatori-
 bus ad vitæ metam retulit, hoc ipso effecit, ut
 nè quidem in senectâ laudis & honesti studium
 negligeretur. Hoc quoque dignum admiratione,
 quòd fortium virorum senectuti consuluerit. Quia
 enim sanxit ut judicandi de animo jus penes se-

χῆς ἀγῶνος, διέπραξεν ἐντιμότερον εἶ) τὸ γῆρας τῶν
ἀκμαζόντων ῥώμης. Εἰκότως δέ τοι καὶ ἀσπυδά(εἶ) εἶ-
τος ὁ ἀγὼν μάλιστα τῶν ἀνθρώπων. Καλοὶ μὲν γὰρ καὶ ὁ
γυμνικοὶ, ἀλλ' εἶποι μὲν σωμῆ(εἶ) εἰσίν· ὁ δὲ πάλιν τῶν γεροντίας
ἀγῶν ψυχῶν ἀγαθῶν κείσιν πρέχει. Ὅσω οὖν κρεῖττον
ψυχὴ σώματος, τοσούτω καὶ ὁ ἀγῶνες οἱ τῶν ψυχῶν, ἢ οἱ
τῶν σωμῆ(εἶ) ἀξιοασπυδατότεροι.

Τόδε γε μὴν εἶ Λυκέργος πῶς εἶ μεγάλως ἀξίον ἀγα-
θῶναι; ὅς ἐπειδὴ κατέμαθεν, ὅτι οἱ μὴ βελόμυθοι ἐπι-
μελείας τῶν ἀρετῆς, εἶχ' ἰκανοὶ εἰσι τὰς πατρίδας αὐξάνειν,
ἐκεῖνος ἐν τῇ Σπάρτῃ ἠνάγκασε δημοσίᾳ πάντας, πάσας

niores esset; perfecit ut *hominum* vegetorum robo-
re senectus sit honoratior. Ac meritò sanè certa-
mini huic inter alia mortalium certamina stúdi-
um maximum adhibetur. Nam & ludi gymnici sunt
illi quidem egregii, verùm ad corpora pertinent:
cùm in hoc de ordine senum certamine, judi-
cium de fortibus animis exhibetur. Quantò igi-
tur animus corpore præstat, tantò majoris animo-
rum certamina, quàm corporum, fieri debent.

Jam illud etiam in Lycurgo quí non insignem
admirationem meretur? quòd cùm animadver-
tisset, eos, qui virtutis studiosi non sunt, non
posse patriam majorem ad potentiam evehere;
omnes Spartæ coëgerit in omni se genere virtu-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

μεγίστας ζημίας ὀπιθεῖναι. Επέθηκε ἣ καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἅπαρ πολιτικὴν ἀρετήν. Τοῖς μὲν γὰρ τὰ νόμιμα ἐκτελεῖσιν ὁμοίως ἅπασιν ἢ πόλιν οἰκείαν ἐποίησε, καὶ οὐδὲν ὑπελογίσατο οὔτε σωμάτων οὔτε χρημάτων ἀσθένειαν. Εἰ δέ τις ἀποδειλιάσειε ἢ τὰ νόμιμα διαπονεῖσθαι, τούτον ἐκεῖ ἀπέδειξε μήτε νομίζεσθαι ἔτι πῶν ὁμοίων εἶ).

Ἀλλὰ γὰρ ὅτι μὲν παλαιότατοι οὗτοι ᾧ νόμοι εἰσι, σαφές. Ὁ γὰρ Λυκούργος κατὰ τοὺς Ἡρακλείδους λέγεται γενέσθαι. Οὕτω δὲ παλαιοὶ ὄντες, ἐπὶ καὶ νῦν τοῖς ἄλλοις καινότατοί εἰσι. Καὶ γὰρ ὁ πάν-

jure constituerit. Prætereà suis necessitatem quandam, quæ recusari nequeat, colendi omnem virtutem civilem imposuit. Nam iis, qui præscripta legibus perficerent, paritèr universis rempublicam propriam esse voluit; nullâ neque corporum imbecillitatis, neque tenuitatis facultatum habitâ ratione. At si quis præ ignaviâ defugeret labores in obeundis iis, quæ leges jubent; eum *Lacedæmone* in numero parium nè quidem haberi debere decrevit.

Jam quòd hæ leges antiquissimæ sint, patet. Nam Lycurgus temporibus Herculeorum nepotum vixisse perhibetur. Sed licèt antiquæ sint, tamen nunc adhuc maximè novæ sunt aliis. Etenim

των θαυμαστότατον, ἐπαινῶσι μὲ πάντες τὰ τοιαῦτα ἐπιη-
 δεύματα, μιμνήσκοντες ἢ αὐτὰ ἕδεμία πόλις ἐθέλει. Καὶ
 ταῦτα μὲ δὴ κοινὰ ἀγαθὰ καὶ ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἐν πολέμῳ.

Κ Ε Φ. ια'.

ΕΙ δέ τις βούλεται καταμαθεῖν, ὅτι καὶ εἰς τὰς
 στρατὰς βέλτιον τῶν ἄλλων ἐμηχανήσεται, ἕξει
 καὶ τέτων ἀκούειν. Πρῶτον μὲν τοίνυν Ὁ Ε-
 φοροὶ προκηρύττουσι τὰ ἔτη, εἰς ἃ δεῖ στρατεύεσθαι καὶ
 ἵππεῦσι, καὶ ὀπλίταις, ἔπειτα δὲ καὶ τοῖς χειροτέχ-
 ναις. Ὡστε ὅσοις περ' ὅπτι πόλεως χρῶνται ἄνθρωποι,

quod admiratione dignissimum est, hujusmodi
 vitæ studia collaudant omnes, imitari nulla civi-
 tas cupit. Atque hæc quidem communia sunt
 pacis ac belli bona.

C A P. XI.

SI quis autem cognoscere vult, *Lycurgum* bel-
 licis etiam in rebus quiddam invenisse rec-
 tius, quàm cæteri; *de eo* licet hæc audiat. Pri-
 mùm Ephori annos ætatis indicant publicè, qui-
 bus in militiam tum equitibus, tum peditibus
 armatis, atque etiam opificibus eundem fit. Quo
 fit, ut quorumcunque operâ in urbibus homines

πάντων τούτων καὶ ὅτι στρατίας (A) Λακεδαιμόνιοι εὐ-
 ποροῦσι. Καὶ ὅσα δὲ ὀργάνων ἢ στρατιὰ κοινῇ δεηθεῖν
 ἀν' ἀπάντων, τὰ μὲν ἀμάξι προφέταται παρέχειν,
 τὰ δὲ ὑποζυγίῳ. Οὕτω γὰρ ἦκισ' ἀν' ὅ ἐκλείπον
 διαλάθοι.

Εἰς γε μὴν (B) ἐν τοῖς ὅπλοις ἀγῶνα τοιάδ' ἐμιχα-
 νήσατο. Σπολὴν μὲ ἔχειν φοινικίδα, καὶ χαλκῆν ἀσπί-
 δα. Ταύτην νομίζων ἦκιστα μὲ γυναικεία κοινωθεῖν, ἰπο-
 λεμικωτάτην δ' εἶναι. Καὶ γὰρ τάχις λαμπριύεται,
 καὶ χολαϊότατα ῥυπαίνεται. Εφῆκε δὲ καὶ κομᾶν τοῖς

utuntur, eorum omnium Lacedæmonii copiam
 in castris habeant. Itidem quibuscunque instru-
 mentis exercitui communiter opus est, eā partim
 plaustris suppeditari mandatum est, partim ju-
 mentorum subvectione. Nam eā ratione, si quid
 deest, obscurum minus esse possit.

Ad armorum certamina, hujusmodi quædam
 excogitavit. Vestem eos puniceam habere voluit,
 & scutum æreum. Existimabat enim, illam mi-
 nimè cum muliebri cōmmune quidquam habe-
 re, hoc autem bello aptissimum esse. Nam &
 celerrimè nitescit, & fordes haud facilè contra-
 hit. Fecit etiam illis, qui pubertatis annos ex-

I Forfan πολεμικωτάτην δὲ τήνδ' εἶναι. Wells.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

τοῦ ὄντος. Εἰσὶ μὲν γὰρ ἐν τῇ Λακωνικῇ τάξει οἱ ὑπερ-
 τοστάται ἀρχόντες, καὶ ὁ σίγος ἕκαστος πάντ' ἔχων, ὅσα δὲ
 πρῶτα.

Οὕτω δὲ ῥάδιον ταύτην τὴν τάξιν μαθεῖν, ὡς ὅστις
 τοὺς ἀνθρώπους δύναται γινώσκειν, ὅδεις ἀν ἀμάρ-
 τῳ. Τοῖς μὲν γὰρ ἡγεῖσθαι δέδοται, τοῖς δὲ ἑπεσθαι
 πέτακται. Αἱ δὲ ὑποαγωγαί, ὡς περὶ ὑπὸ κήρυκτος,
 ὑπὸ δὲ ἐνωμοτάρχου λόγῳ δηλοῦνται, ἀραιαί τε καὶ βα-
 θυτέραί αἱ φάλαγγες γίνονται· ὧν δὴ ἕδ' ὀπωσιουῦ χα-
 λεπὸν μαθεῖν. Τὸ μάλιστα, καὶ ἐν παραχθῶσι, μὲν δὲ πα-
 ρατυχόντις ὁμοίως μάχεσθαι ταύτην τὴν τάξιν, ἕκτι

res habeat. Nam in acie Laconicâ præfecti locō
 principe consistunt, & series quælibet habet om-
 nia, quibus suppeditatis opus est.

Tam facile est autem, hanc aciei rationem in-
 telligere; ut nemo, qui homines queat agnosce-
 re, possit unquam errare. Nam aliis præceden-
 di munus datum est, aliis imperatum, ut sequan-
 tur. Ordinum verò promotiones, tanquam à præ-
 cone, manipularis præfecti verbis indicantur; fi-
 untque phalanges tum rariiores tum densiores:
 quarum rerum nihil omninò cognitu est difficile.
 Quòd autem hæc acies, etiamsi turbata fuerit,
 cum obvio quovis similiter dimicari possit; id in-

ράδιόν ᾽στι μαθεῖν, πλὴν τοῖς ὑπὸ τῶν Λυκέργυ νόμων πεπαιδευμένοις.

Εὐπορώτατα ἢ καὶ ἐκείνα Λακεδαιμόνιοι ποιεῖσι, τὰ τοῖς ὀπλομάχοις πάνυ δοκῦντα χαλεπὰ εἶναι. Οταν μὲν γὰρ ᾽πὶ κέρως πορεύωνται, καὶ ἕραν δήπου ἐνωμοτία ἔπεται· εἰ δ' ἐν ᾧ τοῖσιν ἐκ τῶν ἐναντίων πολεμία φάλαγξ ᾽πιφανῆ, τῷ ἐνωμοτάρχῃ πρὸς γυῖαται εἰς μέτωπον πρὸ ἀσπίδα καθίσταται· καὶ ἀπὸ παντὸς ἕτως, ἔστ' ἂν ἡ φάλαγξ ἐναντία καταστῆ. Ἦν γὰρ μὴν ἕτως ἔχοντων ἐκ τῶν ὀπισθεν οἱ πολέμοι ᾽πιφανῶσιν, ἕξει τῆσιν ἕκαστος ὁ εἶχος, ἵνα οἱ κράτιστοι ἐναντίοι αἰεὶ τοῖς πολεμίοις ᾔσιν.

tellectu facile non est, extraquam iis, qui Lycurgi legibus instituti sunt.

Facillima sunt & ea Lacedæmoniis factu, quæ vel gladiatoribus per esse difficilia videntur. Nam cùm in cornu pergunt, sequitur à tergo manipularia series: at si phalanx hostilis ex adverso intereà se ostentaverit, manipulario duci denuntiat, ut ad frontem clypeum versus consistat; atque ita fit penitus, donec phalanx hostibus adversa steterit. Jam si *acie* ipsorum hoc pacto dispositâ, hostes à tergo venientes apparuerint; quælibet series evolvitur, ut fortissimi quique semper hostibus oppositi sint.

Οτε ἢ ὁ ἄρχων εὐώνυμος γίνεται, οὐδ' ἐν τούτῳ
 μειονεκτεῖν ἠγοῦνται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ πλεονεκτεῖν. Εἰ
 γὰρ τινες κυκλοῦσθαι ἐπιχειροῦσιν, οὐκ ἂν καὶ τὰ γυμ-
 νὰ, ἀλλὰ κατὰ τὰ ὀπλισμένα περιβάλλοιεν ἄν. Ἦν
 δέ ποτε ἐνεκά τινος δοκῆ συμφέρειν τὸν ἠγεμόνα δεξιὸν
 κέρας ἔχειν, φρέσαντες τὸ ἄγλημα ὅτι κέρας, ἕξειλιτ-
 τουσι πρὸ φάλαγγα, ἔστ' ἂν ὁ μὲν ἠγεμὼν δεξιὸς ᾖ, ἢ
 δὲ οὐρα εὐώνυμος γένηται. Ἦν δ' αὖτε ἐκ τῶν δεξι-
 ῶν πολεμίων τάξις ἐπιφάνηται ὅτι κέρας ποροδομέ-
 νων, οὐθὲν ἄλλο πραγματοῦνται, ἢ τὸν λόχον ἕκα-
 στον, ὡσπερ πείρη, ἀντίπρωρον τοῖς ἐναντίοις φέρου-

Quòd si aliquando dux agminis ad latus læ-
 vum fit, nè tum quidem conditione se deteriore
 esse putant, immò nonnunquam meliore. Nam
 si qui eos undique cingere conarentur, non ver-
 fus partes nudas, sed armis munitas, eos circum-
 darent. Si certâ de causâ visum aliquando fit ex-
 pedire, ut cornu dextrum ductor obtineat; verso
 in cornu agmine phalangem evolvunt, donec ad
 dextram fit ductor, & agmen extremum ad læ-
 vam. *Rursùs* si ab hostibus ad dextram constitu-
 tis acies sese ostenderit progredientium in cornu,
 nihil agunt aliud, quàm quòd centurias singulas,
 triremis instar, hostibus velut objectâ prorâ, con-

I Al. ἐπιφέρειται.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

καὶς γε μὴν ἐποίησε μεθημερινὰς, ταῖς μὲν ἑως τὰ ὄπλα εἶσω βλέψασας· ὃ γὰρ πολεμίων ἕνεκα, ἀλλὰ φίλων αὐτὰ καθίσαν¹). Τούς γε μὴν πολεμίους ἵππεῖς φυλάττεισιν ἀπὸ χωρίων, ὧν ἀνὲς πλείστου θεωροῦται. Εἰ δέ τις ἄλλοις νύκτωρ ἔξω τῆς φάλαγγος, ἐνόμισεν ὑπὸ Σκιριτῶν θεωφυλάττειν, νυκτὶ δ' ἤδη καὶ ὑπὸ ξένων, αὐτῶν τινῶν συμπαρόντων.

Τὸ δὲ, ἔχοντες τὰ δόρατα ἀεὶ² θεωρεῖν, εὖ καὶ τὸ δεῖ εἰδέναι, ὅτι ὅτι αὐτῶν ἕνεκα ὅτιν, ὃ περ καὶ τῶν δούλους εἰργάζονται ἀπὸ τῶν ὀπλων. Καὶ τῶν ὅτι τὰ ἀναγκάσια ἀπιόντας ὃ δεῖ θαυμάζειν, ὅτι ὅτι ἀλλήλων, ὅτι τῶν ὀπλων

bias quidem diurnas instituit, quæ interiùs castra versus spectarent: nam amicorum, non hostium causâ, illæ constituuntur. Hostes ab equitibus observantur iis è locis de quibus prospici longifimè potest. Quòd si quis noctu extra phalangem progrediatur, à Sciritis eâ de causâ instituit habendas excubias; & hoc tempore præstant id mercenarii milites, quibus aliqui *Lacones* adsunt.

Jam quòd cum hastis semper obversantur, id sciendum eâdem de causâ fieri, ob quam servos etiam ab armis arcent. Prætereà mirum videri non debet, eos, qui ad naturæ necessaria secedunt, neque ab se invicem, neque ab exercitu longiùs

1 Al. παρό.

2 Al. θεωροῦντων.

πλέον, ἢ ὅσον μὴ λυπεῖν ἀλλήλους, ἀπέρχοντα. Καὶ γὰρ ταῦτα ἀσφαλείας ἕνεκα ποιοῦσιν. Μεταστρατοπεδῶντά γε μὴ πικρὰ, καὶ τοῦ σίνεσθαι οὐ πολεμίως ἕνεκα, καὶ τοῦ ὠφελεῖν τοὺς φίλους· καὶ γυμνάζεσθαι δὲ παραγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου ἅπασιν Λακεδαιμονίοις, ὅσοιπερ ἀν στρατεύονται· ὡςτε μέγαλοφρεπετέρους μὲν αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτοῖς γίγνεσθαι, ἐλθεσθαι δὲ πρὸς ἄλλων φαίνεσθαι. Δεῖ δὲ εἴτε περὶ πᾶτον, εἴτε δρόμον ἐλάσσω ποιεῖσθαι, ἢ ὅσον ἀν ἡμέρα ἐφήκη, ὅπως μηδεὶς τῶ αὐτοῦ ὀπλων πόρρω γίγνηται.

Μετὰ δὲ τὰ γυμνάσια καθίζειν μὲν ὁ ποστῶ

progredi, quàm uti caveant, nè fibi mutuò molestiam creent. Hæc enim securitatis causâ faciunt. Castra sæpiùs mutant, partim ut hostibus detrimentum adferant, partim ut amicis profint : etiam à lege mandatur Lacedæmoniis omnibus, qui expeditionibus interfunt, ut exercitiis utantur : quo fit, ut ipsi magis inter se magnanimi evadant, ac supra cæteros indole magis esse liberali videantur. Locus exercitationis & cursûs intra id spatium necessariò describitur, quousque cohors ipsa pertinet, nè quis ab suis armis recedat longiùs.

Peraçtis exercitiis, Polemarchus primus, uti se-

πολέμαρχος κηρύττει, (ἐστὶ δὲ τῆτο ὡσπερ ἑξέτασις) ἐκ
 τῆτο δὲ ἀεισποιεῖα, καὶ ταχὺ τὸν πρῶτον ἑπο-
 λύεα. Ἐκ τῆτο δ' αὖ διατριβαὶ καὶ ἀναπαύσεις πρῶ-
 τῶν ἑσπερινῶν γυμνασίων. Μετὰ γε μὴν ταῦτα δειπνο-
 ποιεῖα κηρύττεται, καὶ ἐπειδὴν ἀσῶσιν εἰς τοὺς θεοὺς οἷς
 εἰ κεκαλλιεργήσασιν, ὅτι τὰ ὅπλα ἀναπαύεα. Ὅτι
 δὲ πολλὰ γράφω, οὐ δεῖ θαυμάζειν. Ἡκιστα γὰρ Λα-
 κεδαιμονίοις εὖροι ἄν τις πρῶτα λελεμμένα ἐν τοῖς γρα-
 πωλικοῖς, ὅσα δεῖ ὀπιμελείας.

deant, per præconem edicit; quod quidem ius-
 trationis cuiusdam instar est: deindè prandium
 uti fumant, ac speculatorem mox demittant. Hinc
 inter se conversantur *milites*, ac se quiescendo re-
 creant ante vespertina exercitia. Secundum hæc
 per præconem denuntiatur, fumendam esse cœ-
 nam; & posteaquam hymnos Diis cecinerint,
 quibus est facta res sacra, armis incubando quie-
 tem capiendam. Nemo verò miretur, tam mul-
 ta me scribere. Nam minimè quis à Lacedæmo-
 niis omissum aliquid reperiat in re militari, quod
 quidem curandum veniat.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

σιλεύς. Θύει μὲν γὰρ πρῶτον οἴκοι ὧν Δίί ἀγήτορι, καὶ τοῖς σκευὰ ἀπὸ ἧν ἡ ἐνταῦθα καλλιερῆσι, λαβὼν ὁ πυρφόρος πῦρ ἀπὸ τοῦ βωμοῦ, προσηγείται ὑπὲρ τὰ ὄρια τῆς χώρας· ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκδὲ αὐτῷ θυέται Δίί καὶ Ἀθηνᾶ. Ὅταν ἡ ἀμφοῖν τέτοιον τοῖν θεοῖν καλλιερῆσῃ, τότε ἀφαιρᾷ τὰ ὄρια τῆς χώρας. Καὶ ὁ πῦρ μὲν ἀπὸ τούτων τῶν ἱερῶν προσηγείται οὐποτέ ἀποσβεννύμενον, σφάγια ἡ παντόια ἔπεται. Αἰεὶ δὲ ὅταν θυῆται, ἀρχεῖαι μὲν τέτου τοῦ ἔργου ἔτι κνεφαῖος, προλαμβάνειν βυλόμενος τὴν ἐξ ἑοῦ εὐνοίαν.

Πάρισι ἡ δὲ εἰς τὴν θυσίαν πολέμαρχοι, λοχαγοί, πεν-

riis in expeditionem domo proficiscatur. Primum domi adhuc sacrum Jovi ductori, & adjunctis ei Diis facit; ac si litatum illuc fuerit, Ignifer, sive fecialis, sublato ab arâ igne, ad regionis fines præcedit; ubi Rex Jovi Minervæque rursùm sacrificat. Ubi Diis hisce litatum ambo- bus est, tum deindè limites regionis tranfit. Atque ab his sacris sublatus ignis præfertur, & nunquam extinguitur, sequente omni hostiarum genere. Quoties autem Rex sacrificat, primo id crepusculo facere occipit, quasi benevolentiam Dei cupiens antevertere.

Adfunt sacrificio polemarchi, centuriones, quin-

τηκοσῖρες, ξένων στρατάρχαι, στρατῶ σκευοφορικῶ ἄρχοντες, καὶ τῶ ἀπὸ πᾶν πόλεων δὲ στρατηγῶν ὁ βουλόμηνος. Πάρισι δὲ καὶ τῶ ἐφόρων δύο, οἱ πολυπραγμονοῦσι μὲ ἐδὲν, ἦν μὴ ὁ βασιλεὺς προσκαλῆ· ὁρῶντες δὲ ὅ, τι ποιεῖ ἕκαστος, πάντα σωφρονίζουσιν, ὡς τὸ εἶκός. Οἷαν δὲ τελευθῆ τὰ ἱερά, ὁ βασιλεὺς προσκαλέσας πάντα, παραγγέλλει τὰ ποιητέα. Ωστὺ ὁρῶν ταῦτα, ἠγήσαιο ἀντὺς μὲ ἄλλους αὐτοχρησάτας εἰ) τῶ στρατιωτικῶν, Λακεδαιμονίους δὲ μόνους τῶ ὄντι τεχνίτας τῶ πολεμικῶν.

Επειδὴν γε μὴν ἠγήται ὁ βασιλεὺς, ἦν μὲν μηδεὶς ἐναντίος φαίνεται, οὐδεὶς αὐτοῦ πρῶθεν πορεύεται,

quagenum præfecti, militum stipendiariorum duces, impedimentis præfecti, ex civitatum denique prætoribus cui lubet. Adfunt prætereà duo Ephori, qui nihil illi quidem agunt curiosius, nisi à Rege adhibiti: sed considerantes tamen, quid quisque faciat, omnes, ceu fieri par est, modestiores reddunt. Posteaquam facta est res sacra, Rex arcessitis omnibus, quid faciendum sit, imperat. Quo fit, ut si hæc videas, existimes cæteros quidem homines studio subitario rem militarem tractare; Lacedæmonios autem solos reapse bellicorum operum artifices esse.

Posteaquam Rex ducere copias cœpit, si quidem hostis se nullus ostendat; nemo ipsum præ-

πλιὺ Σκιῖται, καὶ ᾧ ᾧ περὶ ἀνάλωμοι ἱππεῖς· ἦν δὲ
 ποτε μάχῃ οἴωνται ἔσεσθαι, λαβὼν τὸ ἀγῆμα τῆς
 πρώτης μέρους· ὁ βασιλεὺς, ἀγῆ συσπρέφας ἔπι δόρυ,
 ἔστ' ἂν γένηται ἐν μέσῳ δυοῖν μέρων, καὶ δυοῖν πολε-
 μάρχων. Οὓς δὲ δεῖ ἔπι τούτοις τετάχθαι, ὁ πρεσ-
 βύτατος τῶν πρὸ δημοσίαν σωτάτης. Εἰσὶ δὲ οὗτοι,
 ὅσοι ἂν σύσκιμοι ᾧσι τῶν ὁμοίων, καὶ μάντις, καὶ ἰατροί,
 καὶ αὐληταί, ᾧ τῆ ἱερατῆ ἀρχόντες, καὶ ἐθελύσιοι ἦν
 πίνες πρῶσιν. Ωστε τῶν δεομένων γίνεσθαι, οὐδὲν ἀπορεῖ-
 ται· ἔδεν γὰρ ἀπρόσκεπτόν ἔστι.

cedit, præter Sciritas, & equites exploratores: sin
 prælium committendum esse putant, Rex agmi-
 ne primæ cohortis secum sumpto, conversoque
 ad hastam perguit, donec medio inter duas cobor-
 tes ac duos polemarchos loco fit. Qui verò post
 hos collocandi sunt, illos maximus natu inter
 eos, qui ad tabernaculum publicum pertinent,
 ordinat. Sunt autem hi, quicunque contubernio
 cum paribus eodem utuntur, & haruspices, &
 medici, & tibicines, & copiarum *apud impedi-
 menta* præfecti, & si qui sponte suâ *expeditioni*
 adsunt. Quo fit, ut eorum, quæ fieri necesse est,
 nihil desideretur: quippè quòd nihil non antè
 prospectum fit.

i Post ἱερατῆ supple σκοποφορικῆ. Wells.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Όταν γὰρ μὴν κραιῶς δοκῆ^ῖ εἰ) φραλοπεδεύεα^ῖ, ἰ τῆ-
 τε μὲν κύριος βασιλεύς, καὶ τῆ δειξά γὰ, ὅπου δεῖ.
 Τὸ μὲντοι φρεσβείας ἀποπέμπεσθαι καὶ φιλίας καὶ πολε-
 μίας, τοῦτ' αὖ βασιλέως. Καὶ ἄρχον^ῖ μὲ πάντες ἀπὸ
 βασιλέως, ὅταν βέλων^ῖ φραξά π. Ἦν δ' οὖν δίκης
 δεόμενός τις ἔλθῃ, πρὸς Ἑλλανοδικας τῆτον ὁ βασιλεύς
 ἀποπέμπε^ῖ ἢν χρημάτων, πρὸς ταμίας^ῖ ἢν δὲ λήϊδα
 ἄγων, πρὸς λαφυροπόλας. Οὕτω δὲ φρατομῶν,
 βασιλεῖ οὐδὲν ἄλλο ἔργον καταλείπεται ὅτι φρουρῶς, ἢ
 ἱερεῖ μὲ πὰ πρὸς τοὺς θεῶς^ῖ εἰ), φρατηγῶ^ῖ, τὰ πρὸς
 τοὺς ἀνθρώπους.

Quodnam tempus esse metandi castra videatur,
 regis est in arbitrio fitum ; itemque locum com-
 monstrandum. Prætereà sive fœderatorum, seu hos-
 tium dimittere legationes, ad Regem pertinet.
 Quoties aliquid agendum est, omnes è Rege ini-
 tium sumunt. Si quis judicio disceptaturus *ad*
Regem veniat, ad Hellanodicas, *sive Græcorum*
judices, à Rege remittitur : si pecuniâ quis egeat,
 ad quæstores : si prædam adferat, ad manubiarum
 distractores. Quæ cùm ita gerantur, Regi
 nihil aliud in exercitu restat negotii, quàm ut re-
 rum divinarum respectu sit Sacerdos, humana-
 rum verò, Imperator.

I ΑΙ. τέτε μὲν Λυκῆρος βασιλεῖ λέγει μέλειν, καὶ τῆ δ. &c.

Κ Ε Φ. ιδ'.

ΕΙ δέ τις με ἔροιτο, εἰ ἔτι καὶ νῦν μοι δοκοῦσιν Ὁ
 Λυκούργου νόμοι ἀκίνητοι ἀφαιρῆναι, τοῦτο μὰ
 Δία οὐκ ἂν ἐπιθρασέως εἶποιμι. Οἶδα γὰρ
 πρότερον μὲν Λακεδαιμονίους αἰσχυρῶν οἴκοι τὰ μέ-
 τρια ἔχοντας ἀλλήλοις στυγεῖν μᾶλλον, ἢ ἀρμόζοντας
 ἐν τοῖς πόλεσι, καὶ κολακευομένους ἀφαιρῆναι. Καὶ
 πρόσθεν μὲν οἶδα αὐτοὺς φοβουμένους, χρυσίον ἔχοντας
 φαίνεσθαι· νῦν δ' ἔστιν οὐς καὶ καλωπιζομένους ὅτι τὰ
 κεκτημένα.

Ἐπίσταμαι δὲ καὶ πρόσθεν τούτου ἕνεκα ξεινηλασίας

C A P. XIV.

QUOD si quis me roget, an hâc etiam tem-
 pestate Lycurgi leges immotæ mihi per-
 manere videantur ; id profectò non audactèr dix-
 ero. Nam scio Lacedæmonios pridem maluisse
 domi modicis cum facultatibus consuetudine mu-
 tuâ uti, quàm in præfecturis civitatum per ad-
 sentationes degenerare. Scio metuissè antèhac eos
 sibi, nè aurum possidere deprehenderentur : jam
 nonnulli sunt, qui hoc ipso semet ostentant, quòd
 aurum possideant.

Prætereà scio peregrinos ob eam causam olim

γίνομαι, καὶ ἀποδῆμειν οὐκ ἔξον, ὅπως μὴ ῥαδιουργίας ὦ πολῖται ἀπὸ τῶν ξένων ἐμπίπλαιντο· νῦν δ' ἔπιταμαι οὐτ' δοκουῦτας ἄφροντας εἶ), ἐαπουδακότητας, ἕως μηδέποτε παύων) ἀρμόζοντες ἔπι ξένης. Καὶ ἦν μὲν ὅτε ἐπεμελουῦτο, ὅπως ἀξιοὶ εἶεν ἡγεῖσθαι· νῦν ἤδη πολὺ μᾶλλον παραγματούον), ὅπως ἀρξουσιν, ἢ ὅπως ἀξιοὶ τούτων ἔσονται).

Τοιγαροῦν ὦ Ἕλληες πρότερον μὲν ἰόντες εἰς Λακεδαιμόνα, ἐδέοντο αὐτῶν ἡγεῖσθαι ἔπι τοὺς δοκουῦτας ἀδικεῖν· νῦν δὲ πολλοὶ παρακαλοῦσιν ἀλλήλους ἔπι ὅ ἄφροντες ἀρξαι πάλιν αὐτοὺς. Οὐ-

ejectos fuisse, neque concessas peregrinationes; nè ab exteris cives improbitatem haurirent: nunc mihi constat, eos, qui loco videntur apud ipsos esse principe, studiosè in hoc incubuisse; ut nunquam non apud exteros urbium præfecti essent. Fuit item aliquando *tempus*, cùm in id operam dabant, ut principatu digni essent: nunc id magis enituntur, ut imperent, quàm ut imperio digni sint.

Itaque fit, ut Græci, qui olim Spartam profecti *Lacedæmonios* orabant, ut duces adversus illos essent, qui injustè agere viderentur: nunc magnâ ex parte seipfos ad impediendum cohortentur, nè *ad Lacedæmonios* rerum summa redeat. Ne-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

θεοῦ ὄντα· καὶ στρατιάν ὅποι ἀνὴρ πόλις ἀκπέμπη, ἡγή-
 εῖσθαι.

Ἐδωκε δὲ καὶ γέρα ἀπὸ τῶν θυομνύων λαμβάνειν· καὶ
 γῆν τε ἐν πολλαῖς τῶν πελοπόννησος πόλεων ἀπέδειξε ἕξαι-
 ρετον τοσαύτῃ, ὥστε μήτε δεῖσθαι τῶν μετρίων, μήτε
 πλούτῳ ὑπερφέρειν. Ὅπως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς ἕξαι-
 σκισθεὶς, σκισθὴν αὐτοῖς δημοσίαν ἀπέδειξε, καὶ διμοι-
 εῖα γε ὅτι τῷ δείπνῳ ἐτίμησεν, ἔχοντα διπλάσια κα-
 ταφάγειν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἀπὸ τῆςδε τιμῆς ἔχοιεν, ἵ-
 εῖπι-
 να βέλοιντο.

Deo: ut, quocunque civitas militum copias mit-
 teret, ducis munere fungeretur.

Adtribuit hoc quoque, ut de victimis cæsis ho-
 noris causâ quædam ipse caperet: prætereâ tan-
 tum agri eximii multis in urbibus finitimis secre-
 vit, ut mediocrium quidem illi *facultatum* copia
 non desit, non tamen opibus antecellat. Atque
 uti Reges etiam foris uti contubernio possent, ad
 hoc eis tabernaculum publicum ordinavit, eum-
 que honorem illic addidit, ut in cœnâ duplex ip-
 sis portio cederet; non id quidem, ut duplo plus,
quàm alii, vorarent; sed ut aliquid indè honoris
 causâ dare possent, cui libuisset.

1 Al. εἶπνα ἀρελέας βέλ.

Ἐδωκε δ' αὖ καὶ συσκήνους δύο ἑκατέρῳ προσελέσθαι, οἳ δὴ καὶ Πύθιοι καλεῖνται. Ἐδωκε ἣ καὶ πασῶν τῶν συῶν ἀπὸ τόκου χεῖρον λαμβάνειν, ὡς μήποτε ἀπορήσῃ βασιλεὺς ἱερῶν, ἣν περ δεηθῆ ἑοῖς συμβυλεύσασθαι. Καὶ πρὸς τῆ οἰκίᾳ ἣ λίμνη ὕδατος ἀφρονίαν πᾶσι δέχεται. Οἳ καὶ τῶντο πρὸς πολλὰ χρήσιμον, οἳ μὴ ἔχοντες αὐτὸ μάλλον γινώσκουσι. Καὶ ἔδρας δὲ πάντες ὑπανίστανται βασιλεῖ, πλεονέκῃ Εφοροὶ ἀπὸ τῶν Εφορικῶν δίφρων. Καὶ ὄρκους ἣ ἀλλήλοις καὶ μῆνα ποιῶνται, Εφοροὶ μὲν ὑπὲρ τῆ πόλεως, βασιλεὺς δ' ὑπὲρ ἑαυτοῦ. Οἳ ἣ ὄρκος ὅτι ὧν μὲν βασιλεὺς, “Καὶ τὰ τῆς πόλεως κειμένους νόμους βασιλεύσειν.” Τῆ ἣ

Prætereà Regi utrique potestatem deligendi contubernales binos concessit, quos Pythios vocant. Permisit etiam, ut de omnium scrofarum partu porcum acciperet, nè unquam Rex victimis careret, si quâ in re Dii consulendi essent. Propter domum regiam stagnum aquæ copiam suppeditat. Quod quidem ad multa per esse utile, magis intelligunt ii, qui eo carent. Etiam de fellâ Regi adfurgunt omnes, præterquam Ephori de fellis Ephoricis. Mensibus singulis jurejurando se invicem adstringunt, Ephori quidem nomine civitatis, Rex autem suo. Regis jusjurandum est, “Regnum se gesturum ex præscripto legum latarum:” Civitatis, “Con-

πόλι, “ Εμπειροκόωντος ἐκείνου ἀτυφέλικτον τὴν βασι-
 “ λείαν πρέξειν.”

Αὐτὰ μὲ οὐκ αἰ τιμὰ οἴκοι ζῶντι βασιλεὶ δέδονται,
 ἔδεν τι πολὺ ὑπερφέρουσαι τῶν ἰδιωτικῶν. Οὐ γὰρ ἐ-
 βεβλήθη οὔτε τοῖς βασιλεῦσι τυραννικὸν φρόνημα πρὸς
 εἴησαι, οὔτε τοῖς πολίταις φόβον ἐμποῖησαι τῆς δυνά-
 μεως. Αἱ ἢ τελευτήσαντι τιμὰ βασιλεῖ δέδονται, τῆδε
 βεβλήθη δηλοῦν ὁ Λυκούργου νόμοι, ὅτι οὐχ ὡς ἀν-
 θρώπους, ἀλλ’ ὡς ἥρωας τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλεῖς
 πρὸς τιμῆσιν.

“ servaturam se regnum ipsius inconcussum, si
 “ quidem jusjurandum hoc sanctè servaret.”

Atque hi honores in patriâ Regi, quamdiù vi-
 vit, concessi sunt; non multùm privatorum ho-
 noribus potiores. Etenim neque Regibus ani-
 mos addere tyrannicos voluit, neque civibus eo-
 rum potestatem invisam reddere. Qui autem
 Regi mortuo concessi sunt honores, iis Lycurgi
 leges indicare volunt, non se Lacedæmoniorum
 Reges ut homines, sed tanquam heroes honore
 eximio adfecisse.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Πρῶτον γὰρ εἶναι τῆτο ἔρα, ὅτι δικαίως αὐτόθι καὶ οἱ πέ-
νηες καὶ ὁ δῆμος πλέον ἔχει τῶν θυμαίων καὶ τῶν πλοσίων, διὰ
τόδε, ὅτι ὁ δῆμος ἔστιν ὁ ἐλαύνων τὰς ναῦς, καὶ ὁ τῆ δύνα-
μιν περιίθει τῆ πόλει· καὶ οἱ κυβερνήται, καὶ οἱ κελευσά, καὶ
καὶ ὁ πενήκονταρχοι, καὶ οἱ πρῶτα, καὶ οἱ ναυπηγοί,
οὗτοί εἰσιν ὁ τὴν δύναμιν διετιθέμενοι τῆ πόλει πολὺ
μᾶλλον, ἢ οἱ πολῖται καὶ οἱ θυμαῖοι καὶ οἱ χρηστοί. Ἐπειδὴ
εἶναι ταῦτα ἕτως ἔχει, δοκεῖ δίκαιον εἶναι πᾶσι τῶν ἀρχῶν με-
τεῖναι, ἔν τε τῶ κλήρω, καὶ εἰ τῆ χειροτονία· καὶ λέγειν
ἔξεῖναι τῶ βυλομύθῳ τῶν πολιτῶν.

Ἐπειτα ὅποσα μὲν σωθῆναι φέρουσι τῶ ἀρχῶν, χρη-

Primùm igitur hoc dicam, meritò pauperes ac
plebem ibi plus posse, quàm nobiles & divites,
idque ob hanc causam, quòd plebs & naves agat,
& potentiam civitati conciliet: adeoque guber-
natores, & incitatores nautarum, & quinquagin-
ta remigibus præfecti, & proretæ, & navium fa-
bricatores, hi sùnt, qui multo magis reipublicæ
potentiam amplificant, quàm cives, quàm nobi-
les, quàm homines frugi. Hæc cùm ita se ha-
beant, æquum esse videtur, ut omnes, magistra-
tuum participes fiant, sive per sortem, seu per
suffragium; utque cuivis civium dicere liceat,
qui quidem velit.

Deindè quotquot magistratus, sive superio-

σαὶ ἔσαι καὶ μὴ χρυσά, ἢ κίνδυνον τῷ δήμῳ ἀπανή, τέ-
των μὲν τῶν ἀρχῶν ἔδεν δεῖται ὁ δῆμος μετεῖναι, οὔτε τῶν
στρατηγικῶν κλήρων οἰόνται σφίσι χρῆναι μετεῖναι, οὔτε τῶν
ἵππαρχῶν. Γινώσκει γὰρ ὁ δῆμος, ὅτι πλείω ὠφε-
λεῖται ἐν τῷ μὴ αὐτὸς ἀρχεῖν ταύταις τὰς ἀρχαῖς, ἀλλ'
ἔάν τοὺς δυνατώτατους ἀρχεῖν. Ὅποσα δ' εἰσὶν ἀρχαὶ
μισθοφορίας ἕνεκα καὶ ἀφελείας εἰς τὸ οἶκον, ταύτας ζη-
τεῖ ὁ δῆμος ἀρχεῖν.

Ἐπειτα δὲ ὁ ἔνιοι θαυμάζουσιν, ὅτι πανταχῶς πλέον νέ-
μῃσι τοῖς πονηροῖς, καὶ πένησι, καὶ δημοτικῶς, ἢ τοῖς χρη-
στοῖς, ἐν αὐτῷ τῷ φαιδῷ τῆς δημοκρατίας διασώζονται.

res seu inferiores, universo populo vel salutis vel
periculorum auctores sunt, eorum uti particeps
fit vulgus, non est necesse; neque plebs fortes
prætorias, neque præfecturas equitum ad se per-
tinere putat. Animadvertit enim, se plus emo-
lumentum capere, dum magistratus hocce non obit,
sed illis relinquit gerendos, qui plurimum pos-
sunt. Quotquot verò magistratus habent stipen-
dia, rei que familiari conducunt, hos etiam vul-
gus ambit.

Quod autem nonnulli mirantur, ubique plus
eos hominibus nullius momenti, & pauperibus,
& plebeis, quàm egregiis viris tribuere; in hoc
ipso popularem civitatis statum apertè conservant.

Οἱ μὲν γὰρ πένητες καὶ ᾧ δημόται καὶ ᾧ χείρεις εὖ
 πράττοντες, καὶ πολλοὶ οἱ τοιοῦτοι γυγόμενοι, τὴν δη-
 μοκρατίαν αὖξουσιν. Ἐὰν ᾗ εὖ πράττωσιν ᾧ πλείοι
 καὶ οἱ χρηστοί, ἰσχυρὸν ὁ ἐναντίον σφίσιν αὐτοῖς κρησῶ-
 σιν ᾧ δημοτικοί. Ἐστὶ δὲ πάση γῆ ὁ βέλτερον ἐναντίον
 τῇ δημοκρατία. Ἐν γὰρ τοῖς βελτίστοις ἐνὶ ἀκολασίᾳ
 τε ὀλιγίστη καὶ ἀδικία, ἀκείβεια δὲ πλείστη εἰς τὰ χρη-
 στά· ἐν δὲ τῷ δήμῳ ἀμαθία τε πλείστη καὶ ἀταξία καὶ
 πονηρία. Ἦτε γὰρ πένια αὐτοὺς μᾶλλον ἢ ἄλλ' ὅτι τὰ
 αἰσθῆ, καὶ ἡ ἀπαιδουσία καὶ ἡ ἀμαθία δι' ἐνδειαν χρημά-
 των ἰ ἐνίοις τῶν ἀνθρώπων.

Quippè dum pauperes, & plebei, & nauci ho-
 mines benè agunt, & ad aliquem numerum ex-
 crescunt, statum *civitatis* popularem augent. Sin
 divitibus & egregiis *hominibus* benè fit; tum ve-
 rò plebei contrariam sibi partem corroborant.
 Sunt autem ubique terrarum optimàtes domina-
 tui plebeio contrarii. Nam in optimatibus petu-
 lantiæ ac injustitiæ minimum est, studium verò
 rerum honestarum accuratissimùm: *contrà*, in
 plebe plurimum inscitiae, confusionis, improbita-
 tis. Etenim paupertas magis eos adducit ad tur-
 pia, & plerique mortalium propter penuriam ne-
 que literaliter educari, neque rectè institui pos-
 sunt.

1 Forfan ἔνεστιν ἐνίοις. Wells.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ πονηρία καὶ εὐνοία μάλλον λυσιτελεῖ, ἢ ἡ τοῦ χρηστοῦ ἀρετὴ καὶ σοφία καὶ κακονοία. Εἴη μὲν οὖν ἂν πόλις ὅσα ἀπὸ τοιούτων διαίτημάτων ἢ βελτίστη, ἀλλ' ἡ δημοκρατία μάλιστα ἂν σώζοιτο ἕτως. Ο γὰρ δῆμος ἔβύβλαι εὐνομομένης τῆς πόλεως αὐτὸς δουλεύειν, ἀλλ' ἐλεύθερος εἶναι, καὶ ἀρχειν τῆς κακονομίας αὐτῶν ὀλίγον μέλει. Οὗδ' οὐ νομίζεις ὅτι εὐνομείᾳ, αὐτὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύει ὁ δῆμος, καὶ ἐλεύθερός ἐστιν.

Εἰ δ' εὐνομίαν ζητεῖς, πρῶτα μὲν ὄφει τῆς δεξιῶς τάτης αὐτοῖς τοὺς νόμους πηθέντας ἔπειτα κολάσασιν οἱ χρηστοὶ τῆς πονηροῦς, καὶ βυλεύσασιν ὁ χρηστοὶ περὶ τῆς

tilitatem, cum benevolentia, plus sibi prodesse, quam viri egregii virtutem & sapientiam, cum malevolentia. Potest igitur fieri, ut his moribus civitas non efficiatur optima; sed status tamen popularis hac ratione conservabitur. Populus enim non vult rempublicam bene constitutam, in qua sibi fit serviendum; sed liber esse vult, & imperio potiri, ac malum interim civitatis statum flocci pendit. Nam quod tu non recte constitutum existimas, id ipsum potentiam plebis libertatemque sustinet.

Quod si bonum reipublicæ statum requiris, primum videbis in eo peritissimos leges ferre: deinde boni malos punient, deque republicâ con-

πόλεως, καὶ οὐκ εἶσθε μαινομένους ἀνθρώπους βυλεύειν, εἰδὲ λείπειν, εἰδὲ ἐκκλησιάζειν. Ἀπὸ τούτων τοίνυν τῶν ἀγαθῶν τάχιστα ἂν ὁ δῆμος εἰς δαλείαν καταπέσοι. Τῶν δούλων δ' αὖ καὶ τῶν μετρίκων πλείστη ὄβρις Ἀθηνησιν ἀκολασία, καὶ ὅτε πατάξαι ἔξεστιν αὐτόθι, ὅτε ὑπεκνήσεται σοι ὁ δούλος. Οὐ δ' ἕνεκέν ὄβρις τούτο ὀπιχόμενον, ἐγὼ φράσω. Εἰ νόμος ἦν τῷ δούλῳ ὑπὸ τῷ ἐλευθέρῳ τύπτειν, ἢ τῷ μετρίκῳ, ἢ τῷ ἀπελεύθερον, πολλάκις ἂν οἰηθεῖς εἶναι τῷ Ἀθηναῖον δούλῳ, ἐπάταξεν ἄν. Ἐαθήτα τὸ γὰρ εἶδέν βελτίων ὁ δῆμος αὐτόθι, ἢ ὁ δούλος καὶ ὁ μετρίκος, καὶ τὰ εἶδη εἶδέν βελτίους εἶσιν.

sultabunt, & homines infanos neque consiliis adesse, neque orationem habere, neque concionari permittent: Quapropter ex his bonis celerrimè plebs ad servitutem reciderit. Servorum autem & advenarum maxima est Athenis petulantia, neque pulsandi eos cuiquam illic jus est, neque servus tibi cedit. Cur autem hoc moribus illicita receptum sit, equidem exponam. Si consuetudo ferret servum hominem ab ingenuo verberari, vel advenam, vel libertum; sæpè quis Atheniensem pulsaret, servum esse ratus. Nam neque vestitu, neque formâ, quidquam istic plebs servis advenisve præstat.

Εἰ δέ τις καὶ τῆτο θαυμάζει, ὅτι ἕως τῆς δούλης τρυφᾶν αὐτόθι, καὶ μεγαλοπρεπῶς διατᾶσθαι ἐνίχως, καὶ τῆτο γνώμη φανῆεν ἂν ποιῶντες. Οποῦ γὰρ ναυική δύναμις ὅσιν ἀπὸ χρημάτων, ἀνάγκη τοῖς ἀνδραπόδοις δουλεύειν, ἵνα λαμβάνων μὴ φράπη τὰς ἀποφορὰς, καὶ ἐλευθέρους ἀφίεναι. Οποῦ δ' εἰσὶ πλείοσι δούλοι, ἕκτι ἐνταῦθα λυσίτελξ τὸν ἐμὸν δούλον σὲ δεδίεναι. Ἐν ἧ τῆ Λακεδαίμονι ὁ ἐμὸς δούλος σὲ δέδοικεν. Ἄν δὲ δεδίη ὁ σὸς δούλος ἐμέ, κινδυνεύσῃ καὶ τὰ χρήματα δίδοναι τὰ ἑαυτοῦ, ὥστε μὴ κινδυνεύειν πρὸς ἑαυτοῦ. Διὰ τοῦτ' οὕτω ἰσηγείαν καὶ τοῖς δούλοις πρὸς σὺν ἐλευθέρους ἐποιήσαμεν, καὶ τοῖς μετοίκοις πρὸς τοὺς ἀγούς, διότι δεῖται

Jam si quis etiam miratur, quòd istic & delicatè servos & splendidè quidem nonnullos vivere patiantur, hoc quoque certo eos judicio facere constat. Nam ubi potentia navalis ab opibus pendet, ibi posthabitis hominibus liberis, servire mancipiis oportet, ut qui ea capit, quæstum faciat; ubi verò servi opulenti sunt, ibi meus ut servus te metuat, non expedit. Lacedæmone quidem meus servus te metuit. Jam si me servus tuus metuat, sanè verendum, ut res suas mihi det, nè quo ipse sit in periculo. Quamobrem æqualitatem quandam servis & liberis concessimus, itemque advenis & civibus, quòd advenarum e-

• 1 Steph. δεδούκει.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

πόλεων ἐν τῷ ναυσίν· ἵνα αὐτὸς τὴν ἔχῃ, καὶ ὁ πλούσιος
 πενετέροι γίνωνται. Ἐν τε τοῖς δικαστηρίοις ἔτι τῷ δικαίου
 αὐτοῖς μέλει μάλλον, ἢ τῷ αὐτοῖς συμφέροντος.

Περὶ ἡ τῶν συμμάχων, ὅτι ἐκπλέοντες συκοφαν-
 τοῦσιν, ὡς δοκοῦσι, καὶ μισοῦσι τοὺς χρηστούς, γινώ-
 κόντες ὅτι μισῆσθαι μὲν ἀνάγκη τὸν ἄρχοντα ἕως
 τοῦ ἀρχομένου· εἰ δὲ ἰσχύσουσιν ὁ πλούσιος καὶ οἱ
 ἰσχυροὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ὀλίγισον χρέον ἢ ἀρχὴν ἔ-
 σται τοῦ δήμου ἢ τοῦ Ἀθηναίων. Διὰ ταῦτα οὖν τοὺς
 καὶ χρηστὸς ἀτιμῶσι, καὶ χρήματα ἀφαιρουῦνται, καὶ
 ἔξελαύνονται, καὶ ἀποκτείνουσι, τοὺς ἡ πονηροὺς αὐ-

re, navigare; ut & ipsum habeat aliquid, & di-
 vites reddantur tenuiores. Nec in judiciis qui-
 dem magis ejus quod justum est, quam commo-
 di sui rationem habent.

De sociis autem, quod navigiis eos adeuntes,
 calumniari & odisse videntur egregios illic viros,
 ita sentiunt, fieri non posse, quin qui sub impe-
 rio est, oderit eum, qui est cum imperio: ac si
 majores locupletum & potentium vires sint in ci-
 vitatibus, imperium populi Atheniensis haud diu
 duraturum. Ob has inquam causas viris egregiis
 honores adimunt, facultates auferunt, exilia ca-
 pitisque poenas irrogant, dum nihili homines eve-

1 Stobæus omittit τὸν Ἀθηναίων.

2 Stob. ἐξελαύνουσι.

ξυσιν. Οἱ ἤ χρηστοὶ Ἀθηναίων τὰς χρυσούς ἐν τῷ συμ-
μαχίσι πόλεσι σώζουσι, γινώσκοντες ὅτι σφίσι ἀγαθὸν ἐστὶ
τὰς βελτίους σώζειν αἰεὶ ἐν τῷ πόλεσιν.

Εἶποι δέ τις ἂν, ὅτι ἰσχύς ἐστὶν αὐτῇ Ἀθηναίων, εἰάν οἱ
σύμμαχοι δυνατοὶ ᾧσι χρήματα εἰσφέρειν. Τοῖς ἤ δη-
μοκόϊς δοκῆ μείζον ἀγαθὸν εἶναι, τὰ τῷ συμμάχων χρή-
ματα ἕνα ἕκαστον ἔχειν Ἀθηναίων, ἐκείνης δὲ ὅσον ζῆν καὶ
ἐργάζεσθαι, ἀδυνάτους ὄντας ἐπιβυλεύειν. Δοκῆ δὲ ὁ
δῆμος Ἀθηναίων καὶ ἐν τῷδε κακῶς βουλευέσθαι, ὅτι
τὰς συμμάχους ἀναγκάζουσι πλεῖν ἐπι δίκας Ἀθήναζε.
Οἱ δὲ ἀνελογίζονται ὅσα ἐν τούτῳ ἐνὶ ἀγαθὰ τῷ δήμῳ

hunt. Contrà qui Athenienses frugi sunt, ii sa-
lutem *virorum* egregiorum in civitatibus fociiis
tuentur, quòd animadvertant sibi ex usu esse,
conservari semper in urbibus optimates.

At dixerit aliquis, in eo potentiam Athenien-
sium esse sitam, si pecunias eorum focii conferre
possint. At plebeiis hominibus magis expedire
videtur, ut Atheniensium unusquisque facultates
fociorum obtineat; illi, quantum opus sit ad vic-
tum & opera, nè possint infidiari. Hâc etiam in
parte populus Atheniensis uti consilio malo exis-
timatur, quòd focios Athenas navigare ad peten-
dum jus cogant. Verùm illi contrà ratiocinan-
tur, quantum in hoc infit Atheniensium populo

τῶν Ἀθηναίων. Πρῶτον μὲν, ἀπὸ τῶν πρυτανείων τὸ μισθὸν δι' ἐνιαυτῶν λαμβάνειν· εἴτε οἴκοι καθήμενοι, ἄνευ νεῶν ἔκπλη, θροικῶσι τὰς πόλεις τὰς συμμαχίδας, καὶ τὰς μὲν τῶν δήμων σώζουσι, τὰς δ' ἐναντίας ἀπολύουσι ἐν τοῖς διακτηρίοις. Εἰ δὲ οἴκοι εἶχον ἕκαστοι τὰς δίκας, ἄλλε ἀχθόμενοι Ἀθηναίοις, τούτους ἀνὸς σφῶν αὐτῶν ἀπώλυε, οἵτινες φίλοι μάλιστα ἦσαν Ἀθηναίων τῷ δήμῳ.

Πρὸς δὲ τούτοις, ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων τὰδε κερδαίνει τῶν δικῶν Ἀθήνησιν ὄσων τοῖς συμμαχοῖς. Πρῶτον μὲν γὰρ ἢ ἕκαστῆ τῆ πόλει πλείων ἢ ἐν Ἡεραϊδῶν· ἔπειτα εἴτε τῷ σιωικία ὄσων, ἢ ἀνδράποδον μεταφορεῖν. Επει-

commodi. Primùm est, quòd à Prytaneis anno toto mercedem percipiant; deindè, quòd domi residentes, nullis emissis navibus, civitates socias administrant; plebeioque statui addictos incolumes servant, adversariis eorum in judiciis oppressis. Quòd si judicia singuli exercerent in patriâ, nimirùm Atheniensibus infensi, eos ipsos de numero suorum opprimerent, quicumque populo Atheniensium imprimis amici essent.

Prætereà populus Atheniensis, dum jus Athenis socii petunt, hæc lucratur. Primùm è centesimo in Piræo civitati proventus major accedit: deindè *lucrum percipit*, cui vel cœnaculis instructa domus est, vel jumentum meritorium. Iti-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Πρὸς δὲ τούτοις ἀφ' τῆν κτήσιν ἢ ἐν τοῖς ὑδροίοις, καὶ διὰ τὰς ἀρχὰς τὰς εἰς τὴν ὑδροείαν, λεληθάσι μανθάνοντες ἐλαύνειν τῆν κόπην αὐτοῖ τε καὶ οἱ ἀκόλουθοι. Ανάγκη γὰρ ἄνθρωπον πολλάκις πλέοντα κόπην λαβεῖν καὶ αὐτὸν, καὶ τὸν οἰκέτιον, καὶ ὀνόματα μαθεῖν τὰ ἐν τῆν ναυικῆν. Καὶ κυβερνήται ἀγαθοὶ γίνονται δι' ἐμπειρίαν τε τῶν πλοίων, καὶ ἀφ' μελέτιον. Εμελέτησαν ἢ οἱ μὲν, πλοῖον κυβερνῶντες, ὧ ἢ, ὀλκιάδα· ὧ δ' ἐντεῦθεν ὄπι τεύρη κατέστη. Οἱ ἢ πολλοὶ ἐλαύνειν εὐθὺς ὡς οἶόν τε εἰσβάλλει εἰς ναῦς, ἅτε ἐν παντί ὧ βίῳ προμεμελετηκότες.

Præterea propter id quòd extra fines patriæ possident, & propter magistratus gerendos apud exteros, sensim remo navem agere, tum ipsi, tum comites, discunt. Est enim necesse, ut qui sæpiùs navigat, remum in manus sumat, tam ipse, quàm famulus, reique navalis adpellationes discat. Etiam boni gubernatores fiunt, partim propter usum navigiorum, partim propter exercitationem. Exercent autem sese alii navigium minus gubernando, alii navim onerariam: ac nonnulli ad triremes hinc transeunt. Complures statim in ipso ingressu in naves, remigare possunt, exercitati jam ita nimirum in hoc per omnem vitam.

Κ Ε Φ. β'.

ΤΟ δὲ ὀπλιτικὸν αὐτοῖς, ὃ ἤκιστα δοκῆ εἶ ἔχειν Ἀθῆναισι, οὕτω καθεύθηκε. Καὶ τῶ μὲ πολεμίων ἡτῆους τὲ σφᾶς αὐτοὺς ἡγρυῶται εἶ), καὶ μείζους τῶν δὲ συμμάχων, οἱ φέρουσι τὸν φόρον, καὶ κτηνὴν κρείττοι εἰσι, καὶ νομίζουσι τὸ ὀπλιτικὸν ἄρχειν, εἰ τῶν συμμάχων κρείττονές εἰσι. Πρὸς δὲ καὶ κατὰ τύχην τι αὐτοῖς τοῖδ'τον καθεύθηκε. Τοῖς μὲν κατὰ γῆν ἀρχομύοις οἷόντ' ἔστιν ἕκ μικρῶν πόλεων στωικισθέντας, ἀθρόους μάχεσθαι. Τοῖς ἢ κτηνὴν γάλατται ἀρχομύοις, ὅσοι νησιῶτά εἰσι, ἔχ' οἷόν τε στωάρεσθαι εἰς ὅ

C A P. II.

CÆterùm terrestris militiæ, quæ Athenis non satis benè comparata esse videtur, hæc est ratio. Arbitrantur *Athenienses*, hostibus se & inferiores, & superiores esse: Sociis verò, qui tributum eis pendunt, longè etiam terrâ præstant, ac se terrestribus copiis præcipuè valere putant, si sociis sint superiores. Prætereà fortunâ quâdam talis ipsorum est conditio. Possunt subditi in continenti parvis ex oppidis coire, conjunctisque copiis pugnare. At verò maritimorum subditorum, hominum videlicet insularium oppida conjungere

αὐτὸ τὰς πόλεις. Ἡ γὰρ θάλασσα ἐν ᾧ μέσῳ, ὧ ἢ
κραυῦντες θαλασσοκράτορές εἰσιν. Εἰ ἢ οἷόν τε καὶ λα-
θεῖν συωελθεῖσιν εἰς ταυτὸ τοῖς νησιώταις εἰς μίαν νῆσον,
ἄπολοιῦται λιμῶ.

Ὅποσα δὲ ἐν τῇ ἡπείρῳ εἰσὶ πόλεις ὑπὸ τῶν Ἀθη-
ναίων ἀρχόμεναι, αἱ μὲν μεγάλαι ἀφ' ἧ δέθ' ἀρχονται,
αἱ δὲ μικραὶ πάνυ ἀφ' ἧ χρεία. Οὐ γάρ' ἔστι πόλις ἔ-
δεμία, ἥ τις ἔδει ἢ εἰσάγεσθαι πῆ ἢ ἐξάγεσθαι. Ταῦτα
τοίνυν ἔστω αὐτῇ, εἰ μὴ ὑπὸ ἡκόος ἢ τῶν ἀρχόντων
τῆ θαλάττης. Ἐπειτα ἢ τοῖς ἀρχοῦσι τῆ θαλάττης οἷόντ'
ἔστι ποιεῖν, ἄπερ ἔ τοῖς τῆς γῆς, ἐνίοτε τέμνειν τὴν γῆν

vires non possunt. Est enim in medio mare,
quique rerum potiuntur, etiam maris imperium
obtinent. Quòd si etiàm fieri possit, ut insulares
clàm in unam conveniant insulam, fame peribunt.

Quotquot autem civitates subiectæ Athenien-
sium imperio, in continenti sitæ sunt; earum
quæ majusculæ sunt, metûs causâ parent; quæ
minores, propter penuriam. Nec enim oppidum
ullum est, cui non opus sit aliquid vel importari,
vel exportari. Nequit autem hæc consequi, si
non iis obtemperet; qui maris imperio potiuntur.
Deindè possunt ii, qui mare suâ in potestate ha-
bent, ea facere, quæ rerum terrâ domini non
possunt, nimirùm nonnunquam vastare agrum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

λίαν ἰέναι, ἢ νικᾶν μαχόμενον· ἢ ἢ πλεονία, οὐ μὲν ἀν
 ἢ κρείττον, ἔξεστιν ἀποθῆναι· ἢ δ' ἢ πίων ταύτης τῆς γῆς
 ἢ ἄλλα πλεονεῦσαι, ἔως ἀν' ὅτι φιλίαν χώραν ἀφίκη-
 ται, ἢ ὅτι ἢ πίους αὐτοῦ. Ἐπειτα νόσοις τῶν καρπῶν,
 αἱ ἔκ Διός εἰσιν, οἱ μὲν κατὰ γῆν κράτιοι χαλεπῶς
 φέρουσι, ὧ δὲ καὶ θαλάτῃ, ῥαδίως. Οὐ γὰρ ἅμα
 πᾶσα γῆ νοσεῖ. Ὡστε ἔκ τ' εὐθινοῦσις ἀφικνεῖται τοῖς
 τ' θαλάσσης ἀρχουσι.

Εἰ δὲ δεῖ καὶ μικροτέρων μνηστῆσαι, ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς τ' θαλάττης πρῶτον μὲν τρέπους εὐωχιῶν ἔξ-

nes eat, vel pugnando vincat: qui autem navi-
 gat, ubi superior est, *de navibus* potest egredi;
 ubi inferior præterlegere licet mare *proximum* ei
 terræ, donec vel amicorum ad fines pervenerit,
 vel eorum, qui sunt ipso inferiores. Deindè fru-
 gum labes, quæ à Jove sunt, graves illis acci-
 dunt, qui terrâ rerum potiuntur; qui verò mari,
 facilè has ferunt. Non enim omnes unâ regio-
 nes iis laborant. Quo fit, ut ex eâ quæ fructus
 uberes tulit, commeatus ad illos perveniat, qui-
 bus mare paret.

Quòd si etiam leviorum quorundam facienda
 est mentio, primùm propter imperium maris A-

1 Forſan ἀποθῆναι ταύτης τῆς γῆς, καὶ ἄλλας παρὰ Steph.

εὐρὸν ὀπιμοσγόμενοι ἄλλήλοις. Ο, τὸ ἐν Σικελίᾳ ἢ ἐν
 ἢ ἐν Ἰταλίᾳ, ἢ ἐν Κύπρῳ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν Λυδίᾳ,
 ἢ ἐν τῷ Πόντῳ, ἢ ἐν Πελοποννήσῳ, ἢ ἄλλοθί που, ταῦτα
 πάντα εἰς ἓν ἠθροῖσθαι, ἀφ' ἧν ἀρχὴν τῆς θαλάττης.
 Ἐπειτα φωνῶ τὴν πᾶσαν ἀκούοντες, ἐξελέξαντο τὸ το
 μὲν ἐκ τῆς, τοῦτο δ' ἐκ τῆς. Καὶ ὁ μὲν Ἕλληες
 εἶδα μᾶλλον καὶ φωνῆ, καὶ ἀφ' αἷτη, καὶ σχήματι χρῶν-
 ται. Ἀθηναῖοι δὲ κεκραμμένη ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήων καὶ
 βαρβάρων.

Θυσίας δὲ, καὶ ἱερά, καὶ ἑορταίς, καὶ τεμενίῃ, γνῶς
 ὁ δῆμος ὅτι οὐχ οἷόν τε ἕσθιν ἐκάστω τῶν πεινήτων θύειν,

thenienses ex commerciis mutuis varios epulandi
 modos invenierunt. Quicquid rei suavis vel in
 Siciliâ, vel in Italiâ, vel Cypro, vel Ægypto, vel
 Lydiâ, vel Ponto, vel Peloponneso, vel alibi erat;
 hæc omnia in unum congesta sunt, propter ma-
 ris imperium. Deindè cùm linguas omnes au-
 diant, aliud ex aliâ delegerunt. Et Græci qui-
 dem magis peculiari tum linguâ, tum victûs ra-
 tione, tum habitûs, utuntur: Athenienses verò
 mistâ quâdam ex omnibus, tum Græcis, tum
 barbaris.

Jam sacrificia, fana, festa, lucos & delubra quod
 adtinet, qui apopulus intelligebat, non posse quem-

καὶ εὐωχίᾳ, καὶ κτᾶσι ἱερά, καὶ πόλιν οἰκεῖν καλὴν καὶ
 μεγάλην, ἔξευρεν ὅτῳ τρόπῳ ἔσται ταῦτα. Θύουσιν οὖν
 δημοσίᾳ μὲν ἢ πόλις ἱερεῖα πολλά· ἔστι δὲ ὁ δῆμος ὁ
 εὐωχούμενος, καὶ διαλαγχάνων τὰ ἱερεῖα. Καὶ γυμνάσια,
 καὶ λουτρὰ, καὶ ἀποδυτήρια, τοῖς μὲν πλοῦστοις ἕστιν ἰδία
 ἐνίοις, ὁ δὲ δῆμος αὐτὸς αὐτῷ οἰκοδομεῖται ἰδία παλαί-
 ετρας πολλάς, ἀποδυτήρια, λουτρῶνας· καὶ πλείω τέτων
 ἀπολαύει ὁ ὄχλος, ἢ οἱ ὀλίγοι, καὶ οἱ εὐδαίμονες.

Τὸν δὲ πλεῖστον μόνοι οἰοῖτ' ἔχειν τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
 βαρβάρων. Εἰ γάρ τις πόλις πλουτεῖ ξύλοις ναυπηγι-
 σίμοις, ποῖ διαθήσει, εἰ μὴ πείσῃ τὸν ἄρχοντα τῶν θα-

vis pauperem sacrificare, epulari, fana sua possi-
 dere, civitatem pulchram & amplam incolere;
 quo pacto hæc quoque fierent, excogitavit. Ita-
 que civitatis sumptu multæ hostiæ publicè mac-
 tantur: & populus est is, qui epulatur, & forte
 victimas *inter se* partitur. Gymnasia, lavacra, a-
 podyteria privatim homines quidam opulenti ha-
 bent; ac populus sibi peculiariter multas palæf-
 tras, apodyteria, lavacra ædificat: eorumque plu-
 ribus fruitur vulgus, quàm pauci ac beati.

Divitias etiam soli ex Græcis ac barbaris *A-*
thenienses habere possunt. Nam si qua civitas
 lignis abundat ad naves fabricandas, ubinam ea
 vendet, si non dominum maris priùs sibi conci-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἔσθ' ἄλλα δύο, ἢ τρία, μιᾷ πόλει· ἀλλὰ ὃ μὲν τῆ, ὃ δὲ τῆ.

Ἐπι ἣ πρὸς τούτοις ὡς πᾶσαν ἡπειρὸν ἔστιν ἢ ἀκτὴ πρὸς ἄκρον, ἢ νῆσον πρὸς κρημνὴν, ἢ στενόπορον πε-
 ὄνην ἔξουσιν ἐνταῦθα ἐφορμῶσι τοῖς τῆς θαλάττης ἀρχα-
 σι λωβᾶσθαι τοὺς τὴν ἡπειρὸν οἰκοῦντας. Ἐνὸς ἣ ἀν-
 δεῖς εἰσιν. Εἰ γὰρ νῆσον οἰκοῦντες θαλασσοκράτορες ἦ-
 σαν Ἀθηναῖοι, ὡς ἤρχεν ἂν αὐτοῖς ποιεῖν μὲν κακῶς,
 εἰ ἠβούλοντο, πάσχειν δὲ μηδὲν, ἕως τῆς θαλάττης ἤρ-
 χον, μηδὲ τμηθῆναι τὴν ἑαυτῶν γῆν, μηδὲ προσδέ-
 χασθαι τοὺς πολεμίους. Νῦν ἣ ὁ γεωργουῦντες καὶ οἱ

neque alterius generis duo, vel tria, oppido uni
suppetunt : sed hoc huic, illud isti.

Prætereà juxta quamvis continentem, vel lit-
 tus est porrectum, vel adjacet insula, vel fre-
 tum aliquod. Itaque domini maris istis in lo-
 cis adpellere possunt, ac illos, qui continentem
 incolunt, damno adficere. Unum tamen eis de-
 est. Nam si Athenienses insulam incolerent, si-
 mulque maris imperio potirentur; facultatem
 haberent ex arbitrato suo lædendi alios, neque
 tamen detrimenti quidquam acciperent, quàm
 quidem diù mari dominarentur, neque vastatio-
 nem agri paterentur, neque hostis adventum me-
 tuerent. Nunc verò cultores agrorum, & quot-

πλούσιοι Ἀθηναίων ὑπέρχονται οὐ πολέμιοις μάλλον· ὁ δὲ δῆμος, ἅτε εὖ εἰδώς, ὅτι οὐδὲν τῶν σφῶν ἐμπρήσουσιν, οὐδέ τεμοῦσιν, ἀδέως ζῆ, καὶ ἔχ ὑπερχόμενος αὐτούς.

Πρὸς ἣ τούτοις, καὶ ἑτέρου δέος ἀπηλαγμένοι ἀν ἦρ, εἰ νῆσον ὠκον· μηδέποτε προσδοκῆσαι τι πῶλιν ὑπὸ ὀλίγων, μηδὲ πύλας ἀνοιχθῆναι, μηδὲ πολέμιοις ἐπεισεσθῆναι. Πῶς γὰρ νῆσον οἰκουμένων ταῦτ' ἐγγινέσθαι; μηδ' αὖτ' αἰσάσασθαι τὸ δῆμον μηδὲν, εἰ νῆσον ὠκον. Νῦν μὲν γὰρ εἰ αἰσάσαιεν, ἐλπίδα ἀν' ἐχόντες τοῖς πολέμοις αἰσάσαιεν, ὡς καὶ γῆν ἐπαξόμενοι. Εἰ ἣ νῆσον ὠκον, καὶ ταῦ-

quot ex Atheniensibus locupletes sunt, hostibus se submittunt; plebs autem, quòd sciat eos nihil rerum suarum, neque igni, neque ferro vastaturos, ab omni metu libera vivit, nec hostibus se submittit.

Prætereà si insulam incolerent, ab alio etiam metu essent liberi: nimirum ut nunquam civitas à paucis proderetur, neque portæ aperirentur, neque hostes unà irrumperent. Nam quo pacto hæc insulam incolentibus acciderent? Nec populus inter se diffideret, si insulam habitarent. Nunc enim, si existerent inter eos seditiones, hæc spe tumultuarentur, quòd terrâ hostes arcessituri essent. At verò si incolerent insulam, nihil ef-

τα ἀν' ἀδελῶς αὐτοῖς εἶχεν. Ἐπειδὴ οὖν ἔξ ἀρχῆς οὐκ ἔτυχον οἰκήσαντες νῆσον, νῦν τὰδε ποιεῖσι· τὴν μὲν ὄσιαν ταῖς νήσοις παρατίθεν, πιτεύοντες τῇ ἀρχῇ τῇ καὶ θαλάσσιαν, τὴν δὲ Ἀττικὴν γῆν χειροῶσι τεμνομένην· γινώσκοντες, ὅτι εἰ αὐτὴν ἐλέησουσιν, ἑτέρων ἀγαθῶν μειζόνων φερόσονται.

Εἰ δὲ συμμαχίας καὶ τὰς ὀρέγας τῶν ὀλιγαρχομέναις πόλεσιν ἀνάγκη ἐμπεδῆν. Ἦν δὲ μὴ ἐμμένωσι τῶν συνθηκαῖς, ἢ ὑφ' ὅτι ἀδικεῖν ὀνόματα ἄπὸ τῶν ὀλίγων, οἱ συνέθεντο; Ἄσα δὲ ἀν' ὁ δῆμος σωθῆν, ἔξεστιν αὐτῶν ἐνὶ ἀνατιθέσθαι τὴν αἰλίαν τῶν λέγοντι, καὶ τῶν ὀπιψήφισασι, ἀρνεῖσθαι τοῖς

- fet cūr illud metuerent. Posteaquam igitur ab initio insulam non habitarunt, nunc id agunt; ut facultates suas committant insulis, maris imperio freti; atque interim vastari agrum Atticum patiantur: animadvertunt enim se, si ejus misereantur, alia quædam majora bona amissuros.

Prætereà necesse est ut in societatibus ac fœderibus civitates eæ constantèr persistant, quæcunque paucos rerum administrationi præficiunt. Quòd si pactis conventis non steterint, à quonam profecta esse injuria putari possit, quàm ab illis paucis, qui pepigère? At quæ populus pepigerit, in iis licet ei conferenti culpam in illum, qui vel suaserit, vel decretum fecerit, negare se

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

πολὺν, ἀλλ' ἢ πλούσιος, ἢ θυμαῖος, ἢ δυνάμενος. Ολίγοι δὲ τινες τῶν πενήτων καὶ τῶν δημοτικῶν κωμωδοῦνται· καὶ οὐδὲ ἴσθι, εἰ μὴ ἀφ' ὀλυπραγμοσύνης, καὶ διὰ τοῦ ζητεῖν πλέον τι ἔχειν ἢ δῆμος· ὥστε οὐδὲ σὺν τοίοις ἀχθούσιν κωμωδοῦμενοι.

Φημὶ μὲν οὖν ἔγωγε τὸν δῆμον τῷ Ἀθηναίῳ γινώσκειν, οἵτινες χρηστοί εἰσι τῷ πολιτῶν, καὶ οἵτινες πονηροί. Γινώσκοντες δὲ, σὺν μὲν σφίσι αὐτοῖς ὀπιτηδείας καὶ συμφέρας φιλοῦσι, καὶ πονηροῖ ὧσι, τοὺς δὲ χρηστοὺς μισοῦσι μᾶλλον. Οὐ γὰρ νομίζουσι πρὸς ἀρετὴν αὐτοῖς πρὸς τῷ σφετέρῳ ἀγαθῷ πεφυκέναι, ἀλλ' ὅτι τῷ κακῷ. Καὶ τῶναντίον γε τῶν τῶν, ἐνίοι ὄντες ὡς ἀληθῶς τοῦ δῆμου

tetur ; sed vel opulentum, vel nobilem, vel potentem. Nimirum pauci ex egentibus ac plebeiis exagitantur ; ac ne illi quidem aliam ob causam, quam propter curiositatem, & quod populo esse potiores quaerant : quo fit ut homines hujusmodi exagitari molestè non ferant.

Equidem dico, intelligere populum Atheniensem, qui sint egregii cives, qui nullius momenti. Cumque hoc intelligant, amant eos, qui sunt utiles ipsis, & commodi, licet nullius pretii sint ; egregios autem potius odere. Non enim existimant, virtutem multitudini utilem esse, sed damnosam. Contrà, cum nonnulli naturâ sint ex

τὴν φύσιν, οὐ δημόσιοί εἰσι. Δημοκρατίαν δ' ἐγὼ μὲν αὐτῷ τῷ δήμῳ συγγνώσκω· αὐτὸν μὲν γὰρ εὖ ποιεῖν παντὶ συγγνώμη ἔστιν. Οἷσι δὲ μὴ ὦν τοῦ δήμου· εἴ-
 λειο ἐν δημοκρατιᾷ πόλει οἰκεῖν μᾶλλον, ἢ ἐν ὀλι-
 γαρχειᾷ, ἀδικεῖν παρεσκιάσατο, καὶ ἔγνω, ὅτι μᾶλ-
 λον οἷόν τε ἰσχυραίνει κακῶ ὅτι ἐν δημοκρατουμένῃ
 πόλει, ἢ ἐν ὀλιγαρχουμένῃ.

plebe, idque reipsâ; non tamen indole plebeiâ
 præditi sunt. Ac populi quidem dominatum ipsi
 populo condono: nam cuius concessum est sibi-
 ipsi benefacere. Verùm qui, cùm ex populo non
 fit, mavult habitare in urbe populi dominatui sub-
 jectâ, quàm in eâ, quæ à paucis regatur; is in-
 justè agere constituit, & scit faciliùs latere se pos-
 se, si malus fit, in republicâ populari, quàm quæ
 à paucis administratur.

1 Vulg. ἰσχυραίνει.

Κ Ε Φ. γ'.

ΚΑΙ οὖν τῆς Ἀθηναίων πολιτείας ἢ μὴ τρέπον ὄντα ἐπαινᾷ· ἐπειδὴ δὲ πᾶρόξεν αὐτοῖς δημοκρατίας, εὖ μοι δοκοῦσι διασώζεσθαι ἢ δημοκρατίαν, τῶν δὲ τρέπων χρώμενοι, ὧν ἐγὼ ἐπέδειξα. Ἐπιδὲ καὶ τῶνδε τινὰς ὄρα μεμφομένους Ἀθηναίους, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖσι χρηματίσαι τῇ βουλῇ, οὐδὲ τῷ δήμῳ, οὐκ αὐτὸν κακῶν ἀνθρώπων. Καὶ τοῦτο Ἀθλιώησι γίνεταί ὅθεν δι' ἄλλο, ἢ ὅτι ἀγαθὸν τὸ πλῆθος τῶν πραγμάτων οὐχ οἷοί τε πάντα ἀποπέμπειν εἰς χρηματίσαντες.

C A P. III.

DE Atheniensium republicâ institutum quidem non probo: sed quia sic visum est ipsis, ut imperio populi pareant; rectè mihi statum popularem civitatis incolumem servare videntur, idque hoc pacto, quo demonstravi. Præter hoc, video nonnullos eam ob causam Athenienses reprehendere, quòd interdum illic responsum nec à senatu aliquis, nec à populo possit impetrare, qui totum istuc annum hæret. Fitque hoc Athenis nullam aliam ob causam, quàm quòd ob negotiorum multitudinem omnes, responso dato, dimittere non possint.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Λέγουσι δέ τινες, ἢν τις ἀργύριον ἔχων προσήη πρὸς βασιλῆα, ἢ δῆμον, χρηματίσαι. Εγὼ ἣ τούτοις ὁμολογήσαιμι ἂν, ἅπλο χρημάτων πολλὰ ἀπαρτάμεθα Ἀθήνῃσι, καὶ ἔτι ἂν πλείω ἀπαρτάμεθα, εἰ πλείους ἐπέδιδδσαν ἀργύριον. Τοῦτο μάλιστα εὖ οἶδα, διότι πάντες ἀπαρτάμεθα ἢ πόλιν ἢ δειομένων οὐχ ἱκανῆ, οὐδ' εἰ ὅποσονοῦ χρυσοῖον καὶ ἀργύριον δίδοιη τις αὐτοῖς.

Δεῖ ἣ καὶ ταῦτα διαδικάζειν, εἴ τις τὴν ναῦν μὴ ὀπισθευάζει, ἢ καὶ κοδομεῖ τι ὄ δημοσίον. Πρὸς ἣ τέτοις, χρηστοῖς διαδικάζου εἰς Διονύσια, καὶ Θαργήλια, καὶ Παναθηναῖα, καὶ Προμήθεια, καὶ Ἡφαιστεια, ὅσα ἐτη. Καὶ

Verum dicunt nonnulli, dari responsa, si quis cum pecuniâ vel senatum vel populum adeat. His ego fatebor, multa posse Athenis pecuniâ impetrari; atque etiam futurum, ut plura impetrentur, si plures pecuniam numerent. Sed scio tamen, civitatem non posse sufficere ad hoc, ut omnibus ea conficiantur, quæ requirunt; nè quidem si multo plus auri & argenti quis eis donet.

De his etiam cognosci necesse est, si quis navim non reficit, vel si publicum aliquid inædificat. Præterea danda judicia choragis ad Bacchanalia, Thargelia, Panathenæa, Promethealia, Vulcanalia, idque quotannis. Et triremi-

πειρηαρχοι καθίστανται τετρακόσιοι ἐκάστου ἑαυτῶ, καὶ τῶτων τοῖς βουλομένοις διαδικάσαι ὅσα ἔτη. Πρὸς ἃ τούτοις ἀρχὰς δοκιμάσαι καὶ ἀδικησάσαι, καὶ ὀρφανῶς δοκιμάσαι, καὶ φύλακας δεσμοτῶν καταστῆσαι. Ταῦτα μὲν οὖν ὅσα ἔτη. Διὰ δὲ χρόνου διαδικάσαι δεῖ στρατιᾶς, καὶ ἐάν τι ἄλλο ἕξαπινῶν ἀδίκημα γίγηται, ἐάν τε ὑβρίζωσι τινες ἀηθεῖς ὑβρισμα, ἐάν τε ἀσεβήσωσι. Πολλὰ ἔτι πάνυ ὀδυροῦμαι. Τὸ δὲ μέγιστον εἶρηται, πλὴν αἱ τάξεις τοῦ φόρου. Τοῦτο δὲ γίγνεται ὡς τὰ πολλὰ δι' ἑτὸς πέμπτης.

Φέρε δὴ τοίνυν, ταῦτα ὅσα οἶεσθαι χρὴ ἀδικη-

bus quadringenti singulis annis præficiuntur, quibus petentibus judicia quotannis danda sunt. Prætereà in magistratus examina judiciorum habenda sunt, inquirendæ causæ pupillares, custodes captivorum constituendi. Et hæc quidem singulis annis. Interdum & causæ militares disceptandæ sunt, & si quod aliud injustum facinus repentè exstiterit, & si nonnulli petulantiam insolitam & impium facinus commiserint. Præter hæc valdè multa sunt, quæ silentio prætereo. Maxima verò pars commemorata est, exceptis tributorum indictionibus. Eæ plerumque quinto quolibet anno fiunt.

Age igitur, nonnè existimandum est, de his om-

κάζειν ἅπαντα; Εἶπάτω γάρ τις, ὅτι ἔχρηται αὐτοῖσι διαδικάζεσθαι. Εἰ δ' αὖ ὁμολογεῖν δεῖ ἅπαντα χρῆναι διαδικάζειν, ἀνάγκη δι' ἐνιαυτῶν. Ὡς οὐδὲ νῦν δι' ἐνιαυτοῦ ¹δικάζοιτες ²ὑπάρχουσιν, ὥστε παύειν τῆς ἀδικουῦσας ὑπὸ τῶ πλήθους τῶ ἀνθρώπων. Φέρε δὴ, ἀλλὰ φησὶ τις χρῆναι δικάζειν μὲν ἐλάτοις δὲ δικάζειν. Ἀνάγκη τοίνυν, ἐὰν μὲν ὀλίγα ποιῶνται δικαστήρια, ὀλίγοι ἐν ἐκείνῳ ἔσονται τῶ δικαστηρίῳ ὥστε καὶ διασκιδνάσασθαι ῥαδίον ἔσται πρὸς ὀλίγους δικαστὰς, καὶ συνδικάσαι ³ πολλὸν ἢ πῶν δικαίως δικάζειν.

Πρὸς ἣ τέτοις οἴεσθαι χρῆναι, καὶ ἑορταῖς ἀλεῖν χρῆναι *Anibus cognosci debere? Dicat aliquis, ibi non esse cognoscendum. At si fateri oportet, omninò cognoscendum esse de omnibus; necesse est, per annum id fieri. Sed nunc nè quidem ad hoc anno toto judicando sufficiunt, ut injustè agentes coerceant, idque præ hominum multitudine. Age verò, dixerit aliquis, judicare quidem debent, sed pauciores. Ergò necesse est, si tribunalia pauca instituant, ut quolibet in judicio pauci sint. Itaque facile fiet, ut ad paucos judices machinatio quædam instituat, & per advocaciones sententiæ ferantur injustiores.*

Prætereà cogitandum est, necessarium esse A-

¹ Al. δικάζοντες.

² Forfan ἐπαρχῶσιν. Steph.

³ Forfan ἐς τὸ πολύ. Wells.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Δοκῶσι ἢ Ἀθηναῖοι καὶ τῆτό μοι ἐκ ὀρθῶς βυλβύεαζ, ὅτι τῆς χείρας αἰρεῖν) ἐν τῇ πόλει τῇ γασιαζέσαις. Οἱ ἢ τῆτο γνώμη ποιῶσιν. Εἰ μὲ γὰρ ἤρουντο στυ βελίεας, ἤρουντ' ἀν οὐχί τούς ταυτὰ γνώσκονίαις σφίσιν αὐτοῖς. Ἐν ἑδεμιά γὰρ πόλει ὁ βέλιζον εὔνου ἕξι τῷ δήμῳ, ἀλλὰ τὸ κάκιζον ἐν ἐκάσῃ ἕξι πόλει εὔνου τῷ δήμῳ. Οἱ γὰρ ὅμοιοι τοῖς ὁμοίοις εὔνοί εἰσι. Διὰ ταῦτα οἷω Ἀθηναῖοι τὰ σφίσιν αὐτοῖς προσήκοντα αἰρεῖντα. Ὅποσάκις δ' ἐπεχείρησαν αἰρεῖσθαι στυ βελτίετοις, ἔσωήνεσκον αὐτοῖς, ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ὁ δήμος ἐδούλευσεν. Τὸ μὲ Βοιωτοῖς. Τῆτο ἢ, ὅτε Μιλησίων εἰλοντο τῆς

In hoc quoque Athenienses non rectum mihi sequi consilium videntur, quòd in oppidis seditione agitatis deteriores *aliis* præferant. Faciunt hoc autem certo judicio. Nam si meliores anteferrent, anteferrent eos, qui non in eâdem cum ipsis essent sententiâ. Quippè nullâ in civitate benevoli sunt optimates vulgo, sed deterrimi quique singulis in urbibus vulgo benè volunt. Existit enim in paribus erga pares benevolentia. Quaproptèr etiam Athenienses sibi congruentia præferunt. Quoties autem partes optimatum sequi constituerunt, nequaquam hoc eis profuit, sed brevi plebs in servitutem redacta fuit. Id à Bœotis contigit. Rursus ubi Milesiorum optimates

βελτίστους ἐντὸς ὀλίγου χρόνου ἀποστάντες τὸ δῆμον κατέκοψαν· τῆτο δὲ, ὅτε εἰλοντο Λακεδαιμονίους ἀντὶ Μεσσηνίων, ἐντὸς ὀλίγου χρόνου Λακεδαιμόνιοι κατασφραζόμενοι Μεσσηνίους, ἐπολέμουν Ἀθηναίοις.

Υπολάβοι δέ τις ἂν, ὡς ἄδίκως ἠτίμωται Ἀθηναίους. Εγὼ δὲ φημι τινὰς εἶναι οἱ ἀδίκως ἠτίμωται, ὀλίγοι μὲντοι τινές. Ἀλλ' οὐκ ὀλίγων δεῖ τῶν ὄπισθοδρομῶν τῆ δημοκρατία τῆ Ἀθηναίων. Ἐπεὶ τοι καὶ οὕτως ἔχει, ἄδίκως ἐνδυμῆσθαι ἀνθρώπους, οἵτινες δικαίως ἀτιμῶνται, ἀλλ' οἵτινες ἀδίκως. Πῶς ἂν οἷω ἀδίκως οἰοίτο τις ἂν τοὺς πολλοὺς ἠτιμῶσθαι Ἀθηναίους.

amplexi fuissent, intra modicum tempus illi defecerunt, & plebem trucidarunt: itidem cū Lacedæmonios Messeniis prætulissent, non multò post subactis Lacedæmonii Messeniis, bellum adversus Athenienses susceperunt.

Fortassis autem suspicetur aliquis, neminem Athenis injustè suis honoribus spoliari. Ego verò quosdam esse dico, qui per injuriam ab honoribus remoti fuerint, sed paucos. At paucos esse non oportet, qui popularem Athenis statum adgredi velint. Quippè sic *se res* habet, ut nihil animis ii concipiant, quibus jure honores adempti sunt, sed quibus injuriâ. Quonam autem modo putare possit aliquis, multos Athenis infamiâ no-

σιν, ὅπως ὁ δῆμος ἔστιν ὁ ἄρχων τοὺς ἀρχάς; Ἐκ τῆς
 μὴ δικαίως ἄρχειν, μηδὲ λέγειν τὰ δίκαια, ἢ πράτ-
 τειν, ἔκ τοιούτων ἀτιμοὶ εἰσιν Ἀθῆνῃσι. Ταῦτα χρὴ
 λογιζόμενον μὴ νομίζειν εἶ) τι δεινὸν εἶ) ἀπὸ τῶν ἀτίμων Ἀ-
 θῆνῃσιν.

tari, cùm illic vulgus *hominum* magistratus ge-
 rat? Ex eo verò quòd non justè gerant imperia,
 neque justa dicant, aut faciant, ex his, *inquam*,
 causis Athenis sint inhonorati. Hæc qui secum
 expendit, non est quod cogitet, Athenis quid-
 quam esse periculi ab inhonoratis.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πενίαν ἀναγκάζεσθαι ἔφησαν ἀδίκωτεροι εἶναι παρὰ τὰς πόλεις· ἐκ τούτου ἐπεχείρησα σκοπεῖν, εἴπη δυνάμει· ἀνὸς (A) πολῖται διατρέφεσθαι ἐκ τῆς ἑαυτῶν, ὅθεν περ καὶ δικαιοτάτον· νομίζων, εἰ τοῦτο γένοιτο, ἅμα τῆ τε πενίᾳ αὐτῶν ὑπεκεκουρῆσθαι ἀν, καὶ τὸ ἀνυπόπιος τοῖς Ἑλλησιν εἶ).

Σκοπεῖντι δέ μοι ἀ ἐπενόησα, τῦτο μὲ εὖθὺς ἀνεφάνετο, ὅτι ἡ χώρα πέφυκεν οἷα πλείστας προσόδους παρέχεσθαι. Ὅπως ἢ γνωσθῆ, ὅτι ἀληθές τῦτο λέγω, πρῶτον διηγήσομαι τὴ φύσιν τῆ Ἀττικῆς. Οὐκ ἔν ὅ μὲ τὰς ὥρας ἐνθάδε παραστάσαι εἶ), καὶ αὐτὰ τὰ γινόμενα μαρτυρῆ. Α

plebis cogi, ut paulò se gerant erga civitates. *suas* iniquiùs : confiderare mecum ipse adgressus sum, an aliquâ ratione cives suis ex finibus ali possint ; quæ quidem ratio *esset* justissima : existimabam enim, si id accideret, *eâdem operâ* consultum inopiae ipsorum esse : *ipsosque* Græcis aliis minimè suspectos evadere.

Confideranti verò mihi ea, quæ cogitaram, primùm visa est ipsa regio esse talis à naturâ, quæ maximam proventuum vim suppeditare *possit*. Atque ut intelligatur, hoc verè me dicere ; primùm, quæ Atticæ natura sit, commemorabo. *Anni* ergò tempora hîc admodùm esse mitia, *fructus ipsi*, qui proveniunt, testantur. Etenim

γού πολλοὶ ἐδὲ βλαστάνειν δύναί' ἄν, εἰθάδε καρποφορῶ. Ωσαυτὸν δὲ ἡ γῆ, οὕτω καὶ ἡ πρὸς τὴν χώραν θάλασσα παμφορωτάτη ἔστί. Καὶ μὲν ὅσα περ οἱ Θεοὶ εἰ ταῖς ἔργοις ἀγαθὰ παρέχουσι, καὶ ταῦτα πάντα εἰ ταῦθα πρῶτα μὲν ἀρχεται, ὀψιμάτα δὲ λήγει.

Οὐ μόνον δὲ κρατῆ τοῖς ἐπ' εἰαυτὸν θάλλουσί τε καὶ μερόσκουσι, ἀλλὰ καὶ αἶδια ἀγαθὰ ἔχει ἡ χώρα. Πέφυκε μὲν γὰρ ἡ λίθος εἰ αὐτῇ ἀφθονῶς, ἔξ οὗ κάλλιστοι μὲν ναοὶ, κάλλιστοι δὲ βωμοὶ γίνονται, εὐπρεπέστατα δὲ Θεοῖς ἀγάλματα· πολλοὶ δ' αὐτοῦ

multa, quæ alibi nè pullulare quidem possent, hîc fructus suos proferunt. Atque ut solum ipsum, ita etiam mare, quod regionem ambit, omnium rerum feracissimum est. Quinetiam quæcunque bona Dei singulis anni temporibus suppeditant, ea bona omnia hîc & tempestivè admodùm incipiunt, & tardissimè deficiunt.

Neque tantùm potior est iis, quæ in annos singulos & florent, & senescunt; sed habet etiam hæc regio perpetua *quædam* bona. Nam saxi nativi perennis est in eâ copia, de quo fana pulcherrima, pulcherrimæ aræ, signa Deorum maximè decora fiunt: quod quidem *saxum* com-

1 Marmor *Hymetti* montis in *Atticâ*. W.

καὶ Ἑλλήνες καὶ βάρβαροι προσδέονται. Ἐστὶ δὲ καὶ γῆ, ἣ
 ἀπειρομήνη ἔφερει καρπὸν, ὀρυασμένη δὲ πολλαπλασίους
 τρέφει, ἢ εἰ σῖτον ἔφερε. Καὶ μὴν Ἐσάρβυρος ἔστι σα-
 φῶς θεία μοίρα. Πολλῶν γούν πόλεων παρθικουσῶν καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, εἰς ἑδεμίαν τέτων οὐδὲ μι-
 κρὰ φλέψι ἀργυρίδος δέχεται.

Οὐκ ἂν ἀλόγως δέ τις οἰηθείη τὴν Ἑλλάδος καὶ πάσις
 δεῖν τὴν οἰκισμένης ἀμφὶ τὰ μέσα ὠκνηθῆναι ἢ πόλιν. Ὅσα
 γὰρ οὖν τινες πλείον ἀπέχωνται αὐτῆς, τοσούτω χαλε-
 πωτέροις ἢ φύχεσιν ἢ θάλπεσιν ἐντυγχάνουσιν. Ὅποσοι
 τ' ἂν οὖν βυληθῶσιν ἀπ' ἐσχάτων τὴν Ἑλλάδος ἐπ' ἐσχάτα

plures & Græci & barbari desiderant. Prætereà
 solum quoddam est, quod aratum non ferret fruc-
 tum; at si fodiatur, multò plures alit, quàm si
 frumenti ferax esset. Etenim divino quodam
 munere haud dubiè *sub eo* est argentum. Cúm-
 que multæ sint urbes tum terrâ tum mari finiti-
 mæ, nè quidem in ullam earum vel exigua terræ
 argentiferæ vena pertinet.

Neque verò absque ratione quis existimet, ur-
 bem hanc Græciæ, immò verò totius terrarum
 orbis, in medio sitam esse. Quantò scilicet lon-
 giùs absunt aliqui ab eâ, tantò molestiora vel fri-
 gora vel æstus experiuntur. Quotquot item ab
 extremis Græciæ finibus ad alios *itidem* extremos

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Κ Ε Φ. Β'.

Τούτων μὲν οὖν ἀπάντων, ὡςπερ εἶπον, νομίζω αὐ-
 τὴν τῆς χώρας αἰτίαν εἶναι¹. εἰ δὲ πρὸς τοῖς αὐ-
 τοφύεσιν ἀγαθοῖς πρῶτον μὲν τῶν μετοίκων ἐπιμέ-
 λεια γένοιτο. Αὕτη γὰρ ἡ πρόσοδος τῶν καλλίστων ἐμοὶ γε
 δοκεῖ εἶναι². ἐπεὶ περ αὐτὰς τρέφοντες, καὶ πολλὰ ὠφελοῦν-
 τες τοῖς πόλεις, οὐ λαμβάνουσι μισθόν, ἀλλὰ μετοίκων
 προσφέρουσιν. Ἐπιμέλειά γε μὴν ἡδ' ἀν' ἀρκεῖν μοι² δο-
 κεῖ, εἰ ἀφέλοιμεν μὲν ὅσα μηδὲν ὠφελοῦντα τὴν πόλιν,
 ἀτιμίας δοκεῖ τοῖς μετοίκοις πρῆχθαι. ἀφέλοιμεν δὲ καὶ

C A P. II.

Horum igitur omnium causam, ut dixi, po-
 sitam in ipso esse solo arbitror: quòd si
 ad nativa bona, primùm accedat advenarum cu-
 ra. Nam hic mihi proventus ex optimis esse vi-
 detur: quippè cùm illi seipfos alant, & multis
 commodis civitates adficient; non tamen ullam
 mercedem accipiunt, sed potiùs etiam pensionem
 advenis impositam offerunt. Existimo autem cu-
 ram eam suffecturam, si adimamus illa, quæcun-
 que reipublicæ nulli sunt usui, ac potiùs advenis
 infamiæ notam inurere videntur: itemque si adi-

1 Meliùs legeretur ἐπ' αὐτῶν. Steph.

2 Forfan δοκεῖ. Steph.

ὅσους ἀφαιρούμεθα ὀπλίταις μετοίκους τοῖς ἀσπίσι. Μέγα μὲν γὰρ ὁ κίνδυνος ἀπὸν, μέγα δὲ καὶ ὁ ἀπὸ τῶν τέκνων καὶ τῶν οἰκιῶν ἀπείνα.

Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ πόλις γὰρ ἂν ὠφεληθείη, εἰ οἱ πολῖται μὲν ἀλλήλων στρατεύουσιν μάλλον, ἢ εἰ συντάσσουσιν αὐτοῖς (ὡσπερ νῦν) Λυδοὶ, καὶ Φρύγες, καὶ Σύροι, καὶ ἄλλοι παντοδαποὶ βάρβαροι· πολλοὶ γὰρ τοιοῦτοι τῶν μετοίκων. Πρὸς τὴν τῶν ἀγαθῶν ὡς τότες ἐκ τῆς συντάξεως ἀφεθῆναι καὶ κόσμος ἂν τῇ πόλει εἴη· εἰ δοκοῖεν Ἀθηναῖοι εἰς τὰς μάχας αὐτοῖς μάλλον πιστεύειν, ἢ ἀλλοδαποῖς. Καὶ μεταδιδόντες δ' ἂν μοι δοκῶμεν τοῖς μετοίκοις τῶν ἄλλων, ὧν καλὸν

mamus id, quòd advenæ unà cum civibus armati pedites militatum eant. Etenim magnum *quidam est*, si periculum *ab eis* absit; magnum, liberis & domo *quemque* suâ discedere.

Quinetiam utile civitati fuerit, si potiùs cives unà militatum eant, quàm si (quod modò fit) eorum *ordinibus* adjungantur Lydi, Phryges, Syri, aliique diversi generis barbari; cujusmodi plerique *sunt* advenæ. Præter hoc verò bonum, quòd his ordinum militarium societate liberatis *existeret*; etiam ornamento esset civitati, si viderentur Athenienses in præliis sibimet ipsis potiùs fidere, quàm exteris. Quòd si cum advenis communicemus præter alia, quæ communicari

μεταδιδόναι, καὶ τοῦ ἵππικοῦ, εὐνοσεργεῖς ἀν ποιείωσιν,
καὶ ἅμα ἰσχυροτέραν ἀν καὶ μείζω τὴν πόλιν ὀφειδει-
κνύουσα.

Εἶτα, ἐπειδὴ καὶ πολλὰ οἰκιῶν ἔρημά ἔστιν ἐντὸς τῶν
τειχῶν, καὶ οἰκόπεδα, εἰ καὶ ἢ πόλις διδοίη οἰκοδομη-
σαμένοις ἐγκεκτῆσθαι, οἱ ἀν αὐτέμνητοι ἀξιοὶ ἰδοκῶσιν
εἶναι, πολὺ ἀν οἴομαι καὶ ἀλλὰ ταῦτα πλείους τε καὶ
βελτίους ὀρέγεσθαι τῆς Αθήνησιν οἰκήσεως. Καὶ εἰ με-
τοικοφύλακας γε, ὡς περ ὀρφανοφύλακας, ἀρχὴν καθι-
σταίμεν, καὶ τέτοις τιμῆ τις ἐπέη, οἵτινες πλείους μετρί-

convenit, etiam rei equestris usum; arbitror nos
id effecturos, ut magis benevolo sint animo, &
civitas viribus augeatur majorque reddatur.

Deindè cùm magna pars urbis intra muros,
& areæ domorum vacuæ sint, si decreto civitatis
concederetur, ut domos exstructas possiderent,
quicumque hoc petentes digni esse viderentur;
multò plures ac præstantiores etiam ob has cau-
sas arbitror expetituros, ut Athenis habitent.
Quòd si etiam magistratum institueremus, qui, ut
pupillorum sunt custodes, ita & ipse inquilino-
rum custos diceretur, atque illis præmium quod-
dam proponeretur, quorum operâ plures inqui-

1 Steph. mavult δοκῶσιν.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ζεοθάπι ἀνάγκη νομίμασι γ' ἔχρησίμοις ἔξω χρών-
 ται. Ἐν δὲ ταῖς Ἀθήναις πλείστα μὲν ὅστιν ἀντεξάγειν,
 ὧν ἂν δέωνται ἄνθρωποι· ἦν δὲ μὴ βέλωνίαι ἀντιφορτί-
 ζεσθ, καὶ Ἐ ἀργύριον ἐξάγοντες καλὴν ἐμπορίαν ἐξά-
 γουσιν. Οποῦ γὰρ ἂν πωλῶσιν αὐτὸ, πανταχοῦ πλείον
 τῷ ἀρχαίου λαμβάνουσιν. Εἰ ἣ καὶ τῇ ἔμπορίᾳ ἀρ-
 χῇ ἄλλα προκίθει τις, ὅστις δικαιοτάτα καὶ τάχιστα διαι-
 ρεῖν τὰ ἀμφίλογα, ὡς μὴ ἀποκωλύεσθαι ἀποπλεῖν Ἐ
 βουλόμηνον, πολὺ ἂν καὶ γρη' ταῦτα πλείους τε καὶ
 ἤδη ἐμποροῦσιντο.

Ἀγαθὸν δὲ καὶ καλὸν καὶ πρᾶξιμαίαις τιμᾶσθαι ἐμ-

ra necesse est; quòd nummis *illæ* foris inutilibus
 utantur. Athenis verò maxima *rerum* est ad ex-
 portandum *copia*, quibus homines egent: sin *one-
 rare navem* mercibus permutatis nolint, egregias
 avehunt merces, quicunque argentum avehunt.
 Nam ubicunque tandem illud vendiderint, ubi-
 que plus recipiunt, quàm priùs *habebant*. Quòd
 si quis mercaturæ præfecto præmia proponat, qui
 æquissimè celerrimèque dijudicet ea, de quibus
 controvertitur, ut non impediuntur ii, qui navi-
 giis discedere volunt; etiam has ob causas, lon-
 gè plures, & quidem libentiùs *hîc* negotiaren-
 tur.

Effet etiam tum utile, tum honestum, merca-

πόρους καὶ ναυκλήρους, καὶ ἵππὶ ξενία γ' ἔστιν ὅτε κα-
 λῆσθαι, οἱ ἂν δοκῶσιν ἀξιολόγοις καὶ πολλοῖσι καὶ ἔμπο-
 ρύμασιν ὠφελεῖν τῷ πόλει. Ταῦτα γὰρ τιμώμενοι,
 οὐ μόνον τῶ κέρδεσσι ἀλλὰ καὶ τῆς τιμῆς ἕνεκεν πρὸς φί-
 λους ἕπιπαυέουσι ἄν. Ὅσῳ γε μὴν πλείονες εἰσοικίζου-
 τό τε, καὶ ἀφικνοῦντο, ² δῆλον ὅτι τοσούτῳ ἂν πλείον καὶ
 εἰσάγειο, καὶ ἐξάγειο, καὶ ἐκπέμποιο, καὶ πωλοῖτο,
 καὶ μεταφορεῖτο, καὶ τελεσφορεῖ. Εἰς μὲν οὖν τὰς
 τοιαύτας αὐξήσεις τῆς πόλεως οὐδὲ πῶς δαπανῆσαι
 δεῖ οὐδὲν, ἀλλὰ ψηφίσματα τε φιλόφροντα καὶ ἕπιμε-
 λείας. Ὅσα δ' ἂν ἄλλα δοκοῦσί μοι πόσοδοι γίνεσθαι,

tores & naucleros loco magis honorato in confessi-
 bus ornari; atque illos etiam ad hospitii necessi-
 tudinem invitari, qui navibus ac mercibus egre-
 giis civitati prodesse viderentur. Hoc enim ho-
 nore adfecti, non tam quæstûs, quàm honoris,
 causâ redire ad amicos properarent. Enimverò
 quò plures in urbem admitterentur, Athenasque
 venirent, eò plus mercium importaretur, exporta-
 retur, emitteretur, venderetur, tributum accipere-
 tur. Nec ad hæc proventus incrementa sum-
 ptus ulli requirerentur, præter decreta humanita-
 tis plena, & ipsam diligentiam. Quotquot au-
 tem proventus alios nobis accedere posse puto,

1 Steph. pro ἐπὶ ξενία mavult ἐπὶ ξένια.

2 Al. δηλονότι.

γινώσκω ὅτι ἀφορμῆς δέησά εἰς αὐτάς. Οὐ μέντοι δύσελπίς εἰμι, ὅ μὴ ἔχῃ προθύμως ἂν σὺ πολίτας εἰς τὰ τοιαῦτα εἰσφέρειν, ἐνθυμόμενος ὡς πολλὰ μὲ εἰσήνεγκεν ἡ πόλις, ὅτε Ἀρκάσιν ἐβοήθει ἕνεκα Λυσιφράτου ἡγουμένους, πολλὰ δὲ ἔπειτα Ἡγησίλεω.

Επίσταμαι δὲ καὶ τριήρεις πολλάκις ἐκπεμπομένης σὺν πολλῇ δαπάνῃ, καὶ ταύλας ἡγομένας, τῶν μὲ ἀδήλων ὄντων, εἴτε βέλιον εἴτε χείρον ἔσται· ἐκείνων δὲ δήλον, ὅτι ἔδέποτε ἀπολήψοντο ἂν εἰσενέγκωσιν, ἔδὲ μετέξουσιν ἂν εἰσενέγκωσιν. Κτησίαν δὲ ἀπὸ ἔδενός ἂν οὕτω καλὴν κτήσασιντο, ὡς περ ἀφ' οὗ ἂν προτελέσωσιν εἰς τὴν ἀφορμὴν.

ad eos impensis opus fore animadverto. Neque tamen despero, quin cives perlubentèr ad has collaturi sint, cùm mecum cogito, civitatem hanc multa contulisse, cùm Lyfistrato duce opem Arcadibus ferret; multa item, *duce* Hegesilao.

Scio item, sæpenumerò triremes magno sumptu emissas esse, cùm quidem, illis effectis, esset obscurum, utrum id profuturum potiùs, quàm obsfuturum esset: minimè autem dubitaretur, nunquam recepturos quæ contulissent, nec participes futuros eorum, quæ contribuissent. Neque verò tam egregium aliundè lucrum paraverint, quàm ex illis ipsis in quæ factæ priùs impensæ fuerint.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

φῆς ὀρεζομένας. Ελπίζω δὲ καὶ βασιλέας ἂν τινας, καὶ τυράννους, καὶ σατράπας ὀπιθυμῆσαι μετασχεῖν ταύτης τῆς χάριτος. Ὅποτε γὰρ μὴ ἀφορμὴ ὑπάρχοι, καλὸν μὲν καὶ ἀγαθὸν ναυκλήρις οἰκοδομεῖν καταγῶγα πρὸς λιμένας πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι· καλὸν δὲ καὶ ἐμπόρις ὅτι πρὸς ἕκαστον τόπον ὡνῆ τε καὶ πρῶσι, καὶ τοῖς εἰσαφικνουμένοις δὲ δημόσια καταγῶγα.

Εἰ δὲ καὶ τοῖς ἀγοραίοις οἰκήσεις τε, καὶ πωλητήρια κατασκευασθῆναι, καὶ ἐν Πειραιῶν, καὶ ἐν τῷ ἄρει, ἅμα τ' ἂν κόσμος εἴη τῇ πόλει, καὶ πολλὰ ἂν εἰς τῶν πόρων εἰσοδοί.

literarum inferantur. Quinetiam reges quosdam, & tyrannos, & satrapas fore spero, qui desideraturi sint, ut hujus beneficii participes fiant. Cæterùm, ubi jam subsidium comparatum erit, bonum atque utile fuerit, naucleris diversoria quædam, præter illa, quæ jam facta sunt, extrui propter ipsos portus: bonum item mercatoribus, ad loca emptioni ac venditioni opportuna; denique publica diversoria venientibus *Athenas adsignari*.

Quòd si etiam nundinatoribus habitationes, & tabernæ vendendis mercibus idoneæ, tum in Piræo, tum in urbe parentur; simul id & civitati ornamento foret, & multi proventus indè perci-

1 Steph. mavult ὀρεζομένας, omisso ἂν.

γίνοιτο. Αγαθὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι πειραθῆναι, εἰ καὶ ὡσπερ τελεῖται δημοσίας ἢ πόλις κέκτηται, οὕτω καὶ ὁλκάδας δημοσίας δυνατὸν εἶναι γένοιτο κτήσασθαι, καὶ ταύτας ἐκμαθεῖν ἐπ' ἐγυπτιῶν, ὡσπερ καὶ τὰλλα δημόσια. Εἰ γὰρ καὶ τῆτο οἶόν τε εἶναι φανεῖν, πολλὴ εἴη καὶ ἀπὸ τούτων πρὸς ἑσόδους γίνοιτο.

Κ Ε Φ. δ'.

ΤΑ γε μὴν ἀργυρεῖα εἰ κατὰσκευασθῆναι, ὡς δὲ, πάμπολλα εἶναι νομίζω χρήματα ἐξ αὐτῶν καὶ ἀντὶ τῆς ἄλλων πρὸς ἑσόδων πρὸς εἶναι. Βούλομαι δὲ καὶ τοῖς μὴ εἰδῶσι πρὸς τούτων δυνά-

perentur. Videtur etiam mihi conducere, ut periculum fiat, num quemadmodum triremes publicas habet civitas, ita & onerarias naves publicas parare possit, ut eas acceptis fidejussoribus locet, velut alia quoque publica. Nam si hoc fieri posse videretur, magnus etiam hinc proventus accederet.

C A P. IV.

PRætereà si argenti fodinæ instruerentur, ita ut debebant, existimarem ex iis insignem pecuniæ vim præter fructus cæteros proventuram. Labet autem ignaris, quæ potissimum vis atque

μιν δηλώσαι ταύτην γὰρ γνώσις, καὶ ὅπως χρῆσθαι δεῖ αὐτοῖς, ἀμεινον ἂν βυλεύοιθε.

Οὐκοῦν ὅτι μὲ παλαιὰ ἐνέργα ἔστι, πᾶσι σαφές ἔδει γούν οὐδὲ πειρᾶται λέγειν, ἀπὸ ποίου χρόνου ἐπεχειρήθη. Οὕτω δὲ πάλαι ὀρυσομυθῆς τε καὶ ἐκφορμῆνης τῆς ἀργυρίτιδος, κατανοήσατε τί μέρος ᾧ ἐκβεβλημυθοὶ σωρὶ τῶν ἀλφουῶν τε καὶ ὑπαργύρων λόφων. Οὐδὲ μὴν ὁ ἀργυρώδης τόπος εἰς μείον τι συτελλόμενος, ἀλλ' αἰεὶ ἔπι πλεῖον ἐκτεινόμενος φανερός ἔστιν. Ἐν ᾧ γε μὴν χρόνῳ ᾧ πλείστοι ἄνθρωποι ἐγένοντο ἐν αὐτοῖς, οὐδεὶς πώποτε ἔργου ἠπόρηκεν, ἀλλ' αἰεὶ τὰ ἔρ-

commoditas earum fit, exponere: quâ cognitâ, rectiùs etiam iniri à vobis ratio poterit, quo pacto fit eis utendum.

Ignotum autem nemini est, & veteres illas esse, & operas in eis fieri: ac nè conatur quidem indicare quisquam à quo tempore cœptæ sint. Cùm autem hoc modo jam ab antiquo argentifera terra fodiatur, & egeratur; *velim* consideretis, quantula pars sint ejecti hæctenùs acervi collium sponse nascentium, quique subargentèi sunt. Neque locum illum argento abundantem diminui constat, sed ampliùs semper extendi. Quo etiam tempore maxima hominum in eis copia fuit, nemini unquam defuit, quod ageret; sed semper ea,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

λητις, ζημίαν λογίζονται. Ἐν δὲ τοῖς ἀργυρείοις ἔργοις πάντας δὴ φασιν εἰδῆσθαι ἔργατῶν. Καὶ ἴ γάρ ἔδδὲ ὡσπερ ὅταν πολλοὶ χαλκοτύποι γένωσι, ἀξίων γενομένων τῶν χαλκευτικῶν ἔργων, καταλύονται ὁ χαλκοτύποι, καὶ ὁ σιδηρεῖς γε ὡσαύτως· καὶ ὅταν γε πολὺς σίτη καὶ οἶνος γένηται, ἀξίων ὄντων τῶν καρπῶν, ἀλυσίελεῖς αἱ γεωργίαι γίγνωνται· ὥστε πολλοὶ ἀφιέμενοι ἔτι τὴν γῆν ἐργάζεσθαι, ἐπὶ ἐμπορίας καὶ καπηλείας καὶ τοκισμοὺς πρέπονται.

Ἀργυεῖτις δὲ ὅσῳ ἂν πλείων φαίνηται, καὶ ἀργυρίου πλείον γίγνηται, τοσοῦτω πλείονες ἔπι τὸ ἔργον

sufficiant, adhibeantur, hoc ipsum in damno ponunt. At in his eruendi argenti operibus omnes operariis egere dicunt. Nec enim *hic idem accidit*, quod in artificum ærariorum copiâ, ubi cùm facta ex ære opera vili venduntur, everti fortunæ horum solent, & ferrariorum similiter: itemque ubi magna frumenti viniq̄ue copia provenit, fructibus vili vaneuntibus, agrorum culturæ sunt inutiles; adeò quidem, ut multi relictâ soli cultione ad mercaturam, ad cauponariam, ad ufuras se convertant.

Nimirum argenti materies quanto copiosior extiterit, & argenti plus fuerit, tanto plures ad illud

1 Καὶ πὲρ ἔχ ὡσπερ mavult Steph.

τοῦτο ἔρχονται. Καὶ γὰρ δὴ ἔπιπλα μὲν ἐπειδὴν ἱκανά
 πῖς κτήσονται τῇ οἰκίᾳ, οὐ μάλᾳ ἐπὶ πρῶτων οὐσίᾳ· ἀρ-
 γύριον δὲ οὐδεὶς πω οὕτω πολὺ ἐκτήσατο ὥστε μὴ ἐπὶ
 πρῶτων οὐσίᾳ. Ἀλλ' ἦν ποὶ γένῃ) παμπληγῆς τὸ πρῶτον
 καλοῦντες, ἐδὲν ἦτιον ἤδονται ἢ χρώμενοι αὐτῷ.
 Καὶ μὲν ὅταν γε εὖ πρῶτων αἰ πόλεις, ἰσχυρῶς ὁ
 ἄνθρωποι ἀργείᾳ δέον). Οἱ μὲν γὰρ ἄνδρες ἀμφὶ ὄπλᾳ
 τε καλῶν, καὶ ἵππων ἀγαθῶν τε, καὶ οἰκίας, καὶ κατασκευὰς
 μεγαλοπρεπεῖς βούλονται δαπανᾶν· αἱ δὲ γυναῖκες εἰς
 ἐσθῆτα πολυτελεῖς, καὶ χρυσοῦν κόσμον τρέπον).

Οἴαντε αὖ νοσήσωσι πόλεις ἢ ἀφορίαις καρπῶν, ἢ

opus se conferre solent. Etenim supellectili fa-
 miliæ necessariâ comparatâ, non multum ulterius
 coëmi solet: at argenti nemo adhuc tam multum
 habuit, ut nihil ampliùs requireret. Sed si qui
 permultum nacti fuerint, quod redundat, defo-
 diunt; quo quidem non minùs delectantur, quàm
 si eo uterentur. Quinetiam cùm civitates fecun-
 dâ utuntur fortunâ, tum civibus maximè argento
 est opus. Viri enim in arma elegantia, & gene-
 rosos equos, in ædes & structuras magnificas pe-
 cuniam impendere volunt: mulieres verò ad cul-
 tum sumptuosum, & mundum aureum animos
 adjiciunt.

Rursùs cùm civitates caritate annonæ laborant,

πολέμῳ, ἔπι καὶ πολὺ μᾶλλον ἀργῶς τῆς γῆς γυνομένης, καὶ εἰς ὀπιτήδεια καὶ εἰς ὀπικέτους νομίματα θεδόντα. Εἰ δέ τις φήσειε καὶ χρυσίον μηδὲν ἥσσον χρήσιμον εἶ) ἢ ἀργύριον, τούτο μὲν οὐκ ἀντιλέγω· ἐκείνοι μύθοι οἶδα, ὅτι καὶ χρυσίον ὅταν πολὺ πρὸς φαίνῃ, αὐτὸ μὲν ἀτιμότερον γίνετα, ὅ ἢ ἀργύριον τιμιότερον ποιῆ. Ταῦτα μὲν οὖν ἐδήλωσα τούτῳ ἕνεκα, ὅπως θαρσύντες μὲν ὅτι πλείους ἀνθρώπους ὀπι τὰ ἀργυρεῖα ἀγωμεν, θαρσύνεις δὲ κατασκευαζόμεθα ἐν αὐτοῖς, ὡς οὔτε ὀπιλειψύσης ποτὲ ἀργυρεῖα θε, οὔτε τῶ ἀργυρίου ἀπίμου ποτὲ ἐσομένου.

aut bello, quia terra nullo cultu adhibito otiosa est, tum ad com̄eatum, tum ad auxiliares copias nummos requirunt. Quòd si quis dixerit, aurum nihilo esse minùs utile quàm argentum; huic non repugnabo: illud tamen scio, quòd etiam aurum, si magna ejus esse copia videatur, minoris esse soleat æstimationis, & argentum reddat pretiosius. Atque hæc à me idcirco explicata sunt, ut fidentèr quamplurimos homines in argenti fodinas mittamus, atque illic substruamus haud dubitantèr; cùm neque argentifera terra defectura, neque futurum sit, ut argentum ullo unquam tempore vilescat.

1 Al. τὰ ἀργυρεῖα. malé.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

τας, μὴ μιμῆσθαι τούτους. Πάλαι μὲν γὰρ δήπερ οἷς μεμέληκεν, ἀκηκόαμεν, ὅτι Νικίας, ποτὲ ὁ Νικηράδης ἐκθήσατο ἐν τοῖς ἀργυρείοις χιλίους ἀνθρώπους, ὃς ἐκεῖνος Σωσία τῷ Θρακί ἔξεμίθωσεν, ἐφ' ᾧ ὀβολὸν μὲν ἀτελῆ ἑκάστου τῆς ἡμέρας ἀποδιδόναι, τὸ δ' ἀριθμὸν ἴσως αἰεὶ πῦρχειν. Εἰρήμετο δὲ καὶ Ἰππονίκῳ ἑξακόσια ἀνδράποδα κατὰ τὸ αὐτὸν τρόπον τῆτον ἐκδεδομένα, ἀ προσέφερε μνᾶν ἀτελῆ τῆς ἡμέρας. Φιλημονίδῃ δὲ τριακόσια ἡμιμναῖον, ἄλλοις δὲ γε, ὡς (οἴομαι) δύναμις ἑκάστοις ὑπῆρχεν.

Ἀπὸρ τί τὰ παλαιὰ δεῖ λέγειν; καὶ γὰρ νῦν πολλοὶ εἰσιν ἐν τοῖς ἀργυρείοις ἀνθρώποι ὅπως ἐκδεδομένοι. Περαινομέ-

tatos esse, tales non imitetur. Jampridem enim de iis, quibus ea res curæ fuit, audivimus; Niciam, Nicerati *filium*, in argenti-fodinis mille homines habuisse, quos Sofiæ Thraci locârit, qui ultra impensas obolum pro singulis quotidie persolveret, numerumque semper parem exhiberet. Fuerunt & Hipponico sexcenta mancipia, eodem isto modo elocata, quæ quotidie minam ferebant ultra impensas: & Philemonidi *mancipia* trecenta minæ semissem; aliis, ut cuique facultates suppetebant.

Sed quid necesse est vetera commemorare? cum & hoc tempore multi sint homines in argenti fodinis istâ ratione locati. Et hæc qui-

νων γε μὴν ὧν λέγω, τῶντ' ἂν μόνον κραινὸν γένοιτ', εἰ ὡς-
 περ ᾠ ἰδιῶται κλησάμενοι ἀνδράποδα, πρῶτον ἀέν-
 ναον καλεσκειασμένοι εἰσὶν, οὕτω καὶ ἡ πόλις κτῶτο ἰδι-
 μοσία ἀνδράποδα, ἕως γένοιτο τρία ἑκάσῳ Ἀθηναίων.
 Εἰ δὲ δυνατὰ λέγομεν, καὶ ἐν ἑκάστῳ αὐτῶν σκοπῶν ὁ
 βουλόμενος κεινέτω. Οὐκοῦν πρῶτον μὲν ἀνθρώπων εὐ-
 δηλον ὅτι μᾶλλον ἂν τὸ δημόσιον δύναιτο, ἢ ᾠ ἰδιῶται
 πρῶτα σκλάβασαθα. Τῆν γε μὴν βουλῆν ῥάδην καὶ κηρύ-
 ξαι, ἀγειν τὸ βυλόμενον ἀνδράποδα, καὶ τὰ πρῶτα χηρ-
 τα πείασθα.

Επειδ' ἂν δὲ ὠνηθῆ, τί ἂν ἦπρον μαθοῖτό τις πρῶτα

dem, quæ à me dicuntur, si peragantur, illud tan-
 tum novi fit, ut quemadmodum privati compara-
 tis mancipiis proventum *sibi* perennem adquisive-
 runt; ita coëmat & ipsa civitas mancipia publi-
 ca, donec unicuique Atheniensium tria contige-
 rint. An hæc autem, quæ dicimus, fieri possint;
 secum de singulis cogitans, qui volet, iudicet.
 Hoc quidem planè perspicuum est, posse fiscum
 faciliùs quàm privatos, pretium mancipiorum co-
 gere. Senatui quidem certè facile est, per præco-
 nem edicere, ut, qui volet, adducat sua mancipia;
 atque *ita* quæ oblata fuerint, *pretio* redimere.

Posteaquam autem coëmpta fuerint, cur aliquis

τοῦ δημοσίου, ἢ πῶς ἔῃ ἰδιώτης, ὅτι τοῖς αὐτοῖς μέλ-
λων ἔξει; μαθουῦται γούν καὶ τεμεύη, καὶ ἱερά, καὶ
οἰκίας, καὶ τέλη ὠνοῦνται πῶς τῆς πόλεως. Ὅπως
γε μὴ τὰ ὠνηθέντα σώζηται, τῷ δημοσίῳ ὅτι λαμ-
βάνειν ἐγγύς πῶς τῶν μαθουμένων, ἕσπερ καὶ πα-
ρὰ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη. Ἀλλὰ μὴ καὶ ἀδικῆσά
γε ῥᾶον τῷ τέλει πειραμένω, ἢ τῷ ἀνδράποδα μι-
αθουμένω. Ἀργύριον μὲν γὰρ πῶς καὶ φωράσειεν ἄν-
τις τὸ δημόσιον ἔξαγόμενον, ὁμοίου τοῦ ἰδίου ὄντος αὐ-
τῷ; ἀνδράποδα δὲ σεσημασμένα τῷ δημοσίῳ σημά-
τρω, καὶ προσκειμένης ζημίας τῷ τε πωλουῦτι καὶ τῷ
ἔξάγοντι, πῶς ἂν τις ταῦτα κλέψει; Ὁκοῦ μὲ-

minùs velit à republicâ conducere, quàm à priva-
to, cùm iisdem *conditionibus* obtenturus fit? Con-
ducunt enim à republicâ lucos, sacra, domos; &
ab eâdem vectigalia redimunt. Ut autem re-
demptæ res salvæ fint, licet fisco fidejussores à
conductoribus accipere, quemadmodùm etiam ab
iis, qui vectigalia redimunt. Immò verò facilius
est emptori vectigalis, fraudare, quàm conducto-
ri mancipiorum. Nam quo pacto deprehendere
quis possit, argentum publicum averti, cùm sit
huic simile privatum? Mancipia verò signo publi-
co notata, si pæna constituta sit & vendenti & ex-
portanti, quomodò subduci furto possint? Atque

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

ἀνδράποδα, εἰκὸς ἤδη ἀπὸ αἰτῆς τῆς προσόδου ἐν ἔτεσι πέντε ἢ ἕξ μὴ μείον αὐτῇ ἑξακιχλίων θημέων. Ἀπογε μὲν τούτου τοῦ ἀειθμοῦ, ἡ ὀβολὸν ἕκαστος ἀτελῆ τῆς ἡμέρας φέρη, ἢ μὲν προσόδου ἑξήκοντα τάλαντα τοῦ εἰαυτοῦ. Ἀπὸ δὲ τούτων ἡ εἰς ἄλλα ἀνδράποδα ἰπίθεται εἰκοσι, τοῖς τεσσαράκοντα ἤδη ἑξέσαι τῇ πόλει χρῆσθαι εἰς ἄλλ' ὅ, τι ἂν δεῖ. Ὅταν δὲ γε μύρια ἀναπληρωθῆ, ἑκατὸν τάλαντα ἢ προσόδος ἔσαι.

Ὅτι δὲ δέξεται πολλαπλάσια τούτων, μαρτυρήσαιεν ἂν μοι εἰπίνες ἔτι εἰσὶ τῶν μεμνημένων, ὅσον ὃ τέ-

cipia, conjici potest, intra quinque annos, aut sex, de hoc ipso proventu civitatem non pauciora sex millibus habituram. Jam ex hoc numero, si obolum unusquisque diebus singulis immunitem adferat, sexaginta talentorum proventus annuus erit. Ex iis autem viginti *talenta* in alia mancipia impendantur, reliqua quadraginta, prout res postulabit, in alium aliquem usum conferre civitati licebit. Cúmque numerus ad decem millia excreverit, jam centum talentorum proventus existet.

Verùm longè plus accepturam *republicam*, testes mihi esse possunt, si qui sunt adhuc, qui me-

1 Steph. vult legi πηῖται.

λος εὔρισκε τὸ ἀνδραπόδων πρὸ τῶ ἐν Δεκελείᾳ. Μαρ-
 τυρᾷ ἡ καὶ κεῖνο, ὅτι εἰργασμένων ἀνθρώπων ἐν τοῖς ἀργυ-
 ρείοις ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ ἀναριθμήτων, νῦν ἔδεν ἀγαφῆρες
 τὰ ἀργυρεῖα, ἢ ἀ οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὄντα ἐμνημόνευον αὐτά.
 Καὶ τὰ νῦν ἡ γνώμη πάντα μαρτυρᾷ, ὅτι ἐκ ἀν ποτε
 πλείω ἀνδράποδα ἐκεῖ γένοιτο ἢ ὅσων ἀν τὰ ἔργα δεῖ-
 ται. Οὔτε γὰρ βάθος πέρας, οὔτε ὑπόνομον ὠ ὀρύσ-
 σόντες εὔρισκασι. Καὶ μὴν καινοδομεῖν γὰρ ἔδεν ἡπλον ἔξε-
 σι νῦν, ἢ πρῶτερον. Οὐ τοίνυν οὐδ' εἰπεῖν ἀν ἔχει εἰδώς
 ἔδεις, πότερον ἐν τοῖς κατατέλειμηθύοις πλείων ἀργυρεῖ-
 πς, ἢ ἐν τοῖς ἀτμήτοις ὄσι.

minère, quantum vectigal ex mancipiis civitas
 ante res ad Deceleam gestas perceperit. Illud
 quoque testimonio est, quòd cùm innumerabiles
 omni tempore in argentifodinis opus fecerint,
 nihil hæ tamen *ab illis* hoc tempore differant,
 quarum mentionem majores nostri fecerunt. Et
 ea quidem, quæ nunc fiunt, omnia testantur;
 nunquam plura mancipia illic esse posse, quàm
 ipsa requirant opera. Nec enim illi, qui fodiunt,
 vel profunditatis vel cuniculorum finem inveniunt.
 Atqui licet hoc tempore nihilo minùs novum ó-
 pus facere, quàm priùs. Neque quisquam certo
 se scire possit dicere, num in *locis* hæctenùs excisis
 plus argenteæ materie sit, an necdum apertis.

Τί δήτα, φαίη ἄν τις, ἔ καὶ νῦν, ὡσπερ ἔμπροσθεν, πολλοὶ καινοτόμοισιν; ὅτι πενέτεροι μὲν εἰσιν οἱ παλαιὰ μέταλλα· νεωγὲ γὰρ πάλιν κατασκευάζονται. Κίνδυνος δὲ μέγας τῷ καινοτομοῦντι. Ο μὲν γὰρ εὐρῶν ἀγαθὴν ἐργασίαν, πλέσιος γίγνεται· ὁ δὲ μὴ εὐρῶν, πάντα ἀπόλλυται, ὅσα ἂν δαπανήσῃ. Εἰς τῆτον οὖν ἔκινδυνον ἔ μάλα πως ἐφέλκων ἔ νῦν ἵεναι.

Εγὼ μύθοι ἔχειν μοι δοκῶ καὶ παλαιὰ τούτου συμβουλεύσαι, ὡς ἂν ἀσφαλέστατα καινοτομοῖτο. Εἰσὶ μὲν γὰρ δήπου Ἀθηναίων δέκα φυλαί· εἰ δὲ ἡ πόλις δόξῃ ἐκάστη αὐτῶν ἴσα ἀνδράποδα, αἱ δὲ κοινωσάμεναι τὴν

Cur igitur, dicat aliquis, non nunc etiam, sicut antea, multi novum opus faciunt? Quia pauperiores sunt, qui res metallicas faciunt; non ita pridem instaurari cœptas. Operis etiam novi adgressio periculosa est. Nam qui fructuosum opus excolendum invenit, copiosus et dives efficitur: qui verò non invenit, ei sumptus impensæ pereunt. Itaque periculum illud non admodum adire hujus ætatis homines volunt.

Mihi tamen habere videor, quod dem, consilium in hoc quoque negotio, quomodo novum opus tutissimè instituat. Athenis enim decem sunt tribus; quarum cuique si civitas parem mancipiorum numerum concederet, ipsæ verò fortunâ com-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

καὶ ἐν τοῖς ἀργυρείοις ὅσω περ ἂν πλείους ἐργάζωνται, τόσω πλείον τὰ γὰρ εὐρήσουσί τε καὶ φορήσουσι. Καὶ ἐμοὶ μὲν δὴ εἶρηται, ὥς ἂν ἡγούμαι κατασιδουαθείσης τῆς πόλεως ἱκανῶ ἂν πᾶσιν Ἀθηναίοις τροφὴν ἀπὸ κοινῆς ἕμεσθαι.

Εἰ δέ τινες λογζόμενοι παμπόλλης ἂν δεῖν ἀφορμῆς εἰς ταῦτα πάντα, ἔχῃ ἡγεύνηται ἱκανὰ ἂν πόλιε χρήματα εἰσενεχθῆναι, μηδὲ ἔτιως ἀθυμῆναι. Οὐ γὰρ ἔτιως ἔχῃ, ὥς ἀνάγκη ἅμα πάντα ταῦτα γίνεσθαι, ἢ μηδὲν ὄφελος αὐτῶν εἶ). Ἀλλ' ὅποσα ἂν ἢ οἰκοδομηθῆ, ἢ ναυπηγηθῆ, ἢ ἀνδράποδα ὠνηθῆ, εὐθὺς ταῦτα ἐν ὠφελείᾳ ἔσται. Ἀλλὰ

in argenti fodinis quò plures erunt, qui faciant opus, eò plus bonorum & reperient & reportabunt. Expositum, quâ ratione constitutâ republicâ, universis Atheniensibus de publico ad victum necessaria suppeditari posse arbitrer.

Quòd si qui existiment, ad hæc conficienda permagnis impensis opus esse, nec unquam satis magnam pecuniam conferri posse; nè sic quidem animum despondere debent. Non enim ita comparata res est, ut aut simul omnia fieri, aut ex eis utilitatem nullam capi necesse sit; sed ubi quæque primùm ædificata fuerint, vel domus, vel naves, vel emptâ fuerint mancipia, statim hæc utilitatem allatura sunt. Quinetiam

μὴν καὶ τῆ γε συμφερότερον ὄχι μέρος, ἢ τὸ ἅμα πάντα πράττειν. Οἰκοδομῶντες τε γὰρ ἀθρώοι, πολυέλεσθρον ἂν καὶ οὐ κάλλιον, ἢ χεῖρ μέρος ἀποτελοῖμεν. Ἀνδράποδα δὲ παμπληθῆ ζητῶντες ἀναγκαζοίμεθα ἂν καὶ χεῖρ καὶ τιμώτερα ἀνεῖσθαι.

Κατὰ γε μὴν τὸ δυνατὸν περᾶνοντες, τὰ μὲν καλῶς γνωσθέντα καὶ αὐθις ἂν ἱμιμοίμεθα. εἰ δέ τι ἀμαρτηθείη, ἂν ἀπέχοίμεθα ἂν αὐτοῦ. Ἐπι δέ, πάντων ἅμα γιγνομένων, ἡμᾶς ἂν ἅπαντα δεοί ἐμπορίζεσθαι. εἰ δέ τὰ μὲν φρανοίλο, τὰ δὲ μέλλοι, ἢ ὑπέρξασα πρῶσδος τὸ ὀπιτήδειον συγκατασκευάζοι ἂν. Ο δὲ ἴσως

vel ob hanc *causam* utilius erit hæc particulatim, quàm simul omnia fieri. Nam si subito ædificemus multi, majori cum sumptu, & pejus absolvemus, quàm si *res* particulatim fiat. Mancipiorum autem permagnum quærentes numerum, & deteriora, & cariùs emere cogemur.

Sin verò pro ratione facultatum rem conficiemus, quæ erunt rectè instituta, rursùs imitari libebit: sin autem in aliquo peccatum fuerit, ab eo abstinēbimus. Prætereà si omnia simul fierent, paranda quoque nobis esset omnium copia. Sin alia perficiantur, alia differantur; adquisitus jam antè proventus necessaria suppeditabit. Illud for-

1 Al. ἡμῖν οἰόμεθα.

2 Al. ἀπεχοίμεθα.

φοβερώτατον δοκῆ παῖσιν εἶ), μὴ, εἰ ἄλλαν πολλά κλήσαιοτο ἢ πόλις ἀνδράποδα, ὑφ' ἡγεμονίῃ ἂν τὰ ἔργα, καὶ τούτου τοῦ φόβου ἀπηλλαγμένοι εἴημεν, εἰ μὴ πλείονας ἀνθρώπους, ἢ ὅσοις αὐτὰ τὰ ἔργα ὑποσταιτοίη, καὶ ἐνιαυτὸν ἐμβάλοισιν.

Οὕτως ἔμοιγε δοκῆ ἢ περ ῥᾶστον, ταύτη καὶ δεῖστον εἶ) ταῦτα ὑπάσσειν. Εἰ δ' αὖ ἀλλὰ τὰς ἐν τῷ νῦν πολέμῳ γεθυημένας εἰσφορὰς ¹ νομίζει ἂν μηδ' ὅτις δύνασθαι εἰσενεγκεῖν ὑμεῖς ἦ, ὅσα μὲν πρὸς ² εἰρήνης χρήματα εὐρισκε τὰ τέλη, ἀπὸ τούτων καὶ ὅ ἂν πρὸν ἔτος δευκαεῖτε τὴν πόλιν ὅσα δ' ἂν ἐφευρίσκη διὰ τὸ εἰρήνην τε εἶ) καὶ διὰ τὸ

tassè. videri possit summoperè metuendum, nè, si civitas valdè multa mancipia compararit, etiam opera nimis magnâ copiâ onerentur; verùm hoc quoque metu liberati erimus, si non plures, quàm ipsa requirunt opera, singulis annis immitemus.

Ita mihi quidem videtur in his *rebus* eam sequi rationem optissimum esse, quæ sit facillima. Quòd si rursùs existimatis, ob tributa, hoc bello exacta, nè tantulum quidem posse contribui; sanè quantum ante *factam* pacem vectigalia reddebant, tantum in *administratione* reipublicæ anno proximo impendite: quæ verò *ampliùs illa* reddent, tum proptereà quia pax est, tum quia

¹ Steph. legit νομίζοιτ' ἂν.

² Vulg. εἰρημίας.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

μίοις, εἴτε αὐτοὺς θεραπεύοι. Λογίζομαι δ' ἔγωγε καὶ πολέμου γιγνομένων οἴοντ' εἶναι μὴ ἐκλείπεσθαι τὰ ἀργυρεῖα. Ἐστὶ μὲν γὰρ δήπερ πρὸς τὰ μέταλλα ἐν τῇ πρὸς μεσημβρίαν θαλάττῃ τείχος ἐν Ἰ Αναφραύσῳ, ἔστι δ' ἐν τῇ πρὸς ἄρκτον τείχος ἐν Θορικῷ, ἀπέχοντα δὲ ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων ἀμφὶ τὰ ἐξήκοντα στάδια.

Εἰ οὖν καὶ ἐν μέσῳ τούτων γένοιτο ὅππῃ τὸ ὑψηλοτάτω βήσσης τείχος ἔρυμα, σωήκοι' ἂν τὰ ἔργα εἰς ἓν ἕξ ἀπάντων τῶν τειχῶν καὶ εἴτε αἰσθάνοιτο πολεμικόν, βραχὺ ἂν εἴη ἐκείσῳ εἰς ὃ ἀσφαλὲς ἄποχωρῆσαι. Εἰ δὲ καὶ ἔλθοιεν πλείους πολέμοι, δηλονότι εἰ μὲν οἷτον, ἢ

quis eorum curam suscipiat. Mea quoque fert ratio, belli etiam tempore fieri posse, ut argentifodinæ non deserantur. Cùm non procul à metallis ad mare, *quod* meridiem versus *extenditur*, una sit munitio in Anaphausto, altera verò in Thorico, versus *mare* aquilonale; quorum locorum alter ab altero stadiis circiter sexaginta distat.

Si igitur inter hæc duo tertium aliquod castellum in editissimo saltûs loco excitetur, in unum *locum* ex omnibus his castellis operas convenire licebit: ac si quid hostile senserint, breve spatium quilibet ad tutum *receptum* habebit. Quòd si majores hostium copiarum irruerint, ac frumentum, aut

1 *Leuncl.* vult legi Αναφραύσιον.

οἶνον, ἢ πορόβατα ἔξω εὐρειν, ἀφέλονται ἀν ταῦτα. Ἀργυρείτιδος ἢ κρηλίσσαντες, τί ἀν μάλλον, ἢ λίθοις ἔχουσι χρῆσθαι;

Πῶς δὲ καὶ ὀρμήσειάν ποτε πολέμοι πρὸς τὰ μέταλλα; Ἀπέχθαι μὲν γὰρ δήπου τῶν ἀργυρείων ἐγγύτατα πόλις Μέγαρα πολὺ πλεῖον τῶν πεντακοσίων σταδίων ἀπέχθαι δὲ ἢ μετὰ ταῦτα πλησιαιτάτα Θῆβαι πολὺ πλεῖον τῶν ἑξακοσίων. Ἦν οὖν πορόβωνται εἰς τεῦθεν ποθεῖν ὅτι τὰ ἀργυρεῖα, παρειένοισι αὐτοὺς δέσσει πρὸ πόλιος καὶ μὲν ὧσιν ὀλίγοι, εἰκὸς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι καὶ ὑπὸ ἵππέων καὶ ὑπὸ χειπόλων. Πολλῆ γὰρ μὲν δυνάμει.

vinum, aut pecudes invenerint extra *munitiones*; ea nimirum *secum* auferent. Si *maximè* argenti metallis potiti fuerint, quid aliud habituri sunt, quo utantur, nisi *faxa*?

Et quo tandem modo in metalla hostes irruptionem facere possint? Abest enim à metallis ex intervallo proximo urbs Megara multo longiùs quingentis stadiis: absunt deindè proximo ex intervallo Thebæ multo ampliùs sexcentis. Itaque si ad argentifodinas illinc alicundè venerint, ut ipsam urbem prætereant, necesse est: ac si pauci fuerint, ab equitibus, & illis, qui *præsidii causâ* regionem circumeunt, eos interemptum iri consentaneum est. Ut verò desertâ regione

πορεύεσθαι ἐξηρημοῦντας τὰ ἑαυτῶν χαλεπὸν· πολλὸν γὰρ ἐγγύτερον ἂν εἴη ταῖς πόλεσιν αὐτῶν τὸ τῶν Ἀθηναίων ἄστυ, ἢ αὐτοὶ ὦ πρὸς τοῖς μετάλλοις ὄντες.

Εἰ δὲ καὶ ἔλθοιεν, πῶς ἂν καὶ δύναιτο μῦεν, μὴ ἔχοντες τὰ ὀπιτήδεια; Ἐπισιτίζεσθαι γέ μὴν μέρει, καὶ κίνδυνος καὶ πρὸς τὰ μετιόντων καὶ πρὸς τῶν ἀγωνίζοντα· πάντες δὲ αἰεὶ μεπόντες πολιορκοῦντ' ἂν μάλλον, ἢ πολιορκοῖεν. Οὐ τοίνυν μόνον ἢ ἀπὸ τῶν ἀνδραπόδων εἰσφορὰ καὶ διατροφὴ τῇ πόλει αὐξοίαν· ἀλλὰ πολυαιθρωπίας πρὸς τὰ μέταλλα ἀθροισμοῦντος, καὶ ἀπ' ἀγροῦς τῆς ἐκεῖ

suâ, cum magnis copiis è finibus suis exeant, non facile fuerit; propterea quòd urbs Atheniensis ita longè propior esset futura civitatibus eorum, quàm illi ipsi, qui ad metalla se conferrent.

Si tamen accedant, quonam modo *illic* manere possint, à com meatu destituti? Quòd si *copiarum aliquâ cum parte* pabulando necessaria parere *velint*, erunt in periculo tum pabulatores, tum res ipsæ, de quibus contendendum: sin exeant semper omnes, non tam oppugnabunt *alios*, quàm *ipsi* oppugnabuntur. Non igitur illa tantùm de mancipiis pensio civitati ad alendos suos incrementum adferet, verùm etiam ubi magnus hominum ad metalla concursus erit, plures & ex foro,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

σιαρχόμενοι οἷτε φρυγεῖν ἐν τοῖς φρυγείοις; οἷτε πελᾶζειν, καὶ περιπολεῖν τὴν χώραν, πάντα ταῦτα μάλλον ἀνωράσσειεν, ἐφ' ἑκάστοις τῶν ἔργων τῆς προφῆς ἀποδιδομένης.

Κ Ε Φ. ε'.

ΕΙ δὲ σαφὲς δοκεῖ εἶναι, ὡς εἰ μέλλουσι πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκ πόλεως περιεῖναι, ὅτι εἰρηνώτερον ἔστιν ἀρχεῖν ἢ ἀρᾶν ὅτι ἀξίον καὶ εἰρηνόφρονος καρδιεῖναι; Πολὺ γὰρ ἀνὰ καὶ αὐτῇ ἀρεθῆσαι ἢ ἀρχὴν περιφιλετέραν καὶ πυκνοτέραν εἰσαφικνεῖσθαι πᾶσιν ἀνθρώποις ποιήσειε τὴν πόλιν. Εἰ δὲ τινες ἔτιω γινώσκουσιν, ὡς ἐὰν ἡ πόλις εἰρηνώτερον ἀγούσα ἀφαιρῆται,

decurfione cum facibus: itidemque constituti ad præfidia caftellorum, & gestare parmas, & regionem obire juffi, hæc omnia majore ftudio facient, fi victus cuique pro laboribus fuīs tribuatur.

C A P. V.

QUOD si evidens esse videtur, pace ad hoc opus fore, si proventibus hisce potiri civitas velit: annon par fuerit, etiam pacis custodes quosdam constitui? Nam delectus hic magistratus efficiet, ut omnes mortales & lubentiùs & frequentiùs hanc urbem adeant. Si qui verò judicant, eandem civitatem in pace perpetuâ mi-

ἀδυνατώτερα τε, καὶ ἀδοξότερα, καὶ ἥτιον ὀνομαστὴ ἐν τῇ
 Ἑλλάδι ἔσται, καὶ ἔτι γε ὡς ἐμῆ δόξῃ παραλόγως σκοπεῖ-
 σιν. Εὐδαιμονίεσθαι μὲ γὰρ δήπτε πόλεις λέγοντ', αἱ αὖ
 πλείστον χρόνον ἐν εἰρήνῃ διατελῶσι. Πασῶν δὲ πόλεων
 Ἀθῆναι μάλιστα πεφύκασιν ἐν εἰρήνῃ αὐξέσθαι.

Τίνες γὰρ, ἡσυχίαν ἀγύσης τῆς πόλεως, οὐ περισ-
 δέοιנט' ἀν αὐτῆς; Ἀρξάμνοι ἀπὸ ναυκλήρων καὶ ἐμπό-
 ρων. Οὐχ ᾧ πολύσιλοι, ἔχ ᾧ πολύοινοι οὐχ ᾧ
 ἡδύοινοι; τί δὲ ᾧ πολυέλαιοι; τί ᾧ πολυπρόβα-
 τοι; ᾧ δὲ γνώμη καὶ ἀργεῖα διωάμενοι χρηματίζε-
 σθαι; Καὶ μὲν χειροτέχνα γε, καὶ σοφιστὰ, καὶ φι-
 λόσοφοι, ᾧ δὲ ποιητὰ, ᾧ δὲ τὰ τούτων μέγα χειρι-

nus potentiaë, gloriaë, celebritatis habituram in
 Græciâ; hi fanè rem opinione meâ non ritè con-
 siderant. Nam beatissimæ dicuntur respUBLICÆ,
 quæ longissimo tempore in pace permanferint.
 Et Athenarum *ea ratio est*, ut in pace supra civi-
 tates alias omnes incrementum fumant.

Quis est enim omnium, qui hujus urbis, si
 quieta fit, adjumento non indigeat? Atque ut à
 naucleris & mercatoribus ordiamur. Annon qui
 frumento, vino, eoque suavi; oleo, pecudibus
 abundant? item qui & consilio, & re quæstum
 facere possunt? *His addantur* opifices, sapientiaë
 professores, philosophi, poetæ, quique istorum

ζόμενοι, οἱ δὲ ἀξιοθεάτων, ἢ ἀξιακούντων, ἱερῶν ἢ ὀσίων
 ὀπιθυμοῦντες. ἀλλὰ μὴ καὶ ὧ δέομενοι πολλὰ ταχὺ
 ἀποδίδοθαι ἢ πείρασθαι, ἢ οὐ τούτων μᾶλλον εἴν τιχαιεῖν
 Ἀθήνησιν;

Εἰ ἣ πρὸς ταῦτα μὴ ἔδει ἀνιλέγῃ, ἢ ἣ ἡγεμονίαν
 βουλόμενοί τινες ἀναλαβεῖν τῆ πόλι, ταύτῃσι ἀφὰ πο-
 λέμῃ μᾶλλον, ἢ δι' εἰρήνης ἡγουῦται εἴν καταπραχθῆ-
 ναι. εἰνοσιώτατῃ πρῶτον καὶ τὰ Μηδικὰ, πότερον βιαζό-
 μενοι, ἢ εὐεργετοῦντες τῆς Ἑλλάδας, ἡγεμονίας τε ἔν ναυ-
 ποδοῖ καὶ Ἐλληνοταμίας ἐτύχομεν. Ἐπι δ' ἐπεὶ ὡμῶς
 ἀγαν δόξασα προσαιδέειν ἢ πόλις ἐστέρηθη τ' ἀρχῆς. ἢ

opera tractant, & qui rerum spectatu, qui auditu
 dignarum, qui sacrarum & religiosarum studio
 tenentur: prætereà si qui multa citò vendere vel
 emere velint, ubi faciliùs *quod cupiunt*, adsequen-
 tur, quàm Athenis?

Quòd si nemo his contradicit, sed nonnulli
 dum civitatì principatum recuperare cupiunt,
 bello magis, quàm pace, id effici posse arbitran-
 tur: ii *velim* primùm Medica *mibi bella* confide-
 rent, utrum vi potiùs, an nostris ergà Græcos be-
 neficiis, & maris principatum, & Græciæ quæf-
 turam adepti simus. Prætereà cùm sæviùs uti hâc
 præfecturâ visa civitas, imperium amisisset; an-

1 Forſan δημοσίαν. Wells.

2 Vulg. Ἑλληνοταμίας.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

πόλεις· ἔτι δὲ συναλλάττειν εἴτινες ἐν αὐταῖς γασιάζουσι.

Εἰ καὶ ὅπως τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν αὐτόνομον (ὡσπερ πρῶθεν) γένοιτο, φανεροὶ εἴητε ὀπιμελόμενοι, μὴ συμπολεμεῖντες, ἀλλὰ πρεσβυόνηες ἀνά τὴν Ελλάδα· ἐγὼ μὲν ἔδην ἀν οἴμαι θαυμαστὸν εἶ), εἰ καὶ πάντας οὖν Ἑλλήνας ὁμοθώμονάς τε, καὶ σωόρκους, καὶ συμμάχους λάβοιτε ἐπ' ἐκείνοισι, οἵτινες ἐκλιπόντων Φωκέων τὸ ἱερόν καταλαμβάνειν ἐπειρῶντο. Εἰ δὲ καὶ ὅπως ἀνά πᾶσιν γῆν καὶ θάλατταν εἰρήνη ἔσται, φανεροὶ εἴητε ὀπιμελόμενοι, ἐγὼ μὲν οἴμαι πάντας ἀν εὐχεσθῆ, μὲν τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, Ἀθήνας μάλιστα σώζεσθαι.

mus: licet etiam, si qui in illis diffideant, in gratiam ut redeant, efficere.

Si declaretis vobis esse curæ, ut templo Delphico libertas pristina restituatur, idque efficiatis non belli cum aliis societate, sed mittendis per Græciam legatis: nihil erit mirum, si Græcos omnes vobiscum unanimes, confœderatos, socios habebitis adversus illos, qui templum *Delphicum* à Phocensibus desertum occupare conati sunt. Quòd si etiam apertè detis operam, ut terrâ marique omnia pacata sint; equidem cunctos existimo votis expetituros, ut Athenæ, secundum patriam cujusque suam, maximè salvæ sint.

Εἰ δέ τις αὖ εἰς χρήματα κερδαλέωτερον νομίζει εἶ-
 ναι τῆ πόλει πόλεμον, ἢ εἰρήνην· ἐγὼ μὲ οὐκ οἶδα, πῶς
 ἂν ἄμεινον ταῦτα κερδαίη, ἢ εἴ τις τὰ προβλεφθημένα ἐπι-
 ἀνασκοποίη τῆ πόλει πῶς ἀποβέβηκεν. Εὐρήσθῃ γὰρ τό-
 τε παλαιὸν ἐν εἰρήνῃ μὲν πάνυ πολλὰ χρήματα εἰς τὴν
 πόλιν ἀνενεχθέντα, ἐν πολέμῳ δὲ ταῦτα πάντα κατα-
 δαπανηθέντα· γνώσεται δὲ, ἢν σκοπή, καὶ ἐν τῷ νῦν χρό-
 νῳ ἀφ' ἑμὲ μὲν ὁ πόλεμον καὶ τὰ προσόδων πολλὰς ἐκ-
 λειπέσας, καὶ τὰς εἰσελθούσας εἰς παντοδαπὰ [πολλὰ]
 καὶ ἀδαπανηθείσας. Ἐπεὶ δὲ εἰρήνη κατὰ θάλατταν γεγέ-
 νηται, καὶ ὑψημύνας τε προσόδοις, καὶ ταύταις ἕξον τοῖς
 πολίταις χρῆσθαι ὅ, τι βέλουσιν.

Si rursus quisquam est, qui existimet, bel-
 lum, quàm pacem, esse reipublicæ nostræ ma-
 gis fructuosum ad pecuniam conficiendam; non
 video, quâ ratione hæc meliùs dijudicari possint,
 quàm si quis res antè gestas consideret, qui fue-
 rint earum eventus civitati nostræ. Reperiet enim,
 quondam in pace permultum pecuniæ in urbem
 invectum, quæ omnis bello absumpta fuerit: in-
 telliget etiam, si considerare volet, hoc quoque
 tempore multos proventus bello defecisse; & eos,
 qui percepti sint, in omnis generis usus exhaustos
 esse. Jam verò pacato mari, eosdem & auctos esse,
 & iis uti licere civibus arbitrato suo.

Εἰ δὲ τίς με ἐπερωτῶν, εἰ καὶ ἄν τις ἀδικοίη. τιμὴν πόλιν, λέγεις ὡς χρὴ καὶ πρὸς τοῦτον εἰρήνῃ ἄγειν; οὐκ ἂν φαίην· ἀλλὰ μᾶλλον λέγω, ὅτι πολὺ θάρσος ἂν τιμωροίμθα αὐτούς, εἰ μηδένα πρῆχοιμεν ἀδικούντα· ἕδνα γὰρ ἂν ἔχοιεν σύμμαχον.

Κ Ε Φ. 51.

Α ΛΛ' εἰ γεμῶ τῶν εἰρημῶν ἀδύατον μὲν μηδέν ἔστι, μηδὲ χαλεπὸν, τραπομῶν ἢ αὐτῶν περὶφιλέτεροι μὲν τοῖς Ἕλλησι γενησόμεθα, ἀσφαλέτερον δὲ οἰκήσομεν, εὐκλέετεροι δὲ ἐσόμε-

Si quis autem me roget, an etiam aliquo injuriâ civitatem hanc adficiant, censeam cum eorū pacem colendam? equidem id dicere nolim; sed hoc potius affirmo, nos hostes facilius ulcisci posse, siquidem à nobis auctor injuriæ nullus existat: quippè sic *adversarii* nullos habebunt belli socios.

C A P. VI.

S E D: enim si nihil est eorum, quæ à me dicta sunt, quod fieri non possit, & quidem facile; ac istæc agendo si Græcis amiciores & *gratiores* erimus, urbem tutius incolemus, gloriâ ma-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

φούς, ἐπέρεσθαι οὐτὸ θεός, Εἰ λῶον καὶ ἄμεινον εἴη ἂν τῆ πόλει οὕτω κατασκοδαζομένη, καὶ αὐτίκα καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον. Εἰ ἣ ταῦτα συναινοῖεν, τότε ἂν αὖ φαίην χρήναι ἐπερωτᾶν, Τίνας θεῶν προσποιούμενοι, ταῦτα κἀλλιστα καὶ ἄριστα πράττοιμεν ἂν. Οὓς δ' ἂν ἔλοιεν θεούς, τούτοις εἰκὸς καλλιερέσασθαι ἄρχεσθαι τῆ ἔργου. Σὺν γὰρ θεῶν πραττομένων εἰκὸς καὶ τὰς πράξεις περιέναι ὑπὲρ τῶ λῶον καὶ ἄμεινον ἀεὶ τῆ πόλει.

phosque missis, deos illos consulatis; An fatius meliúsve fit huic civitati, tam in præsentia, quàm in posterum, hanc ejus formam institui. Si adnuerint, censerem rursùs interrogandos; Quosnam deos nobis conciliando, quàm rectissimè atque optimè simus hæc effecturi. Quoscunque verò Deos illi selegerint, iis litando placatis, rem ordiri par erit. Nam quæ res numine propitio suscipiuntur, eas semper reipublicæ meliùs feliciúsque cessuras, consentaneum est.

N O T Æ.

P A G. I. Αγησιλάου ἀρετῆς τε καὶ δόξης] De virtute ac gloriâ Agefilai varios passim auctores consulas; præcipuè *Corn. Nep.* in vitâ *Agefil.* & *Cragium* de *Repub. Laced.* — De hâc Oratione vide *Ciceronem* ad *Famil.* l. 5. epist. 12. & ad *Quintum* l. 1. epist. 2. — De potestate Regum *Lacedæmoniorum*, Hæc *Cragius*: Regibus *Spartanis* non erat *παρδοασιλεία*, seu *plena & liberrima omnium rerum potestas*, nec quidvis faciendi arbitrium penes ipsos. Non alia eorum fuit potestas, quàm quæ legibus initio constituta, quarum vinculis quoque profûs ea erat adstricta. Ideò rectè *Aristoteles*, ἡ ἐν τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ δὲ καὶ μὲν εἶναι βασιλεία μάλιστα τῶν κατὰ νόμον. Οὐκ ἐστὶ δὲ κυρία πάντων, id est, quod in *Laconum Repub.* regnum est, videtur esse maximè legibus adstrictum. Non sunt omnia enim arbitrii ipsius. Ac ut securi hujus essent *Lacedæmonii* solemne sacramentum quot mensibus exigebatur à Regibus, quo jurabant regnum se secundum leges administraturos, adigentibus eos in sua verba *Ephoris*: ut & ipsi exigebant vicissim ab *Ephoris* juramentum, quo promittebant se regnum iis hoc facientibus conservaturos. vide *Nostrum* in *Repub. Laced.* p. 227.

Ibid. Διὰ τῆτο ἐδὲ μειόνων] In *Ald.* edit. legitur διὰ τέτων οὐδὲ μειόνων &c. quam lectionem ex vet. cod. emendatam non inveni: cùm tamen, quin διὰ τοῦτο legi debeat, (ut in *Reuchlini* editione legitur) minimè dubitari possit. Sed quantum ad alteram mutationem attinet, videlicet particulæ ἐδὲ in δὲ, eam, licèt ex vetusto quodam libro sumptam, non perindè necessariam esse, & ἐδὲ ferri posse, arbitror: ut sit sensus — *ideò nè minores quidem consequatur laudes.* Intellego autem *minores se*: atque ita totius loci hæc erit sententia, *Non enim æquum fuerit, eum, quòd dignè laudari perfecta & absoluta ejus fortitudo nequeat, nè laudes quidem suâ virtute minores consequi, sed prorsùs illaudatum relinqui.* At si legatur, Διὰ τῆτο δὲ μειόνων &c. particula δὲ ità usurpata fuerit, ut Latina verò in hoc *Ciceronis* loco, *Quod laudas quia oblivisci me scripsi ante facta & dicta nostri omici, ego verò ità facio.* Item in isto, *Quod scribis te audire me etiam mentis errore & dolore adfici, mihi verò mens integra est.* At *μειόνων* paulò aliter, quàm modò exposuimus, accipiendum erit: ut sit sensus, *ideò minùs laudetur: i. e. ideò pauciores extent ejus laudatores.* Certè Διὰ τῆτο ἐδὲ μειόνων, non minùs lubenter scripserim. Cæterùm omnibus cum *Horatio* laudare aliquem recusantibus, quòd ejus laudes culpâ sui ingenii deterere vereantur, quod hîc dicit *Xenophon*, aptissimè responderi possit. *Steph.*

P. 2. Αφ' Ἡρακλέους ἐγένετο] Sicut apud gentes ferè omnes, Regiæ dignitatis fastigium, summo in Repub. semper loco fuit: ità præcipuus, idemque antiquissimus magistratus *Lacedæmoniorum* erat, cui Regium nomen dabatur. Sed ut nomen diversum ab aliis gentibus usurpabant *Lacedæmonii* in appellandis suis Regibus, Ἀγαγέτας eos vocantes, ut testatur *Plutarchus*: ità fuere permulta alia, quæ quasi propria & peculiaria circa Reges suos observabant, nec alibi uspiam ità moribus usurpabantur. Ea verò sita potissimum animadverti in hisce sex: in familiæ præeminentiâ, in successione jure, in puerili educatione, in corporis externâ specie, in imperandi potestate, & honoris exhibitione. Familia regia, post recuperatam à *Doribus* Peloponnesum, non fuit alia quàm *Heraclidarum*, seu ex divinâ *Herculis* stirpe oriundorum. Quorum jus: unde exstiterit fusiùs explicat *Cragius* de Repub. Laced. p. 18.

Ibid. Τὸ γένος αὐτῶν] Scil. *Heraclidarum*, de quibus consule Scriptorem suprâ citatum.

P. 3. Οὔτε δημοκρατία, οὔτε ὀλιγαρχία, οὔτε τυραννίς] Nam fuit hæc Græcorum ratio: Reges, urbes gubernari à singulis: Oligarchici, ut *Lacedæmonii*, à paucis: Democratici, ut *Athenienses*, à multis, hoc est à plebe, voluerunt. Hoc illud est, quod ait *Thucydides*, p. 14. Ed. Æm. Port. τοὺς Λακεδαιμονίους βούλεσθαι τοὺς συμμάχους ἐπιτηδείως ὀφίσιν αὐτοῖς πολιτεύεσθαι, τουτέστιν ὀλιγαρχείᾳ. Vide *Wolfium* ad *Demost.*

Ibid. Ἄγισ βασιλεὺς ὧν ἐτελεύτησεν] *Agis*, *Agésilai* frater, cùm Rempub. moribus pravus corruptam, & avaritiâ imbutam perturbasset, odio expositus Potentiorum ab *Ephoris* est necatus, cùm factum Spartâ dignum suscepisset, inquit *Plutarchus*. Vide sic *Crag.* de R. L. p. 198.

P. 4. Ἀνεπικλητότερον — τῷ γένει] Scilicet *Heraclidarum* — Regum hujus familiæ usque adeò Regnum erat proprium & quasi peculiare, ut genuinos & veros prorsùs *Heracidas* eos esse oporteret, qui ad illud capescendum existimarentur idonei. Aliàs si tantùm essent ab alterâ parte ejus prosapiæ, vel si spurixæ progeniei, non admittebantur, sed admissi potius removebantur. Hâc ratione *Leotychidæ* *Agidis* filio, quòd pater inconsideratâ garrulitate eum *Alcibiade* exule genitum effutiisset, *Agésilaus*, adnitente in id potissimum *Lyfandro*, præfertur. Quæ historia copiosè exponitur apud *Plutarchum* in *Agésilao*, & *Alcibiade*, itemque in *Laconicis Pausaniæ*. *Crag.* de R. L. p. 86.

Ibid. Ἐπι μὲν νέος ὧν] Quo tempore Regnum *Agésilao* delatum erat, annos habuit tres atque quadraginta; nam *Plutarcho* auctore, sub fine vitæ ejus, — ἀπέθανε (scil. *Agésilaus*) βιώσας μὲν ὀγδοήκοντα καὶ τέσσαρα ἔτη, βασιλεύσας δὲ τῆ Σπάρτης ἐνὶ τῶν τεσσαράκοντα πλέον — Quare idem ferè valeat hîc oportet νέος, atque νεανίσκος, K. A. p. 119. Ubi hæc doctiss. *Hutchinsonus*: Vocem *adolescens*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

Macedoniæ rex erat, ludis olympicis, ut qui *barbarus* esset, exclusus est, neque iis tandem aliquando admissus antequam se *Argis* oriundum esse probâisset. Idem *Alexander*, cùm à Persarum castris ad Græcos transfisset, ut iis prædiceret *Mardonium* primâ luce eos de improvise aggressurum, perfidiæ crimen diluit antiquâ suâ origine, quam ad Græcos referebat. Ægyptii *barbaros* omnes vocabant, qui non ipsorum linguâ loquebantur. Sic *Herodotus* lib. 2. βαρβάρους πάντας. οἱ Αἰγύπτιοι καλέουσι τὰς μὴ σφίσι ὀμογλώσσους. Videtur *Herodotus* significare, vocabulum hoc esse origine Ægyptiacum. Lege sis quæ scripsit *Raphel*. ad 1. *Corin.* c. 14. v. 11.

Ibid. Τό, τε αἰρεῖσθαι ἐπιόντω] *Hic* (*Agefilaus*) simul atque imperii potitus est, persuasit *Lacedæmoniis*, ut exercitum mitterent in *Asiam*, bellumque regi facerent: docens, satiùs esse in *Asiâ*, quàm in *Europâ* dimicari. *C. Nep.* *Agefil.* c. 2.

P. 6. Τισσαφέρηνς] *C. Nep.* *Agefil.* c. 2. *Id* ut cognovit *Tissaphernes*, qui summum imperium tum inter præfectos habebat regios, inducias à *Lacone* petivit, simulans se dare operam, ut *Lacedæmoniis* cum rege conveniret: re autem verâ, ad copias comparandas: &c.

P. 7. Ομοσάμενος τῆς πράξεως] *Ejus* scil. rei perficiendæ causâ, de quâ cum rege *Persarum*, nuntiis ad eum missis, acturum se pollicitus fuerat *Tissaphernes*. *H.*

Ibid. Τισσαφέρηνς ἀ ὤμοσεν] *Juravit* autem uterque, se sine dolo inducias conservaturum, in quâ prætionem summâ fide mansit *Agefilaus*: contra ea, *Tissaphernes* nihil aliud quàm bellum comparavit. *C. Nep.* *Agefil.* c. 2.

Ibid. Ομοσάμενος ταῖς σπονδαῖς] *Persistit* in induciis. *Noster* in *Memorab.* lib. 4. Ἰνα τοῖς νόμοις πείθωνται. Τέτοις γὰρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων αἱ πόλεις ἰχυρόταται τε καὶ εὐδαιμονέσταται γίνονται. *Ut legibus pareant. Nam si cives in his persistant, urbes potentissimæ beatissimæque sunt.* Hic ἐμμένειν idem sonat, quod πείθεσθαι, obedire; atque ampliùs quid, nimirum in obsequendi studio perseverare, & permanere. Item *Hist. Græc.* lib. 6. Ἐμμενῶ ταῖς σπονδαῖς. *Persistam in fæderibus.* Cujusmodi constantiam hoc verbo significari, declarat præcipuè *Epieteti* locus c. 74. Ὅσα προτίθεται, τέτοις, ὡς νόμοις, καὶ ὡς ἀσεβήσων ἀν παραδοῆς π τέτων, ἐμμενεῖ ὁ, π δ' ἀν ἐγῆ πς περιέσθ, μὴ ἐπιστρέφθ. *Quæcunque proponuntur, in his, velut legibus, persevera; Et tanquam impius sis futurus, si quid eorum transgrediaris.* Huc adde verba *D. Pauli* ad *Gal.* c. 3. v. 10. Ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις. *Manet in omnibus, quæ scripta sunt, i. e. ea constanter servat. Ita manere promissis, est stare promissis.* *Virg. Æn.* 2. v. 160.

*Tu modo promissis maneas, servataque serves
Troja fidem.*

Ubi

Ubi *promissis manere*, Servius in *promissis manere* interpretatur. Idem Virg. *Æn.* 8. v. 643.

— *At tu dictis, Albane, maneres.*

Quod loquendi genus à Græcis Poeta videtur mutuatus. Vide Doctiff. *Raphel.* Annot. Philolog. T. 2. p. 438.

P. 8. Αγητίλαος δὲ μάλα φαιδρῶ] *Jusjurandum servabat* (Agefilus,) *multumque in eo se consequi dicebat, quòd Tissaphernes perjurio suo & homines suis rebus abalienaret, & deos sibi iratos redderet: se autem &c.* C. *Nep.* Agefil. c. 2.

Ibid. Επισρκήσας αὐτὸς] *Casaubonus*, ad *Equit.* *Aristoph.* ver. 298. v. ἐπισρκῶ, hæc observat. ὅρκος; *jusjurandum*: ἐπισρκεῖν, propriè *jusjurandum aliud addere, iterum jurare.* Usus auctorum obtinuit, ut ponatur in malam partem de *pejerante*; quasi monerent nos viri sapientes non multum interesse inter *pejerantem*, & sæpe *jurentem.* Hoc verbum in optimis quidem Scriptoribus significat *pejerare, sive promissis non stare.* Quo sensu extat apud *Matt.* c. 5. v. 33. Οὐχ ἐπισρκήσεις: ubi Salvatoris nostri sermo est proculdubiò de fide in pollicitationibus, quia mox subjungitur — ἀπδώσεις δὲ τῷ Κυρίῳ τὰς ὅρκους σου. Ad quem locum hæc doctissimus *Raphelius*, T. 1. p. 219. “Dissenferunt de hoc verbo, ut *Grotius* annotavit, *Cleanthes* & *Chrysippus*, veteres philosophi Græci, curiosè, ut mos fuit Stoicorum, exquirentes, quæ propria hujus verbi vis sit. Quorum ille sentiebat, ἐπισρκεῖν de eo tantùm dici, qui verbis quidem juret, animo autem promissa sibi servanda esse non statuat. Ut ille ait apud *Euripidem* — *Juravi linguâ, mentem injuratam gero.* *Chrysippus* contrà pugnabat, si quis, quæ jurando affirmasset se facturum, non præstet, etiam si ex animi sui sententiâ, ut *Romani* loquebantur, jurasset, hunc ἐπισρκεῖν intelligi oportere, nec de quoquam hoc verbum ante dici posse, quàm ex eventu constet, *jusjurandum* ab ipso non servari; si quis *falsum juret*, eum ψευδοσκεῖν. Utroque verùm modo usurpari hoc verbum re ipsâ ostendit *Noster*. K. A. l. 2. p. 169. Κλέαρχος ἐπέε ἐπισρκῶν τε ἐφώνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε. *Clearchus* cùm *jurisjurandi fœderisque violati compertus* esset, *pœnas meritas subiit atque adeò mortuus est.* Et lib. 2. p. 171. Κλέαρχος μὲν τοίνυν, εἰ παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυε τὰς σπονδὰς, τὴν δίκην ἔχει: δίκαιον γὰρ ἀπώλυθαι τὰς ἐπισρκῶντας. *Clearchus* quidem certè, si præter *jurisjurandi fidem fœdera solvit, meritò pœnas dedit: æquum est enim perjuros interire.* Rectè igitur *Chrysippus*, quatenus ἐπισρκεῖν esse contendit, — *non facere promissa sacramento confirmata.* Nec *Cleanthis* Sententia exemplis destituitur. Sic manifestè usurpatur à *Xenophonte* in *Apolog. Socratis* — μάστρεας ἐπισρκῶντας κατὰ ψευδομαστρεῖν αὐτῶ. *Testes pejerando falsum ad- versus se testimonium dicere.* Demonstratâ itaque utrâque verbi significatione,

nificatione, si jam quærat, utra *Christi* orationi sit convenientior: causam nullam video, quare non utrique locus esse queat; — “ut tum jurantis animus ab omni fraude prohibeatur, omnesque *reservations*, uti nunc loquuntur, *mentales*, cum decipiendi voluntate conjunctæ, à jurejurando excludantur” — “tum, ut fides promissio extet.”

P. 9. Ἀγορὰν παρασκιάζειν] Vox ἀγορὰ (ut ad Polyb. observavit *Casaub.*) apud historicos Græcos passim denotat non *forum* tantum aut *mercatum*, sed & *commeatum*, eamque in primis *annonam*, quæ *venum est exposita* — ἔτε γὰρ ἀγορὰ ἐστὶν ἰκανή. K. A. p. 355. ubi vide sis doctiss. *Hutchinsonum*.

Ibid. Ἐπὶ τὸν αὐτῆ οἴκῳ] C. Nep. c. 3. *Barbarus non dubitans, quod ipsius erant plurima domicilia in Cariâ* — eò potissimum hostes impetum facturos, omnes suas copias eò contraxerat.

P. 10. Παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τιοσαφέρην] Similiter vox παῖδα *imperitum* denotat apud *Lucian.* in *Hipp.* ferè medio: ἔπ δὲ καὶ ἀσπυνομίαν, ἐν ἣ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, ἔσθ &c. H. Ἀπέδειξε &c. Sic *Plat.* *Phæd.* p. 194. ed. Oxon. Ἀποδείξειε λῆρον τὸν Ἐνδυμίωνα. *Lysias*, p. 57. μεγίστην ἀπέδειξαν τὴν ἑαυτῶν παιδείαν.

P. 12. Προσάγει] Eandem vim verbum hoc medium apud *Nostrum* obtinet *Memorab.* 1. 3. Συμμάχος ἢ καὶ βοηθὸς προσάγει, δοκεῖ &c. Et apud *Euripid.* *Androm.* v. 225. — τῆ ῥετῆ πρῶτην ἰσχυρῶς. *Suidâ* exponente, est οἰκειῶς. Sed πρῶτην & πρῶτην malè inter se à *Lexicographo* confundi suspicor. Suspicionem auget exemplum illud ipsum, quod subjecit — ὡς πρῶτην ἀγροίτη μὲν τὰ ἔθνη &c. i. e. *eum gentes sibi adjungere* &c. ubi verbum certè *medium* est; atque adeò vim obtinet, quam *activo* rarissimè tribuunt auctores. H.

Ibid. Μεταπρατοπεδύοιτο] Hanc lectionem ex margine *MSti Harl.* revocavi. H.

Ibid. Παιδεία μικρὰ] Simili diminutione usus *Nostrum* K. Π. p. 605. μικρὸν γήδιον dixit. Ubi vid. n. 1. H.

P. 14. Ἰππείαν] Rectè *Hesych.* & *Phavor.* Ἰππείαν, τὴν ἵππον. eo *scil.* sensu, quo συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν ἵππέων λέγεται. Confer *Joh.* 8. 32. Ubi ἀλήθεια optimè de *Christo* ipso accipitur. H.

P. 15. Τὸν δὲ Ἰππόδρομον] *Hesychius*, Ἰππόδρομος, ἀγὼν Ἀθήνησι Θεσπεί ἀγόμενος: eadem sunt & *Phavorini* verba. De loco autem ipso, in quo cursu equestri certatum est, vocem usurpant Auctores. *Hutch.* ad K. A. p. 85.

P. 16. Ἐσεφανωμένους τε] K. A. p. 289. πρῶτος Χειρίσοφος ἔσεφανωμένος &c. Ad quem locum hæc doctiss. *Hutch.* Dicitur is forsan ἔσεφανωμένους, quòd modò rem sacrām fecerat: nam veteres coronatos sacrificasse, satis notum est: nisi mavis illum ominis boni causā coronam, lætitiæ utique & victoriæ quasi animo præceptæ indicium, sumpsisse.

Ibid.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

νης ἐν &c. ad *Agésilautm* ejusque copias referri debere videntur. Cum ἐλάσθησαν autem intelligas velim τὴν Ἀσίαν, cum τὰς Ἀλακρινομάδας intelligās μάχη. H.

Ibid. Προσκυνεῖν] De verbo προσκυνεῖν hæc Doctiff. *Hutch.* ad K. II. lib. 4. De ratione, quâ inter Persas salutationes fieri solebant, ita *Herodotus* lib. I. c. 134. Ἐντυγχάνοντες, ἀπὸ ἀλλήλοισι ἐν τῆσι ὁδοῖσι, τῶδε ἂν τις ἀλαγνοίη εἰ ὁμοῖοί εἰσι οἱ ἐντυγχάνοντες· ἀντὶ γὰρ τοῦ προσαιχρῶσαι ἀλλήλους, φιλέουσι πῖσι σόμοισι· ἢν δὲ ἢ ἕτερος ὑποδέεστος ὀλίγω, τὰς περιεὶς φιλέουσι· ἢν δὲ πολλῶ ἢ ἕτερος ἀγενέστερος, προσπίπλων προσκυνεῖ τὸν ἕτερον. Hæc postremâ ratione regem venerari iis moris erat: sic enim *Tithraustes*, qui res nuntiatas ad regem perferre, & rogantes introducere solebat, *Ismeniam* Thebanum adloquutus est — Νόμος ἐστὶν ἐπιχώριος Πέρσαις, τὸν εἰς ὄφθαλμὸς ἐλθόντα τῷ βασιλείῳ, μὴ πῶτερον λόγου μεταλαγχάνειν, πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. *Ælian.* hist. var. lib. I. cap. 21.

P. 22. Δεκάτην ἀποθῦσαι] Decimarum Diis suis ab Ethnicis consecratarum haud pauca reperiuntur exempla. *Diod. Sic.* lib. 20. p. 756. de *Carthaginensibus*: — εἰώθεισαν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις δεκάτῳ ἀποσέδειν τῷ θεῷ πάντων τῶν εἰς πῶσον πικτόντων. Plura lege sis apud *Grot.* de jure B. ac P. I. 3. c. 6. *Archæol. Gr.* I. 2. c. 4. *Clerici* Comment. ad *Gen.* c. 14. 20. Vide sis *Hutch.* ad K. A. p. 373.

Ibid. Ἀπέτεμεν αὐτῷ τὴν κεφαλὴν] Nihil frequentius in bello, quàm ut ipse dux *facere* dicatur, quod *jubet* fieri. *Sallust.* *Jugurth.* c. 26. *Jugurtha* — omnes puberes — interfecit, i. e. interfici jussit. Sic *Lucas Aët.* c. 16. v. 23. de magistratibus Philipp. dicit; Πολλὰς τε ἐπιθέντας αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν &c. Et *Paulus* de iisdem, v. 37. ait, Δείραντες ἡμῶς — ἔβαλον εἰς φυλακὴν &c. Priùs verò v. 22. *Magistratus* isti dicuntur κελεῦσαι ῥαθίζειν. Iisdem utique quibus *jussa*, & ipsæ tribuuntur *actiones*. Vide sis *Hutch.* ad K. A. p. 30.

P. 24. Ἐν τῷ ἐφορείῳ] Sic rectè edit. *Steph.* Eandem vocem reponendam censuit etiam *Leuncl.* & in suo exemplari reperisse videtur *Philelphus*: quippè vertit in *Ephorio*. H. Præcipua quæque Reipub. *Ephorum* curæ subiecta erant. Illi concionem populi regebant, bellum sciscebant, pacem rogabant, fœdus inibant, exercitum mittebant, comneatum præbebant, præmiis & pœnis dignos afficiebant, καὶ τὰ ἄλλα διοικῶσι πᾶσθης μάλιστα ἀξία, ait *Pausanias*, id est, *Omnia administrabant, in quibus aliquid momenti situm erat*. Tanta itaque cùm esset eorum potentia, unum tamen inventum remedium contra eos, videlicet mutua eorum inter se dissensio. Cujus ea vis erat, ut quâ parte plures se eorum conjunxissent, ea prævaleret. Itaque haud dubiè quantum potuit *tribuni* intercessio apud Romanos; tantum valuit *Ephorum* dissensio apud Lacedæmonios. Mansit hic status *Ephorum* usque ad *Cleomenem Leonida*

dæ filium Reipub. statum convellentem, qui eos interficiens sustulit. Quod ejus factum ruina Reipub. consecuta est, & non ita multò post, quæ Rempub. prorsus oppressit, Tyrannis exorta. Vide sis *Crag. de Rep. Laced.* p. 134.

Ibid. Παρὰ τὰς πέλιε] Scil. *Ephoros.* — *Scholias.* in *Thucyd.* l. 1. c. 86. Ἰστέον ὅτι ἦσαν πινες παρὰ Λακεδαιμονίοις ἄρχοντες, τὸν ἀειδμὸν πέλιε, ἔς Εφὸρως ἐλάλουν, ἀπὸ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πρᾶγμα. Adde *Meursj. Miscell. Lacon.* l. 2. c. 4. H.

P. 25. Καὶ ταῦτα] Sic *Nofer* in *K. A.* p. 151. Ubi hæc habet *Hutch.* Valet hic καὶ περ, i. e. *tametsi, quanquam*: cùm aliàs, idque ἐμφαπκῶς, sonet *præsertim, idque.*

P. 26. Διαδᾶς δὲ τὸν] *C. Nep.* c. 4. Hæc igitur mente *Hellepontum* copias trajecit, tantâque usus est celeritate, ut, quod iter *Xerxes* anno vertente confecerat, hic transierit triginta diebus.

Ibid. Μακεδονίαν] Nonnulli Auctores distinguunt *Macedoniam* à Græciâ, Ut *Curt.* Cum magno deindè exercitu mare trajecit, illato *Macedoniæ* & *Græciæ* bello. Et rursus — *Nec Macedonum hæc erat culpa, sed Græcorum.* Credo id eò fieri (inquit *Raphel.* ad *Act.* c. 20. v. 2.) quòd cum aliis rebus multis differrent *Macedones* à reliquis Græcis, tum linguâ uterentur Græcâ quidem, sed tamen dialecto ejusmodi, quæ nè quidem satis intelligi à cæteris Græcis potuerit. Quin *Demosthenes*, infensus *Philippo* Macedoni, eum *barbarum* appellat. Erat nihilominus *Macedonia* pars Græciæ. Unde *Alexander* apud *Arrianum* — Ἐλθόντες εἰς Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Ingressi *Macedoniam*, reliquamque *Græciam.*

Ibid. Λαρισσαῖοι] Λάρισσα, πόλις πρῶτη Θεσσαλίας, ἢ πρὸς τῆ Πηνειῶ, ἣν Ἀρίστος ἔκτισε. *Steph. Byz.*

Ibid. Κρανόσιοι] Κράνων, πόλις τῆς Θεσσαλίας τῆς Πελασγιώπιδος, ἐν τοῖς Τέμπεσιν — ὁ πολίτης, Κρανόσιος. *Idem.*

Ibid. Σιγτουσαῖοι] Σιγῦσσα, πόλις καὶ χωρίον τῆς ἐν Θεσσαλίᾳ Πελασγίας. *Idem.*

Ibid. Φαρσάλιοι] Φάρσαλος, πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Φαρσάλου τοῦ Ἀκρσιῆ. *Idem.*

Ibid. Θεσσαλοὶ] *Thessali* Græciæ populi inter *Macedoniam* & *Thermopylas* fiti; qui ob perfidiæ crimen malè audiunt apud omnes auctores. *Euripides*: Πολλοὶ γὼ ἦσαν ἀπὸ ἀπίστοι Θεσσαλοί. Unde natum proverbium, ut *Thessala fides*, de vanâ dicatur & fluxâ. Θεσσαλὸν σόφισμα, *Thessalum commentum*: & Θεσσαλὸν νόμισμα pro adulterinâ pecuniâ. Ab *Aristophane* in *Plut.* v. 521. etiam ἀνδραποδιστῶν appellantur. Vide sis *Mount.* ad *Demosth.* p. 386.

P. 27. Πλαισίῳ] Πλαίσιον dicitur phalanx, cum figura quadrata est, cujus inæqualia sunt latera. Quòd si πλαίσιον fiat ἰσόπλευρον, tum demùm uno nomine dicitur πλίνθιον: quod à πλαισίῳ simplici sic distinguitur, ut istius quidem figura sit quadrata, lateribus æquis:

æquis: hujus itidem quadrata, sed oblonga. Vide sis *Hutch.* ad K. A. p. 240.

P. 28. Αναστροφήν.] *Budæus* Comm. L. G. p. 630. ἀνασπρέφειν dicit scribit de cedentibus & fugientibus, cùm conversi pugnam restituant: nec dubium est, quin ἀναστροφή sit ea conversio. H.

Ibid. Ελαύνοντες] Sic Noster K. A. p. 235. οἱ ἰππεῖς ἤλαυνον, scil. ἵππους. Absolutè itidem sæpissimè apud Nostrum occurrunt verba ἐλαύνω, ἐξελαύνω, παρελαύνω, &c. ad locum suprâ citatum vide sis doctiss. *Hutch.*

P. 29. Ἀνδρακίων] *Hutchinsonus* mavult Ἀτρακίων. Conjecturæ favet *Steph. Byz.* Ἀτρακ καὶ Ἀτρακία, πόλις Θεσσαλίας, τῆς Πελασγιάδος μείζους — τὸ ἐθνικόν, Ἀτρακίος. Etiam *Ptolem.* 1. 3. c. 13. hanc urbem inter Pelasgiotidas recenset. H.

Ibid. Τρόπαιόν τε ἐσήσατο] Vide sis *Hutch.* ad K. A. p. 211. Ubi hæc Vir eruditus: De tropæis vide *Archæol. Gr.* 1. 3. c. 12. *Valer. Maxim.* 1. 5. c. 3. *Lucet Marathon Persicis tropæis: Salamis & Artemisium Xerxis naufragia numerantur.* C. *Nep.* in vitâ Themist. Sic unius viri (Themistoclis) prudentiâ Græcia liberata est, Europæque succubuit Asia. Hæc altera victoria, (à Xerxe reportata) quæ cum Marathonio possit comparari tropæo.

Ibid. Θεβαίους] *Thebæ*, princeps *Bæotiæ* urbs, atque una ex maximis Græciæ Rebuspublicis, inter quas proximè parem *Athenis* ac *Lacedæmoni* locum obtinuit. T.

Ibid. Εὐβοίας] *Eubœa*, insula maris Ægæi, quam *Euripus* à *Bæotiâ* separabat; (tam modica ut ponte jungatur) ita olim nominata propter lata ejus & opima pascua: hodiè vocatur *Negrepont.* (*Macrin* etiam ab antiquis appellatam fuisse discimus, ob angustiam suam & longitudinem.) Athenienses hanc insulam sub ditione suâ habuerant. *Thucydides* dicit, lib. 8. Athenienses, tempore belli *Peloponnesiaci*, ejus defectione consternatos fuisse, propterea quòd majores ex eâ fructus, quàm ex totâ Atticâ, percipiebant. Vide sis *Tourel.* ad *Demosth. Philip.*

P. 30. Μόραν κ; &c.] Quot fuerint milites in unaquâque morâ, inter auctores non convenit. De quâ dissensione ita scribit *Plutarchus* in *Pelopidâ*: τὴν μόραν Εφοροῦ μὲν ἄνδρας εἶναι πεντακροσίους φησὶν, Καλλιθένης δὲ ἑπτακροσίους, ἄλλοι δὲ πινες ἑνεακροσίους, ὧν Πολύβιος ἐστίν. i. e. *Ephorus* moram ait esse quingentorum virorum, *Callisthenes* septingentorum, alii quidem nongentorum, ex quibus est *Polybius*. Quorum ego *Ephori* sententiæ accedo, utpotè maximè concinnæ. Ac sic mora fuerit initio peditum quadringentorum, quibus additi postea equites centum. Quod tamen haud potuit esse perpetuum aucto vel diminuto civium numero, ut idcirco diversæ istæ auctorum sententiæ simul veræ esse possint, de diversis intellectæ temporibus. Vide sis *Crag.* de *Repub. Laced.* p. 403.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

P. 35. Πρὸς τὴν Φάλαγγα] Φάλαγγς fumitur aliquando pro agmine viginti octo millium, aliàs verò octo millium: sed perfecta Φάλαγγς sexdecim millium trècentorum octoginta quatuor viròrum numerum adæquabat. Varii alii numeri hoc nomine efferuntur, quod non rarò usurpatur pro toto peditatu, & generatim pro quovis militum agmine. *Archæol. Græc.* l. 3. c. 6. Vide *Hutch.* indicem vocab. ad rem militarem spectantium sub fin. Κ. Π.

Ibid. Ο ἵ, κριίπερ] Hujus victoriæ vel maxima fuit laus, quòd cùm plerique ex fugâ se in templum Minervæ coniecissent, quærereturque ab eo, quid his fieri vellet; etsi aliquot vulnera acceperat eo prælio, & iratus videbatur omnibus, qui adversus arma tulerant; tamen antetulit iræ religionem, & eos vetuit violari. Neque verò hoc solùm in Græciâ fecit, ut templa Deorum sancta haberet; sed etiam apud Barbaros summâ religione omnia simulacra, arasque conservavit. Itaque prædicabat, “*Mirari se, non sacrilegorum numero haberi, qui supplicibus Deorum nocuissent, aut non gravioribus pœnis affici, qui religionem minuerent, quàm qui sana spoliarent.*” *C. Nep. Agesil.* c. 4.

P. 36. Ἐπὲ γεμὴν ἔληξεν &c.] In his se Noster & iis, quæ modò legeras p. 35. de ipsâ conflictione, admirandùm planè dicendi artificem & ζωγραφικὸν adeò præstitit, ut geri coràm omnia atque oculis usurpari videantur. *H. Eustath.* citat hunc locum *Xenophon-tis* ad *Homer.* II. Κ'. v. 298. Ubi videas doctiff. *Clarkium.*

Ibid. Ασιδάσ δὲ ἀπεδρευμύδας] *Eustathii* ad *Hom.* II. γ'. v. 363. verba hæc adferre libet: ἔποις ἂν σιδήρου θραυομήνου ἀκούειν τοῖστον γὰρ πνα ἦχον ἢ τῶν λέξεων ὑπηχεῖ τραχύτης; ἐπιτηδὲς ἔτω φράζοντος τῆ ποιητῆ, ὀνομασποίϊας τρέπω. *H.*

Ibid. Γύλον τὸν πολέμαρχον] Vide *Λακεδαίμ.* Πολί. c. 13. sub finem.

P. 37. Ἐλόμυθον ἀντὶ τῆ &c.] *Agesilaus* opulentissimo regno præposuit bonam existimationem, multòque gloriosius duxit, si institutis patriæ paruisset, quàm si bello superasset *Asiam.* *C. Nep. in Agesil.* c. 4.

P. 38. Ἰακίνθια] *Hesych.* Ἰακίνθια, ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι. Hoc utique festum singulis annis per trium dierum spatium, mense, qui *Ἐπιθρομβεύς* erat nuncupatus, apud *Amyclæos*, in honorem *Apollinis* & *Hyacinthi* celebrabant *Lacones.* Ejus meminuit *Herodot.* I. 9. c. 6, & *II. Euripid.* *Helen.* v. 1485. *H.*

Ibid. Ἐν τῷ Πειραίῳ] Receptam scripturam tuetur *Steph. Byz.* Πειραῖος, ἔτιωσ ἐκαλεῖτο ὁ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς — Ἐστὶ καὶ τῆς Κορινθίας λιμὴν. *H.*

P. 41. Τὰς Κυνὸς κεφαλὰς] *Steph. Byz.* Κυνὸς κεφαλὰ, λόφος τῆς Θεσσαλίας — ἦν ἵ κὴ χειλὸν Θησῶν. *H.*

Ibid. Σκῶλον] *Steph. Byz.* Σκῶλος, πόλις Βοιωτίας ἀρσενικῶς δὲ κώμη πς. Ubi vide quæ notavit doctiff. *Holsten.* *H.*

P. 42. Λεύκτροις] De pugnâ *Leuëtricâ* lege quæ scripsit *Diodor. Sic.* l. 15. p. 370. *Pausan.* l. 8. c. 27. Cladem quo tempore eam acceperunt Lacedæmonii, *Cleombrotus* dux eorum erat, Thebanorum *Epaminondas*. H.

P. 43. Σπαρτιατῶν ἔμειόνων] De Spartanorum (inquit *Hutch.*) in *Leuëtricâ* pugnâ cæſorum numero multa variant Auctores. *Dionys. Hal.* tradit Lacedæmonios *mille tantum ἔς septingentos* amiffisse: *Pausan.* lib. 9. c. 13. - extremo, & *Aristid.* T. 1. p. 411. *plures quàm mille*: *Plutarch.* in *Agefil.* p. 612. *mille tantum*: *Diodor. Sic.* l. 15. p. 371. non pauciores quàm *quater mille*. Huic potiffimùm fidem habendam eſſe docent, quæ *Xenophon* hoc in loco prodidit.

Ibid. Ατέρισον ἔσαν.] Urbem hanc multos annos ἀτέρισον manfiſſe plurimi docent auctores. Secundum *Plutarchum* hoc institutum fuit *Lycurgi*. Legislator (inquit *Crag.*) vetando urbem muris circumdari, in primis virtutem animis accendere voluit. Hæc enim potiùs fidendum cenſuit quàm muris & foſſis. Deindè voluit etiam Legislator hanc legem conſtituens, nè ex aris & focis *Spartani* contra hoſtes dimicarent; ſed ut arma potiùs extra fines ſuæ regionis efferrent. *Lacedæmonii* ut ignavos deſpiciebant eos, qui muris civitates cinxerunt. *Ageſilaus* monſtrante ei quodam urbis alicujus muros validè extructos, & quærente pulchros nè eos judicaret? Reſpondit: *Ita per Deos, inquit, ſed non ut viri, verùm ut mulieres intùs habitent*. Meminit hujus inſtituti *Epiëtetus* apud *Stob.* ubi hæc præclara ejus extat ſententia: εἰ θέλεις τὴν οἰκίαν εὖ οἰκῆσθαι μίμου τὸν Σπαρτιάτην Λυκούργον. Ον γὰρ τρόπον ἔτος οὐ τέλει τὴν πόλιν ἔφραξεν, ἀλλ' ἀρετῇ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀχύρωσε, καὶ ἀπαντὸς ἐτήρησεν ἐλευθέρων τὴν πόλιν· ἔτω καὶ σὺ μὴ μεγάλην αὐλήν περιῖθαλλε, ἢ πύργους ὑψηλὰς ἀνίστα, ἀλλὰ τὰς ἐνοικοῦντας εὐνοίᾳ καὶ πίσει, καὶ φιλίᾳ σῆριζε, ἢ οὐδὲν εἰς αὐτὴν ἐσελεύσεται βλαπτικόν, ἔδ' ἂν τὸ σὺμπαν τῆς κακίας παρατάξῃται εἰφῶ. Vide *Crag.* de *Repub. Laced.* p. 203. ubi plura petenda ſunt: & *C. Nep.* in *Agefil.* c. 6.

Ibid. Εἰς μὲν τὸ πλάτυ] *Supple* χωρίον.

P. 44. Χρημάτων δὲ ἰώρα] *C. Nep.* c. 7. *Interim* *Ageſilaus* non deſtitit, quibuſcunque rebus poſſet, patriam juvare. Nam cùm præcipuè *Lacedæmonii* indigerent pecuniâ, ille omnibus, qui à rege defecerant, præſidio fuit: à quibus magnâ donatus pecuniâ, patriam ſublevavit.

Ibid. Αὐτοφραδάτης] *Autophradatis*, *Lydiæ* fatrapæ meminit *Diodor. Sic.* lib. 15. p. 398. & ibidem, *Ariobarzanis*, *Phrygiæ* fatrapæ; necnon *Mausoli*, *Cariæ* principis. H.

Ibid. Κότυς δ' αὖ Σησὸν] *Κότυς* Noſtro, *Hiſt. Gr.* lib. 4. ineunte, dicitur βασιλεύων πολλῆς χώρας καὶ δυνάμεως: *Plutarcho* in *Agefil.* p. 601. βασιλεὺς τῶν Παφλαγγῶν. *Steph. Byz.* Σησὸς, πόλις πρὸς τῇ Προποντίδι. H. Ibid.

Ibid. Καὶ οὗτος] Vox hæc (inquit *Hutch.*) vim simul & elegantiam sermoni Græco conciliat. Parem ille efficit dicendi venustatem apud *Virgil. Æn.* 5. v. 457.

Nunc dextrâ ingeminans ietus, nunc ille sinistrâ.

Ibid. Πολιορκίαν ἀπηλλάγη] Πολιορκία apud optimos scriptores dicitur de *obsidione*, qualis ferè esse solet, quæ morâ & tractu temporis peragitur. Passim etiam additur apud *Herod. Thucyd. &c.* verbo πολιορκεῖν participium προσκαθεζόμενος, quando significare volunt, *aliquem diutiùs obsidere urbem, & quasi assidere ei.* Vide *Horr. Observ. Crit.* p. 509.

P. 46. Αἰγυπτίων βασιλεία] *C. Nep.* in *Agefil.* c. 8. — *cum annorum octaginta, subsidio Thaco in Ægyptum ivisset, &c.*

P. 47. Τῆς Φοινίκης] Supple πόλιν, quod deest etiam *Αἴ.* c. 22. v. 3. ἐν Ταρσῶ (scil. πόλιν) τῆς Κιλικίας.

Ibid. Διοσῆς βασιλείας] Scil. *Neftanabum*, & alterum, ex urbe Ægypti, quæ *Mendes* dicebatur. *Neftanabo* se adjunxit *Agefilaus*, uti testantur *Plutarch. T. I.* p. 617. & *C. Nep.* c. 8. Pergravitèr autem *Agefilaum* reprehendit *Plutarch.* quòd à *Thaco* in *Neftanabi* partes transierat. *H.*

Ibid. Χρήματα ποικῶ] *Hic* (*Agefilaus*) *cum ex Ægypto reverteretur, donatus à rege Neftanabe ducentis viginti talentis, quæ ille muneri populo suo daret; &c.* *C. Nep.* in *Agefil.* c. 8.

Ibid. Μὴ ἀργῆς &c.] *Scil.* proptereà quòd pecuniis indigeret. *Hutch.*

P. 50. Δύναμιν ἐνεχέρισε.] *Leunclavius* rectè de δωρόμει χρημάτων vocem accepit. Secundum *Hutch.* forsan de *Satellitio* sumi possit.

Ibid. Δεξιὸν πέμπουσι, &c.] *K. A.* p. 145. δεξιὸς ἔνιοι παρὰ βασιλείως φέροντες — *nonnullis etiam fidem à rege datam adferentibus.* *K. Π.* l. 4. πιστὴ πόλησον, καὶ δεξιὸν δὸς &c. ad quem locum doctiss. *Hutch.* Dextrâ nempè alteri aut præsenti aut per internuntium datâ, fidem obstringere solebant *Persarum* reges; eratque hoc apud eos sanctissimum fidei pignus. Sed, aliis quoque gentibus hunc fidem dandi accipiendique morem observatum fuisse, neminem ferè latet.

P. 52. Πιστὸν εἶναι] — *Multò optimus ille Militiæ, cui postremum est primumque tueri Inter bella fidem: — Sil. Ital. l. 14. v. 169.*

P. 53. Χάριτας] *Suidâ* exponente — πρῶς, εὐεργισίας. *H.*

P. 54. Μισθοῦ] Cum quo intellige ἀντὶ, ὑπὲρ vel ἔνεχα. Vide *K. A.* p. 231. Καὶ τῶν (scil. ἀντὶ) τῶ μὲν &c. ad quem locum *Cel. Editor* — Harum præpositionum ellipsis auctorum interpretes grammaticosque passim latuisse videtur. — *Αἴ.* c. 7. v. 16. πρῆς ἀργείας ponitur pro ἀντὶ πρῆς &c.

Ibid.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

tempestivitatē, quàm ad non servatum modum respicitur: præsertim cùm ὑπὲρ καίρων ἐμπίπλασθαι dicunt. Adde sis verba Doctiss. *Hutchinsoni* — Pro voce *λαίμαργίας* ex *Athenæo* huc, opinor, revocanda est *μανίας*. *Insaniam* utique ab *ebrietate* oriri passim tradunt auctores. Cùm itaque ebrietati *insania*, tanquam effectum causæ, tribuatur, rectè statuit *Agésilæus* illam omnibus vitandam esse, qui in hanc incidere noluerint.

Ibid. *Διμυρίων*] Vide sis Nostrum in *Λακεδ. Πολ.* cap. 15.

P. 58. *Φύσις*] Similiter Latini *naturam* adhibent, pro *adfectione animi*, seu *voluntatis inclinatione naturali* & in hominibus *instâ*. *H.*

Ibid. *Διαμάχεσθαι* &c.] *Agésilæus* (inquit *Crag.* de *Repub. Laced.*) osculum sui amasii declinabat, addens vocem *Rege* prorsus dignam: *malle se vincere cupiditates, quàm populosissimam hostium repugnantium urbem capere.*

Ibid. *Μανικόν*;) Latinis itidem *insanum* est nonnunquam *magnum*. *Virgil. Æn.* 1. 2. v. 776.

Quid tantum insano juvat indulgere dolori,

O dulcis conjux? Ubi Servius: Insano, magno. H.

P. 59. *Μάχεσθαι* — *μάχην*] Forma dicendi elegans atque emphatica, quâ etiam utuntur sacri Scriptores. *Luc.* c. 2. v. 8. *φυλάσσοντες φυλακῆς.*

Ibid. *Ομνυμι πάντας τοὺς θεῶς*] Eâdem ellipsi utuntur Latini. *Virgil. Æn.* 1. 12. 197.

Hæc eadem, Ænea, terram, mare, sidera juro.

Ubi Servius hæc: Et ornatior elocutio, & crebra apud majores, quàm si velis addere præpositionem; ut dicas, *juro per maria, per &c. H.*

P. 62. *Ἀλλ' ὅσα ἐπρατεύσατο,*] I. e. ὅσα ἐν ταῖς στρατείαις, vel *στρατευόμενος*, ἐπραξέ. Eum, utique, ex sententiâ auctoris, in omnibus, in quas exercitum eduxerat, expeditionibus se præbuit *Agésilæus*, qui publica quædam virtutis suæ testimonia promeruerit. *H.*

Ibid. *Στεφανῶσι.*] Scil. ἀγωνοθέται seu ἀθλοθέται, vel, iis jubentibus, *κήρυκες*. *Ubi* scilicet non exstante ullo antagonistâ; qui posset coronæ controversiam facere, ad illum, qui se certamini pentathli potissimum obtulerat, & *sine pulvere* victor à præcone renuntiatus fuerat, haud dubiè pertinebat. *H. Horat. lib. I. Epist. I. v. 49.*

Quis circum pagos & circum compita pugnat

Magna coronari contemnat Olympia, cui spes,

Cui sit conditio dulcis sine pulvere palmæ.

P. 63. *Πειθόμενος ἑτέροις* &c.] *Hutchin.* existimat, quòd hîc respicit auctor obsequium, quod magistratibus *Spartanis*, ex Asiâ cum revocantibus, præstitit *Agésilæus*.

P. 66. Σῶμα, &c.] *Atque hic tantus vir, ut naturam faultricem habuerat in tribuendis animi virtutibus, sic maleficam nactus est in corpore fingendo. Nam ἔ' staturâ fuit humili, ἔ' corpore exiguo, ἔ' claudus altero pede. C. Nep. in Agesil. c. 8.*

P. 69. Ενδιδῶτο &c.] *C. Nep. in Agesil. c. 5. Idem (Agesilaus) cùm adversarios intra mœnia compulisset, ἔ' ut Corinthum oppugnaret, multi hortarentur; negavit id suæ virtuti convenire; "se enim eum esse, dixit, qui ad officium peccantes redire cogeret, non qui urbes nobilissimas expugnaret Græciæ."*

P. 73. Βασιλείως] *Persarum, κατ' ἐξοχήν.*

P. 75. Αριστόδημος ὁ Ηρακλέους, &c.] *Falluntur interpretes, qui Aristodemum hunc Herculis filium adpellent. Hercules utique Hyllum genuit; Hyllus, Cleodæum; Cleodæus, Aristomachum; hic, Aristodemum. H.*

P. 76. Πολιτικῆ κανάθρα] *Ejusmodi, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖ, (inquit Cel. Hutch.) canathrum vult, quo πολῖται quilibet, etiamsi fuerint privati, vehi solebant. Adde sis quæ ex aliis Scriptoribus conficit Vir doctiss. Apud Athen. 1. 4. c. 6. legimus Πολέμων δὲ ἐν τῷ παρὰ Ξενοφῶνι κανάθρα &c. Scias autem (verba sunt eruditiss. Casauboni) obscurum fuisse antiquis criticis Xenophontis hunc locum; quando Polemon vocis κανάθρα interpretationem integro commentario erat persequutus. Athenæus paulò post (cap. 7.) ex Didymo Grammatico κανάθρον interpretatur καμαρωτὸν ξύλινον ἄρμα, i. e. currum ligneum fornicatum. Homeri interpretes nihil aliud esse volunt, nisi quem Homerus πείριθρα & ὑπερτερίην vocat; (vide II. ω. 190.) Latini veteres ploxemum, aut potiùs sirpiculum: hoc enim è vitili materiâ constabat, ut & canathrum, ex eorum sententiâ, qui πλέγμα & ψίαθρον exposuerunt. Athen. 1. 4. c. 6. innuit Polemonem de canathro Xenophonteo commentarium scripsisse.*

Ibid. Κατήει εἰς Αμύκλας.] *Urbs fuit Peloponnesi, Lacedæmoni sic vicina, ut pars ejus à quibusdam habitata sit. Ibi festum Hyacinthiorum celebrabant Lacones, & dum agebatur, moris fuisse ἐπὶ κανάθρου πομπεύειν, scribit Athen. 1. 4. c. 7. H. A Cicerone tacitæ dicuntur Amyclæ: & Virgil. Æn. 10. v. 564. — Tacitis regnavit Amyclis. ad quem locum vide sis Ruæum.*

P. 80. Μεγαλόγνωμον] *Hic loci vox denotat τὴν μεγαλογνωμοσύνην, seu virtutem ejus viri, qui ingenio suo, seu prudentiâ (utì Steph. ad. v.) ad res magnas gerendas utatur. H.*

Ibid. Αρματοτροφῆν] *Vide sis Indicem.*

P. 83. Θάνατῳ ὡραῖος;] *Philelpho interprete, speciosa mors? Leuncl. mors decora? Fateor eam haud rarò vocis ὡραῖος esse notionem: quæ tamen huc minùs quadrare videtur. Indicat utique, γνώμην ἐμὴν, non quomodo, sed quando mortuus est Agesilaus; ætate scil. maturâ. H.*

P. 85. Ὑπερφρονεῖ] Huic verbo opponitur τὸ σωφρονεῖν, quod est *verè modestèque sentire*. Utitur hoc verbo *Herodotus* — Πλούτως ὑπερφρονέεσσι. *Divitiis tumentes*. Vide sis doctiss. *Raphel*. ad *Rom.* c. 12. v. 3.

P. 86. Ποκεῖ] Intransitiva significatio verbi hujus non infrequens est etiam disertissimis auctoribus. Vide *Raphel*. ad *Act.* c. 24. v. 16. ubi de hoc verbo plura adlata sunt.

Ibid. Χρησθαι] Sic ferè *uti* adhibent Latini, pro *consuetudinem cum aliquo*, seu *commercium habere*. H.

P. 88. Δεισιδαίμων] Vocabulum est μέσον, atque adeò nunc *laudi* est, nunc *vitio*. Hoc autem loco partem in meliorem accipienda vox est. H.

Ibid. Οὐπω εὐδαίμωνας] ——— Scilicet, *ultima semper Exspectanda dies homini: dicique beatus*

Ante obitum nemo supremaque funera debet. Ovid. *Met.*

P. 90. Ἀμφὶ τὸ σῶμα φαυλότητι] Vestis (*Lacedæmoniis*) omnibus vilis erat, ac tantum quæ extremum frigus depelleret, non quæ corpori ornatum adderet. Ac tali quidem veste *Agefilaus* Rex induebatur, quo nomine derisus ab *Ægyptiis* & aliis. Vide sis *Crag.* de *Laced. Repub.* p. 251. & *C. Nep.* in *Agefil.* c. 8.

P. 93. Τέλεισθηκώς] Hic (*Agefilaus*) cùm ex *Ægypto* reverteretur, donatus à rege *Neftanebe* ducentis viginti talentis, quæ ille muneri populo suo daret; venissetque in portum, qui *Menelai* vocatur, jacens inter *Cyrenas* & *Ægyptum*, in morbum implicitus decessit. Ibi eum amici, quò *Spartam* faciliùs perferre possent, quòd mel non habebant, cerâ circumfuderunt, atque ita domum retulerunt. *Cor. Nep.* in *Agefil.* c. 8.

Ibid. Οἴκησιν κρητηγάγετο] En sententiam Christiano nomine prorsùs dignam!

P. 94. ΧΕΝΟΦ. Ἰέρων] In hoc opere *Simonides* privati vitam explicat, & ejus commoda, aut incommoda; *Hiero* vicissim exponit vitam *Tyranni*, & molestias, atque incòmoda, quæ eam comitantur. In exponendis autem commodis, & incommodis, molestiis, & voluptatibus, quæ ab homine percipiuntur, secutus est *Xenophon* divisionis methodum: partitus est hominem in animam, & corpus; in eas scilicet partes, ex quibus constat: Corpus deindè partitus est in eas partes, quibus voluptates, aut molestiæ percipiuntur, in quinque videlicet *Sensus*; visum, qui ad oculos; auditum, qui ad aures; odoratum, qui ad nares; gustatum, qui ad palatum; & tactum, qui ad totum corpus pertinet; quæ voluptates, quæ molestiæ homines consequantur, indè docet. Ita tamen ut *Simonides* anteponat vitæ privatæ vitam regum, quam dicit majores voluptates per singulos istos sensus percipere; *Hiero* contrà vitam privatam vitæ regum anteponat, & minùs miseram esse asserat. Hoc artificio, ac dispositione utitur *Xenophon*. Orditur

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

P. 98. Σχεπένται ἐπὶ αὐτῶ.] Antecedens pro consequenti. *ἐπὶ αὐτῶ ἔργα, ἢ τὸ πρῶτον.* P.

P. 99. Κοινὰς πανηγύρεις] *Hebr. c. 12. v. 23. πανηγύρεις καὶ ἐκκλησίαι.* Ad quem locum hæc doctiss. *Raphelius: πανήγυρις, ἐκ πάντων & ἀγῶν, cætus, multitudo congregata,* significat conventum publicum, lætum ac celebrem, qualis erat, cùm ad diem festum, vel ludos solennes, vel mercatum frequens undique populus conveniebat. Exempla ubivis obvia sunt. *Herod. lib. 2. Πανηγυρίζουσι τῷ Αἰγύπτιοι ὅσην ἄπειξ τῶ ἐνιαυτῶ, πανηγύρειας τῷ συχναίς· μάλιστα μὲν τῆς Θεσσαλονίκης εἰς βέβαιον πόλιν, τῆς Αἰγύπτου.*

Ibid. Ἀμοφὶ θεωρίας ἔχουσιν.] *ἔχειν ἀμοφίη est, dare operam alicui rei.*

Ibid. Τὰ οἴκῳ] *Scil. Regnum.*

Ibid. Παρακαταθήκῳ] I. e. Regno concedito fidei alicujus, & quasi in Deposito tradito. P. Vide Nostrum in *Agessil. p. 54.*

P. 103. Ἡ ψυχὴ πρῶτον] *Scil. sine satietate & fastidio admittit.*

P. 104. Ὄξια] *Jam acida: aliàs ὄξυ, γλυκύ.*

Ibid. Ἀδελφά;] *Μεταφορικῶς: i. e. similia.*

P. 105. Σοφισμάτων] *Μεταφορικῶς: fucatis, non veris, & genuinis saporibus.* P.

Ibid. Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Σιμωνίδης] Hic transit ad *Odores: At verò (inquit Simonides) ex illis pretiosis unguentis, quibus unguimini, vestros familiares plus voluptatis, quàm vos ipsos percipere existimo, perindè atque odores ingratos qui edit, ipse non sentit, sed qui accedunt propiàs, hi sentiunt. A contrariis rem confirmat.* P.

Ibid. Αἷς χεῖροσ] De hisce unguentis hæc *Cicero* — Ad quos sensus capiendos & perfruendos, plures etiam, quàm vellem, artes repertæ sunt: perspicuum est enim, quò compositiones unguentorum, quò ciborum conditiones, quò corporum lenocinia processerint. *De N. D. lib. 2.*

P. 108. Σιμωνίδης ἐπιγελάσας] Hic *Simonides* voluit Regem refutare, sed remotâ acerbitate objurgationis, quam ob nefandum *Παιδερασίας* crimen meruit *Hiero*; itaque ait, *ἐπιγελάσας: ridens illudit.*

Ibid. Οὐ τῶ ἐτοίμῳ &c.] Hic speciosis verbis tegitur res foedissima, homines scilicet ambitiosi & impii hanc rationem commenti fuerant, ut suam turpitudinem honestâ istâ præscriptione occultarent. P. Hic liceat exclamare cum *Pœtâ* —

————— *Per magnos, Brute, Deos te*

Oro, qui Reges consueti tollere, cur non

Hunc Regem jugulas? Operum hoc, mihi crede, tuorum est.

P. 111. Δοκίμων ἀνδρῶν] *Qui sunt spectatæ virtutis.*

P. 112. Πλήθει καὶ ἐπισήμασι ἀείτους] *Et plurimos & peritissimos. Aείτους non servit πλήθει. P.*

Ibid. Πλήθος τῶν ἀνθρώπων] Πλήθος non *numerum* tantum notat, sed etiam quod consequitur *numerum*, i. e. *imperitiam*: plerique enim imperiti sunt. P.

Ibid. Δοξάζειν] *Opinari, conijcere.* Aliter in sacris literis: καὶ ἐδόξαζον τὸν θεόν.

P. 113. Περὶ τέττα λεληθέναι] Λαυθάγειν τινὰ ὡς τινος, *aliquid aliquem latere*, id est, aliquid ab aliquo ignorari.

P. 115. Ἰσασιν ὄντες.] Ἀντὶ τῆς, ἑαυτῶς ἴσασιν εἶνασ. Hoc loquendi genus & *Virgil.* imitatus est, *Æn.* 2. 377. de *Androgeo* verba facit:

———— *Extemplo (neque enim responsa dabantur*

Fida satis) sensit medios delapsus in hostes.

Ruæus: Delapsus pro se delapsum esse. Sic etiam Catul. Ait fuisse navium celerrimus &c.

P. 117. Τὸ πόλιν νικᾶν.] Pro τὸ πολὺ νικᾶν, quod vitiosum est, restituendum aio, τὸ πόλιν νικᾶν. Sic enim in contrariam sententiam ante versus novem decemque locutus est, αἱ πόλεις ὅταν κερδήσωσι: de quo ipso mendam his deprehenditur inesse. L.

P. 118. Ἀΐξει ὅλην τὴν πόλιν] *Leucclavius* legendum ait αὔξει. Rationes probabiles, quas affert, ut suam emendationem tueatur, in ipsius notis vide. Vulgatam lectionem non ineptè retinere possumus, ut αΐξει sumatur pro *reget, gubernabit.* Sensus hinc optimus elicitur — Tyrannus, qui suos cives interficit, civitatem integram à se non ampliùs rectum, sive gubernatum iri scit: scit etiam se paucioribus imperaturum. Cur autem ille civitatem integram non ampliùs reget? Quia de civibus multos interfecit, quibus cæsis factum est, ut paucioribus in posterum sit imperaturus. In his enim verbis, ἐπίσταται ὅτι μειόνων ἀΐξει, quædam illorum verborum præcedentium, ὅτι αΐξει ὅλην τὴν πόλιν, interpretatio videtur esse. Quòd autem αΐγειν pro *regere & gubernare* sumatur, hoc minimè novum. Nam & *Thucyd.* lib. 1. τὴν πολιτείαν αΐγειν sumit pro *republicam regere, gubernare.* *Pindarus* etiam eodem significatu sæpiùs hoc usurpat. *Olymp.* Od. 8. Ἀπήμαντον ἄγων βίρτον, i. e. *vitam malorum expertem regens.* Lector sequatur eam sententiam, quam meliorem esse cognorit. P.

P. 119. Πρῶτον μὲν, εἰ μέγα &c.] *Primum, an magnum amicitia bonum sit hominibus consideremus.* Hoc primum vult constitutere, ut demonstraret reges miseros esse, qui tanto bono careant: & probat magnum bonum esse amicitiam ab enumeratione commodorum, & voluptatum, quæ consequuntur eos, qui amantur.

Ibid. Οὐ μὲν δὴ λέληθεν οὐδὲ τὰς πόλεις] *Judicio publico probat privatas amicitias: Licebat impunè interficere adulterum plerisque in civitatibus in ipso adulterio deprehensum. Extat de eâ re luculentissima*

culentissimâ oratio *Lysiae* de *Eratosthene* interfecto. Et erat lex in eos constituta, qui torum alterius violâssent: hinc probat *Hiero* publico civitatis judicio amicitiam maximum esse bonum; nam nisi esset tale, dicit capitis pœnam civitates nunquam proposituras fuisse iis, qui amicitiam conjugii violâssent. *P.* Sic cecinit Poeta;

————— *Ponere leges,*

Ne quis fur esset, neu latro, neu quis Adulter. *Hor.* S. lib. 1.

P. 120. Λυμαντήρας] Λυμάνεισθαι non tantùm significat, *hostiliter perdere*, aut *devastare*, ut *Act.* c. 8. v. 3. Ελυμάνετο τὴν Ἐκκλησίαν: sed etiam, ut in hoc loco, *blanditiis* ἔ pecuniâ *corrumpere*, atque ad suas partes quovis modo allicere. *Plutarch.* assentatores & parasitos dicit, τῆς νεότητος ἀνατροπέας καὶ λυμεῶνας, *Juventutis eversores* ἔ *corruptores*.

P. 121. Παῖδας ἑαυτῶν ἀπεκθρόνους] Ut alia exempla omittam, (inquit *Portus*) quæ multa sunt, nostris temporibus immanissimus *Turcarum* rex, filium adolescentem, spectatæ virtutis, eximiae spei, trucidari jussit. Nonnulli habent ἀπεκθρονηγέτας, ab ἀποκλονέω, ὦ. ἀποκτονήσω, quod ποιητικώτερον. Alii, ἀπεκθρόνους ab ἀπεκλείνω, cujus præteritum perfectum medium est ἀπέκτονα. *P.*

Ibid. Πολλὲς ἀδελφές] *Eteocles* & *Polynices*.

Ibid. Πολλὲς καὶ ὑπὸ παίδων &c.] *Dionysius* tyrannus nec uxori nec liberis confidebat. In hoc loco Noster virtutis excellentiam ostendit, ex eo quòd illâ carere fit miserrimum.

Ibid. Ὑπὸ γυναικῶν] *Alexander Phæreus* à *Thebe* uxore. Sic ferè *Hor.* Sat. 1. v. 84.

Non uxor saluum te vult, non filius; omnes

Vicini oderunt, noti, pueri, atque puellæ.

P. 123. Οὔτε ποτοῖς πιεσέων] *Timida*, (inquit *Cicero*) *naturâ sui est Improbitas*, suo ipsius testimonio convicta.

Ibid. Απογεύεσθαι] Reges quippè luçtuosi majorum quorundam exitus à venenis sibi metuere monuerunt. Atque *Persas* primos instituisse, ut ministri cibos prægustarent, *Suidas* tradit ad *Ἐδέατρος*, quod (inquit is) est ὄνομα Ἑλληνικόν· ἢ ἡ χρέια Περσική· ἢ ἡ ἀπογεύσεως τὸ πρῶτον, καὶ ἀποθήσειεν τοῦ βασιλέως εἰς ἀσφάλειαν. Vide sis *Cel. Hutch.* ad *K. Π.* lib. 1.

Ibid. Τῷ μαιφόνῳ μηδὲ &c.] Pro polluto eum olim apud omnes ferè gentes habitum fuisse, qui cum gravioris alicujus criminis reo ac præsertim cum homicidâ sub eodem tecto degeret, cibumve caperet, varia ubique extant testimonia. Vide sis *Forster.* ad *Platon.* *Dialog.* p. 327. & conf. auctores à *Viro doctiss.* citatós.

P. 126. Οὐ γὰρ τῷ ἀειθμῷ] Sic *Aristoteles*: Ολως δὲ τὸ πλουτεῖν ἐστὶ ἐν τῷ χρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν τῷ κεκτῆσθαι.

P. 128. Γινώσκουσι &c.] Similiter *Pers.* Sat. 3. v. 35.

Magne Pater Divûm, sævos punire tyrannos

Haud aliâ ratione velis, cùm dira libido

Moverit

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ibid. Τῶν βοσκημάτων. Ἀγαφέροντες] Hoc verbum cum genitivo habet significationem discriminis excellentis. *D. Matth. c. 10. v. 31.* Πολλῶν πνευμάτων ἀγαφέρετε. Verùm innumera sunt hujus significationis exempla.

P. 144. Π ὅσας κατέκτανε, &c.] “Vel quî tot animas vicissim letho offerat, quot ipse extinxit.” Hic est verus sensus. P.

Ibid. Ἀπάγξασθ] Celeberrimus *Perizonius* in dissertat. *de morte Judæ*, Ἐ verbo ἀπάγξασθαι, exemplis demonstrat, hoc Verbum non tantùm de violentiâ per laqueum in collo factâ, verùm etiam de animi dolore adhiberi. Ut apud Latinos:

—— *Strangulat inclusus dolor.* Ovid.

*Sed plures nimiâ congesta pecunia curâ
Strangulat.* Juvenal.

Non negare tamen potest vir eruditus, quòd sæpissimè apud veteres *suspendium* denotat. Lege sis quæ congeffit de sensu hujus vocis *Cel. Raphel.* in Annot. Philol. T. 1. p. 342.

P. 145. Καὶ ὁ Σιμωνίδης &c.] Huc usque visus est *Simonides* victus, ac refutatus ab *Hierone* fuisse, quasi *Hiero* causam obtinuerit, ac demonstrarit, “regnum non esse expetendum.” Jam *Simonides* in calce operis explicat suam vim, & sapientiam, & demonstrat, “regnum non esse fugiendum, modò is, qui regnat, eo sciat uti.” P.

Ibid. Ἀθύμως ἔχειν] Ἀθύμως ἔχειν πρὸς τι est, *desperare de aliqua re, animum alicujus à re aliquâ abhorrere.* P.

Ibid. Τῆς ιδιωτείας] Pro τῶν ιδιωτῶν. *Steph.*

P. 147. Τῆτον θεώμεθα &c.] Videtur *Xenophon* ad illud *Homeri* carmen alludere, quod *Odyss. 9. v. 65.* extat.

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστρ, θεὸν ὡς εἰσερχόωσι. P.

P. 149. Ραδισργῆσιν] Ραδισργῆν est, *lentè ἔσ lauguidè administrare aliquid.*

Ibid. Φόρημα] Nisi fallor, Φόρημα jam nihil aliud significat, quàm *onus*, quod fertur atque gestatur. Qui locum attentè perpendet, & verbum illud βαρύτερον, quod propriè de gravibus oneribus dicitur, non damnabit nostram conjecturam. Sic autem ista sunt intelligenda, τέττε, τῆς τῶν μισθοφόρων φυλακῆς, ἢ παρουσίας. Cur hoc? Cives enim, qui tyranno parent, ægrè ferunt, quòd peregrinum militem, à tyranno mercede conductum, suis ipsi sumptibus alere cogantur, idque in tyranni gratiam, ut ab eo faciliùs tyrannicè tractentur. Quòd autem hos milites suis sumptibus alant, *Xenophon* apertè docet p. 158. Ubi de civibus dicit —— Πῶς ὅτι ἀνάγκη ἢ δαπανᾶν εἰς τούτους ἡδίστα; Per τέττε verò τῆς δουροφόρας, tyranni *satellites* & *milites mercenarios* intelligit. Hoc igitur est *illud onus*, quo nullum aliud gravius cives esse ducunt. Sequentia nostram conjecturam confirmant, undè patet varias lectiones ad marginem hîc notatas ad rem præsentem non facere.

cere: Sensus enim nimiùm coactus, & à *Xenophontis* mente remotior ex istis lectionibus elici videtur. P.

P. 150. Ενδεῶς &c.] Ενδεῶς τι ποιῆν est, *segniùs administrare aliquid, languidiùs facere.* P.

Ibid. Λοιδόρειν τε, &c.] Optimè *Juven.* Sat. 8.

Expectata diù tandem provincia cùm te

Reētozem accipiet, pone iræ fræna modumque,

Pone & avaritiæ; miserere inorum sociorum.

P. 151. Καὶ ἄλλοις] Scil. τοῖς χροδιδικασκάλοις.

P. 152. Λόχος] Λόχος, octo, aliquando decem, interdum duodecim, nonnunquam etiam sexdecim militibus constabat. Ita ferè *Æli.* c. 4. & *Arri.* p. 18. quorum uterque in ultimo acquiescit numero. At juxta *Xenophontem* ipsum, κ. Π. lib. 6. λόχῳ ἢ ἑκατὸς ἑκασιτίσασαρες. Interdum dicitur εἶχος. H.

P. 154. Συνελόντι ἐπῆν] Συνελόντι: dativus absolutus.

P. 157. Ἐφόδης] *IncurSIONES clandestinas, & repentinas.*

Ibid. Τέτρε γδ' ᾠροπονῆν] Duplici sensu verbum ᾠροπονῆν apud Nostrum occurrit. *Memorab.* lib. 4. τὰ προπεπονημένα denotat studia priùs culta, quæ antea labore acquisita sunt. Hic ᾠροπονῆν est, pro aliis labores subire. Quo etiam sensu accipi debet, κ. Α. lib. 3. ᾠροπουλεύειν τούτων καὶ ᾠροπονῆν. Ubi lege quæ notavit Cel. Editor.

P. 161. Ἀπὸ πολλῶν οἴκων &c.] *Detrahere aliquid alteri atque hominem hominis incommodo suum augere commodum, magis est contra naturam, quàm mors, quàm paupertas, quàm dolor. Nam principio tollit convictum humanum & societatem.* *Cicer.* de *Offic.* lib. 3.

Ibid. Εὖ ἔση νικῶν] *Leunclavius* legendum ait εὖ ἴδι νικῶν, quòd Græcè non dicatur εὖ εἰμί. Quamvis autem hoc non sit ab usu nimis remotum, tamen illud hic observandum τὸ εὖ, non cum verbo ἔση, sed cum participio νικῶν esse conjungendum. Quid autem aliud significat, ἔση νικῶν, quàm νικήσεις, eris vincens, eris victor, vinces? An hoc novum? minimè gentium. Quarè nec ullis eget probationibus. Horum autem verborum hæc est sententia — *Benè, præclarè vinces.* Quomodo? subjicitur, τὴν καλίστην &c. *Præclaram victoriam adipisceris.* Quâ ratione? *Eo certaminis genere, quod inter homines est pulcherrimum & magnificentissimum.* Sic igitur vulgatam lectionem commodè retineri posse constat. Æ. P.

P. 163. Πειρᾶν] Significat *interpellare, sollicitare de stupro;* & de re venereâ dicitur apud *Aristoph.* in *Pluto*: πειρᾶ μὲν οὖν ἴσως σὲ, &c.

P. 166. Ἀλλ' ἐγὼ ἐννοήσας &c.] Exordii forma, Ἀλλ' ἐγὼ &c. quæ videtur aliquibus abrupta, non insolens est *Xenophonti*; qui sic & *Symposium* suum incipit, ἄλλ' ἐμοὶ δοκεῖ &c. Et ex hoc ipso patet initio

initio scriptum hoc esse *Xenophonticum*; contra iudicium *Demetrii* cujusdam *Magnesi*, negantis ineptè *Xenophonti* tribuenda, quæ nemo non ex verbis & sententiis pro *Xenophonticis* agnoscit. L.

Ibid. Σπάρτη — δυνατοτάτη ἐν τῇ Ἑλλάδι] *Sparta* (inquit *Cragius*) meritò omnium princeps urbs mansit, & præ reliquis eminuit. Ejus auctor vel conditor *Lacedæmon* rex fuisse perhibetur, qui dictam, voluit *Spartam* ab uxore *Spartâ* Eurotæ Regis filiâ. *Lacedæmonis* autem nomine *Sparta* ipsa audit aliquando. Est enim apud *Thucyd.* lib. I. πόλις Λακεδαιμόνων. Quod & Latini observarunt, ut apud *Livium* lib. 38. *Urbs Lacedæmon*. In gentilibus hinc deductis vix invenire est alium usum, quàm quòd *Spartani* dicti sunt, qui urbem incoluerint: *Lacedæmonii* autem, qui regionem passim inhabitârint. Sic *Diod.* lib. II. τῶν μὲν ἐν Λακεδαιμονίῳ ἦσαν χίλιοι, καὶ σὺν αὐτοῖς Σπαρτιάται τετρακῆσιοι. De potentiâ & gloriâ *Lacedæmoniorum* hæc doctiff. *Tourell.* ad *Demosth.* *Philipp.* “*Lacedæmon*, potentissima *Peloponnesi* respublica, atque *Athenarum* æmula, Græciæ dominata est, ex quo tempore *Lysander*, *Lacedæmoniorum* imperator, bellum *Peloponnesiacum* terminavit, victâ apud *Ægos* flumen *Atheniensium* classe, & *Athenarum* muros diruit. Insulæ maris *Ægæi*, Græcorum in *Asiâ* coloniæ, tota denique Græcia *Lacedæmonios* aut defensores aut dominos agnovit, eoque progressa est ipsorum potentia, ut eorum rex *Agésilæus* minatus fuerit se regem *Persarum* in ipso regni capite obsessurum. *C. Nep.* in vitâ *Con. Diod.* I. II.” Vide sis *Nost.* in *Agésil.* c. I. ἡ πόλις (scil. *Sparta*) ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνδοξοτάτη. &c.

Ibid. Θέντα αὐτοῖς τοὺς νόμους] Auctorem harum legum, *Lycurgum* fuisse *Lacedæmonium*, regiæ stirpis virum, *Euonomi* videlicet regis filium, nullus non veterum scriptorum, tam sacrorum, quàm profanorum, qui hujus meminerunt, agnoscit. Nam & reliqua *Reipub.* constitutio ei tribuitur; & νομοθεσία, seu legum ipsarum latio, in primis illius fuisse perhibetur. Ante eum verò regum arbitria pro legibus erant. Itaque sæpè motus, sæpè seditiones excitatæ, ut pessimè sit administrata *Respub.* quemadmodùm testatur *Herodotus*. Ac cùm in tali statu fluctuarent *Lacedæmonii*, ex peregrinatione accersitus est *Lycurgus*, ut *Rempub.* capefferet, regibus ipsis minimè adversantibus. Acquisierat enim jam permagnam sapientiæ gloriam, ita ut etiam oraculi *Delphici* testimonio, Deo gratus, Deusque hoc nomine sit declaratus. *Crag.* de R. L. p. 161. ubi vide quæ scripsit Vir eruditus.

P. 167. Ἀλλὰ καὶ ἐναντία &c.] *Lycurgi* leges ab omnium *Rerumpub.* legibus erant diversæ. Idem testatur *Plato* de Legibus, qui ait, *Lacedæmonios* & *Cretenses*, leges posuisse ab aliorum moribus prorsùs diversas. Hoc quidem singulare in hisce legibus, quòd non fuerint tabulis certis scriptæ seu comprehensæ, sed in animis ex
insti-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

præfinitus conjugii. In fœminis autem minor, nec fortè citra vigesimum. Certè leges ad utrosque pertinuisse videntur: & auctores consentiunt, tum matrimonia *Lycurgum* suis concessisse, cùm corpora essent adulta, & ætate satis corroborata. Sed uti præfinitus annus erat, intra quem uxorem ducere non licebat: ita nec ad provecctam ætatem proferri poterat conjugium. Quare & *δίκη ὄψιζαμίς* erat, cujus etiam meminit *Pollux* & *Plutarchus*.

Ibid: *Νέαν ἔχειν*] Græcos Scriptores, tam sacros, quàm profanos, verbo *ἔχειν* de matrimonio uti satis constat à plurimis exemplis. *Herodot.* eandem vocem ter omninò in unâ eâdemque paginâ sic usurpat. (p. 378.) Ita etiam Noster κ. Π. lib. I. *Πρὸς Καμβύσην τὸν τὴν ἀδελφὴν ἔχοντα.* Simileque loquendi genus reperitur *D. Matth.* c. 14. v. 4. *ἔχειν αὐτήν, habere eam,* nempè in matrimonio.

P. 170. *Τεκνοποιήσασθαι.*] Hæc lex (verba sunt *Crag.*) in aliâ quâcunque Repub. videri posset absona vel absurda. Nam ipsa uxorum communicatio quasi quædam prostitutio, quam bonæ leges alibi poenâ afficiunt. Sed *Spartani* tamen ab hoc probro alieni, facilèque id institutum tolerabant, qui tantùm ab uxoribus prolem requirebant, non voluptatem. Quapropter etiam Reipub. causâ non recusabant uxores, quas ipsi imprægnare vel per ætatem, vel per invaletudinem non poterant, aliis tradere. Quod eò tolerabilius ipsis factu, quòd liberos non sibi ipsis, sed Reipub. procrearent. Nam huc institutum in primis pertinebat, ut civitas sobole amplificaretur. Quamvis videri potest etiam eò respexisse Legislator, ut cautiores cives suos redderet in elegendis uxoribus, nè videlicet eas ducerent, quas postea aliis tradere necesse esset. Ab hâc lege excipiebantur Reges, quorum uxores ab *Ephoris* custodiebantur.

P. 171. *Μουσικήν*] Tametsi studia humaniora aspernabantur reliqua Lacedæmonii: Artem *Musica* tamen non repudiabant. Erat autem *Musica* eorum præcipuè cithara & tibia, utraque modesta & severa, moribusque eorum consentanea, gravitatem cum venustate repræsentans: non levis aliqua, vel ludicra, aut aures voluptate demulcens. *Plutarchus* institutis *Læconicis* de *Musica* eorum loquens: *μόνα τὰ ἀπλῆστερα τῶν μελῶν ἐδοκίμαζον, simpliciores tantùm modulationes probabant.* Erat autem *Lesbia* ipsorum *Musica* ut plurimum, quòd ejusmodi cantiones & modulationes ab Oraculo ipsis fuissent commendatæ. Hæc *Cragius*. *Summam eruditionem* (auctore Cicerone *Tusc. disput.* 1. 2.) *Græci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus.* Igitur *Ἔ* *Epaminondas* — *Themistoclésque* — cùm in epulis recusaret lyram, habitus est indocior. Idem (*Orat.* 1. 3.) scribit, *Musici, qui erant quondam iidem poetæ.* *Quintil. Instit. Orat.* lib. 1. c. 8. *Quis ignorat musicen — tantum jam illis antiquis temporibus non studii modò, verùm*

rùm etiam venerationis habuisse, ut iidem musici, & vates & sapientes judicarentur? Et mox infrà: Timagenes auctor est, omnium in literis studiorum antiquissimam musicen exstitisse.

P. 172. Παιδονόμος] *Pædonomi*, seu pueris instituendis & regendis præfecti, etiam publicum officium gerebant. Neque enim *Lacedæmonii*, ut reliqui Græci, mercenarios servos, ad pueros suos instituendos adhibebant; sed publici quidam erant horum magistri. Itaque *Hesychius* ait: παιδονόμος, ἀρχὴ πῆς παρὰ Λάκωσι. Legebantur hi magistratus ex optimis quibusque viris, & quorum essent spectati mores. Sic *Plutarchus*, παιδονόμος (inquit) ἐκ τῶν κηλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐτάττετο. Ac talis quidem *Pædonomus* unus summus fuit, cui tamen suberant ex ipsis pueris provectioribus lecti alii, tanquam inferiores *Pædonomi*, qui tot erant, quot puerorum ἀγέλαι seu *classes*. Nam cuique classi unus præficiebatur, qui visus callidior & animosior reliquis. Sic Noster infrà p. 178. τῆς ἴλης ἐκείνης τὸ πρῶτον τῶν ἀρρένων (fortè εἰρένων) ἀρχεῖν. Vide *Crag. de R. L. p. 150.*

P. 173. Πολλὴν δὲ παιδῶ] *Agésilæus* Xenophontem, quem secum habebat, ac studiosè tractabat, hortatus est, ut filios suos *Spartam* mitteret, ibique educari fineret, ut instituerentur omnium pulcherrimâ disciplinâ, imperandi & parendi. *Crag.*

Ibid. Ἀνυποδησία] *Calceis* (inquit *Crag.*) pueri non utebantur, quippè quòd non admodùm iis necessarii, qui in communibus contuberniis totos ferè dies consumebant. Itaque scribit *Plutarchus* assueferi *Lacedæmoniorum* pueros βαδίζεῖν ἀνυπεδήτους. Hic Noster reddit meliorem hujus instituti rationem.

Ibid. Ἐνὶ ἰματίῳ] Non tantùm pretium vestibus ademit Legislator; sed & certam formam modumque eis præscripsit, pro ratione ætatis. Nam vestem interiorem, seu tunicam, egressis annum ætatis duodecimum vetuit gestare. Supra hanc ætatem pallium cuique dari permisit, idque quotannis unum tantùm. *Plutarchus* vitâ *Lycurgi* — ἐν ἰματίον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν λαμβάνοντες. *Justinus* quoque scribit, juvenibus non plus unâ veste uti toto anno permissum. Quòd autem hæc ipsa vestis tenuis fuerit, indicat *Hesychius*, à quo Χιτῶν Λακωνικῆς exponitur λεπτὴ ἐσθῆς. Voluit itaque Legislator hanc veste etiam domi condocere, ut imbres, pluvias, tempestates, nives & frigora tolerare possent, tenui semper uti veste domi assuefacti. *Crag. de R. L. p. 252.*

P. 174. Σῖτον &c.] Hic locus ex *Stobæi* Serm. 42. p. 286. sic emendandus est, Σῖτον γεμὴν ποσῦτον ἔχειν σιωβούλευεν ὡς ὑπὸ &c. Ἀργίαν, quæ ingluviem ejus quasi parentem sequitur, Spartanis odio fuisse docent *Ælian. H. V. l. 14. c. 7.* & Noster in *Λογ. εἰς Ἀγροίλ.* haud ita longè à fine. ubi consulas *Hutchinson.* Τὸ σῖτον genere neutro *cibum* significat, hic verò *panem*: addit enim paulò post ὄψον. P.

Ibid.

Ibid. Συμβλεύειν] Quia (inquit *Portus*) pueri in unum conferebant cibum, & in scholis, quemadmodum provectæ ætatis homines publicè faciebant in iis conviviiis, quæ σοσίπια, ἢ φιδίπια vocabant; de quibus vide infra p. 182. & 187.

Ibid. Επιφθύνει] Sensus hic est: Judicabat eos diutiùs famem toleraturos; μεταφορὰ à fidibus, vel funibus, qui laborant, dum acriùs intenduntur. P.

P. 175. Μηχανᾶσθαι] I. e. arte & ratione, ac solertiâ pararent.

Ibid. Κλωπεύειν] Ποιητικόν.

P. 176. Τὸ κλέπειν ἀγαθὸν] Hoc unum est inter absurdissima instituta, quod primo intuitu haberi poterit, nempe quòd *furari* pueros permiserit, atque ipsis impunè furtum esse, si non essent deprehensi. Nulli enim alii Reipub. (inquit *Crag*) ita impunitas furantibus proposita, uti Spartæ. Quod tum de quovis furto, tum præcipuè de Cibariorum accipiendum. *Gellius* lib. 11. c. 18. testatur furta omnia apud Lacedæmonios fuisse licita; & rationem deindè reddit — *Non pauci, inquit, neque ignobiles scriptores, qui de moribus legibusque eorum (Lacedæmoniorum) memorias condiderunt, jus atque usum fuisse furandi dicunt: idque à juventute eorum, non ob turpia lucra, neque ad sumptum libidini præbendum, comparandamve opulentiam, sed pro exercitio disciplinæque rei militaris factitatum. Quod & furandi solertia & adsuetudo acueret, firmaretque animos adolescentum; & ad insidiarum astus, & ad vigilandi tolerantiam, & obrepenti claritatem. Ita Spartæ furari non erat flagitium; inscitè autem & minùs cautè id aggredi, id verò cum periculo & damno conjunctum. Verbum κλέπειν venustè Græci de iis usurpant, qui clam, aliis nec opinantibus, quid agunt occupantve. Vide supra p. 64. Consultendus etiam Noster K. A. 1. 4. Νόμιμον ἄρα ὑμῖν ἔστιν, εἰάν ληφθῆτε κλέπτοντες, μασιγῶσθαι. νῦν ἔν μάλισσιν καίριος ἔστιν ἐπιδείξασθαι τὴν πειθείαν, καὶ φυλάττεσθαι μὲν τοι μὴ ληφθῶμεν κλέπτοντες τοῦ ὄρεος, ὡς μὴ ποικίλῃς πληγὰς λάσσωμεν. Ubi vide quæ notavit doctiss. Editor.*

Ibid. Ἀρπάσσειν τρεῖς] Rectè *Camerarius* scribendum ostendit, ἀρπάσσειν τρεῖς καλὸν θεῖς, παρ' Ὀρθίας (subintellige βαμῶ) μασιγῶν ἐπέταξι. Nam ciborum furto lege permissa, etiam *tritium* hoc nomine comprehensum fuisse, dubitari non debet; præsertim cum tritici furto ab eis auferri soliti, *Plutarchus* quoque meminerit; ac in tritico præcipuè sit λιμῶν ἐπιχούρεια, levamen famis, ut *Xenophon* loquitur. Quæ verò statim sequuntur — Τῆτο ἢ δηλώσσει, rectiùs existimem scribi, Τῆτό γε δηλώσσει: ac rursus — δηλῶσται δὲ ἐν τῆτω, ὅτι καὶ ὅπου τάχως δῆ, malim ita, δηλῶσται καὶ ἐν τῆτω, ὅτι ὅπου τάχως δῆ. L.

Ibid. Παρ' Ὀρθίας] *Orthia Diana* Spartæ colebatur in vico limneo: quod *Signum* ex Tauricâ in Græciâ *Orestes*, & *Iphigenia* creduntur transtulisse. *Pausan.* in *Lacon.* *Plutarchus* de hoc instituto

tuto

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ibid. Τῆ ὥρᾳ χερῶνται.] Raptus puerorum, quo *Cretenses* utebantur, nullam facit mentionem, puto, quia instituta *Cretensium* eadem ferè erant, atque *Lacedæmoniorum*. Imò *Lycurgus* in *Cretam* cùm venisset, inde *Spartam* leges *Cretensium* transtulit. Sed *Strabo* ea diligentissimè persequitur: qui volet locum inspicere, legat decimum librum, ubi describit *Cretam* Insulam. P.

Ibid. Αγαθεὶς ψυχὴν Παιδὸς, &c.] *Maximus Tyrius* de hoc amore differit *Orat.* 10. modum ejus ostendens: Ερᾷ, inquit, Σπαρτιάτης ἀνὴρ μειρακίᾳ Λακωνικῆ, ἀλλ' ἐρᾷ μόνον ὡς ἀγάλματός καλῆ, i. e. *Amat vir Spartanus adolescentem, sed amat tantum ut pulchram statuam.* Id est, intuendo, admirando, commendando. *Lacedæmoniis* talis amor in primis usitatus, isque honestus item, & turpitudinis omnis expers, quippè qui ipsi probi non corpus, sed indolem egregiam & animi ingenuitatem, pudoris & honoris æmulatione, in eligendis suis amasiis respiciebant. Quid de hâc re sensit *Plutarchus*, videre est in ejus *Lycurgo*: Τὸ ἀντερᾶν, inquit, οὐκ ἦν, ἀλλὰ μάλλον ἀρχὴν ἐποιεῖντο φιλίας πρὸς ἀλλήλους οἱ τῶν αὐτῶν ἐραστῆντες, καὶ διετέλεν κρινῆ σπαραδίζοντες ὅπως ἀριστον ἀπεργασαιντο τὸν ἐρώμενον, i. e. *Rivalium æmulatio non erat, sed potius qui eosdem amabant, ex eo auspiciabantur mutuam amicitiam, eoque incumbabant communi studio, ut redderent quàm præstantissimum eum, quem diligebant.* Hinc *Cicero* notat, “*opprobrio fuisse adolescentibus, si amatores non haberent.*” Et quòd talem honestum & inculpatum amorem voluit *Virgilius* — (*Nisus amore pio pueri* —) manifestè probat *Cl. Warburtonus Div. Leg.* lib. 2. sec. 4. ubi civilem moris hujusce rationem reddit. Vide item *Crag. de R. L.*

P. 182. Καὶ εἰς τὸ σῶφρονεῖν &c.] Apud *Stobæum* habes — καὶ εἰς τὸ σῶφρον ἰχυρότερόν ἐστι τῆς τῶν θηλειῶν φύσεως. ὡς ἐκείνων γὰρ ἦτορ μὲν ἀν φωνὴν ἦν ἀκῆσαι, ἢ τῶν λιθ. In quâ lectionis diversitate mihi placet potissimum illud, τῆς ἢ θηλειῶν φύσεως. Nam sequentia rectius hîc leguntur (eodem videlicet modo quo apud *Longinum*) quàm apud illum. *Steph.*

Ibid. Μετασρέψαις] De scripturâ hujus loci hæc *Cel. Pearcius* ad *Longin.* — *Στρέψαις* est lectio *Robort.* & *MStorum Par. Ambr. & Vat.* 3. non *μετασρέψαις*, quæ hodiè legitur & apud *Longinum* & apud *Xenophontem*: hanc vocem, opinor, mutavit *Manutius*, ut ea vulgatæ *Xenophontis* lectioni conveniret: sed *Stobæus* in *Exc. Serm.* 42. hoc citans habet *σρεψάντων*, & ut dixi, *MSi* ferè omnes præ se ferunt *σρέψαις*, quod sanioris, opinor, est sensûs: & *μετα* addi videtur voci *σρέψαις* ex postremis syllabis *μετα* vocis præcedentis. Rectius tamen secundum *Stephanum* *μετασρέψαις* compositum quàm *σρέψαις* simplex hîc legitur. Nam ab illo (inquit) ἀμετασρεπτι (pro quo *Horatius* dixisse videtur *oculo irretorto*) factum esse scimus. Sed ferri potest utraq; lectio.

Ibid.

Ibid. Εν τοῖς θαλάμοις] *Longinus* in præclaro illo Περὶ Ὑψους Λόγου opusculo pro τῶν ἐν τοῖς θαλάμοις, legit, τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Nec verò suspectum in eâ lectione nobis esse potest ejus exemplar, cùm nominatim hyperbolicam hanc comparisonem exagitantem, subjungat, Ἀμφικρότει, καὶ ἔξενόφῳντι, ἔπρεπε τὰς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν κήρας λέγειν “πυρρῆνες αἰδήμονας.” Nec his contentus, addat, οἷον δὲ, ἠράκλεις, τὸ τὰς ἀπάντων ἐξῆς κήρας αἰχυντηλῶς εἶναυ πεπεῖαθ, ὅπερ φασὶν ἐδενὶ οὕτως ἐσημαίνειαθ τὴν πινῶν ἀναίδειαν, ὡς ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. Quinetiam adjicit, *Timæum* hoc loquendi genus, alioqui frigidum, *Xenophonti* suffuratum esse, ita scribentem, ὃ τίς ἂν ἐποίησεν, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κήρας, μὴ πρόνας, ἔχων; Atquæ quàm miratur *Longinus* *Xenophontem* ita locutum esse, tam nos vicissim mirabimur non ipsum duntaxat, sed & *Timæum* in adeò diversam à nostrâ lectionem, & adeò reprehensionem obnoxiam (cùm *Timæo* præsertim castigata exemplaria non defuerint) incidere potuisse. Nec tamen *Timæum* hoc loquendi genus ab eo mutuatum esse (nè dicam, cum *Longino* furatum) affirmari pro certo queat; & licet hoc *Longino* demus, nimirum ita scripsisse *Xenophontem*, & ex eo id sumpsisse *Timæum*, non protinus aut hunc aut illum reprehensionem mereri dabimus. Hæc enim loquendi formula, hujusmodi quæ defendi possit esse videtur. Hactenus *Stephanus*. Huic addas quæ notavit *Hudsonus* ad *Longin.* p. 13. Probabile est (inquit) ex *Stobæo*, in *Serm.* 24. & ex *Xenophontis* *Codd.* verbisque præcedentibus, *Xenophontem* scripsisse ἐν θαλάμοις non ἐν ὀφθαλμοῖς; & *Longinum* memoriâ lapsum esse. Huic tamen sententiæ eruditif. Præsul *Z. Pearcius* parum assentitur: “Unicum hoc (inquit) quod in *Xenophonte* vituperat *Longinus*, non temerè, opinor, protulisset: vox κήρη significat & *virgo* & *purpilla oculi*; hinc πυρρῆνες, quæ æquè ac κήρη significat *virgo*, in illo altero sensu vocis κήρη scil. *purpilla oculi*, ambiguè & frigidè simul à *Xenophonte*, si *Longini* lectio vera est, usurpatur.” *Pearc.* ad *Longin.* Sect. 4. Ad quem locum vide sis doctissimum & acutissimum virum *Langbænum*.

Ibid. Εἰς τὸ Φιλίππον] Forfan φειδίον. Fuerunt *Syssitia* instituta primùm à *Lycurgo* exemplo *Cretensium*, & initio dicta ἀνδρεία, sicut & *Cretenses* sua vocabant ἀνδρεία, ut scribit *Strabo* lib. 10. sive ἀνδρία, ut est apud *Plutarchum*. Postea, ut idem ait *Plutarchus*, dicta φειδίτια, vel φιλίτια, παρὰ τῆς φιλίας, quòd ad amicitiam & benevolentiam pertinerent: sive φειδίτια à φειδῶ, quòd ad parimoniam & frugalitatem assuefacerent. Quamvis idem auctor tradit, ex aliorum sententiâ dicta, quasi ἐδίτια, adjectâ aspiratâ ad frontem dictionis, ab eo convictu, sive ab *edendo*. Patebant hæc *Phiditia* tantum viris, nec muliebribus in his locus erat, ut docet *Plato* lib. 8. *Leg.* Neque iis tamen omnibus, sed qui à reliquis probati atque adsciti fuerant. Neque solum viri, sed & pueri hæc frequen-

frequentabant, tanquam ad *διδασκαλεία σωφροσύνης*, seu *ludum temperantiæ ventitantes*; ut sermones ibi de *Repub.* exciperent, doctores conspicerent ingenuos, assuescerent ipsi joculari, &c. Atque ut quisque puerorum intrabat, eis natu maximus monstratis foribus aiebat; *Sermo hinc non egrediatur*; ut scribit *Plutarchus* in *Laconicis*. Vide sis plura quæ congeffit *Crag.* de *R. L.* p. 57. Confer etiam *Cicer. Tusc. Disp.* lib. 5.

P. 183. Τῶν ἡρώωντων] Legitur apud *Stobæum*, τῶν ἡδὴ ἡρώωντων. *Steph.*

Ibid. Χορὸς] Quia in Ludis Gymnicis choros *Apollini* agitant. *Pausan.* in *Lacon.*

P. 184. Οἱ Εφόροι] *Suidas* ad v. παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ἑ, οὓς Εφόρους ἐκάλειν, ἀπὸ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Magistratus erant *Lacedæmoniorum* eâ præditi potestate, ut etiam reges suos in vincula conjicere possent; teste *C. Nepote* in *Pausan.* sec. 3. *Hutch.* ad *K. A.* p. 172. Vide etiam suprâ p. 24.

Ibid. Ἱππαρέται] *Hippagretæ* (verba sunt *Cragii*) qui ἱππεῖς etiam dicti, sicut apud *Cretenses*, cûm habeant quidem nomen ab equis colligendis: equis tamen apud *Lacedæmonios* carebant, ut testatur *Strabo*. Quarè & *Hesychius* eos à præfecturâ gravis armaturæ militum definit. Scribit enim sic — Ἱππαρέται ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ἐπιλέκτων ὀπλιτῶν, id est, *Hippagretæ magistratus delectis armatis præfectus*. Præfecti hi fuère trecentis illis, qui in civitate optimi habebantur, & in bello perpetui comites stipabant Regem, quique *Equites* dicti, sicut *Celeres* *Romulum* circumstabant, ut ait *Dionysius*. De iisdem *Noster Hist. Gr.* lib. 3. ferè medio.

Ibid. Θεοφιλεστάτη &c.] *Et Diis gratissima, & Civitati saluberrima*: Diis — propter choreas, cantus & carmina; Civitati — quia alii alios virtute studebant superare. P.

P. 185. Πυκτεύουσι] *Certant pugilatu*; quod est genus exercitationis corporeæ, tuendæ valetudinis gratiâ. P.

P. 186. Κάκιστον εἶναι τὸ θηρᾶν] *Noster K. Π.* lib. 8. sub initium: Τῆς πολεμικῆς δ' ἐνεκα ἀσκήσεως ἐπὶ θήραν ἐξῆγεν οὕτω ἀσκεῖν πάντα ᾧετο χρῆναι τούτην ἡγούμενον καὶ ὅλως ἀρίστην ἀσκησιν πολεμικῶν εἶναι, καὶ ἱππικῆς δὲ ἀληθεστάτην. Etiam *Κυνηγ.* initio cap. 2. Εγὼ μὲν οὖν παραίνω τοῖς νέοις μὴ παύσασθαι κυνηγεσιῶν — ἐκ τούτων γὰρ γίγνονται τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἀγαθοί, &c. *Lacedæmoniorum* canes in generosissimis numerati erant, ut ex *Polluce* patet, itemque *Virgilio*, & *Horatio*. Meminit & *Cicero* in *Tusc. Disp.* *Laconicæ* exercitationis in venando.

P. 187. Σκηῖντας] *Hujus Vocis* (notante *Raphelio*) variæ sunt significationes. Primò quidem notat *tabernaculum figere*, sive *castra locare*, in iisque commorari: *K. A.* lib. 2. Οἱ μὲν ἔν Ἑλλήνεσσι παρ' αὐτὴν ἐσκήνωσαν, ἐγγὺς παραδείσου &c. Quæ significatio, quamvis propria omninò esse videtur, minùs tamen frequens est; apud *Xeno-*

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

morari. Erat enim moris, gestorum narrationem audientibus adolescentibus ibi fieri. Itaque (notante *Cragio*) hæc quasi virtutis erant officinæ, ubi & corpus cibo recrearetur: ita & animus virtutis studio imbueretur.

P. 190. Οὐδὲ γὰρ ὑπὸ φανῶ] Hujus rationem *Plutarchus* ait fuisse, ut assuefierent in tenebris intrepidè incedere. Ita enim scribit in *Instit.* Πλούτες οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς σπαστιοῖς μελέταις ἀπίασιν δὲ χαλαμπάδος. Οὐ γὰρ ἔξεσι πρὸς φῶς βαδίζειν, οὔτε ταύτην, οὔτε ἄλλην ὁδὸν, ὅπως ἐδίζωνται σκοτὸς καὶ νυκτὸς εὐθυραστῶς καὶ ἀδέῳς ὀδεύειν.

P. 191. Ἀπὸ χειρῶν, &c.] Ad luctum, ad pugillatum, ad jactum disci, referto. P.

P. 192. Τῶν ἀλλοτριῶν ἄρχειν] Haud dubiè (inquit *Cragius*) hæc potestas omnibus concessa fuit, nè ullo in loco monitores & doctores juventutis deessent, ut ii hæc ratione quàm optimis moribus assuefierent, semper præstò habentes, quorum timerent reprehensionem.

Ibid. Ὅτι οὗτοι] I. e. Cives hujus, vel illius civitatis: est perindè ac si dixisset ita, *cives Spartani, vel civitatis aliùs.* P.

Ibid. Οὕτως ἄρχειν] I. e. rectè, moderatè, & cum virtute. P.

P. 193. Τὰ πεποιημῆα] *Scil.* prædam venaticam.

P. 195. Οὐ γὰρ ἐδῆτ' &c.] Fuit prorsùs Lacedæmoniorum frugalitas circa cultum & vestitum omnibus admirationi. (Vide *Nostrum* suprà p. 90, & 173.) Itaque meritò *Clemens Alex.* refert *I. Strom.* — Neque purpuræ apud eos usum permissum esse. Poeticum itaque est, quod *Horat.* lib. 2. *Od.* 18. dicit:

————— *Nec Laonias mihi*

Trahunt honestæ purpuras clientæ.

Nisi de vestibus militaribus intelligatur. De quibus vide *Nostrum* infrà p. 208.

P. 196. Νόμισμα &c.] Erat ferreus hic nummus gravis pondere, & mole suâ non exiguus. *Plutarch.* in *Lycurg.* ait, ad vehendum tantum nummorum ferreorum, quantum valet decem minas, requiri plaustrum duorum boum. Qualis autem fuerit moneta, & quomodo cudi solita, docet idem in *Lycurg.* & dilucidius in *vitâ Lyfand.* *Crag.* de R. L. p. 334.

Ibid. Δέξα μινῶν] *Suid.* & *Phavorin.* ἐκατὸν δραχμῶν ποιεῖσι μινῶν μίαν. *Plin.* H. N. lib. 21. extremo: *Mnâ, quam nostri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum.* Vide *Hutch.* indicem K. A. adjectum.

Ibid. Χρυσίον &c.] Multa ex hoc instituto (verba sunt *Crag.*) sequebantur in *Repub.* laudabilia. Quid enim sublatis opibus, & dempto divitiarum studio, Lacedæmoniis supererat, quod magno perè quærerent & affectarent, præter virtutem? Hanc igitur volens *Legislator* à suis civibus omnibus aliis rebus anteponi, aurum & argentum è *Repub.* exulare jussit. Atque hoc eò severius observabatur,

vabatur, quòd oraculo moniti fuerant, cupiditatem pecuniæ Spartam aliquando perdituram. *Justinus* de *Lycurgo* loquens: *Auri* (inquit) Ἔ' *argenti usum, velut omnium scelerum materiam, sustulit.* Sed hoc tam præclarum institutum exolevit, investâ pecuniâ à *Lysandro* post captas Athenas, ut testatur in *vitâ Lysand.* & pluribus aliis locis *Plutarchus.*

P. 197. Ὑπέρχονται — τὰς ἀρχὰς] Intelligas hîc magistratum nomine, non modò eos, qui cum imperio publicum munus administrârunt, ut Jurisconsulti propriè vocabulum usurpant; sed generaliter quosvis, qui Reipublicæ gubernationi aliquâ in parte præfuerunt bono publico, vel publicum aliquod munus gesserunt. Vide *Crag.* in libro sæpiùs citato.

P. 198. Εφορείας δύναιμι] Verisimile & rationi consentaneum est hos constituisse potestatem Ephorum. Ephori enim (ut suprâ notavimus p. 24.) summam habebant potestatem; ad hos à Rege & ab aliis magistratibus erat provocatio, erantque Spartæ, ut tribuni plebis Romæ.

Ibid. Ἀρχοντας μεταξὺ] Μεταξὺ δειπνῆντας habet *Demosth.*

P. 199. Ἐπήρθε τὸν θεὸν] Id apud omnes in confesso est, oraculum Delphicum plurimum ad hanc Nomothesian contulisse, sive *Pythia Lycurgo* exposuerit instituta, quæ Spartanis tradidit, ut sentisse quosdam scribunt *Herodotus* & *Strabo*: sive etiam constitutio illa, quam mente agitabat, oraculo probata indè confirmabatur, & Lacedæmoniis commendabatur, ut vult *Noster* — Utraque sententia eò pertinet, ut tam insignis Reipub. constitutio, non fuisse humani ingenii, sed divinæ mentis opus existimetur. *Crag.* de R. L. lib. 3.

P. 200. Αὐτὸς ἔθηκε νόμοις] *Lycurgum* in Cretam navigâsse, ac ibi leges *Minois* didicisse tradunt auctores. *Herodotus* ait hoc ipsos Lacedæmonios fateri, cùm inquit — Αὐτοὶ Λακεδαιμόνιοι λέγουσι Λυκοῦργον — ἐκ Κρήτης ἀγαγέας ταῦτα. Deindè ab Ægyptiis multa etiam habuit *Lycurgus*. Sic *Strabo* testatur lib. 10. Sed & in Ioniam transiisse fertur, ut Creticam austeritatem & tenuitatem, cum Ionico luxu & affluentia compararet. Ibi nactus *Homeri* poemata, ut sentit *Plutarchus*, in Græciam asportata evulgavit. Observavit enim in iis contineri non solùm oblectationem, sed civilem in primis prudentiam & eruditionem. Quamvis *Strabo* auctor est, ipsum *Lycurgum*, voluisse nonnullos, cum vivo *Homero* in Chio insulâ congressum, consentiente etiam *Cicerone* in *Tusc. Disp.* 1. 5. Hæc *Cragius.*

Ibid. Ἀνέλε] Respicit ad morem eorum, qui sortes ex urnâ extrahunt. *Virgil* *Æn.* 6. v. 432. *Quæsitur Minos urnam movet.* P.

P. 201. Τῇ ἀρετῇ] Res pro personis. P.

P. 202.

P. 202. Ἀχώριστος] *In neutram partem receptus*: aliàs ἀχώριστος, qui disjungi & separari non potest. P.

P. 203. Προαιρέϊσθαι — ἀντὶ] *Ἀντὶ in eligendo eleganter adhibetur, & construitur cum αἰρεϊσθαι.* In vulgaribus quidem Lexicis frustrà illud quæsieris; sed *Hen. Steph.* in *Thef.* etiam adnotâsse comperio, ἀντὶ cum verbo αἰρεϊσθαι sæpè jungi, nonnunquam & cum δέχομαι, item ἀγαπῶ, & tum per *pro* solere ibidem reddi, transferendo ad verbum: ex *Demosthene, Isocrate, &c.* probat. Videtur tamen, inquit, in hujusmodi locutionibus posse ἀντὶ exponi etiam *præ.* Δόξαν πνὰ ἀντὶ τῆς ζῆν ἀσφαλῶς θεωρημένος, *gloriam securitati vitæ anteponens.* *Demosth.* Similiter *Noster* h. l. προαιρέϊσθαι τὸν θάνατον ἀντὶ &c. Nec aliter *Lat. ante*; utique adhibetur saltem in *comparatione, & quidem imparium.* Vide *Horr. Observ. Crit. p. 146.*

Ibid. Θῆς τῆς γέροντας] *l. e. cum instituisset, ut ea ætas causas capitales judicaret, &c.* P.

P. 204. Ἐνπρότερον τὸ γῆρας] *Magistratibus (inquit Cragius) in primis honos habitus; tum parentibus, quos natura jubet revereri: post eos autem prout ætate quisque provectior ita honoratior. Nam divitias & potentiam non tam magnificiebant Lacedæmonii, quàm ætatem. Justinus lib. 3. de legibus Lycurgi loquens: maximum, inquit, honorem, non divitum & potentium, sed pro gradu ætatis senum esse voluit.*

P. 206. Ἐπέθηκε &c.] *Hoc Plato haud immeritò magnoperè commendat, & divinitùs hoc allatum consilium affirmare non dubitat. Crag. de R. L. p. 82.*

Ibid. Τῶν ὀμγίων εἶναι] *Cel. Hutchinsonus in Notis ad K. A. hæc habet: "Apud Lacedæmonios ὀμγιοὶ iidem ferè videntur fuisse, atque ὀμγιοὶ apud Persas, i. e. pari honore ac dignitate præditi. De iisdem Noster Hist. Gr. lib. 3. ferè medio: Οὐτῶ δὲ (Κινάδων) ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκου καλὸς, καὶ τὴν ψυχὴν εὖρωσεν, οὐ μόντοι τῶν ὀμγίων. Ii autem ὀμγιοὶ Lacedæmoniis censebantur, qui cùm vitam à teneris annis ex legum præscripto instituisent, sic demùm ad Rempublicam accedebant." Itaque (inquit Cragius) non instituti disciplinâ Laconicâ, vel minus eam observantes, ὀμγιοὶ non erant, ut Cinadon ille apud Xenophontem, Hist. Gr. l. 3. Vide Crag. de R. L. p. 63.*

Ibid. Ἡρακλείδης] *Erystheus, extincto Hercule, filios & nepotes ejus cœpit persequi. Illi ad Athenienses confugere supplices, & impetratis auxiliis, commisso prælio, fundunt, fugantque Erystheum: tandemque postliminio redeunt Lacedæmona Tiffame-no Orestis filio regnante. Pausan. in Corinth. Fufius Diod. Sic. lib. 4. Hinc apparet (inquit Portus) paulò post bellum Trojanum fuisse Lycurgum.*

Ibid.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

Ibid. Πολέμαρχον ἕνα] Fuerunt Polemarchi Regum per omnia quasi administri & vicarii: tum moribus urbanis, tum syssitiis præerant. Sed & alia multa iis commissa, quæ ad bellum pertinebant, ut arma publica, exercitia bellica, & alia. Præerat etiam cuilibet Moræ Polemarchus unus; ut h. l. Noster: ἐκείνη δὲ τῶν πολιτικῶν &c. Quod etiam de Moris militaribus intelligendum. Nam idem haud dubiè in bellis Polemarchi, qui & domi. Atque Hic in regis locum succedebat, si eum occumbere contingeret, ut patet ex Nostro in *Hist. Gr.* l. 2. Ducebant aliquando Polemarchi Moras sine alio imperatore, & focis cùm præsidio aderant. *Crag.* de R. L. lib. 4.

Ibid. Λοχαγὸς] Λόχος (verba sunt *Cragii*) quod *Gloss.* interpretatur *turmam*, quarta Moræ pars est. Erant enim cujusque Moræ quatuor λόχοι, quamvis alii statuunt quinque: πέντε γὰρ εἰσὶν, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης. *Hesych.* Sed veriùs est, quatuor antiquitùs fuisse. Nam totidem λοχαγὸς, seu *turmarum præfectos*, hîc ait *Xenophon* esse. Vide suprâ p. 152.

Ibid. Πεντηκοστῆρας] Πεντηκοστὸς erat λόχου seu turmæ pars dimidia, atque octo erant in quâlibet Morâ. Unde patet (inquit *Cragius*) Pentecostyn quamlibet fuisse quinquagenorum militum (cùm λόχος erat centum) quod nomen ipsum indicat. Qui præfecti erant huic numero militum, dicebantur πεντηκοντατῆρες, ut *Thucydides*, vel πεντηκοστῆρες, ut Noster scribit. Vide doctiss. *Hudsonum* ad *Thucyd.* p. 330. & *Hutch.* ad K. A. p. 242.

Ibid. Ἐνωμοτάρχους] Ἐνωμοτία, quod etiam est ipsorum Lacedæmoniorum, ut ait *Pollux* l. 1. Pentecostyos pars itidem dimidia. Nam fuere Enomotia in unaquâque Morâ sedecem; facilè igitur colligitur comprehendisse Enomotian vicanos quinos viros, cum Pentecostys erat quinquagenûm. Dicta Ἐνωμοτία à sacramento inter se mutuo, vel simul magistratui præstito. *Hesych.* Ἐνωμοτία, τάξις πρὸς ἀλλήλων σφαγίων ἐνώμοτος. *Suid.* est τάξις πρὸς στρατιωτικῆν ἀνδρῶν ἐ καὶ κ', παρὰ Λακεδαιμονίων εἴρηται δὲ ἐν τῷ ὁμνύοναι αὐτὸς μὴ λείψειν τὴν τάξιν. Alium, atque *Suidas*, numerum militum Ἐνωμοτία tribuit *Scholias* *Thucyd.* ad lib. 5. c. 68. nam pro viginti quinque, quos ei concedit *Suidas*, auctore *Schol.* ἔχει ἐκείνη Ἐνωμοτία ἀνδρας τελέοντα δύο: nempe apud Lacedæmonios, quibus ea vox propria. Qui præerant Enomotiis dicebantur Ἐνωμοτάρχαι vel Ἐνωμοτάρχαι: *scil.* τῆς Ἐνωμοτίας ἡγέμενοι. Quorum sedecim fuisse ait Noster cujusque Moræ. Sed hæc vetustissima haud dubiè (notante *Cragio*) fuit divisio, quæ non nisi in peditibus initio locum habuit, & solis Lacedæmoniis competebat. Postea hæc ratio mutata, manentibus iisdem nominibus, sicut & Legio Romana, ejusque partes auctæ sub iisdem nominibus. Quò pertinet haud dubiè auctorum de Morâ dissensio, cujus jam meminimus. Nam ut *Xenophontis* divisio ad solos Lacedæmonios pertinebat, idque potissimum

tissimùm quando pedites erant; ita *Schol. Thucyd.* enumeratio ad socios etiam referenda, qui postea accesserunt. Vide quæ scripsit *Crag.* de R. L. lib. 4. *Thucyd.* lib. 5.

P. 210. Πρωτοστάται] De longitudine, quæ est in fronte aciei, hoc dicitur. Πρωτοστάτης enim, sive ἡγεμῶν vocatur, qui primam in fronte, cæterisque deinceps locis, stationem obtinuit. *Ælian.* c. 6.

Ibid. Σπίχος] Pertinet ad altitudinem. P.

Ibid. Παραγωγὴ] Παραγωγή est, cùm tota phalanx, seu totum agmen, incedit, ejusque duces non secundum versus, sed juga; vel à dextris incedunt (quæ dextra *paragoge* dicitur) vel à sinistris, & quæ dicitur *sinistra*. *Arrian.* p. 66. *Hutch.* in indice Κ. Π. adjecto.

P. 211. Οπλομαχίαι] Doctiff. *Hutch.* in Notis ad Κ. Α. p. 116. hæc habet: “Per ὀπλομαχίαν *Leunclav.* intelligit *gladiatoriam* scil. *artem* vel *rem*: quâ de, ut apud Romanos celebrata; copiosè *Lipsius* in *Serm. Saturnal.* sæpiùs tamen dici solet *μονομαχία*: quin & *μονομαχίας ἀγῶνες*, ac ὀπλομαχηγὶ ἀγῶνες à Græcis historiæ Romanæ scriptoribus subindè memorantur. *Xenophontis* autem ætate ὀπλομαχίαι adpellatos fuisse, qui veris armis certare discebant, aut alios ipsi docebant, ex *Platone* in *Lachete*, p. 179, & seq. edit. *Steph.* colligere est.” Horum ὀπλομάχων hîc meminit Noster: ubi (notante *Hutchinsono*) id nominis iis etiam contigisse videtur, qui *πακπηγὶ* Græcis propriè dicuntur.

Ibid. Ἐπὶ κέρως] Scil. longo ordine, agmine non quadrato: in quadrato enim agmine duo erant cornua aciei. P.

Ibid. Ἐν τῷ ποίετῳ] Ita instrueto agmine: τάγματι, ἢ ἀλλόπιδεσιν consideratur. P.

Ibid. Φάλαγγξ] Sumitur aliquando pro agmine viginti octo militum, aliàs verò octo millium; sed perfecta φάλαγγξ sexdecim millium trecentorum octoginta quatuor virorum numerum adæquabat. Varii alii numeri hoc nomine efferuntur, quod non rarò (ut hîc) usurpatur pro toto peditatu, & generatim pro quovis militum agmine. Vide *Hutch.* indicem Κ. Π. adjectum.

Ibid. Παρ’ ἀσπίδα] I. e. sinistram versus.

Ibid. Ἐξελίττει] Singuli ordines evolvuntur, explicantur. Duo genera ἐξελιγμῶν statuit *Ælian.* κτὶ λόχον καὶ κτὶ ζυγῶν: horum singula tres habent partes. P.

P. 212. Ὅτε δὲ ὁ ἄρχων] Solet usuvenire, ut dux agminis ad sinistram ejus partem sit. Hoc nonnulli incommodum interpretantur. *Xenophon* docet non solùm incommodum non esse, sed interdum & commodum non contemnendum. Hoc fortassè ita ait, quòd duces *Laced.* vel eas partes sibi deposcebant, vel certè studebant se opponere ducibus adversariorum, qui dextrum cornu affectabant, honoris gratiâ. P.

Ibid.

Ibid. Κατὰ τὰ γυμνά] *Portus* reddit, à latere aperto.

Ibid. Τὸ ἄγμα] *Agmen* peditum & equitum, quod ducem antiebat: seu turma primæ Moræ. *P.*

P. 213. Παρὰ δεξυ] I. e. versus dextram.

P. 214. Ἀλλὰ φίλων] Si quis exire castris, & ad hostes transire conetur, vel extra ordines vagetur, &c. *P.*

Ibid. Ὑπὸ Σκιριτῶν] Hujus distincta omninò militia erat, & circa regem stabat, atque in prælio laborantibus succurrebat, eratque ex milite selecto, ut clarè docet *Diodor. Sic.* p. 473. edit. *Steph.* Dicebatur Σκιρίτης à Sciro Arcadiæ, undè *Hesychius* ait λόχον illum fuisse Ἀργαδικόν. Cujus hæc sunt verba: Σκιρίτης λόχος οὕτω καλούμενος, ὁ περικινδυνσίων ἦν δὲ Ἀργαδικός. Fuit autem horum Sciritarum id peculiare, ut semper finistrum cornu in exercitu tenerent. Vide *Thucyd.* lib. 5. κ. π. lib. 4. edit. *Hutch. Crag.* de R. L. l. 4. c. 4.

P. 216. Πρόσκοπον] *Speculatorem* dimittant, nè hostes occupatos in prandio parando eos opprimant. *P.*

P. 219. Ἠγήσαιο] *Judicio omnium rem confirmat.* Sic *Virgil. Æn.* l. 4. v. 401.

Migrantes cernas, totâque ex urbe ruentes.

P. 220. Τῶ στρατῶ ἄρχοντες] *Leunclavius* existimat quod hic locus non *Polemarchos* respicit (qui cum rege reverà τοῦ στρατοῦ ἄρχοντες erant, nec profectò post *haruspices*, *medicos*, *tibicines*, recensendi erant) sed minorum gentium duces ac præfectos; adeoque supplendum in his verbis quod deest, στρατοῦ σκευοφορητοῦ ἄρχοντες, *copiarum apud impedimenta præfecti.* Vide pag. præced. lin. 1. *Æ. P.*

P. 221. Παρόντας αὐλητὰς] *Quintil.* lib. 1. c. 8. *Duces*, inquit, *maximos* ἔ̄̄ *fidibus* ἔ̄̄ *tibiis cecinisse traditum*, ἔ̄̄ *exercitus Lacedæmoniorum musicis accensos modis.* Sic etiam *A. Gellius* lib. 1. c. 11, *Auētor historiæ gravissimus Thucydides, Lacedæmonios, summos bellatores, non cornuum tubarumve signis, sed tibiæ modulis in præliis usos esse refert.* *Thucyd.* lib. 5. testatur ad sedandos gradus, & continendum exercitum, id fieri ab eis solitum — μὴ Διαπασθεῖν αὐτοῖς ἡ τάξις. Vide *Crag.* de R. L. lib. 3. ubi de hâc re plura congeffit.

Ibid. Ἀσεφάνων εἶνα] *Coronæ rariùs domi usurpatæ, in bello ante prælium ab omnibus sumebantur, ita edicente Rege.* Hoc testatur *Plutarch.* in *Lycurg.* Quod vetustum valdè videtur: nam eò existimare licet *Homerum* respexisse, cùm κρηνημόωντας Ἀχαιῆς dicit. Sed quæ hujus instituti ratio fuerit, neuter horum tradit. Equidem existimo voluisse eos fiduciam hâc ratione animis pugnantium addere, ut coronam jam tanquam victoriâ potiti gestantes fortiùs agerent, nè præmium victoriæ multi perderent. *Crag.* in libro sæpiùs citato. Vide etiam suprâ p. 16.

P. 222.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

qui assentiebantur, *manu protensâ* suffragia ferebant. Quî mos in-
ter Græcos *Xenophontis* ætate viguit. Ita enim ipse ad milites
suos K. A. lib. 3. Καὶ ὅτω δοκεῖ ταῦτ', ἔφη, ἀναλείναί τω τὴν χεῖρα.
Καὶ ἀνέτειναν ἅπαντες. Morem hunc respicit Noster *Hist. Gr.* l. i.
confer *Act.* c. 14. v. 23. Vide sis *Raphel. Annot. Philol.* T. 2.
p. 101.

Ibid. Ὅποσα μὲν σωτηρίαν] Intelligit, τὴν βουλὴν, τὴν στρατηγίαν,
τὴν ἵππαρχίαν: quorum alii consilio, alii & consilio & virtute tue-
bantur rempublicam. P.

P. 231. Στρατηγικῶν κληρῶν] Prætores deni fuere ex tribubus
singulis singuli; à populo, ut reliqui omnes, in comitiis declarati:
domi urbanis officiis, ad militiam spectantibus, vacabant.

Ibid. Ἴππαρχῶν] Ut Prætores & Taxiarchi peditibus, sic Hip-
parchi & Phylarchi equitibus imperârunt. Hipparchi autem duo,
Phylarchi decem; illi quidem universo, hi verò singularum tri-
buum equitatu præfuerunt.

P. 232. Ἐνίοις τῶν ἀνθρώπων] Minimâ mutatione factâ locus hic
emendari commodè potest, si pro ἐνίοις legas ἐνίους. Illud autem
ἄγει præcedens, hîc etiam ἀπὸ τῆς κρινῆς repetetur, & constructio sic
plena fiet — ἥτε γὰρ πενίας &c. ἄγει ἐνίους τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τὰς
αἰχρὰς. Sic igitur nihil erit addendum. Illud verò ἀμαθία, Ionicè
formatum, pro communi ἀμάθεια, ut ἀληθία pro ἀλήθεια. Quâ
de re consule *Triclinii Schol. in Sophoc.* Antig. p. 252. in voces,
τὴν εὐσέθειαν. P.

P. 233. Ἐξῆς] Hoc ab interprete prætermissum est. Significat
autem, *deinceps, ordine, alii post alios.* P.

P. 237. Ἡ πόλις μετοίκων] Μεθίκης est, qui ex aliâ civitate ad a-
liam emigrat, ut peregrinus ad breve tempus adventat, sed illic
domicilium habet. Pendebat verò quotannis xii drachmas, quod
μετοίκιον dicebatur. Horum μεθίκων alii μετοίκιον non pendebant,
quippe cùm eodem civibus uterentur jure, & ἰστέλεις dicebantur.
Omnia & privata & publica administrabant per *patronum*, quem
de civibus Atheniensibus eligere lege jubebantur. Vide *Petit. in*
Leg. Att. l. 2.

Ibid. Τὴν μουσικὴν] *Plato in Dialog.* p. 3. edit. Oxon. Ἡν δὲ ἔ-
τι μὲν τοῖν ἔρασαῖν παρὰ μουσικὴν ἀγαπετεφεώς. Ο δ' ἕτερος, ὃν ἐλοι-
δορεῖ, παρὰ γυμνασικὴν. Ubi hæc habet doctiss. Editor: "Musica
nemo hîc pro arte duntaxat illâ, cui hoc vulgò nomen tribuitur,
accipiat. Passim apud antiquos sensu latiore augustiore usurpatur,
disciplinas omnes humaniores, & quicquid demùm menti excolen-
dæ infervit, complectens." Confer etiam auctores ibi citatos.

Ibid. Χορηγίαις αὐτῶν καὶ γυμνασιαρχίαις] Choragi Dionysiis & Pa-
nathenæis choros curabant, & ducebant: victum etiam iis, nec
victum solùm, sed & coronas aureas, vestesque chori ipsius, orna-
menta, atque insignia suppeditabant. Inque eâ re tantum studii,
tantum-

tantumque industriæ posuerunt, ut magistros, & tibicines præstantiores coram Archonte sortiti sint, ludumque habuerint, in quo per magistrum, quem *χοροδιδάσκαλον* appellabant, chorum ipsum erudiendum & exercendum curârint. Etenim inter ipsos illustre de laude, victoriâque certamen intercedebat, ita ut in Dionysiis qui hymnis canendis alterum superâisset, is tripodem præmium ferret, eumque cum magnâ cæremoniâ dedicaret. *Gymnasiarchi* ii dicti sunt, qui oleum iis, qui se palæstrâ exercere vellent, ministrârunt. Hæc officia inter primos honores erant, qui in civitate caperentur. Vide *Sigon.* lib. 4.

Ibid. *Τριηραρχίας*] Triremium Præfecti armamenta triremibus, & victum remigibus ex suis sumptibus dabant: propter tamen sumptûs magnitudinem, ea interdum à civitate acceperunt: aliquando duo simul triremem instruxerunt, aliquando tres, aliquando decem, aliquando plures. Ut autem Prætores in re maritimâ trierarchis omnibus, sic singuli trierarchi singulis triremibus, ac ejus triemis remigibus imperârunt. Vide *Sigon.* lib. 4. *Petit.* in *Leg. Att.* l. 3.

P. 240. *Απὸ τῶν Πρυτανείων*] *Πρυτανεία* genere neutro erat pecunia, quæ ab utroque litigatore deponeretur: ea erat *τῶν πρυτανείων* merces, quæ dicebatur etiam *παρακαταβολή*. P.

P. 241. *Κήρυκες*] Qui & ipsi quæstum faciunt, dum vocant *in jus*. P.

Ibid. *Δίκην δῆναγ ἢ λαοῖν*] *Δίκην δῆναγ*, ad *reum*: *δίκην λαοῖν*, ad *actorem* refertur. P.

P. 242. *Ἐλαύνειν*] Hunc locum sic emendat *Leunclavius*: *ἐλαύνουσιν εὐθύς οἷον ἐσθάντες*. Malim ego *ἐλαύνειν εὐθέως οἷοι τ' ἐσθάντες*. W.

P. 243. *Τὸ ἰὸπλιπκὸν &c.*] Constans erat opinio illis temporibus Dorientes longè fortiores esse quàm Ionas, & Peloponnesios esse præstantiores Atheniensibus: itaque gravem armaturam Dorientium longè præstantiorem esse gravi armaturâ Atheniensium. P.

P. 245. *Ἐξεῖν*] Vide Nostrum suprâ p. 34. & *Raphel.* Annot. *Philol.* T. 2. p. 415.

Ibid. *Βῆλει πλῆν*] Secunda persona pro tertiâ. Sic Terentius: *sine invidiâ laudem invenias, & amicam pares*.

P. 246. *Νόστος τῶν κερπῶν*] Varii sunt morbi, quos fruges contrahunt vi vel ventorum, vel imbrium, vel siccitate: undè annonæ caritas sequitur. — *Διὸς* — *πρηνικὸν ἢ σεμνόν*. P.

P. 249. *Ἐξ αὐτῶν μέντοι &c.*] Induit personam populi Atheniensis, qui his commodis lætetur, & gloriatur, se aliorum copiis alere suam potentiam. P.

Ibid. *Ἐγὼ μὲν ἔδην &c.*] Confert civitatem Atheniensium cum aliis, & eam longè meliore conditione esse ait, quàm illas: hanc enim

enim perfrui omnibus his commodis, illas nè duo quidem, vel tria simul ex his habere. P.

P. 252. Τὴν μὲ ἐσίαν] *Pecus* intelligit.

Ibid. ὕφ' ὅτου ἀδικεῖν] Vitiosum hunc locum ita corrigeas — ὕφ' ὅτου ἀδικεῖσθαι νομίσαι τις, ἢ ὑπὸ τῷ ὀλίγων. *W.*

Ibid. Τῷ λέγωντι] Qui dicit sententiam vel in senatu, vel ad populum.

Ibid. Τῷ ἐπιψηφίσαντι] Qui sententias rogat; & ad suffragium ferendum vocat. P.

P. 253. Τὰ συκείμενα] Sensus est: Pacta in concione frequenti fiebant: concio nunquam erat adeò frequens, ut aliqui non defissent: eò igitur nomine se excusabant — *Ego non adfui, non scivi, non assensus sum*, &c. sed malo dolo hoc faciebant. P.

P. 257. Δίκας κῆ γραφάς] Γραφή, δημοσίῃς τινὸς ἐγκλήματις ὄνομα — δίκη ἰδίως λέγεται ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐγκλημάτων. *Harrocrat.* Similiter distinguit *Plato* in *Dialog.* p. 19. edit. *Ox.* δίκην αὐτὴν καλεῖσιν, ἀλλὰ γραφὴν. ubi consulas Editorem.

Ibid. Κατὰ πόλιν ἀεὶ γυνομένων] *Sci!* de muris reficiendis, de ædificiis, de viis sternendis, de præsidiis, &c. P.

P. 258. Εἰς Διονύσια] Gemina Dionysia fuerunt, festa scilicet, quæ in honorem Bacchi celebrabantur: *majora ac minorâ.* Quandoquocunque autem Διονύσια absolutè legimus apud Atticos scriptores, Dionysia majora, quæ & Dionysia verna, intelligere debemus. Altera autumnalia, extra urbem in agris habebantur, undè dicta erant Διονύσια τὰ κῆ ἀγρῆς, & Dionysia minorâ; erant enim tantum παρασκευὴ quædam, seu præparatio ad Bacchanalia verna, quæ majora & antiquiora. *Duport.* ad *Theophrast.* Vide etiam *Meurs.* in libro peculiari de hoc festo.

Ibid. Θαργῆλια] Quæ in honorem Apollinis atque Dianæ celebrabantur. Vide *Petit.* comm. in *Leg. Att.* p. 47, & seq.

Ibid. Παναθηναῖα] *Montfaucon.* tom. 2. *Antiq. Illust.* “Panathenæa magnum Minervæ festum erant, quod Athenis celebrabatur, & magna sacra vocabatur. Primus institutor fuit Erichthonius Vulcani filius; alii dicunt Orpheum auctorem. Postea Theseus coactis tribubus omnibus ut civitatem unam constitueret, hæc festa restituit & auxit. Præter magna Panathenæa, minorâ etiam erant; magna quôque quinto anno agebantur; minorâ secundum quosdam quotannis, secundum alios tertio quôque anno. In hisce minoribus tres ludi publici exercebantur; in primo, facium & funalium cursus agebatur, primò à peditibus, deindè ab equitibus: in secundo, Athletarum certamen, qui de viribus concertabant; in tertio, musices certamen exhibebatur. Poetæ quoque exercitiis quatuor de palmâ concertabant; victorum præmium vas erat olei plenum, quò ad libitum victor uti poterat, dum nè illud domum referret. Ibi quoque saltationes visabantur: sacrificium sumptuosum

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

P. 286. Ὀβολὸν] Ὀβολὸς drachmæ Atticæ sexta pars erat. *Plin. H. N. lib. 21. c. 34. Eademque* (de drachmâ scribit Atticâ) *sex obolos pondere efficit.* Suidas: Ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίους ἕξ ἐστὶ χαλκῶν. Vide *Hutch.* indicem K. A. adjectum.

P. 290. Τάλαντι] Talentum multiplex fuit auctore *Festo*; Atticum autem sex millium denariorum fuisse dicit. Talentum (inquit *Suidas*) minarum est sexaginta: Mina autem drachmarum centum. Hoc etiam legimus in versibus illis, qui apud *Priscianum* leguntur, & *Favini* esse dictitantur:

Cecropium superest post hæc docuisse talentum:

Sexaginta minas; seu vis, sex millia drachmas:

Quod summum doctis perhibetur pondus Athenis.

Cujus lib. 4to. videre licet omnia talenta ad unam formam redacta. De valore communis Attici talenti valdè discrepant auctores; juxta *Tourrellum* valet nostrâ monetâ libras 187. solidos autem decem; doctiff. *Prideauxius* id exæquat libris 188. fol. 6. den. 8. *Arbutnotius* libras 193, fol. 15. vide autem *Seldenum* & *Hostium* de re nummariâ. Hactenus doctiff. *Mount.* ad *Demost.* p. 253. De talento Attico (notante *Hutchinsono*) intelligendi sunt scriptores antiqui, cùm vocem sine adjectione usurpant.

P. 291. Ἐν Δεκελείᾳ] Lacedæmonii cum Atheniensibus fœdus fecerunt in annos quinquaginta, anno decimo belli Peloponnesiaci. *Agis* rex bellum cum Eleis gessit; & cum *Alcibiade* exule Atheniensi, rupto quinquaginta annorum fœdere in Atticam irrupit, atque ibi Deceliam communivit, unde bellum *Decelicum* appellatum. Vide *Sigon.* de R. L.

P. 292. Δέξα φυλαί.] *Cecrops* & post eum *Solo* in quatuor tribus populum Atheniensem, distribuerant. Harum postrema ex civibus constans, quibus opera vita erat, quique publicis muneribus exclusi sunt; nihilo feciùs omnium consiliorum particeps erat, & communi cum cæteris suffragii ferendi jure fruebatur. Cùm autem tributum imponeretur, prima tribus talentum conferebat, secunda semi-talentum, tertia centum drachmas, postrema nihil. Postea quatuor tribus ad decem-usque auctæ sunt. *Tourrell.* ad *Demosth.*

P. 293. Μηδὲν μέντοι &c.] Videtur fuisse dicendum: μηδὲς μέντοι τοῦτο φοβείσθαι. Aut μηδὲ μέντοι τῆτο δὲ φοβείσθαι, vel τοῦτο καὶ φοβ. *Steph.*

P. 304. Ἑλληνοταμίαι] Apud Athenienses erant Ἑλληνοταμίαι, qui sociorum vectigalia & tributa receperunt. Sunt autem instituti, auctore *Thucyd.* eo anno, quo primùm *Aristides*, sociis tributa indixit, & ærarium in Delo constituit. *Sigon.* de *Reg. Ath.* lib. 4.

P. 306. Φωκίων τὸ ἱερὸν] Thebani victos armis Lacedæmonios & Phocenses apud *Amphictyonum* consilium accusaverant; illos, quòd

quòd Cadmeam arcem induciarum tempore occupaverant; hos, quod terræ sacræ tractum excoluissent. Illi pecuniâ damnantur, majori quàm quæ exsolvi posset. Igitur Phocenses, *Philomelo*, duce templum Delphicum occupant. Hinc conflatum bellum, quod *Phocicum*, sive *sacrum*, appellatur, quòdque novem, ut *Diodorus* refert, decem verò, ut *Pausanias*, annos duravit. Vide *Mount. ad Demosth.*

P. 1307. Πρὸς τοῦτον εἰρήνην] Similiter *D. Paulus* ad *Rom.* c. 5. v. 1. Εἰρήνην πρὸς τὸν θεόν, *Pacem cum Deo*, non verò *ad*, neque *apud*. Græcis enim εἰρήνη πρὸς τινα (notante *Raphelio*) non sonat pacem & tranquillitatem, quâ quis *apud* alium fruatur, sed pacem *cum* eo.

P. 309. Τὸς θεῶς] *Scil.* Jovem & Apollinem.

Ibid. Αὐτίκα καὶ εἰς τὸν &c.] *Noster* *K. Π.* lib. 1. ad fin. Θεοὶ δὲ, ὧ πᾶσι, αἰεὶ ὄντες πάντα ἴσασιν, τὰ γεγεννημένα, καὶ τὰ ὄντα, καὶ ὅ, τι ἐξ ἑκάστου αὐτῶν ἀπερίσσετα· καὶ τὸ συμβουλομένων ἀνθρώπων οἷς ἀνὴρ ἰλιεῶσι, πρῶτον αἰνεῖσιν ἅ τε γρηὶ ποιεῖν, καὶ ὅ, ἃ γρη.

I N D E X

V O C U M & P H R A S I U M.

Numerus Paginam denotat.

A.

A Βλαβείσατον,	188.
Αγαθός άνήρ,	1.
Αγάλματα θεοίς,	267.
Αγαμαί,	74.
Αγαθείη,	170.
Αγαθῆναγ άξιον,	200.
Αγασῶς,	14.
Αγήρατθ,	91.
Αγσιλάθ, νέος ών, έτυχε τῆς βασιλείας,	4.
Αγσιλάου άρετῆς,	1.
Αγισ βασιλεύς,	3.
Αγλυκέσερον,	104.
Αγρὰ μεση,	16.
Αγρὰν, scil. αυτὰ τὰ ώνια,	9.
Αγρὰν άντιπαράφάλλουσιν,	188.
Αγῶνα καρδιάναγ ωει τῆς Ασίας,	6.
Αγωνιέρμοι,	17.
Αγωνίσματι κακίση,	161.
Αδεῶς,	21.
Αδήωτον, χώραν παρέχων,	23.
Αδιαπάσως,	3.
Αδικεῖν, <i>laedere</i> ,	35.
Αδύλως άζειν σπονδαίς,	7.
Αένναον,	12.
Αζήμιθ,	65.
Αήτητος	84.
Αθηναῖοι τῆς άρχῆς έληξαν,	25.
Αθηναίων πολιτεία,	229.
Αθληταί,	125.
Αθλίους καί ευδαίμονας,	112.
Αθροσητόταθν,	65.
Αθροίζειν,	75.
Αθυμότερα,	22.
Αίδια άγαθα έχει ή χώρα,	267.
Αίδιον οικησιν,	93.
	<i>Αινιάνας,</i>

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

Ανόπλος	132.
Ανταγωνιστής,	90.
Αντεμέτωπος,	34.
Αντεξάγειν,	274.
Αντεξέδραμον,	33.
Ανλεξήεις (in Lexicis non comparat)	21.
Αντεπαρετάξαντο,	19.
Αντεσκευάσατο, τὸν οἶκον,	75.
Αντέπραπτα,	124.
Αντέχειν,	164.
Αντιδιακῶνα ἐπ' αὐτὸν,	5.
Αντίπαλοι,	249.
Αντιποιῶνται,	170.
Αντιπραττομένους ἀποκτείνῃ,	118.
Αντιπροΐησι τὰ πάντα ἐπωλεῖσθ, scil. vili pretio.	11.
Αντίπρωρον τοῖς ἐναντίοις,	212.
Αντιτεταγμένους ἰσπέας,	19.
Αντίτυπα,	151.
Ανυπόδησία,	173.
Ανυπόπτους,	266.
Ανυσθόν,	167.
Αξιάγασον,	203.
Αξιοσπυδαφότεροι,	204.
Απάγξασθαι,	144.
Απαλασσομένους,	137.
Απαλύνουσιν πόδας,	174.
Απειντα, scil. χρήματα,	54.
Απδειλιάσαντες,	181.
Απεκτονέουσι,	117.
Απέτεμεν αὐτῷ τὴν κεφαλὴν,	22.
Απισεῖσθαι ὑπὸ τινῶν,	179.
Απισθὸν πᾶσιν ἐποίησεν,	7.
Αποθῦσθαι δεκάτην τῷ θεῷ,	22.
Αποκαθίστησιν,	193.
Ἀπόλιδες,	273.
Απολύσεις,	106.
Απομνημονεύεται ὅπως ὁφ' Ἡρακλέους ἐγένετο,	2.
Ἀποπαύσας,	169.
Ἀποσῆσεται,	70.
Ἀποσερῶντων,	205.
Αποπίσειν ζημίαν,	202.
Ἀπραγμόνας,	175.
Ἀπραγμονέσερον,	53.
Ἀπροσδοκῆτως,	10.
Ἀπροφασίστους φίλους,	63.
	Ἀργεῖος,

I N D E X.

Αργείας,	29.
Αργίας,	56.
Αργυρίτις πολλαπλάσια αναφάινεται,	281.
Αρετήν πολιτικὴν,	206.
Αρήξεις,	185.
Αριστὰ σωματίων ἔχει,	15.
Αριστόδημος, ὁ Πρακλέας,	75.
Αριστοποιεῖσθαι,	216.
Αρματοτροφίαν,	160.
Αρματοτροφεῖν, <i>idem ac ἵπποτροφεῖν, sic Latini cursus pro equis cur-</i> <i>rui junctis.</i>	80.
Αρτέμιδι τὰς σεφάνες ἀνακαθύντας,	16.
Αρχὰς δοκιμάσσει,	259.
Αρχεσθαι νόμιμα,	37.
Αρχίδαμος,	4.
Αρχων εὐώνυμος,	212.
Ασεδήσσει,	259.
Ασιτήσανίλας ἐπιπονήσσει,	174.
Ασφαλεῖ ἐγένοντο,	36.
Ασφαλέστατα,	34.
Ασχολίαν,	5.
Ασωσιν εἰς τὰς θεάς,	216.
Ατείχισον, <i>scil. Spartam,</i>	43.
Αττικῆς τὴν φύσιν,	266.
Απίμητος ἔσται,	154.
Ατιμίας παρέχειν μεθόχθους,	270.
Αὐληταί,	220.
Αντώμωσε,	7.
Αὐτόμωλοι,	11.
Αὐτόματα ἀγαθὰ,	120.
Αὐτοῖς μάλλον πιστεύειν, ἢ ἀλλοδαποῖς,	271.
Αὐτονόμος,	6.
Αὐτοχεδίασις,	219.
Αὐτοφύεσιν ἀγαθοῖς,	270.
Αφανιοῦμεν,	69.
Αφιπποῦ, <i>scil. χωρὶς ἵππων,</i>	9.
Αφίστασθαι,	74.
Αφορείαις καρπῶν,	283.
Αφροδίσια,	96.
Αφρόνας ἐφείποντο,	27.
Αφυλαξίαν,	132.
Αχώριστος περιγίγνεται,	202.
B.	
Βάδην ἀπεχώρην σρέψαντες,	27.
Βαρβάρες γυμνὰς πωλεῖν,	17.
	<i>Βάρβαρος,</i>

I N D E X.

Βάρβαρος βέλεται πολεμῆν,	5.
Βαρβάρων πολλῶν ἡγεμῶν Αἰγύπτιος,	23.
Βασιλέα Αἰγυπτίων,	46.
Βασιλεῖ ἱερεῖ τὰ πρὸς τὰς θεὰς εἶναι, σραῖη[?] τὰ πρὸς ἀνθρώπους,	222.
Βασιλεία συνεχῆς,	3.
Βασιλεύς θυεῖ πρὸ τ' πόλεως, ὡς ἀπὸ τ' θεῶν ὄν,	225.
Βασιλεῦσιν ἐκ βασιλέων,	2.
Βασιλέων δύνάμις καὶ πρῆξ,	217.
Βασιλέως ἀξιεπαίνε,	24.
Βέλπτον ἐναντίον τῆ δημοκρατία,	232.
Βελπίσις ἐν, ἀκρίθια πλείστη,	232.
Βιοτεύει ἀσφαλῶς,	124.
Βίβ. ἀπίμα καὶ ἐπονειδίστου,	203.
Βιώσεα ἀλύπως,	79.
Βλακεύων,	177.
Βλαστάνοιεν,	169.
Βοιωτοῖς φαρσάλιοι σύμμαχοι,	26.
Βοιωτῶν ὄρεα,	29.
Βουλήν βελεύεα,	257.
Βωμοὶ κάλλιτοι,	267.
Βωμῶν ἱκέταις ἀποσπῶνται,	85.

Γ.

Γαυρῆνται,	117.
Γένος ἐντιμότερον,	2.
Γεωργεῖ,	194.
Γεωργία,	152.
Γῆ (σπειρομένη ἔ φέρει καρπὸν, ὀρυσομένη τρέφει πολλαπλασίως)	267.
Γῆρας ἐντιμότερον ῥώμης,	204.
Γνώμη φιλοπονῆ,	190.
Γοργυτέρως φαίνεα,	209.
Γραφάς,	257.
Γραφεῖς, vel γραφεῖς,	16.
Γύλον τὸν πολέμαρχον,	36.
Γυμνάσια μετὰ τ' ἀνδρῶν,	15.
Γυμνηγὸς ἀγῶνας,	183.
Γυναιξὶ μάχεσθαι,	17.

Δ.

Δαίλοχος,	108.
Δαπεινῶνται,	6.
Δαισιδαίμων ἦν,	88.
Δελφοῖς δεκάτην ἀποθῆσαι,	22.
Δεξιὰν πέμποντι, <i>dextram mittenti</i> ,	50.
Δεσμὸς ἀντιπαράχοι,	144.
Δημοκρατία,	231.
Δῆμος,	

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

E.

Εαε ὑπέφαινει,	15.
Εχρητῶν,	279.
Εγκλιεῖν πατρίσιν,	129.
Εγκρατεῖς χρημάτων,	54.
Εγκρατέστεροι ἄνδρες,	180.
Εγκωμίων,	83.
Εδέσματα,	104.
Εδίωκεν,	49.
Εζήλωσας ἡμᾶς,	135.
Εθέλησας, forsan, ἐθέλησαντος,	74.
Εθελοσπίως παθονοῦντας,	163.
Εθοίναζεν ἐν θυσίαις,	75.
Εικάζων,	60.
Ειρήσεις,	75.
Ειρήνα σώματος εἴσαοθαί,	88.
Εισακίζονται,	275.
Εκαλωπίζετο,	90.
Εκρηνα ἐρρωμμέστερα,	168.
Εκθυμίας τῶ ἡδονῶν ἰχυρωτάτης,	181.
Εκπλέω,	102.
Ελαυνόντας, scil. ἵππους,	28.
Ελευθερίας ὀρεζόμενοι,	23.
Εκἀδι ἐνδοξατάτη πόλις,	2.
Ελπίδων πάντας ἐπέπλησεν,	31.
Εμθαλεῖν ῥάμην πρὸς τὸ μάχεσθαι,	17.
Εμπεδῶντα ὄρητος,	7.
Εμπειρίας τῶν γραιτέρων,	189.
Εμπορεῖς ἀρχῆ,	274.
Εμπορεύματα λυσιτελέστερα,	152.
Εμπορεύμασιν ἀξιολόγησις,	275.
Εμφραρον,	190.
Εμφῦσας,	181.
Εναυτιῶνται,	179.
Ενδεῶς τι ποιῶσιν,	151.
Ενδιδομένης τῆς πόλεως,	38.
Ενδιδοῖτο ἡ πόλις,	69.
Ενδον κατεσκεύην,	75.
Ενέδρας ἐφυλάττετο,	87.
Ενεπαίλεσεν,	52.
Ενέκλινας,	20.
Ενέμεινε ἐν σπονδαῖς,	7.
Ενεχείριζον,	50.
Ενομοθέτησεν,	187.
Ενωμοτάρχης ἐκκαίδεκα,	209.
Εξαλίξας,	

I N D E X.

Εξαλίξας,	34.
Εξαμείψας Μακεδονίαν,	26.
Εξαπατωμένους ὑπὸ φίλων,	86.
Εξέσπιτο αὐτῷ,	14.
Εξεσφάτθυσεν,	70.
Εξέτασις,	216.
Εορτῶσσι ἐορταῖς,	257.
Επαίνων μειόνων,	1.
Επαναλήψομαι,	217.
Επελάθετο τῷ θεῷ,	35.
Επενόησα,	266.
Επερρώθη,	16.
Επίδοσιν,	103.
Επιθυμήματα ψυχῆς,	105.
Επίκαιρα φυλάσσοντες,	157.
Επιθυροῦντας,	175.
Επινοεῖτε,	111.
Επισκοπῶν, <i>considerans</i> ,	200.
Επισολή,	73.
Επιταγήναι,	174.
Επιτηδεύματα τῆς Σπαρτῆς,	207.
Επιτήδευμα κήλιον,	160.
Επιτιθέμενοι Θετταλοῖ,	27.
Επιτοπολὺ,	253.
Επίσπιτον,	277.
Επιτυχέσης τῆς πόλεως,	2.
Επιχώριον,	189.
Ερσῶς τῆς φιλίας ἐποιήσατο,	11.
Ερσῆριον πολέμου,	16.
Ερημίας (δι' ἐρημίας πολεμίων, <i>per loca in quibus nulli erant hostes</i>)	18.
Ερκερκεῖν ἀξιῶσι,	167.
Ερς πολιτικώτατη,	184.
—— θεοφιλεστάτη,	184.
Ερρωμένον ἢ ἐνεργῶν,	15.
Ερῶ ὑπὸ ἀνθρώπων.	163.
Ερως ἐπαίνου ἐμφυῆς,	139.
Ερῆται πολυτελεῖ,	283.
Εσέθετο,	49.
Εσπαρμένους κατ' ἀρπαγὴν	19.
Εσπερινῶν γυμνασίων,	216.
Εσέφαιεν τὸν Αἰγύπτιον	33.
Ετοιμότεροι παλαιότεροι,	157.
Ετρέποντο, ὡς ἐκείνη, ἐφ' ἀρπαγὴν,	20.
Εὐδοίας,	29.
Εὐγνω-	

I N D E X.

Εὐγνωμόνως χρῆσθαι ἑαυτῷ,	43.
Εὐγνωμία,	169.
Εὐδαιμονία καὶ φθονεθρία,	165.
Εὐέλπις,	72.
Εὐεξία σώματος χρυσμῶνται,	195.
Εὐεργετήκει,	46.
Εὐφρασύνη,	90.
Εὐθυμία,	72.
Εὐθύνας ἐκδικεῖν,	257.
Εὐκλεία ἐπέται τῇ ἀρετῇ,	201.
Εὐλαδία,	137.
Εὐμμεῖ,	132.
Εὐνοσιεῖς ποιεῖσθαι,	272.
Εὐόπλου,	160.
Εὐπάθειαν,	78.
Εὐπαραπιστία,	91.
Εὐπορωτέρων,	78.
Εὐπρόσοδος,	77.
Εὐρύωστος ἵππεας,	28.
Εὐσαρξί,	190.
Εὐτεκνον,	170.
Εὐτόνως ἀπὸ φιλονεικίαν ἀσκεῖσθαι,	152.
Εὐτυχία,	85.
Εὐχαι, <i>suavitatem Ingenii,</i>	71.
Εὐχρηστοί,	190.
Εφαρμόσας τὰς διπλῆνας ταῖς ἀρετῶσιν,	76.
Εφιστῆσαι συστρατούσους,	9.
Εφείδετο,	66.
Εφορέας δύναιμι,	198.
Εφοροί,	184.
Εφορικῶν δέφρων,	227.
Εχώρην,	34.
Εωθύντο,	34.
Ζ.	
Ζημιῶνται ὁ ἔχων χρυσίον,	196.
Η.	
Ηθῶντων μασιγροφόρος,	172.
Ηγάθησαν,	5.
Ηγεμόνων ἡγεμονεύουσι,	2.
Ηδύπαιθίαι,	195.
Ηπόρηκεν ἔργου,	280.
Ηρακλείου ἀφ' ἐγένετο,	2.
Ηρεμισίας,	167.
Ηρεμιστές,	68.
Ηρεπίδαι,	33.
	Ησκει,

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

Ισοπληθεῖς,	32.
Ισοτελεία,	285.
Ιχυρά, <i>vel</i> ἰχυρά,	64.
Ιχυρότερον εἰς τὸ σωφρονεῖν,	182.
Ἰωσι ἐπέσειλε,	9.

Κ.

Καδιστάναι ἐν ἀσφαλείᾳ,	115.
Καιρὸν ὑπερ, <i>immodicè</i> ,	56.
Κακῶλαπισμὴν οἰκίαν, <i>domum superflue ornata,</i>	159.
Κακῶδαιμονεῖν,	113.
Κακῶδαιμονίαν,	201.
Κακῶδοξοι,	52.
Κακουργία,	153.
Κακῶργοι ἐν πόλεσιν,	156.
Κακῶς κλέπτοντας,	176.
Καλεῖσθαι ἐπὶ ξενίᾳ,	275.
Κανάρη πολιτικῶν,	76.
Καρίαν ἐπὶ στρατευόμενοι,	9.
Καταγελῶοι,	161.
Κατάδαρτοι,	78.
Κατακαίτες,	42.
Καταλύσαι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν,	3.
Καταπατήσαι τῇ ἰππῶ τὰς Ἑλλήνας,	10.
Καταπεπληγμένης ὑπὸ φόβου,	133.
Καταπλήξαι,	198.
Κατάρχωνται,	198.
Κατασρέφεται τὰς πόλεις,	10.
Κατέπη πρὸς τὸν πατέρα,	192.
Κατήνυσεν ἐν μηνί,	26.
Κατόρύτεροντες,	283.
Κεῖρα κλειροηότες,	216.
Κερδαιλεωτάτη ἡ πόλις,	273.
Κηφισὸς,	32.
Κλέπων,	64.
Κλωπεύειν,	175.
Κοιμηθῆναι ἀσμένως,	79.
Κοινῆς ἐπιθυμίας,	131.
Κοινοδοξῶσιν,	217.
Κοινωνίαν θηρολογικῶν κυνῶν,	192.
Κολαζουσῶν πόλεων,	205.
Κομᾶν ἐφῆκε,	208.
Κόρος παιδεύεσθαι,	167.
Κότυς,	44.
Κουλεῶν,	36.
Κουφότατος,	90.

Κρα-

I N D E X.

Κρανώνιοι,	26.
Κείσιν τῆς γεροντίας,	203.
Κρυψινόες,	87.
Κτῆμα μακαριώτατον,	165.
Κτήνεσιν,	156.
Κτῶ αὐτῆ συμμάχας,	164.
Κύνας θηροδικαίς,	80.
Κυνίσκων ἀδελφὴν (Αγισ.)	80.
Κυρείων,	33.
Κωμωδεῖν,	253.
Κωμωδεῖντα ἢ δημοτικῶν,	254.
Κωρονείαν,	32.

Λ.

Λακεδαιμονίους μόνους τεχνίτας τῶν πολεμικῶν,	219.
Λακεδαιμονίαν μηδένα ἀσεφάνωτον εἶναι,	221.
Λακεδαιμονίαν βασιλεῖς ὡς Ηρώας πρῶτεπμήθεσιν,	228.
Λακωνικὴν τάξιν,	209.
Λαρισταῖοι,	26.
Λατρεύων,	67.
Λάφυρα,	55.
Λαφυροπώλας,	11.
Λειλασία,	109.
Λεωτυχίδα,	3.
Λίθος ἀφθονος,	267.
Λιχνείας,	188.
Λοκροὺς ἀμφοτέρους,	29.
Λοχαγούς τέσσαρας,	209.
Λυκῆρον ἢ τὸς Ηρακλεΐδας λέγεται γινέσθαι,	206.
Λυκῆρον νόμοι ἀκίνητοι,	223.
Λυμαντήρας,	120.
Λυμεῶν,	133.
Λυπερὰ ἔχει,	97.
Λωδοῖσθαι,	250.
Λῶον καὶ ἄμεινον,	200.

Μ.

Μακαρίζοιτο,	83.
Μανίας,	56.
Μανικὸν, <i>egregium</i> , (Latinis itidem <i>insanum</i> est nonnunquam <i>magnum</i> . vid. Virgil. <i>Æn.</i> l. 2. v. 776.)	58.
Μάντεις,	220.
Ματεύειν, (hoc verbo ποιητικωτέρῳ sæpè usus est <i>Xenophon</i>)	14.
Μαύσωλος,	45.
Μάχη ἢ Κορώνειαν,	32.
Μάχη ἀνιτύπω, <i>pertinaci pugnâ</i> ,	61.
Μεγί-	

I N D E X.

Μεγάλαιρον,	71.
Μεγαληγορεῖν,	72.
Μεγαλόγνωμον,	80.
Μεθέξασιν,	276.
Μέθην,	132.
Μεῖζον κὲ κράττιον εἰπεῖν,	2.
Μειοὶ τὸ γαληηρόν,	118.
Μειονεκτῶσιν οἱ τύραννοι,	120.
Μειρακιῶσθαυ ἐκδοάνωσι,	180.
Μελετῶεν πειθαρχίαν,	16.
Μετὰ ἐλπίδων ἀγαθῶν εἶναι,	17.
Μεταδολαῖς,	172.
Μεταδιδόντες ἀλλήλοις,	193.
Μεταδώσεις,	163.
Μεταπρατοπεδύοιτο,	12.
Μετεπέμπετο,	7.
Μετοιγοφύλακας,	272.
Μετρίως δαιατωμόων,	103.
Μετριωτάτω,	167.
Μηδέτερον συλήψοιτο,	47.
Μήκισον τῷ αἰῶνος ἔχων,	92.
Μῆκος,	174.
Μηχανήματα,	104.
Μισαφόνω,	123.
Μισοφορίας,	231.
Μισοφόρων,	155.
Μισεῖαδ' δι' αὐτὸς,	155.
Μισοπέρσιν εἶναι,	70.
Μόρων Λακεδαιμονίων,	30.
Μορῶν Πολέμορχον,	209.
Μοχθήσασα,	57.
N.	
Ναυκληρεῖ,	194.
Ναῶ, scil. Μισερυσσε,	35.
Νεοδαμῶδεις διαχιλίαις,	5.
Νεωρίων ἐπιμεληθῆναι,	257.
Νηποινά,	120.
Νικήφορος,	81.
Νομίζων, supple ερατιάν,	31.
Νόμισμα κατεστήσατο,	196.
Νομίμασι ἔ χρησίμοις,	274.
Νόμοις Πυθοχρήστοις,	200.
Νόμοις ἔτε Λυκέρρου, ἔτε θεῶ (scil. Apollini) πειθομόοι,	225.
Νόμων Λυκέρρου πεπαιδευμόοις,	211.
Νοσήσασα πόλεις ἀφορείαις κρηπῶν,	283.
	Ξενη-

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

Παιδικῶν λόγων (scil. sermones puerilem simplicitatem præ se fe- rentes)	72.
Παιδνόμεθ,	172.
Πακτωλὸν πόταμον,	18.
Παμπληθῆ χρήματα,	11.
Παναθήναια,	258.
Πανηγύρεις,	99.
Παράδειγμα,	82.
Προκαταγεμένους ἀποδομῆν,	99.
Παρακαταθήκην φυλάττειν,	54.
Παράλογα,	188.
Παρανομήντα τι,	199.
Παράσπονδον πᾶθειν,	51.
Παραστῆσι,	159.
Παρεξηγήσεως,	209.
Πάρεξενος σωφρονεσάτη,	64.
Παρθένων ἐν τοῖς θυλάμοις,	182.
Παρσιάν,	189.
Παρέσης δυναμείως,	71.
Πασυδί,	39.
Μεζὸν πολὺ φράτασμα,	5.
Πειραία,	38.
Πελταστῆς,	20.
Πελτοφόρος,	51.
Πενία ἐπὶ τῇ αἰχρᾷ ἄγει,	232.
Πηνηκστῆρας ἔκτα,	209.
Περαίνοιτο,	153.
Περίψεις,	164.
Περίελεπτος ὢν,	162.
Πεμεπρατοπεδύσατε,	21.
Περιοκίδων,	43.
Περίρρυτθ,	269.
Περιστὰ τὰ πλεῖστα,	112.
Περιτιθεῖς διώαμιν τῇ πόλει,	230.
Περιττὰ τῶν ἰκάνων,	103.
Πέρσῃ ἀλαζονεία,	77.
Περσῶν ὁ βασιλεύς,	4.
Πεφύρμένῳ αἵματι,	36.
Πίονας καὶ δύνους,	17.
Πλαγίως ἔχοντες τὰς ἵππους,	28.
Πλασίω ἐν,	27.
Πλίθρων,	33.
Πλεονεκτεῖτε τῆς ἀκοῆς,	100.
Πλησιάζειν,	72.
Πλησιάζοντας,	105.
Πλῆ-	πλῆ-

I N D E X.

Πλῆτος ὑπερδαστέος,	195.
Ποθεινοτέρως,	169.
Πόλεις ἀγχιτερμόνας,	157.
Πολεμικωτέρως,	175.
Πόλεμον πολεμῆ,	114.
Πολέμω ἀνάπαυσις,	115.
Πολεμῶσις τῆς πατρίδος,	71.
Πόλιν Ἀττικῆς ἀμφὶ μέσῃ Ἑλλάδος ἔσ' οἰκωμένης,	268.
Πολιτικὰ ἔτα περαινέσθαι,	151.
Πολυδύπαντος,	188.
Πολυερασότατος,	65.
Πολυπαινότατος,	65.
Πολύχαρμος ἀποθνήσκει,	28.
Πολυχρονιώτατον,	277.
Πόνους ἀντέχων,	89.
Πόσις ὅτι ἀναγκαίως,	188.
Πρᾶγμα δεζαλέον,	132.
Πραότατος,	89.
Πρεσβεία,	44.
Πρεσβείαι,	8.
Πρεσβυτής,	44.
Προγῆνοις,	2.
Προεπιστεύθησαν (<i>in Lexicis deest</i>)	54.
Προέχουσαν,	167.
Προίεσθαι τὰ χεῖματα,	11.
Πραῖοι νύκτωρ,	214.
Προμάχως,	163.
Πραμήθεια,	258.
Προνοία (<i>Agessilai</i>)	74.
Προνοῦσι τῶν πολιτῶν,	158.
Προορῶεν,	214.
Προπετῶς φέρεσθαι,	138.
Προπονεῖν,	157.
Προσάγεσθαι πραότητι,	12.
Προσῆάλλειν, <i>adoriri</i> ,	69.
Προσδίκησθαι,	168.
Προσεδίξεσθαι,	173.
Προσειληφότας Κόρινθον,	37.
Προσελάσαντες,	35.
Προσεφέρετο,	67.
Προσήκοντα λαμβάνειν,	53.
Προσόδως παρεχέσθαι,	266.
Πρόσρησιν,	146.
Προσάται ὅποῖοι ᾧσι,	265.
Προσφάσεις,	253.
Προσφέρει,	

I N D E X.

Προσφέρει,	59.
Προσωφελητέον εἶναι,	88.
Προτελέσωσιν,	277.
Προφασίζετο,	66.
Πρωϊαίτατα ἄρχεται,	267.
Πρῶτος Πολέμαρχος,	216.
Πύθοι καλεῖνται,	227.
Πυκτούσσι,	185.
Πῦρ λαῶν ἔποτε δ' ἄποσ' ἐννυμῶμον,	218.
Πυρφόρος,	218.

P.

Ραδινά,	174.
Ραδικεργῶσιν,	149.
Ραζώνην,	57.
Ρέπειν πλείστον ἀγαθόν,	183.

S.

Σάρδεις ἐπὶ,	21.
Σαρδιανὸν τόπον,	18.
Σατράπας,	47.
Σαφηνίσαι,	171.
Σήμαντρα,	193.
Σιμωνίδης ὁ ποιητής,	94.
Σίνεαδ' τὸς πολεμίας,	215.
Σιπῶν,	190.
Σπελῶν,	191.
Σκδυοφορικῶ ἄρχοντες,	219.
Σκδυοφόρων,	18.
Σκέψις ἀρχαῖα,	153.
Σκιριτῶν,	214.
Σκηλοσαῖοι,	26.
Σκῶλον,	41.
Σκώμμασιν,	90.
Σοφισμάτων,	105.
Σπανίζετο ἐπαίνε,	101.
Σπάρτη ἀφ' ἑρὶ τῶν πόλεων ἀρετῆ,	205.
Σπυρρατῶν τριάκοντα,	5.
Σπονδαῖς ἄξειν ἀδύλως,	7.
Στασιάσαι,	251.
Στασιάζοντες,	47.
Στενά εἰς Κόρινθον,	38.
Στερηθῶσι τῆς ἀρχῆς,	100.
Στεφανῶσι, scil. κήρυκες,	62.
Σπύρος ἐκφύτος ἐξελίπτεται,	211.

Στόλοι

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

Get Smart

Over 2,000 years of
human knowledge in
797,885 volumes

Instant access
\$8.99/month

Continue

*Fair usage policy applies

I N D E X.

Τ.

Τάξεις τῶν φόνων,	259.
Τείχη ἀνάλωτα,	76.
Τεκμηρίων προσδέεται,	4.
Τεκνοποιήσασθαι,	170.
Τεκνοποιίας,	167.
Τέκνων ἀξιολόγων,	170.
Τέλος πρῶτων ἐν τῇ Ἀσίᾳ,	25.
Τέρματι τῶν βίβων,	92.
Τετραγώνον,	213.
Τετραμένος Ἀγησίλαος,	35.
Τέως,	27.
Τιδραύσιον,	22.
Τιμᾶσθαι προεδρίας,	274.
Τιμὴ μέγα τι,	138.
Τιμωρήσασθαι τὸς ἀδικήσαντας,	100.
Τισαφέρνιον παῖδα ἀπέδειξε,	10.
Τισαφέρνιον ἐπίορκον,	7.
Τισαφέρνης ἄμοσεν Ἀγησίλαῳ,	6.
Τοκισμὸς,	282.
Τόπος δρυγρώδης,	280.
Τορώτατον τῆς Ἰλῆς,	178.
Τυγχάνομεν,	134.
Τυρῶν,	176.

Υ.

Υδρον ἐπιπολάζουσαν,	181.
Υγεινότερος ἀφαινεῖν,	174.
Υπάρχωρος θεία μοῖρα,	268.
Υπεζαίρωνται,	228.
Υπεραύχων, (<i>Lexicogr. non agnoscunt</i>)	90.
Υπερβαλλόντως, (<i>in Steph. thes. deest</i>)	23.
Υπερδέξιοις τόποις,	43.
Υπέρεν ἔνια λέγειν,	134.
Υπεριδεῖν,	73.
Υπερπληρῶσθαι,	187.
Υπηρετῶσι τῷ εὐεργέτῃ,	54.
Υπιχνεῖσθαι,	72.
Υπιχνέμεθον,	46.
Υπνον ἐκοιμῶ,	133.
Υποδήμασιν,	172.
Υποδοχὰς καλλίστας ναῦς ἔχει,	273.
Υποζυγίον,	208.
Υπολαμῶνται, <i>falsa suspiciuntur</i> ,	59.
Υπομνήσεις,	95.
Υποπτύσιον,	118.
Υποπτόνδης,	

I N D E X.

Υποσπόνδες,	37.
Υπερρημάτων,	148.
Υπεργία αντιφιλέντων,	140.
Υποφέρειν πόνους πρακτικῶς,	186.
Υπερήσειε,	26.
Υφηγεῖσθαι δρόμῳ,	20.

Φ.

Φαιδρῶ παρωπῶ,	8.
Φάλαγγα,	19.
Φανός,	190.
Φαρναδόζος ἱππείαν,	14.
Φαρσάλιοι,	26.
Φεῦ ὦ Ἑλλάς,	69.
Φθάνων,	63.
Φθίας ἕρη,	29.
Φιλανθρωπία τῆ,	13.
Φιλέλλην,	48.
Φιλέλληνος εἶνα,	68.
Φιλέλαιρέα, <i>præ amicorum studio</i> , (<i>in Lexicis reperitur modo φιλε- λαιρέα</i>)	40.
Φιλία μέγιστον ἀγαθόν,	119.
Φιλίαν πλασῆν,	25.
Φιλικῶς παρωπάτω,	146.
Φιλίτιον, <i>vel</i> φιδίπον,	182.
Φιλιπποῖς.	189.
Φιλοκηδεμόνα (<i>in Lexicis deest</i>)	91.
Φιλονεικίαν ἐνέοαλε,	31.
Φιλόπονϑ,	78.
Φιλόστρενον,	71.
Φιλοζμία,	139.
Φλέψ ἀργυρείτιδος,	268.
Φοίνικα φαίνεαζ,	31.
Φοινικίδα σολήν,	208.
Φόρημα τοῖς πολίταις,	149.
Φρόνημα μέγιστον ἐμφυόμνον,	181.
Φρονηματίας,	14.
Φρονήματϑ,	31.
Φυγάδες,	26.
Φυγή ἐξαισία,	2.
Φύλακας δεσμοτῶν κατασῆσαι,	259.
Φύσις ἐραδοείη, (<i>Sic Latini naturam adhibent pro adfectione animi in hominibus insitâ</i>)	58.
Φωκέας,	30.

I N D E X.

X.

Χαλκότηποι,	16.
Χαρίζεσθαι,	145.
Χάριτας, beneficia,	53.
Χειροτονία,	230.
Χίμαιρα σφαγιάζεται ὀρόντων ἔσ' πολέμιων,	221.
Χοροποιῖς,	38.
Χορὸς ἀξιακροαλιωτάτης,	183.
Χρηματῖα ἀθροισέον,	195.
Χρηματίζονται,	194.
Χρηματισμὸς τῆ βελῆ,	256.
Χώρα ἐρημουμένη,	12.
Χώρα λεία καὶ ἄξυλῃ,	249.
Χώρας ἐπινειδίτους,	202.

Ψ.

Ψέγω,	61.
Ψηφισματῖα φιλόνηρα.	275.
Ψυχῆς μνημεῖα ἀπαπονούμεθα,	88.

Ω.

Ὡνῶνται ἀθλων,	154.
Ὡρέχθησαν,	3.
Ὡφελήμασι,	67.
Ὡφελήματα παραχῆν.	156.

F I N I S.

THIS PAGE IS LOCKED TO FREE MEMBERS

Purchase full membership to immediately unlock this page

DELVE INTO FANTASY, MAGIC, MYTHOLOGY & FOLKLORE

Forgotten Books'
Full Membership gives
access to 797,885 ancient
and modern, fiction and
non-fiction books.

Continue

*Fair usage policy applies

